

Met klachten over integriteit enzovoort moet je blijkbaar geen haast hebben

Deel 2 van *Zwartboek consortium E*. Voor deel 1, zie [Hoofd op hol](#).

Information Dynamics

Deel 1 bestrijkt de periode van september 2010 tot april 2013, deel 2 de periode erna.

Oproep

Wie meent bezwaarlijke onjuistheid en/of wijze van uitdrukking in dit zwartboek(deel) te herkennen en/of aanvulling relevant acht, verzoek ik dringend zsm contact op te nemen en mij daarop gericht **inclusief opgaaf van redenen** te wijzen. Indien ik de argumentatie als steekhoudend deel, volgt uiteraard netzo prompt en duidelijk herkenbare verbetering c.q. aanpassing.

Pieter Wisse, Information Dynamics

■ onderwerp: (verdere) correspondentie over corruptieklacht

Op de dag dat wij elkaar spraken, 28 maart 2013, stuurde Bureau Beveiligingsautoriteit van het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties een brief aan Information Dynamics met het “verzoek [...] schriftelijk te concretiseren [...] op welke strafbare gedragingen [Information Dynamics] doelt” met de “melding” dat Information Dynamics “de handelswijze van de medewerkers van het Bureau Forum Standaardisatie beslist corrupt acht.” Hierbij stuur ik je afschrift van die brief.

Bijgevoegd tref je eveneens afschrift aan van het antwoord per brief dd. 9 april 2013 dat Information Dynamics, zoals verder verzocht, “binnen twee weken” gaf aan Bureau Beveiligingsautoriteit.

■ Ook – en vooral? – naar mij/Information Dynamics toe blijft Novay antwoord weigeren op de vraag of er verschil van enig belang bestaat tussen Metapatroon en wat Essence voorstelt als ‘eigen’ methode/taal voor conceptuele modellering. Zoals Novay eerder probeerde, zijn ze bereid tot een gesprek ... mits, zo luidt met zoveel woorden de suggestie, Information Dynamics de klachten laat vallen. Tja, wat mij betreft zijn die klachten in eerste aanleg juist het enige relevante onderwerp van een eventueel gesprek. Zo suf dat ik mijzelf laat gijzelen door drogredenen als voorwaarden ben ik ook weer niet. Enfin, onderling blijft Novay inzetten op patstelling, zodat bedrog met Essence kan voortgaan. Want de voornaamste reden die ik voor Novay’s voortdurende verhuiling kan verzinnen, is dat de subsidiefraude annex integriteitsschending via Essence niet mag uitkomen. Hoewel, ‘redelijk’ bekend zijn bedoelde fraude en schending allang. Maar blijkbaar bestaat helaas nog altijd onvoldoende publieke massa voor daadwerkelijke maatregelen ertegen. Volhouden, dus.

Mag ik vragen of ú inmiddels wèl nadere reactie(s) van Novay ontving? Van TNO?

Intussen diende Information Dynamics bij het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties op 17 januari 2013 een klacht in over corruptie onder de noemer van Essence. Daarop ontving ik een antwoord dd. 22 februari 2013 van de minister voor Wonen en Rijksdienst die “de beschuldiging van dien aard [achtte] dat [hij] nader onderzoek laat doen.” Vervolgens stuurde Bureau Beveiligingsautoriteit van het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties een brief dd. 28 maart 2013 aan Information Dynamics met het “verzoek [...] schriftelijk te concretiseren [...] op welke strafbare gedragingen [Information Dynamics] doelt.” Aan dat verzoek gaf Information Dynamics per brief dd. 9 april 2013 gevolg. Zie de vier bijlagen voor de correspondentie tot dusver over de corruptieklacht.

11 april 2013, emailbericht aan IBM ■

Zoals blijkt uit mijn emailbericht dd. 5 maart 2013 (zie onderstaand voor afschrift) heb ik in eerste aanleg en prompt de aanwijzing opgevolgd die IBM per brief 4 maart 2013 gaf aan Information Dynamics, te weten dat Information Dynamics zich met vragen tot Novay kan wenden. Novay blijft antwoord echter weigeren, zoals directeur Novay mij per emailbericht dd. 2 april 2013 liet weten. Kortom, terwijl IBM beweert dat Information Dynamics “geen enkel bewijs he[ef]t waaruit zou blijken dat [IBM] auteursrechten [van Information Dynamics heeft] geschonden of z[al] schenden,” is feitelijk het omgekeerde aan de orde. Want er bestaat domweg “geen enkel bewijs” voor voldoende onderscheidend vermogen van de zgn Essence-taal ten opzichte van Metapatroon. Althans, eventueel bewijs is information Dynamics nog altijd onbekend. En als (ex-)deelnemer aan Essence kan ook IBM verantwoordelijkheid uiteraard niet domweg afdoen, dat wil zeggen zonder bewijs respectievelijk met louter doorverwijzing naar Novay (dat evenmin inhoudelijk reageert). IBM moet er daarom op toezien dat Novay alsnog uitleg over reële verschillen qua modelleermethode/-taal verschaft ... of bedrog met Essence toegeeft. Of IBM zelf moet ermee komen.

Ik verwacht je spoedigste verdere actie! Gelet op eerdere contacten van Information Dynamics met IBM over Metapatroon, nota bene vanaf midden jaren negentig van de vorige eeuw, moet juist IBM extra zorgvuldig waken voor associatie met consortium Essence en aldus met de zgn Essence-taal als plagiaat van Metapatroon (zoals m.i. duidelijk genoeg aangetoond, vooruit, bewezen met o.a. de notitie [Zoek de verschillen!](#)).

■ Blijkbaar vond de man die bekend staat als grondlegger van het Landelijk ArchitectuurCongres het zó vervelend, nee, enige reactie kreeg ik nooit, dat ik hem aansprak op de Essence-track van LAC 2012 dat hij mijn emailadres schrapte. Dat zit dan weer mee ...

25 april 2013, emailbericht aan TNO – directeur ■

onderwerp: documentatie over Essence-taal/-methode

Met je brief dd. 30 januari 2013 bevestigde jij de toezegging, door jou namens TNO gedaan tijdens ons gesprek met [de voorzitter van TNO's raad van bestuur] twee dagen eerder, “een stuk [te] zullen maken [...] welke de relatie tussen taal en methode verder zal verhelderen.” Het gaat daarbij om taal en methode zoals Essence ze met eigen naam voorstelt. Is die documentatie inmiddels beschikbaar?

■ Heeft [TNO's consultant] u ooit inhoudelijk geantwoord (zoals hij u, naar ik van u begreep, toegezegd heeft)? In elk geval verwacht ik met mijn verzoek kansloos te blijven, maar juist de voortdurende ontwijking door Novay, TNO, enzovoort is uiteraard allang veelbetekenend.

■ Die zgn toezegging was natuurlijk wederom een poging om van uit- tot afstel te raken.

26 april 2013, emailbericht aan TNO – directeur ■

Ik ben blij dat jullie het toegezegde “stuk” niet vergeten zijn, al dan niet door mijn navraag.

■ Tjonge, wat een samenloop! Als het waar is ... Precies op de dag dat ik navraag deed, gisteren, zou TNO een “draft doorgesproken [hebben] met Novay.” Het lijkt mij waarschijnlijker dat [de TNO-directeur] in de gauwigheid een smoes verzoon die vooral bestemd is voor [zijn baas], voorzitter van TNO's raad van bestuur. Want waarom “verwacht [hij pas] binnen een paar weken eea naar [mij] toe te kunnen sturen”? Ik neem daarom aan, dat ze nog helemaal aan “een stuk” moeten beginnen (als ze het al van plan zijn). En zou Novay ermee instemmen? In zijn emailbericht van 2 april jl. beweerde [...] directeur Novay:

“schriftelijke verantwoording [...] gaat er dus niet komen.” Nou ja, “een paar weken” uitstel hebben ze in elk geval weer bereikt.

■ Als je “een paar” opvat als twee, dan zijn het “paar weken” dat TNO vermeldde naar verwachting nodig te hebben om “ee naar [mij] toe te kunnen sturen” alweer voorbij. Ik wil niet kinderachtig zijn, ;-) dus wacht ik nog iets langer voordat ik een nieuwe, stellig wederom vergeefse herinnering stuur.

In de brief dd. 21 januari 2013 aan Information Dynamics beroept TNO zich op “de kern van de wetenschappelijke methode,” te weten dat “[v]oortbouwen op het werk van een ander [...] rechtmatig [is].” Tot zover prima. Maar er hoort natuurlijk een plicht bij. De (ex-)deelnemers aan Essence verzuimen over de zgn Essence-taal te verklaren a. waarop voortgebouwd is en b. waaruit het voortbouwsel bestaat.

Omdat zo’n redelijke verklaring niet bestaat, lijkt Essence te proberen om zich met zwijgen aan die plicht te onttrekken. Dat bevestigt m.i. uiteraard de klacht over plagiaat e.d.

Op advies van Fraudehulpdesk meldde ik, eind vorig jaar, het vermoeden van subsidiefraude door Essence aan de FIOD. Tegenover mij doet de FIOD desgevraagd géén mededeling. Ik weet dus niet, of de FIOD er werk van maakt.

Eveneens eind vorig jaar (2012) diende ik bij de Europese Commissie een klacht in over onrechtmatige staatssteun aan Essence. Uit nader contact dat een medewerker in Brussel met mij zocht (en had), begreep ik dat de Europese Commissie als eerstvolgende actie de Nederlandse regering per brief om een verklaring vraagt. Deze zaak heeft voor de Europese Commissie echter geen prioriteit; er zijn vele (en) veel grotere zaken.

Begin dit jaar meldde ik aan de minister van Binnenlandse Zaken het vermoeden van corrupt handelen. Die klacht is naar verluidt in onderzoek door de Beveiligingsautoriteit van BZK. Op dit moment weet ik daarover verder niets.

Als antwoord op een Wob-verzoek heeft de Belastingdienst min of meer toegegeven Information Dynamics begin 2012 afgescheept te hebben. Maar met een wel degelijk onderbouwde reactie op de klacht van Information Dynamics (b)lijkt de Belastingdienst nog altijd moeite te hebben. Nadat ik wees op een principiële misser in een rapportje dat een medewerker van de Belastingdienst alsnog schreef over Metapatroon en Essence-taal, blijft het wederom stil ...

■ Op de pagina die Novay op zijn website wijdt aan Essence, staat o.a. (geraadpleegd op 19 maart 2013):

De kern van Essence is een modelleermethode om inzicht te krijgen in de betekenis en samenhang van begrippen. Wat Essence anders maakt, is dat van die begrippen steeds hun *context* integraal wordt meegemodelleerd.

Maar “anders” dan Metapatroon is “[d]e kern van Essence” c.q. “modelleermethode” helemaal niet, integendeel.

Uit dezelfde webpagina (Novay) valt op te maken dat voor Essence “modelleermethode” hetzelfde betekent als “modelleertaal.” Want daar staat iets verderop:

De Essence-aanpak omvat naast een modelleertaal ook werkwijzen, stappenplannen, trainingen en andere ondersteuning, zoals Visio-stencils en tooling (in ontwikkeling).

Kortom, de deelnemers aan Essence plegen plagiaat met de Essence-taal in de zin van een modelleermethode/-taal.

26 mei 2013, emailbericht aan TNO – voorzitter raad van bestuur ■

Kan jij ajb nagaan of [je directeur] de toezegging die hij op 28 januari 2013 in nota bene jouw bijzijn namens TNO deed (en kort erop per brief bevestigde) intussen tòch vergat? Want het is alweer een maand gelden dat hij per email (zie verderop voor afschrift) nader meldde “binnen

een paar weken eea naar [mij] toe te kunnen sturen.”

TNO beroept zich op het wetenschappelijke recht om op Metapatroon voort te bouwen, maar verzuimt nog steeds de zo mogelijk nòg wetenschappelijker plicht die onlosmakelijk met zulk recht verbonden is. Dat is de plicht om controleerbaar te documenteren waaruit in materiële zin, zeg ook maar inhoudelijk, het zgn voortbouwsel van de modelleermethode/-taal onder de noemer van Essence al dan niet bestaat.

Waarom doet TNO het niet gewoon, of gewoon niet? Ik wijs je erop, dat TNO op z’n minst vanaf het projectvoorstel c.q. subsidieaanvraag voor fase 1 van Essence ten onrechte doet alsof Metapatroon op hoogst inspiratie bood. Omdat qua modelleermethode/-taal echter helemaal géén sprake is van ook maar enig voortbouwen (zie de notitie [Zoek de verschillen!](#) voor een analyse in kort bestek), pleegt TNO als deelnemer van Essence plagiaat. Dat plagiaat van Metapatroon verdwijnt natuurlijk niet door verantwoording te blijven ontwijken, integendeel. TNO kan zich ook niet blijven verschuilen achter de voortdurende weigering door Novay om controleerbare tekst en uitleg te verschaffen.

Naar spoedig èn integer resultaat van je blijkbaar noodzakelijke interventie kijk ik uit.

■ Zoals je ziet stuurde ik een herinnering aan de voorzitter van TNO’s RvB. Ik besef dat ik hem aan niets meer herinner dan dat ik de zaak niet laat rusten. Nou ja, wie weet helpt jouw navraag. Wat mij betreft is in zo’n geval ook en vooral herhaalde ontwijking van een redelijk antwoord nieuwswaardig. Klopt dat?

■ Van de Beveiligingsautoriteit van BZK (die onderzoek doet naar corrupt handelen door Bureau Forum Standaardisatie enz.) ontving ik per brief aankondiging van uitnodiging voor een gesprek.

■ Ik vind het bij nader inzien toch raadzaam om TNO te laten weten dat we het niet overlaten-gaan. De voorzitter van TNO’s raad van bestuur is daar dus de hoogste baas. Het lijkt mij sterk dat hij onwetend is van gerommel door zijn medewerkers. Indien hij inderdaad op z’n minst op hoofdlijnen op de hoogte is van, zachtjes uitgedrukt, TNO’s ongecontroleerd verbruik van subsidie, vormt zijn medeplichtigheid stellig een (te) hoge drempel om alsnog integer te handelen. Anders zou hij eindelijk maatregelen moeten treffen. We zullen (niet) zien ...

26 mei 2013, emailbericht aan Belastingdienst – afdelingshoofd ■

Hoe tot dusver ons contact, zeg maar, persoonlijk verliep vind ik zeer positief. Maar dat mag natuurlijk geen negatieve invloed hebben op de feitelijkheid van een antwoord enz. op de brief dd. 16 januari 2012 van Information Dynamics aan de directeur-generaal Belastingdienst.

Wat je DG op 2 februari 2012 te voorbarig antwoordde, heeft de staatssecretaris van Financiën als het ware ingetrokken nav. een Wob-verzoek door Information Dynamics. Dat is een redelijk begin. Een antwoord inclusief passende maatregelen van de Belastingdienst dat wèl klopt, blijft echter nog steeds uit ...

Ik zie mij helaas genooddaakt tot deze herinnering. Het wezenlijke feit dat [je medewerker] miste in zijn onderzoek, zoals blijkt uit zijn verslag ervan, is dat het rapport *Semantiek op stelselschaal* (BFS, juni 2009) een beschrijving biedt van Metapatroon, punt. Dat ontging hem, omdat hij Metapatroon wellicht vereenzelvigt met louter de versie zoals veel eerder gepubliceerd in *Metapattern: context and time in information models* (Addison-Wesley, 2001). Voor een volgende versie, maar nota bene nog altijd Metapatroon, onderging slechts de visuele notatie een gedeeltelijke wijziging (2002). En dàt is de versie van Metapatroon (!) die onderwerp vormt van *Semantiek op stelselschaal*.

Wat [je medewerker] correct vaststelde, is de totale overeenkomst van de zgn Essence-taal met de modelleermethode/-taal zoals ter inleiding en evaluatie beschreven in *Semantiek op stelselschaal*. De feitelijk juiste aanname luidt, nogmaals, dat het daarbij gaat om niets meer of minder dan de actuele versie van Metapatroon. Vanwege de vastgestelde overeenkomst moet ook voor hem en via jou zo door voor de Belastingdienst de feitelijk juiste conclusie daarom luiden, dat de zgn Essence-taal compleet nagebootst is van Metapatroon. Kortom, feitelijk beschouwd kan de Belastingdienst zich niet aan deze conclusie van plagiaat door Essence en zijn deelnemers onttrekken. Stel dat antwoord met bijbehorende maatregelen ajb niet langer uit.

29 mei 2013, emailbericht aan Novay – directeur ■

In Novay's evaluatie van Metapatroon (Engels: Metapattern) die als bijlage C opgenomen is in het rapport *Semantiek op stelselschaal* (Bureau Forum Standaardisatie, juni 2009) staat onder de noemer van “gebruiksdrempel” o.a. het volgende vermeld (p. 41):

Wat wel kan helpen om de gebruiksdrempel van Metapattern te verlagen is om een notatiewijze te lenen van welbekende talen[.]

In het recente rapport *Veranderen met Essence* (versie 3 mei 2013) stelt Novay (p. 3):

Verandermanagers die [de standaardweergave van Essence-modellen] hanteren, zullen zich bij die modellen snel thuis voelen[.]

Dat is opmerkelijk. Omdat “de standaardweergave van Essence-modellen” géén “aanpassing op voorbeeldnotaties van Wisse” (zie colofon ook weer in *Veranderen met Essence*) is, maar een regelrechte nabootsing van Metapatroon, stel ik allereerst vast dat Novay's waardering voor die notatie inmiddels zelfs uitgesproken positief is. Van de opvatting over een “gebruiksdrempel” is geen sprake meer. Dat is prachtig! Maar vervolgens stel ik ook vast, dat o.a. Novay de grens van “lenen” ver overschrijdt, kortom, evident plagiaat van Metapatroon nog altijd niet toegeeft en bedrog onder de noemer van Essence voortzet.

Tot dusver kom ik niet verder dan de volgende verklaringen voor jouw handelswijze in deze zaak. De ene luidt, dat jij oprecht gelooft dat jouw medewerkers géén bedrog plegen; klachten van Information Dynamics vind jij (dus) onzin. Een andere verklaring die ik me kan voorstellen, is dat jij terdege beseft dat Information Dynamics terechte klachten heeft; jij doet in dat geval (dus) bewust mee aan het bedrog met je pogingen om eronderuit te komen. Wellicht is een derde verklaring dat jij qua modelleermethode/-taal inclusief notatie wel degelijk relevant verschil kent tussen Metapatroon en Essence-taal. Vergis ik me soms ernstig? Hoe dan ook, wie zich zoals deelnemers aan Essence op het recht op voortbouwen beroept, moet uiteraard de bijbehorende plicht vervullen om controleerbare specificaties te verschaffen. Dus geen open gesprek, maar gerichte en feitelijke documentatie! Novay verzuimt die plicht echter. Daaraan heeft helaas ook de mededeling die Information Dynamics van IBM kreeg dat Novay verdere vragen zou beantwoorden, blijkbaar niets veranderd. Van dit bericht stuur ik apart afschrift aan diverse partijen. Als zij een integere bijdrage willen leveren, zullen zij je minstens wijzen op bedoelde verantwoordingsplicht. Wat is redelijker?

■ Zoals je weet liet directeur Novay eerder per email blijken dat hij journalistieke aandacht vervelend vindt. Daar ben ik tegenover hem niet op ingegaan. Wel ontleen ik aan zijn signaal zo mogelijk extra aansporing om jou juist op de hoogte te blijven houden. :-) Er moeten vooral voor TNO en Novay toch aanzienlijke belangen in het geding zijn. Waarom anders zulke hardnekkige weigering van uitleg? Het gaat blijkbaar om méér dan de verhoudingsgewijs geringe subsidie die Essence verkreeg. Mijn idee is dat ze ‘het systeem’ willen behouden waarbij, zoals jouw analyse meteen luidde, TNO subsidieaanvraag opstelt, die aanvraag vervolgens zelf beoordeelt en tenslotte géén verantwoording over resultaat aflegt. Indien — organisaties zoals TNO en Novay — volop de ruimte benutten die wet- en

regelgeving bieden, is er natuurlijk (nog) geen sprake van bedrog. Maar 'het systeem' is zonder functiescheiding wel erg gevoelig voor misbruik. Dat is precies wat er met/door consortium Essence van o.a. TNO en Novay gebeurt: verheimelijking van eerder werk zodat de positionering als vernieuwend vals is en nabootsing van dat eerdere werk presenteren als resultaat.

Heb jij puf om daar nogmaals te peilen? Wat ik probeer, is om ze het bedrog zo lastig mogelijk te maken. Want ik kom er natuurlijk nooit 'doorheen.' Publiciteit lijkt inderdaad het enige dat wèrkelijk helpt.

Met voor zoveelste keer mijn hartelijke dank voor je aandacht.

29 mei 2013, emailbericht aan IBM ■

Wellicht heeft Novay je laten weten dat onderzoeksjournalisten daar inmiddels navraag doen over consortium Essence. Dat vind ik natuurlijk prima! Ik neem aan dat je het vooruitzicht op publiciteit als aanleiding ziet om bij Novay op integere handelswijze aan te dringen. Zie onderstaand afschrift ter verdere herinnering.

29 mei 2013, emailbericht aan Belastingdienst – afdelingshoofd ■

Heeft Novay je al laten weten dat onderzoeksjournalisten daar inmiddels navraag doen over consortium Essence? Voor zover ik begrijp, zijn ze ook al bij TNO en Forum Standaardisatie langs geweest. Zulke aandacht vind ik natuurlijk prima! Indien je het vooruitzicht op publiciteit als aanleiding ziet om bij Novay enzovoort op integere handelswijze aan te dringen, zeer graag en alvast bedankt daarvoor. Zie onderstaand afschrift ter verdere herinnering. En verder neem ik aan, dat je er ook en vooral voor de Belastingdienst zonodig extra reden in herkent voor alsnog spoedigste actie. Zeg ajb nooit dat ik je de tip onthield. :-)

3 juni 2013, brief aan ministerie BZK –

Directie Bestuursondersteuning, Bureau Beveiligingsautoriteit ■

Met uw brief dd. 21 mei jl. liet u o.a. weten in week 22, vorige week dus, telefonisch contact op te nemen om een afspraak voor overleg te maken. Omdat zulk contact helaas niet tot stand kwam (en zowel telefoonnummer als emailadres in uw brief ontbreekt) stel ik langs deze weg voor dat u per vervolgbrief zsm enkele concrete voorstellen doet voor plaats, datum en tijd. Daarop kunt u per omgaande mijn reactie verwachten. Ik vind het natuurlijk ook prima indien u wilt (blijven) proberen om die afspraak zsm telefonisch te (laten) maken.

Ik dring aan op overleg op de kortst mogelijke termijn. Onder de noemer van het consortium(project) Essence houdt bedrog aan, zoals blijkt uit verdere publicaties. Uiteraard juich ik het toe dat ook en vooral de politieke partij van de betrokken bewindspersoon, minister Blok, zich juist nu vóór integriteit uitgesproken sterk maakt.

In de verwachting u spoedig persoonlijk te treffen.

■ Het lukte BZK vorige week dus niet om contact te leggen ... Zit er trouwens iets àchter? Afgezien van vertraging, gooit BZK zo een balletje op? En mocht Information Dynamics dat niet terugkaatsen, gebruikt BZK uitblijvende reactie dan als 'reden' om het onderzoek naar corrupt handelen te staken? Of is mijn wantrouwen nodeloos groot?

5 juni 2013, emailbericht aan Europese Commissie –

Directoraat-generaal Concurrentie, Griffie Staatssteun (medewerker) ■

Ik weet niet, of u tegenover de indiener mededelingen mag doen over behandeling van een klacht. Hopelijk begrijpt u, dat ik zeer benieuwd ben naar eventuele voortgang. Het bedrog dat met m.i. onrechtmatige staatssteun gefinancierd is, gaat onder de noemer van Essence onverminderd dóór. Daarvan is mijn bedrijf Information Dynamics dus steeds sterker de dupe.

Mocht u enig nieuws hebben (en mij dat kunnen meedelen), dan hoop ik bericht van u te mogen ontvangen. Dank u zeer!

■ Je indruk dat ik "uiteindelijk toch voet aan de grond binnen de overheid [krijg]" is helaas verkeerd. Dat had ik met Metapatroon bij (Bureau) Forum Standaardisatie, zo'n begin. Dat pakt echter zelfs averechts uit.

Nee, het klopt niet dat "een heel consortium is opgericht om [...] kennis en kunde te stelen." (Organisaties zoals) Novay en TNO mikken met Essence vooral op toewijzing van (overheids)subsidie. Daarvoor blijkt oppervlakkige nabootsing genoeg. In reële "kennis en kunde" is de plagiaris nu eenmaal niet geïnteresseerd. Intussen blokkeert consortium Essence feitelijk de ontwikkeling van en toegang tot de markt door/voor mijn bedrijf Information Dynamics. Dat is tragisch.

12 juni 2013, emailbericht aan TNO – directeur ■

Zeer bedankt voor expliciete duiding van de, over context gesproken, voor Essence relevante betekenis van "modelleertaal." Met zo'n "fragment" onderstreept Essence zo mogelijk zelfs de klacht over o.a. plagiaat! Want de klacht van Information Dynamics betreft wat blijkbaar ook als onderdeel volgens de gesuggereerde "opbouw" van een "model-gebaseerde methode" klip-en-klaar een "modelleertaal" heet. Voor die klacht zijn overige "onderdelen" (dus) irrelevant.

Het gaat er voor de klacht om dat de "modelleertaal" een nabootsing van Metapatroon is. Daarvoor doet het er helemaal niets toe, of Essence die "modelleertaal" al dan niet rekent tot "Essence [als] een extensieve methode." Wat telt is dat wat jij nu opvoert als "concrete syntax, abstracte syntax, en de aan dat laatste toegekende betekenis (semantiek)" voor de zgn Essence-modelleertaal géén verschil van enig belang kent met Metapatroon qua "modelleertaal." En wat Metapatroon gebleven is, moet zo blijven heten, punt. Essence doet echter ten onrechte alsof (tevens) dat onderdeel afwijkt.

Indien Essence meent dat voor de "modelleertaal" zulk verschil wél bestaat, moet Essence het concreet en deugdelijk aangeven (lees: documenteren). Daarin slaagt Essence echter niet. Nogmaals, juist met dat "fragment" in combinatie met weigering van inhoudelijke verantwoording wijst Essence daarom alsmáar krachtiger op zijn aanhoudende bedrog. Ik dring opnieuw erop aan, niet alleen bij TNO maar intussen vooral ook elders, om zsm het talmen, draaien enzovoort te (laten) staken. Specifiek voor rectificatie van het rapport *Essence taaldefinitie en denkwijze* (versie 31 mei 2011) deed ik, zoals je weet, allang een m.i. evenwichtig voorstel; zie [Stop plagiaat van Metapatroon ofwel, wie het met rectificatie oneens is moet het zeggen](#).

ps

Ik stuur afschrift van dit bericht aan de Belastingdienst, destijds deelnemer aan fase 1 van Essence. Daar heeft Information Dynamics eveneens schriftelijk een klacht ingediend. Ondanks toezegging, blijft een inhoudelijke reactie ook van die kant tot dusver helaas uit.

■ Kan je ajb nogmaals navraag doen bij TNO? Me dunkt dat de onverminderde afleidingsmanoeuvres inmiddels toch (extra) aanwijzing genoeg zijn voor a. het plagiaat door o.a. TNO en b. pogingen tot verhulling ervan. Daar komt bij, dat de betrokken directeur stellig geen idee heeft waarover het inhoudelijk gaat, maar netzo stellig een schuldbekentenis probeert te vermijden waarmee hij zichzelf prompt als subsidiefraudeur aanwijst. Mocht je geen interesse meer in deze zaak hebben, dan betreur ik dat uiteraard zeer. Maar laat mij dat gerust weten, zodat ik je niet verder informatie stuur waarop je niet meer zit te wachten. Van mijn kant benadruk ik, dat deze zaak m.i. symptomatisch is voor alweer een nieuw soort fraude. Dat komt door valse prikkels in overheidsfinanciering onder noemers

zoals innovatie en valorisatie. Zakelijke fraude en wetenschapsfraude raken daardoor alsmaar nauwer verstrengeld.

Ik kijk naar je antwoord uit.

■ Het verschil met de brief dd. 21 januari jl. van TNO is dat de aldaar geschetste indeling van “vier elementen van Essence” nu van bronvermelding voorzien is (ook daarvoor ontbrak integere verwijzing blijkbaar nog). En omdat TNO, zoals per brief dd. 31 januari jl. aangekondigd, “de relatie tussen taal en methode [zou] verhelderen,” is “modelleertaal” alweer duidelijker beschikbaar als aanknopingspunt voor de klacht over plagiaat.

■ Kan beter? Vergeleken met wat jij doormaakt, zijn mijn zakelijke problemen met plagiaat enz. door dat consortium onbeduidend. Sterkte!

Met mijn opmerking dat "consortium Essence feitelijk de [...] toegang tot de markt [blokkeert]," bedoel ik tevens dat het publiek praktisch onbereikbaar geraakt is. Dat lukt mij (lees ook: Information Dynamics) nooit op eigen kracht. Met dank voor je suggestie om lezingen te houden, niemand toont interesse in een boodschap in slechts mijn naam. In termen van de theorie van verspreiding van vernieuwing (Rogers) is een zgn kampioen onmisbaar. Daarom was de adoptie van Metapatroon door (Bureau) Forum Standaardisatie zo belangrijk. Ik was er erg blij mee! Weliswaar heeft (B)FS de kampioenstatus evenmin, maar via zo'n station zouden 'we' beslist reële vorderingen gemaakt kunnen hebben. Mis! Want (B)FS hield nota bene onder de noemer van een consortium prompt met samenwerking op en koos voor diefstal van Metapatroon. Ook nog eens met staatssteun, dus. Dat is geen samen- maar tegenwerking. Een effect is, dat Information Dynamics wordt geassocieerd met problemen ipv met oplossingen. Essence voedt die associatie om Information Dynamics buitenspel te houden. Ik verzet me er uiteraard tegen, maar moet daarbij oppassen om Essence nietodeloos in de (valse) kaart te spelen. De stagnatie is compleet, omdat Essence weliswaar de modelleertaal precies nagebootst heeft, maar niet of nauwelijks benut heeft van productief gebruik van dat gereedschap. En als dief van mijn, zeg maar, fiets durft Essence mij niet te vragen hoe het slot open gaat. Nu staat die fiets helemaal niet op slot, maar ja, wie de (zeer) uitgebreide documentatie over Metapatroon weigert te bestuderen, weet niet beter. Aan gebrekkige beschikbaarheid van die documentatie kan het onmogelijk liggen.

■ Daar weet ik niets van, te weten dat voor mij een "professor[aat] via springplank BFS tot de mogelijkheden heeft behoord." Wat ik zeker weet, is dat ik destijds (2008-2009) bij BFS ervoor gepleit heb om een academische leerstoel voor, zeg maar, stelselmatige informatiekunde te financieren. O.a. omdat ik mijzelf kansloos achtte voor zo'n positie (want daarvoor blijkt mijn werk te anders, nieuw ...), deed ik er een voorstel voor een kandidaat bij: Paul Oude Luttighuis (Telematica Instituut, omgedoopt tot Novay). De voorzitter van Forum Standaardisatie en het hoofd van Bureau Forum Standaardisatie waren enthousiast. Zij hebben daarover onder de noemer interoperabiliteit in elk geval contact gehad met de TU Delft. Daar zaten ze echter niet te wachten op een bijzondere hoogleraar in deeltijd. Nee, Oude Luttighuis zou ik als kandidaat niet meer opperen.

■ Hierbij wat nadere opmerkingen nav het recente bericht van TNO. Ik heb de indruk dat het gaat om de slotzin van het “fragment.” Die zin luidt: “Essence is dus een methode en niet alleen een modelleertaal”

Maar met louter de bewering dat Essence-als-methode méér is dan “een modelleertaal” pleit Essence-als-consortium zichzelf uiteraard niet vrij van nabootsing van de “modelleertaal.” Integendeel, Essence-als-consortium onderstreept er (dus) zelfs mee dat er iets is, in dit geval “modelleertaal,” dat object van nabootsing kan zijn.

Het lijkt erop dat Essence-als-consortium blijft proberen om de aandacht af te leiden van “modelleertaal.” Uitgaande van wat Essence-als-consortium volgens het “fragment” beschouwt als “methode,” wil Essence-als-consortium de aandacht kennelijk gevestigd houden op zo iets als methode-minus-taal. Op basis daarvan, zo vermoed ik, beweerde Essence-als-consortium eerder (zie brief dd. 21 januari 2013 van TNO aan Information Dynamics) dat “er duidelijke verschillen zijn tussen Metapatroon en Essence” en dat “het Essence project [...] aan [...] het gedachtengoed achter Metapatroon [...] veel belangrijke elementen heeft toegevoegd, met name op het gebied van de werkwijze en tooling.” Essence-als-consortium probeert de klacht over de nagebootste taal te weerleggen met beweringen over methode-minus-taal. Dat slaat uiteraard nergens op.

De impliciete suggestie van methode-minus-taal lijkt echter vooral bedoeld om onder de klacht enz. over subsidiefraude uit te komen. Essence-als-consortium beweert daarom “origineel werk” te hebben geleverd. Zo ja, dan zou de staatssteun aan Essence-als-consortium met Novay en TNO als financieel primair begunstigde partijen rechtmatig zijn. Niet, dus.

Want allereerst wat “modelleertaal” betreft is van “origineel werk” geen sprake! En verder? Vooruit, voor commentaar volg ik de indeling die Novay reeds hanteerde voor de evaluatie van Metapatroon (zie *Contextuele verbijzondering: inspiratie door Metapattern*, bijlage C in: *Semantiek op stelselschaal*, Bureau Forum Standaardisatie, juni 2009, p. 35), maar nu pas (!) aan andere auteurs is toegeschreven (zoals het “fragment” aangeeft: P. Seligman, G. Wijers en H. Sol, *Analyzing the structure of is methodologies: an alternative approach*, in: *Proceedings of the first Dutch conference on information systems*, 1989).

1. “principes” ofwel “denkwijze”

Zoals TNO per brief dd. 21 januari 2013 stelt, “[D]it is de notie van contextuele verbijzondering, afkomstig van [Pieter Wisse c.q. Information Dynamics.]” Voor dit element/onderdeel eist Essence dus géén oorspronkelijkheid op. Sterker nog, Essence schrijft dit element/onderdeel ronduit toe aan Pieter Wisse c.q. Information Dynamics. Dat lijkt ruimhartig, maar blijkt feitelijk een insteek om het verder met (auteurs)recht, integriteit e.d. niet zo nauw te nemen. Zo van, wat zeurt die man eigenlijk? Waarom doet hij toch zo lastig?

2. “taal” ofwel “modelleertaal”

Over “notatiewijze” merkt TNO in genoemde brief op: “deze is in sterk gelijkende – maar niet identieke – vorm, eerder door [Pieter Wisse c.q. Information Dynamics] gebruikt.”

Waarin de “notatiewijze” die Essence “gebruikt” afwijkt van wat Information Dynamics nota bene ontwierp en ontwikkelde, heeft Essence-als-consortium echter nooit aangetoond.

Dezelfde onthouding pleegt Essence-als-consortium wat de rest van de “modelleertaal” betreft. Daarentegen heeft Information Dynamics gedocumenteerd dat er géén verschil van enig belang bestaat tussen Metapatroon en de zgn Essence-taal. Voor een beknopte analyse, zie de notitie [Zoek de verschillen!](#) Zie ook mijn emailbericht dd. 25 januari 2013 aan TNO (opgenomen in [Hoofd op hol, zwartboek consortium E.](#)).

3. “patronen” ofwel “werkwijze” c.q. “werkwijzen”

Wie de uitgebreide documentatie over toepassingen van Metapatroon bestudeert, herkent gauw dat Essence-als-consortium ook hiervoor vooral werk van Information Dynamics overnam. Let wel, voor nabootsing dáárvan diende Information Dynamics géén klacht in. Maar “origineel werk” droeg Essence-als-consortium aan dit element/onderdeel van “methode” dus niet of nauwelijks bij. Met andere woorden, er zijn door Essence géén “belangrijke elementen [...] toegevoegd.” Voor een analyse, zie o.a. mijn emailberichten dd. 23 en 24 januari 2013 aan TNO (opgenomen in [Hoofd op hol, zwartboek consortium E.](#)). In [Hoofd op hol, zwartboek consortium E.](#) staan meer gevallen van, zachtjes uitgedrukt, vrijpostig overnemen door Essence van (gebruiks)werk van Information Dynamics gedocumenteerd. Zie ook [Hallo Paul](#).

4. “implementatie in software” ofwel “tooling”

In bijlage C van *Semantiek op stelselschaal* rapporteerde Novay waarheidsgetrouw dat (p. 43) “Metapattern ook een werkende implementatie in software [kent]” In het kader van een evaluatie van Metapatroon (Engels: Metapattern) merkte Novay vervolgens o.a. op: “We zullen hier niet ingaan op de details van deze implementatie. Wel is het belangrijk dat zij bestaat. Het is immers een belangrijke aanwijzing voor de praktische toepasbaarheid van de Metapattern-taal.”

Een aparte editor voor het ‘tekenen’ van Metapatroonmodellen vond en vindt Information Dynamics onnodig en zelfs een verspilling van tijd en geld; zie o.a. emailwisseling met Novay (opgenomen in [Hallo Paul](#)). Voor – het tekenen van – informatiemodellen volgens Metapatroon beveelt Information Dynamics programma’s zoals PowerPoint (voor modellen met een klein aantal knooppunten) en Visio (voor omvangrijkere modellen) aan.

Essence-als-consortium beschouwt juist zo’n aparte editor als “tooling.” Tja, hoe “origineel” is dat dan nog? Per brief dd. 21 januari 2013 deelt TNO mee dat “Essence [...] een grafische, syntax-gestuurde editor ontwikkeld [heeft] in de vorm van een prototype.” (Zelfs) dat “prototype” lijkt mislukt. Volgens de webpagina van Novay over Essence (geraadpleegd op 13 juni 2013) heeft Essence-als-consortium ook hiervoor lijn van Information Dynamics overgenomen; naar verluidt “omvat [...] ondersteuning [...] Visio-stencils.”

Kortom, voor de overheidssubsidie voor fase 1 hebben Novay als opsteller, TNO als indiener en Forum Standaardisatie als mede-initiatiefnemer volkomen ten onrechte “uniciteit van het gedachtengoed van Essence” geclaimd (bijlage D van *Projectvoorstel Cofinanciering voor Essence – fase 1*, versie 7 september 2010, TNO, p. 7). Dat is bedrog. En over onderdeel gesproken, daartoe behoort plagiaat van Metapatroon.

Overigens is voor bewijs van subsidiefraude niet eens sluitend bewijs van plagiaat nodig. Het is duidelijk genoeg, dat Essence in de subsidieaanvraag relevant werk van Information Dynamics/Pieter Wisse verhulde. Maar door het plagiaat is de fraude zo mogelijk nog ernstiger. Daar komt stellig bij dat TNO niet wil toegeven dat TNO zijn eigen bedrijfscode overtrad.

■ Kijk, zo kan het ook! En de Duitse medewerker van de Europese Commissie geeft zelfs antwoord in het Nederlands. Ik zet op een rijtje wat ik eruit opmaak:

1. De Europese Cie. heeft naar aanleiding van Information Dynamics’ klacht over onrechtmatige staatssteun op enig moment schriftelijk vragen gesteld aan de Nederlandse regering.
2. De Nederlandse regering heeft daarop niet binnen de voorgeschreven termijn gereageerd.
3. De Europese Cie. heeft de Nederlandse regering formeel per brief van 23 mei jl. eraan herinnerd c.q. erop gewezen dat de Nederlandse regering verplicht is om de gevraagde toelichting te geven.
4. De met beantwoording belaste ambtenaar van het Nederlandse ministerie van Economische Zaken heeft de medewerker van de Europese Cie. tijdens een informeel overleg in Brussel gezegd dat in Nederland thans meerdere ministeries bezig zijn met beantwoording van de vragen van de Europese Cie.
5. De Nederlandse regering heeft op 11 juni jl. meegedeeld uiterlijk 28 juni a.s. de gevraagde inlichtingen te verstrekken.

Ik houd je ook van deze ontwikkeling graag op de hoogte.

■ Tot die “meerdere ministeries” behoort zeker het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (BZK). Gaat BZK tegenover de Europese Commissie het onderzoek naar ambtelijke corruptie (laten) melden? Volgens mij maakt de klacht van Information Dynamics

over corruptie het de Nederlandse regering extra moeilijk om (tijdig) een smoes te verzinnen. Hopelijk zó moeilijk, dat er eindelijk eens eerlijke antwoorden komen.

■ Dat moet jij als èchte, dwz eveneens door schade en schande wijs geworden ontwerper, uitvinder e.d. toch begrijpen ... :- (Voor een meesterwerk blijkt vaak nog geen kampioen 'beschikbaar,' laat staan een ruimer publiek. En vooral als je werk algemeen belang dient, moet je het een leerling gunnen om een maatschappelijke positie te verwerven indien z/hij daarvoor wèl aanvaardbaar is voor de onvermijdelijke sponsor. Dan gebeurt er hopelijk nog iets ...

Tja, wat is dan een "goede leerling"? Meestal komt een leerling op inhoud (nog) te kort vergeleken met haar/zijn meester. Dat is zelfs normaal, inderdaad, met alle risico dat de leerling op die onafhankelijke(r) gedachte positie prompt ten onrechte meent 'het' beter te weten en een weg inslaat die inhoudelijk dood loopt. Maar wat is het alternatief? Ik merkte (pas) later, mijn aanvankelijke blindheid, dus, dat Oude Luttighuis slechts veel en veel te beperkt iets van Metapatroon kon resp. wilde leren. Vooral daarom hield ik me vervolgens afzijdig van het consortium dat hij (Novay, via TNO) met BFS opzette. Daarvan vond ik de inhoudelijke mislukking voorspelbaar (niet zo moeilijk, is vrijwel onmiddellijk uitgekomen). BFS was echter reuze ingenomen met — het plan voor — het consortium; daar kreeg ik geen gehoor meer voor mijn voorstellen voor vervolgactiviteiten.

Ik heb de extra pech dat Oude Luttighuis ook in ethisch opzicht een zeer, zeer slechte leerling is. Onder de noemer van consortium Essence heeft hij in eerste aanleg Metapatroon verhuld om aan overheidssubsidie ... en Metapatroon vervolgens onder de naam van Essence in detail nagebootst om met een 'resultaat' te komen. Hij is behalve een beunhaas dus ook een oplichter. Dat blijkt voor Metapatroon een noodlottige combinatie. Hij maakt zowel Metapatroon zèlf als het klimaat voor productieve toepassing ervan kapot.

Organisaties zoals Novay en TNO misbruiken Metapatroon louter voor hun financiering. Verder interesseert Metapatroon ze he-le-maal niets. In elk geval heb ik van inhoudelijke betrokkenheid niets bespeurd.

Het lijkt mij zinloos om parasieten direct te bestrijden. Wat ik probeer is om hun zgn gastheren (BFS, Belastingdienst, PBLQ, ...) tot hygiënisch gedrag te bewegen; (pas) dan zijn parasieten praktisch kansloos (zie ook [Innovatieparasiet: pleidooi voor gastheerhygiëne](#)). De (potentiële) gastheren zijn vooral gevoelig voor negatieve publiciteit. Als ik vragen mag, heb jij soms (onderzoeks)journalisten als vriend of kennis?

16 juni 2013, emailbericht aan TNO – voorzitter raad van bestuur ■

onderwerp: benadrukking van klacht over plagiaat door TNO

In zijn emailbericht dd. 12 juni 2013 lijkt TNO-medewerker Erik Fledderus met de volgende zin een grondslag voor argumentatie te suggereren: "Essence is dus een methode en niet alleen een modelleertaal."

Ik neem aan dat jij dan prompt en grondig instemt met de volgende afleiding: Als methode omvat Essence altijd een modelleertaal.

Nota bene, dat is precies wat Metapatroon (Engels: Metapattern) is, te weten een modelleertaal.

De klacht van Information Dynamics per brief aan TNO van 16 januari 2012 betreft nabootsing/plagiaat van de modelleertaal Metapatroon door o.a. TNO als deelnemer aan consortium Essence.

Volgens het tekstfragment dat Fledderus voorstelt, vormt "haar abstracte structuur [... d]e kern van zo'n modelleertaal." Zoals uit vergelijking van relevante documentatie simpel blijkt, zie bijvoorbeeld de notitie [Zoek de verschillen!](#), komt allereerst die "structuur" c.q. "kern" van de modelleertaal-als-onderdeel-van-methode Essence juist precies overeen met Metapatroon! En

de overeenkomst geldt vervolgens ook de visuele “notatie.”

Consortium Essence beweert daarentegen, zoals gebeurde met de brief dd. 21 januari 2013 van TNO aan Information Dynamics, dat “er [...] geen sprake is van plagiaat of nabootsing.” Maar over “abstracte structuur” zwijgt TNO nog steeds compleet in die brief.

Indien het met “abstracte structuur” voor TNO inderdaad om de “kern” gaat, zoals Fledderus nu expliciet aangeeft, is dat op z’n minst een opmerkelijk gemis. Slechts over de “notatiewijze” vermeldt TNO daar, dat “deze [een] sterk gelijkende – maar niet identieke – vorm” heeft.

Meteen op 25 januari 2013 stuurde ik een uitgebreid emailbericht aan Fledderus, met afschrift aan jou, waarin ik nogmaals documenteerde dat “Essence niets [...] wijzigde dan wel toevoegde [...] aan] Metapatroons notatie.” Zelfs dááran in werkelijkheid ... niets. Over grondslag voor argumentatie gesproken, die bewering van TNO dat “er [...] geen sprake is van plagiaat of nabootsing” is wat de modelleertaal betreft (en daarop heeft de klacht over plagiaat betrekking) dus evident vals.

Information Dynamics handhaaft tegenover TNO daarom de klacht ingediend per brief van 16 januari 2012 en dringt met zo mogelijk extra nadruk bij TNO aan op “maatregelen [...] om herhaling in de toekomst te vermijden en reeds verschenen Essence-publicaties te (laten) rectificeren.”

■ Ik heb ook aan de fopmanager van TNO toch maar even laten weten dat de klachten beslist niet van de baan zijn ...

16 juni 2013, emailbericht aan Europese Commissie – Directoraat-generaal Concurrentie, Griffie Staatssteun (medewerker) ■

Das heißt dass ich jetzt dran bin um eine Fremdsprache anzuwenden für meine Antwort an Sie. :-) Ich hoffe Sie verzeihen mir die Fehler.

Ich danke Ihnen herzlich mir zwischendurch auf Ihre verständnisvolle Art berichtet zu haben. Danke vielmals!

Es scheint mir schon sehr alarmierend dass die Niederländische Behörden sich so viel Mühe geben müssen die Fragen der Europäischen Kommission zu beantworten. Ganz zu Unrecht ist die Klage also nicht ...

Gerne übe ich auch weiter Geduld wenn es dazu beiträgt die Wahrheit zu erfahren und ehrliche Bedingungen für den Wettbewerb wieder her zu stellen. Ich habe vollstes Vertrauen dass es dank Ihrer Bemühungen gelingt.

Ich verbleibe in Erwartung Ihrer weiteren Nachrichten. Bitte nehmen Sie Kontakt auf wenn Sie noch Informationen von mir brauchen.

17 juni 2013, brief aan staatssecretaris van Financiën ■

Met uw brief dd. 2 oktober 2012 wees u het Wob-verzoek af, dat Information Dynamics op 5 september 2012 deed. Uit uw toelichting blijkt echter onmiskenbaar, dat u de reactie volstrekt ontoereikend acht die de directeur-generaal Belastingdienst op 2 februari 2012 gaf op de klacht over plagiaat enz. die Information Dynamics op 16 januari 2012 schriftelijk ingediend had.

Als vervolg op uw brief van 2 oktober 2012 nam uw medewerker S.M. Gort inderdaad contact op om “in gesprek te gaan teneinde helderheid te verschaffen over de onderhavige problematiek.” Graag benadruk ik, dat het contact met dhr. Gort persoonlijk in een zeer prettige sfeer verliep. Voorts kunt u uit emailcorrespondentie tussen dhr. Gort en mij opmaken, dat Information Dynamics volledige medewerking verleende “teneinde helderheid te verschaffen.” Nota bene, Information Dynamics blijft uiteraard tot zulke medewerking bereid.

Wat de “problematiek” inhoudelijk betreft, stemde ik in met Gorts voorstel om één van zijn medewerkers allereerst onderzoek te laten verrichten en daarover te laten rapporteren. In achtereenvolgende conceptteksten hield die medewerker echter vast aan een evident valse aanname, wat ruimte biedt voor netzo valse conclusies. Daarmee gaat Information Dynamics uiteraard niet akkoord! Hoewel ik dhr. Gort bij herhaling op die grove misser wees, liet hij mij weten de rapportage van zijn medewerker ongewijzigd te laten.

Vervolgens heb ik diverse pogingen ondernomen om het “gesprek [...] over de onderhavige problematiek” voort te zetten, maar dhr. Gort geeft sinds enkele maanden (opnieuw) geen enkel teken van leven meer.

Wat is er bij de Belastingdienst aan de hand? Indien de klacht van Information Dynamics gerechtvaardigd is, dient de Belastingdienst zsm passende maatregelen te treffen. Integer antwoord op de klachtbrief dd. 16 januari 2012 ontving Information Dynamics echter nog altijd niet.

Omdat naar verluidt het thema integriteit u extra ter harte gaat, stel ik er dienovereenkomstig vertrouwen in dat u onmiddellijk de klacht van Information Dynamics alsnog deskundig en transparant behandelt.

Voor een opbouwende oplossing van “de onderhavige problematiek” pleit m.i. tevens heel praktisch vanuit het perspectief van de Belastingdienst, dat Information Dynamics met Metapatroon over een modelleermethode annex –taal beschikt om informatieverkeer met alsmaar groeiende reële betekenissenvariëteit beheersbaar te helpen krijgen. Zulke zakelijke assistentie kan Information Dynamics pas met de vereiste professionele integriteit aan de Belastingdienst verlenen, nadat “de onderhavige problematiek” opgelost is.

■ Onderstaand zie je de tekst van de brief die Information Dynamics stuurde aan de staatssecretaris van Financiën. Is al wèg, je kunt er niets meer aan veranderen. :-) Jij hebt het druk genoeg met normaal werk, gelukkig!

Wie weet behoort Financiën tot de “meerdere ministeries” die “nu [...] bezig [zijn om] vragen [van de Europese Commissie] te beantwoorden.” En ook de handelswijze inclusief nalatigheid door Financiën resp. Belastingdienst verdient m.i. aandacht in het kader van onderzoek naar corruptie. Daarvoor heb ik liefst een voorzet klaar liggen.

■ TNO heeft in elk geval de subsidiefraude met zoveel woorden reeds bekend. Want het lijkt mij redelijk om de termen 1. gedachtengoed en 2. denkwijze als synoniemen te duiden. In bijlage D van *Projectvoorstel Cofinanciering voor Essence – fase 1*, versie 7 september 2010, TNO, p. 7) beroept TNO zich op “[d]e uniciteit van het gedachtengoed van Essence.” In de brief dd. 21 januari 2013 aan Information Dynamics stelt TNO daarentegen dat de “denkwijze [...] afkomstig [is] van [Pieter Wisse/Information Dynamics].” Aan die ‘afkomst’ twijfelt inderdaad niemand. Kortom, de bewering over “uniciteit” is vals. Dat maakt de subsidieaanvraag door Essence frauduleus resp. de staatssteun voor Essence onrechtmatig.

■ In *Wie is er nu gek?* laat ik Essence onvermeld, maar die tekst gaat natuurlijk wel degelijk (ook) over dat consortium.

22 juni 2013, emailbericht aan Europese Commissie –

Directoraat-generaal Concurrentie, Griffie Staatssteun (medewerker) ■

Hierbij verschaft ik u een verdere aanwijzing dat de valse concurrentie met Information Dynamics zich intensificeert. De Essence-pagina op de website van Novay vermeldt thans (geraadpleegd op 22 juni 2013) dat “IBM een implementatie van Essence in Rational System Architect ontwikkeld [heeft].” Het betreft “de semantische modelleertaal van Essence.” Aan de implementatie in kwestie heeft “Remco Havermans van de Hogeschool van Amsterdam”

meegewerkt.

Een verwijzing leidt naar o.a. de volgende mededeling: “Essence heeft de gelegenheid te baat genomen om haar eerdere praktijkervaringen te verwerken in een tweede versie van haar modelleertaal. Die is backwards compatible met de eerste versie, maar bevat belangrijke vernieuwingen. Zo [is] de hoofdstructuur nog eenvoudiger gemaakt, is de tekentechniek aangepast en laat Essence zich nu nog beter combineren met bijvoorbeeld business rules.” Naar verluidt “[komt d]e Essence-uitbreiding [...] eind juni 2013 beschikbaar.” Ik ben benieuwd of de “belangrijke vernieuwingen” onverminderd plagiaat van Metapatroon betreffen. De vraag is, hoe die analyse valt te maken. Want Novay heeft met Essence allang de aanvankelijke ‘open’ publicatiekoers verlaten die Forum Standaardisatie als voorwaarde stelde. De gesloten opstelling maakt het veel eenvoudiger om diefstal van Metapatroon verborgen te houden. Vooralsnog ga ik er overigens van uit dat het plagiaat met de “tweede versie” zo mogelijk zelfs verdicht is; daarop wijst de aankondiging dat “de hoofdstructuur nog eenvoudiger gemaakt [is].”

Mocht de “tweede versie” zich wèl onderscheiden van Metapatroon, dan blijft voor “de eerste versie” uiteraard de klacht over plagiaat geldig. Dat geldt ook voor de subsidiefraude door – de deelnemers aan fase 1 van – Essence en de onrechtmatige staatssteun door Nederland aan Essence.

■ Ik vergiste me, Essence heeft het rapport *The Essence language* (19 juni 2013) als “de definitie van versie 2 van de modelleertaal (Engelstalig, nieuwe versie)” gepubliceerd. Ik herken nog steeds geen verschil van enig belang met Metapatroon. Het zal wel toeval zijn, maar de publicatiedatum is precies vier jaar ná verschijning van *Semantiek op stelselschaal* (BFS).

Met de verklaring dat “Essence [...] de gelegenheid te baat genomen [heeft] om haar eerdere praktijkervaringen te verwerken” erkent Essence met zoveel woorden de onrechtmatigheid van de staatssteun.

22 juni 2013, emailbericht aan Europese Commissie – Directoraat-generaal Concurrentie, Griffie Staatssteun (medewerker) ■

Dank u zeer voor uw bevestiging! Intussen heb ik ontdekt dat ik me vergiste wat betreft informatiemateriaal dat voor vergelijking kan dienen van Metapatroon met wat Essence beweert dat de “tweede versie van haar modelleertaal” is. Voornoemde Essence-pagina op de website van Novay (geraadpleegd op 22 juni 2013) bevat een verwijzing naar het rapport *The Essence language* (19 juni 2013) als “de definitie van versie 2 van de modelleertaal (Engelstalig, nieuwe versie).” Nee, ik herken nog steeds geen verschil van enig belang met Metapatroon, integendeel. En met de verklaring dat “Essence [...] de gelegenheid te baat genomen [heeft] om haar eerdere praktijkervaringen te verwerken” erkent Essence m.i. met zoveel woorden de onrechtmatigheid van de staatssteun waardoor die “praktijkervaringen” opgedaan konden worden. Tja, wat consortium Essence met die staatssteun in de praktijk, zeg ook maar feitelijk, deed en doet, is nabootsing van Metapatroon en concurrentie ermee onder eigen (valse) naam.

ps

Bitte haben Sie Verständnis dafür, dass ich Ihnen die rein sachliche Informationen auf Holländisch weiterleite. Zwar ist meine Frau Deutsch, aber nicht immer da um meine (Schreib)fehler zu korrigieren. :-)

■ Ik vind het in (zeer) positieve zin opmerkelijk dat de medewerker van de Europese Commissie nog wel op een zaterdagmiddag prompt antwoordt! Zou vooral de vermelding van IBM aanleiding vormen? Het lijkt mij in elk geval prima dat hij “die informatie [...] zal [...]”

laten registreren [door] de Staatssteun-griffie [van de Europese Commissie], zodat zij deel uitmaakt van het dossier.”

24 juni 2013, emailbericht aan Novay – medewerker Oude Luttighuis ■

Kan je ajb een vraag beantwoorden over de notatie die jij voorstelt als co-auteur van *The Essence language, version 2* (Essence, 19 juni 2013)?

Allereerst, begrijp ik goed dat elke declaratie van een bepaalde conceptdefinitie binair is in de zin dat zo'n declaratie iets zegt over strikt één concept annex object in relatie tot strikt één (ander) concept annex subject?

Zo ja, behoren verschillende declaraties tot dezelfde conceptdefinitie, indien die declaraties het concept annex object gemeenschappelijk hebben?

Laat me meteen weten, als ik reeds blijk geef van onbegrip.

Vooralsnog veronderstel ik echter het tot dusver bij het rechte eind te hebben. Zo kom ik op notatie.

In paragraaf 9.2.1 staat dat een “declaration is represented as a curved zigzag arrow, pointing from the object that represents its object to the oval that represents its subject.”

Kijk nu eens naar figuur 2 (p. 26). Neem daar bijvoorbeeld “ligplaats.” Volgens mij toont het schema, dat de definitie van “ligplaats” twee declaraties telt. De ene declaratie vermeldt de relatie van “ligplaats” met “iets,” terwijl de andere declaratie de relatie van “ligplaats” met “Nederlandse gemeente” betreft.

Begrijp ik het nog steeds?

Zo ja, dan komt hier (pas) mijn vraag: Moet ook de lijn tussen “ligplaats” en “iets” aan de (onder)kant van “iets” voorzien zijn van een pijl?

Alvast bedankt voor je antwoord!

24 juni 2013, emailbericht aan Novay – medewerker Oude Luttighuis ■

Ik stelde een duidelijke vraag, voorzien van duidelijke aanzet. Jij antwoordt dat reeds mijn aanzet niet klopt. Wat mankeert eraan?

24 juni 2013, emailbericht aan Novay – medewerker Oude Luttighuis ■

Waarom beantwoord je niet gewoon mijn vraag? Ik zie daarin geen aanleiding voor gesprek. Jij lijkt antwoord te ontwijken.

Over de voorwaarde die ik aan mijn deelname aan zo'n gesprek stel, heb ik Van der Lugt eerder duidelijk ingelicht. Hij wees die voorwaarde af. Zolang Novay er niet aan voldoet, kan ook jij je de moeite besparen om die uitnodiging te herhalen.

Dus, nogmaals, ik stelde een duidelijke vraag. Wat is je antwoord? Heb ik je gewezen op ontbrekende pijlen in de notatievoorbeelden, of niet?

24 juni 2013, emailbericht aan Europese Commissie –

Directoraat-generaal Concurrentie, Griffie Staatssteun (medewerker) ■

Ik hoop dat u mij mijn diverse emailberichten van de laatste tijd niet kwalijk begint te nemen.

:-) Maar zojuist ontdekte dr Martijn Houtman van Information Dynamics, dat Novay-medewerker P. Oude Luttighuis nota bene via W3C een onderzoeker wees op Metapattern.

Dat bericht is m.i. zeer relevant voor de klacht over onrechtmatige staatssteun. Oude Luttighuis stelde in 2009 namens Novay (voorheen: Telematica Instituut) in opdracht van Forum Standaardisatie immers een evaluatie van Metapatroon op (bijlage C in het rapport *Semantiek op stelselschaal*). Het is op grond van de kennis die hij tijdens die evaluatie verwierf dankzij volledige medewerking van Information Dynamics, dat Oude Luttighuis op 25 april 2010 een kenschets van Metapattern geeft. Dat klopt nog prima! Kort ervoor had hij een plan voor een consortium toegelicht aan Forum Standaardisatie (tijdens een vergadering

op 26 maart 2010) en daarvoor onder expliciete verwijzing naar Metapattern steun verworven. Later in 2010 schrijft hij voor TNO de subsidieaanvraag voor consortium Essence. In de relevante bijlage D van *Projectvoorstel Cofinanciering voor Essence – fase 1* (TNO, september 2010) blijkt Metapattern compleet verheimelijkt en claimt Essence “[d]e uniciteit van het gedachtengoed” dus ten onrechte voor zichzelf. Wat het emailbericht van Oude Luttighuis van 25 april 2010 door inhoud en verzenddatum volgens mij extra bevestigt, is de moedwillig kwade opzet met de aanvraag voor overheidssubsidie die daarom onrechtmatig is (evenals de overige staatssteun aan Essence).

■ Kortom, in de periode tussen 25 april en 3 september 2010 is het voorstel voor consortium Essence grondig gewijzigd, te weten van louter verdere modelleercasussen met Metapatroon (maximaal subsidiepotentieel: één keer de inleg van deelnemers) in vooral methodisch pionierswerk (minimaal subsidiepotentieel: ‘pakweg’ drie keer de inleg van deelnemers). Oude Luttighuis (Novay) handhaafde Metapatroon, maar liet vermelding dus uit het plan verdwijnen. Aldus wekte hij een volkomen valse voorstelling over nieuwheid. TNO moet destijds terdege van zulk bedrog afgeweten hebben. (Bureau) Forum Standaardisatie lette niet eens op (en weigerde de fout te herstellen toen ik ze erop wees).

■ Deze informatie lijkt mij wat een onderzoeksjournalist een rokend pistool noemt.

25 juni 2013, emailbericht aan Novay – medewerker Oude Luttighuis ■

Ontbreken er pijlen, ja of nee?

■ Nee, kende ik nog niet. Het lijkt me hopeloos om ook daar weer achteraan te gaan. En van zo’n hoofdstuk in zo’n academische congresbundel (*Enterprise Interoperability*, samenstellers M. van Sinderen en P. Johnson, Springer, 2011) trekt toch niemand zich iets aan. Ik bedoel, daarvan heeft Information Dynamics zakelijk zeker vooralsnog geen last. En zo ja, dan zien we dan wel weer. Opmerkelijk vind ik overigens de literatuurverwijzingen in dat hoofdstuk. Die zijn wel beschikbaar via de link die jij opgaf. ‘Onder’ mijn naam staan opgenomen:

- Wisse, P.E.: *Metapattern: Context and Time in Information Models*. Addison-Wesley Professional, Boston (2000)
- Wisse, P.E.: *Ontology for interdependency: steps to an ecology of information management*. PrimaVera Working Paper 2007-05. University of Amsterdam, Amsterdam (2007)
- Wisse, P.E., Oude Luttighuis, P.H.W.M., Ter Doest, H., Abrahamse, M.: *Praktijkmodellering van het begrip werkgever*. Forum Standaardisatie (2009) (in Dutch)
- Wisse, P.E.: *Op weg naar een stelselmatige aanpak van authenticatie en autorisatie: een gedachtenexperiment*. Personal communication (2010) (in Dutch)

Co-auteur van het hoofdstuk *Context for Concepts: Information Modeling for Semantic Interoperability* is o.a. Roel Stap. Die kwam ik laatst in de trein tegen. Ik bracht het gesprek op bedrog door Essence. Hij zei niets meer met Essence te maken gehad te hebben ... Het desbetreffende congres had in Zweden plaats op 23 en 24 maart 2011.

■ Ook de eerste twee pagina’s van het hoofdstuk in kwestie blijken beschikbaar. Daaruit krijg ik de indruk dat vermelding van Essence achterwege gebleven is. De auteurs (Oude Luttighuis, Stap en Quartel) gebruiken de afkorting CIMing voor conceptual information modeling. Zij stellen dat “today’s trend towards networked information processes and systems [...] have not led to the adoption of new or evolved paradigms in the CIMing realm, although at least one is available [31].” Nummer “31” betreft

– verwijzing naar – mijn boek *Metapattern*, ook daar wederom voorzien van de verkeerde opgave van het jaar van publicatie.

“This paper,” gaan de auteurs verder, “describes a context-aware approach to CIMing.” Het lijkt erop dat de auteurs onderscheid voorstellen volgens 1. paradigma en 2. benadering. Daar blijft kennelijk nog impliciet 3. Modelleertaal.

Nu is Metapatroon allang juist een modelleertaal, maar de auteurs wekken dus de (valse) suggestie dat het met Metapatroon louter om een paradigma gaat. Daardoor scheppen zij ruimte voor zichzelf om “Contextual CIMing” als hun benadering te poneren. En op die manier houdt Essence vol dat de Essence-taal geen plagiaat van Metapatroon behelst (want volgens genoemde auteurs resp. Essence is Metapatroon benadering noch modelleertaal, maar slechts paradigma).

25 juni 2013, emailbericht aan M. van Sinderen ■

onderwerp: vermoeden van plagiaat in door u samengestelde congresbundel

Ik heb ernstige reden te vermoeden dat de auteurs van het hoofdstuk *Context for Concepts: Information Modeling for Semantic Interoperability* in de door u samengestelde bundel *Enterprise Interoperability* (Springer, 2011) plagiaat van Metapatroon pleegden. Daarom verzoek ik u mij per omgaande afschrift van genoemd hoofdstuk te zenden. Na bestudering bericht ik u dan zsm nader met eventuele eis om maatregelen.

Met alvast hartelijke dank voor uw medewerking, vriendelijke groet.

■ Ik heb er toch maar een poging gewaagd.

25 juni 2013, emailbericht aan PBLQ - medewerker ■

Onlangs heeft consortium Essence een rapport gepubliceerd met wat als de tweede versie van de Essence-taal aangekondigd staat. Ja, nog steeds overduidelijk plagiaat van Metapatroon. Maar nu heb ik een concrete vraag naar aanleiding van het “acknowledgment” (p. ii) in *The Essence language, version 2* (Essence, 19 juni 2013). Tot mijn genoegen zie ik daar Het Expertise Centrum resp. PBLQ niet vermeld bij de financiers van het “consortium project.” Mag ik daaruit opmaken dat PBLQ zich, nadat jij je al terugtrok als spreker ‘op’ het Essence-track van LAC 2012, helemaal van Essence gedistantieerd heeft? Alvast bedankt voor je reactie!

25 juni 2013, emailbericht aan Europese Commissie – Directoraat-generaal Concurrentie, Griffie Staatssteun (medewerker) ■

Het acknowledgment in het recente rapport *The Essence language* (19 juni 2013) maakt expliciet melding van (verdere) overheidsfinanciering/staatssteun van/aan consortium Essence:

[T]he Essence consortium project [...] is financed by contributions from the Dutch Ministry of Education, Culture and Science/Education Implementation Service (OCW/DUO), ICTU/Stelsel van Basisregistraties, Ordina, RuleManagement Group, TNO and IBM.

25 juni 2013, emailbericht aan M. van Sinderen ■

Allereerst mijn dank voor uw snelle reactie! Wat ik van andere publicaties van vooral Oude Luttighuis ken, is dat hij Metapatroon daarin consequent voorstelt als ‘slechts’ een idee. Zo doet hij het voorkomen, dat Metapatroon weliswaar een nieuw paradigma biedt, maar nog lang géén (praktische) benadering, laat staan modelleertaal. Dat is bedrog waarmee hij voor consortium Essence frauduleus o.a. overheidssubsidie verwerft.

Indien u mijn boek *Metapattern* (Addison-Wesley, 2001; Oude Luttighuis geeft ook

consequent het jaartal van verschijning verkeerd weer) en uitgebreide verdere documentatie echter zelfs maar oppervlakkig bekijkt, herkent u prompt dat Metapatroon (Engels: Metapattern) juist bij uitstek allang een praktische benadering en modelleertaal is. Nota bene Oude Luttighuis heeft dat met een evaluatie in overheidsopdracht bevestigd!

Ik vermoed daarom dat de auteurs van het hoofdstuk *Context for Concepts: Information Modeling for Semantic Interoperability* in de door u samengestelde bundel *Enterprise Interoperability* (Springer, 2011) ten onrechte oorspronkelijkheid claimen voor wat zij onder de noemer van Contextual CIMing als benadering beschrijven. Zo ja, dan heeft ook “een uitgebreide peer-review” u kennelijk niet behoedt voor plagiaat.

Ik herhaal zo mogelijk extra dringend mijn verzoek om een afschrift van genoemd artikel/hoofdstuk. Ik neem althans aan dat u wilt meewerken aan allereerst mijn onderzoek naar plagiaat in dit geval. Ik acht het niet gepast mij te laten betalen om een tekst te kunnen bestuderen waarover het sterke vermoeden bestaat dat de auteurs er inbreuk mee pleegden op wetenschappelijke (en zakelijke) integriteit.

27 juni 2013, emailbericht aan M. van Sinderen ■

Dank u zeer voor toezending van bedoeld artikel/hoofdstuk! U kunt ervan op aan, dat ik het document slechts gebruik om te kijken of mijn vermoeden van plagiaat al dan niet steekhoudend is. Door familieomstandigheden kom ik daar helaas niet onmiddellijk aan toe. Ik laat u zsm resultaat weten.

27 juni 2013, emailbericht aan PBLQ - medewerker ■

Bedankt voor je antwoord! [Dat luidde: “PBLQ / HEC maakt geen onderdeel meer uit van het consortium, maar heeft zich er ook niet van gedistantieerd. Het was meer een kwestie van prioriteiten.”] Maar dan begrijp ik niet 1. waarom andere organisaties die eveneens “geen onderdeel meer uit[maken] van het consortium” wèl in het “acknowledgment” (p. ii) in *The Essence language, version 2* (Essence, 19 juni 2013) vermeld staan en/of 2. waarom het HEC-logo (nog) wèl wordt getoond op de Essence-pagina van de Novay-website (geraadpleegd op 27 juni 2013). Vraag 1 kan jij uiteraard niet beantwoorden. Vraag 2?

28 juni 2013, emailbericht aan PBLQ - medewerker ■

Ik stelde je een nadere vraag, omdat ik vond, en vind, dat je mijn eerste vraag feitelijk niet beantwoordde. Met louter herhaling van dat antwoord maak je me uiteraard slechts nieuwsgieriger.

In het boekje *De kunst van het gelijk krijgen* (SUN, 2006) waarschuwt Arthur Schopenhauer (1788-1860) tegen, zoals vertaler T. Kruiger in zijn *Woord vooraf* opmerkt, “de streken, trucs en chicanes [...] die mensen uithalen in discussies om de tegenstander onderuit te halen.” Schopenhauer beschrijft gelukkig ook “wat je er tegen kan doen, als ze gebruikt worden.” Als “kunstgreep 34” schetst Schopenhauer “de tegenstander [die ...] de zaak ontwijkt en ergens anders naar toe wil. Hij houdt dat voor “een zeker teken dat we (soms zonder het te weten) op een rotte plek zijn gestoten. [...] We moeten dus aandringen op het door ons aangeroerde punt en de tegenstander geen kans geven de plek te verlaten.”

Ik probeer het daarom opnieuw. Is ontbrekende naamsvermelding van PBLQ c.q. HEC in het “acknowledgment” (p. ii) in *The Essence language, version 2* (Essence, 19 juni 2013) een vergissing door de auteurs? Of hebben zij de naam (van) PBLQ c.q. HEC daar opzettelijk weggelaten, te weten op expliciet verzoek van PBLQ/HEC?

■ Hij was het, hoera, die zich als spreker op LAC 2012 terugtrok. Dat leidde er toe, althans voor zover ik weet, dat de complete Essence-track verviel, hiep hiep hoera.

1 juli 2013, emailbericht aan M. van Sinderen ■

onderwerp: bevestiging van plagiaat in door u samengestelde congresbundel

Ter vermijding van nodeloze discussie wijs ik maar meteen op de gangbare opvatting van plagiaat, dus zoals verwoord in een gangbaar woordenboek. Zie bijvoorbeeld *Van Dale* (1984), het lemma plagiaat:

1. letterdieverij; het overnemen van stukken, gedachten, redeneringen van anderen en deze laten doorgaan voor eigen werk; - bij uitbr[eiding] in toepassing op diefstal van allerlei andere geestelijke eigendom; - 2. een van anderen overgenomen deel van een geschrift enz.

Bestudering van *Context for Concepts: Information Modeling for Semantic Interoperability* heeft het vermoeden van plagiaat door de auteurs Oude Luttighuis, Stap en Quartel bevestigd. Zij wekken de valse suggestie dat wat zij als Contextual CIMing presenteren, afwijkt van Metapatroon (Engels: Metapattern).

De nabootsing tot in detail valt ook voor derden zeer eenvoudig na te gaan. Zo stellen de auteurs in hun paragraaf 5 dat “[t]he Contextual CIMing language involves only one single construct, called contextual specialization.” Voorts gebruiken zij “a notation that is also used in our case studies” (zie paragraaf 4.3 voor dit citaat). Welnu, zowel bedoeld “construct” als “notation” is allang kenmerkend voor Metapatroon!

Ik wijs er nadrukkelijk op, dat Oude Luttighuis namens Novay eerder in opdracht van Forum Standaardisatie een evaluatie van Metapatroon verrichtte. Daaraan heb ik intensief meegewerkt, zeg gerust ook maar hem uitgebreid in mondeling overleg en emailcorrespondentie in Metapatroon onderwezen. Zijn verslag vormt bijlage C van het rapport *Semantiek op stelselschaal* (19 juni 2009, Forum Standaardisatie). “[D]eze bijlage,” schrijft oude Luttighuis daar, “[ontleedt] Metapattern in een aantal hoofdelementen en bepaalt per hoofdelement de bijdrage die het kan leveren bij het verbeteren van semantische interoperabiliteit[.]” Nogmaals, de bijlage in kwestie heeft Metapatroon als onderwerp! Paragraaf C.4 heeft de titel “Taal.” De eerste subparagraaf is getiteld “Contextuele verbijzondering.” Figuur C2 toont “Contextuele verbijzondering in Metapattern.” Het moet onmiddellijk opvallen dat Oude Luttighuis, Stap en Quartel in *Context for Concepts: Information Modeling for Semantic Interoperability* die Metapatroon-notatie toepassen. In zijn evaluatieverslag beschrijft Oude Luttighuis ook precies voor Metapatroon wat hij later samen met Stap en Quartel nabootst als het “single construct” van “[t]he Contextual CIMing language.” In die bijlage C staat (p. 37): “De contextuele-verbijzonderingsrelatie is in Metapattern de enige manier om begrippen aan elkaar te relateren.” Let op het accent, “de enige manier”!

Wie het “single construct” nabootst, bootst qua modelleertaal dus in één klap Metapatroon helemaal na.

Indien u in *Semantiek op stelselschaal* tevens bijlage B bekijkt, treft u een beknopte inleiding tot Metapatroon van mijn hand aan, geïllustreerd met drie (aanzetten tot) modelleercasussen. Kortom, het klopt niet dat, zoals Oude Luttighuis, Stap en Quartel in hun abstract beweren, “an alternative, a conceptual modeling approach is described that [...] is based on ideas from the Metapattern work.” Wat zij als “approach” voorstellen, is helemaal Metapatroon. Het enige (!) waarmee zij voortbouwen op “the Metapattern work” is hoogstens hier en daar wat andere toelichting op de “approach,” maar beslist niet de “approach” van contextuele verbijzondering zelf.

Als aanwijzing voor wat er grondig mis met *Context for Concepts: Information Modeling for Semantic Interoperability* is, geldt dat overal waar thans Contextual CIMing staat, Metapattern behóórt te staan.

Voorts ontbreken verwijzingen naar relevante literatuur, zoals genoemd rapport *Semantiek op stelselschaal*.

De auteurs Oude Luttighuis, Stap en Quartel hebben niet alleen mijn vertrouwen zeer ernstig beschaamd en belangen geschaad met hun plagiaat. Ik neem althans aan, dat u zich als redacteur van de congresbundel *Enterprise Interoperability* (Springer, 2011) eveneens door hen misleid voelt. Datzelfde geldt uiteraard voor de (verdere) organisatoren van IWEI 2011, de congresdeelnemers, uitgever Springer, enzovoort, enzovoort, tot en met de respectievelijke werkgevers van de auteurs. Concreet, co-auteur Stap is medewerker van TNO dat in de zgn bedrijfscode expliciet stelt dat TNO'ers niet plagiëren.

Neemt u aub van mij aan dat in elk geval ik dit plagiaat hoog opneem en onmiddellijk beëindigd inclusief schade hersteld wil hebben. Uw voorstel voor praktische maatregelen zie ik daarom graag per omgaande tegemoet. U kunt rekenen op mijn volle medewerking ter bevordering van wetenschappelijke integriteit.

■ Het artikel/hoofdstuk in deze bijna-definitieve versie (die Van Sinderen me ter beschikking stelde) blijkt nagenoeg gelijk aan een tekst die Paul Oude Luttighuis mij voor commentaar stuurde op 12 juli 2010. De hoofdtitel luidde toen *Chasing bias*. Dat is dus *Contexts for Concepts* geworden, terwijl de ondertitel gelijk bleef. Destijds gaf ik het gevraagde commentaar prompt; zie daarvoor wat in [Hallo Paul](#) opgenomen staat met de datums 13 en 14 juli 2010.

■ Bedankt voor je analyse! Je toespitsing op wat geldt als “overtreding van de auteurswet,” te weten “andere naam gebruiken voor Metapatroon, danwel eigen variant presenteren zonder uitleg wat [...] eigen bijdrage hieraan [is],” lijkt mij van civielrechtelijk belang. Maar ik dien een klacht over plagiaat in. Daarom heb ik een definitie van plagiaat geciteerd. Het gaat mij dus om inbreuk op wetenschappelijke integriteit ipv auteursrecht.

■ In zei onlangs dat het me verstandig lijkt om per brief aan Bureau Beveiligingsautoriteit (BZK) enig commentaar te geven, omdat ze tijdens het recente gesprek o.i. wel erg eenzijdig op mediation mikten. Wij begrijpen best dat zij onder zo'n lastig onderzoek uit willen komen, maar het gaat natuurlijk om òns belang. Wat vind je van onderstaande tekst voor een brief?

7 juli 2013, emailbericht aan PBLQ - medewerker ■

Om in jouw termen te spreken, (ook) ik maak vooral “persoonlijke afwegingen” met mijn navraag (juist) bij jou.

Graag behoed ik je ervoor op negatieve manier betrokken te raken bij diverse onderzoeken resp. maatregelen die daaruit voortvloeien. Dat was je m.i. redelijk gelukt door PBLQ/HEC afstand van consortium Essence te laten nemen. Je ziet overigens dat in deze ‘zaak’ persoonlijk en zakelijk nauw verweven zijn.

Het is natuurlijk zo, dat jij tot dusver de enige bent die uit het ontbreken van bewijs van methodisch onderscheid tussen Metapatroon en zgn Essence-taal de consequentie trok om geen (vals) verhaal over Essence te vertellen. Daarvoor ben en blijf ik je zeer erkentelijk! Wat ik dacht dat wij toen verder hebben afgesproken, is dat jij ná jouw terugtrekking als spreker ‘op’ de Essence-track van LAC 2012 in meer rust Paul Oude Luttighuis (Novay) opnieuw om uitleg zou vragen. En dat PBLQ/HEC zich bij voortzetting door Essence van ontwijking van verantwoording zou distantieëren van Essence. Maar dat heb ik blijkbaar allemaal verkeerd begrepen.

Bedenk ajb dat Information Dynamics zakelijke afwegingen maakt. Daarvoor geef ik prioriteit aan integriteit. Nota bene, ik wil met mijn bedrijf niet met bedrog geassocieerd zijn! Wat zijn dat dus voor onderzoeken enzovoort? 1. De subsidiefraude door Essence is op advies van Fraudehulpdesk gemeld bij de FIOD; over behandeling van meldingen doet de FIOD geen mededelingen. 2. Over de onrechtmatige staatssteun aan Essence heeft Information Dynamics

een klacht ingediend bij de Europese Commissie; onderzoek loopt. 3. Over corrupt handelen door (Bureau) Forum Standaardisatie en bijgevolg andere ambtenaren en bestuurders heeft Information Dynamics een klacht ingediend bij de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties; behandeling is overgenomen door de minister voor Wonen en Rijksdienst, onderzoek loopt. 4. Naar verluidt doen enkele (onderzoeks)journalisten navraag. 5. De redacteurs van de bundel *Enterprise Interoperability* (Springer, 2011) doen onderzoek naar aanleiding van de klacht over plagiaat door Oude Luttighuis, Stap en Quartel met hun hoofdstuk *Context for Concepts: Information Modeling for Semantic Interoperability*. Gelukkig worden de klachten van Information Dynamics inmiddels wél (zeer) serieus genomen. Op het verloop van zulke onderzoeken en wat daaruit voortvloeit, heb ik uiteraard geen invloed. Ik hoop dat je het waardeert dat ik je ervoor waarschuwde. Neem ajb alsnog verdere actie.

7 juli 2013, emailbericht aan M. van Sinderen ■

Uw aankondiging dat uw “mede-redacteur van de bundel [en u zich] gaan [...] beraden op de te volgen stappen” stel ik zéér op prijs!

Uiteraard besef ik dat “deze kwestie” u overvalt. Neemt u aub van mij aan, dat ik u en uw mede-redacteur geen enkel verwijt maak over het plagiaat door Oude Luttighuis, Stap en Quartel. Integendeel, zoals gezegd ben ik erkentelijk ervoor dat u “stappen” onderneemt en gerust dat u “deze kwestie” ernstig opvat. Daarbij heb ik begrip ervoor dat u “[v]anwege drukke werkzaamheden voor de vakantie [er] niet onmiddellijk aandacht [aan kon en kunt] besteden.”

Ik vertrouw erop, dat u er direct ná uw vakantie grondig (verder) werk van maakt. Het spijt mij, dat netzoals ik ook ú ongewild verwickeld raakt in een plagiaatzaak. U en ik zitten er allesbehalve op te wachten, maar we komen niet om actieve bestrijding van plagiaat heen. Het belang van uw “stappen” onderstreep ik zo mogelijk nog extra. Op 25 juni jl. schreef ik u over “bedrog waarmee [Oude Luttighuis] voor consortium Essence frauduleus o.a. overheidssubsidie verwerft.” Dat consortium staat vermeld (zie laatste zin van paragraaf 7) in de versie van het artikel/hoofdstuk *Context for Concepts: Information Modeling for Semantic Interoperability* waarvan u mij afschrift zond. Of die vermelding in de gepubliceerde versie gehandhaafd is, weet ik niet. Daar ga ik echter van uit.

Ik herhaal dat u in “deze kwestie” ook verder kunt rekenen op mijn volle medewerking. Naar uw nadere berichten kijk ik uit.

Ik wens u een fijne vakantie!

8 juli 2013, emailbericht aan PBLQ - medewerker ■

Alles tot zover wederom duidelijk,¹ hartelijk bedankt voor je verdere hulp!

■ Dat was dus, eindelijk, raak. Als opfrisser, [de medewerker in kwestie van PBLQ] ken ik uit onze Delftse (studenten)tijd. Op 26 november 2012 schreef de PBLQ-directeur mij: “Het is voor ons goed om ons niet al te zeer te bewegen in de controverse[.]” Daarover gaat hij

¹ Ik ontving van PBLQ-medewerker A. Bloembergen prompt het volgende antwoord op mijn bericht van 7 juli 2013:

Je hebt gelijk dat ik de discussie met Paul [Oude Luttighuis] nog zou aangaan. Dat heb ik niet meer gedaan. Ten eerste omdat ik binnen (PBLQ) HEC niet degene ben die de contacten met Essence onderhoudt / onderhield. Vandaar mijn verwijzing naar je gesprek met [directeur PBLQ]. Ten tweede omdat de tijd ontbrak en ontbreekt me er intensief mee bezig te houden. Ik ben op dit moment met hele andere dingen bezig, en het lukt me niet de discussie met Paul te vervolgen waar we waren gebleven. Ook niet qua inhoud trouwens. Mijn voorstel is dat ik met [directeur PBLQ] na zijn vakantie onze positie bespreek. En dat ik me dan weer bij je meld.

hopelijk spoedig anders denken, als hij merkt dat hij met al die onderzoeken enz. door voortzetting van nalatigheid een nòg groter risico met zijn adviesbedrijf loopt.

15 juli 2013, brief aan ministerie BZK, Directie Bestuursondersteuning, Bureau Beveiligingsautoriteit – plv. hoofd ■

onderwerp: onderzoek nav. klacht over corruptie onder de noemer van Essence

Tijdens ons gesprek op 25 juni jl. bracht u o.a. eventuele mediation ter sprake. Hierbij bevestig ik mijn mondelinge antwoord op uw vraag, te weten dat Information Dynamics onverminderd bereid is, zeer graag zelfs, tot deelname aan mediation.¹ Daarbij ga ik er van uit dat uw onderzoek, zoals de minister voor Wonen en Rijksdienst per brief van 22 februari 2013 liet weten, “met spoed, maar zorgvuldig” gebeurt, zodat het resultaat tevens tijdig voor eventuele mediation beschikbaar komt.

Voor wat aandacht verdient tijdens uw onderzoek en vervolgens een passende opzet vormt van eventuele mediation, benadruk ik nogmaals dat Information Dynamics niet de enige benadeelde partij is. Consortium Essence heeft tevens subsidiefraude gepleegd c.q. de Staat heeft onrechtmatige staatssteun aan Essence verschaft.

Nota bene over integriteit gesproken, ook en vooral met dat bedrog wil Information Dynamics nooit als medeplichtige geassocieerd zijn! Omdat het bedrog voortduurt ondanks klachten van Information Dynamics direct geadresseerd aan (ex-)Essence-deelnemers respectievelijk het ministerie van Economische Zaken, heeft Information Dynamics eind vorig jaar bij de FIOD melding van subsidiefraude gedaan en bij de Europese Commissie een klacht over onrechtmatige staatssteun ingediend. Daarvan bent u stellig op de hoogte; zie ook *Hoofd op hol, zwartboek consortium E.* waarnaar ik onder vermelding van url verwees in mijn brief dd. 24 april jl. aan hoofd Bureau Beveiligingsautoriteit. Tevens zijn enkele (onderzoeks)journalisten door Information Dynamics ingelicht. En met de klacht die Information Dynamics op 17 januari 2013 bij de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties indiende over corruptie onder de noemer van Essence, bent u uiteraard bekend.

Over behandeling van meldingen doet de FIOD geen mededelingen, althans niet tegenover Information Dynamics. Naar verluidt heeft de Europese Commissie de klacht over onrechtmatige staatssteun in behandeling.

Kortom, aan ùw onderzoek hecht Information Dynamics zo mogelijk alsmaar groter belang en werkt er daarom graag in openheid aan mee.

1. Met gerichte, schriftelijke uitingen heeft Information Dynamics eerder herhaaldelijk om mediation verzocht. Zo schreef ik namens Information Dynamics op 7 maart 2012 aan het toenmalig hoofd Bureau Forum Standaardisatie (BFS) o.a.:

Mr. D.H.S. Donk besluit zijn brief met te “adviseren [...] nog eenmaal een poging te wagen om de gerezen problematiek voor te leggen aan een onafhankelijke mediator.”

Ik ben het daarmee grondig eens en verwacht per omgaande uw bericht dat u meewerkt “om een oplossing te bereiken.”

Op 4 juli 2012 schreef ik aan het toenmalig hoofd BFS o.a.:

Information Dynamics zoekt onverminderd naar een allerwege opbouwende oplossing. Juist een mediator kan daarbij helpen dankzij een onafhankelijke opstelling. Daarom herhaal ik graag met nadruk en van harte de verwachting die ik eerder uitte met mijn brief dd. 7 maart 2012, te weten dat BFS via mediation op kortst mogelijke termijn aan het bereiken van zo’n oplossing meewerkt.

In een emailbericht dd. 4 februari 2013 aan directeur Logius, met afschrift aan voormalig hoofd BFS, herhaalde ik de hierboven aangehaalde passage uit mijn brief van 4 juli 2012. Ik voegde eraan toe:

Ik verzoek (B)FS resp. Logius hierbij zo mogelijk nòg dringender alsnog zsm met positief antwoord en zo verder te komen.

Ik besloot dat emailbericht als volgt:

Ik herhaal met nadruk: “Information Dynamics zoekt onverminderd naar een allerwege opbouwende oplossing”! Mocht jij voor aanpak overigens nog een andere, volgens jou betere suggestie hebben dan mediation, aarzel ajb niet die op te brengen.

■ Hierbij stuur ik je afschrift van een brief die ik zond aan de BZK-medewerker die onder de noemer van integriteit het onderzoek leidt nav. de klacht die ik/Information Dynamics indiende over “corruptie onder de noemer van Essence.” Die klacht dateert van januari dit jaar. Zoveel “spoed” maakt BZK er blijkbaar niet mee ... En tijdens het recente gesprek bracht BZK het gesprek wel erg gretig op mediation.

Wie weet vergis ik me, maar het lijkt mij in elk geval geen kwaad te kunnen om te onderstrepen dat BZK met eventuele mediation niet zomaar van het onderzoek naar (eventuele) corruptie àf is.

■ Het rapport *The Essence language, version 2* (Essence, 19 juni 2013) vermeldt over “the second language version” dat (p. 2) “one upfront distinction – between context and ground – has been abolished in the core (structural part) of the language[.]” Volgens genoemde taalversie bestaat de definitie van een concept uit één of meer zgn declaraties (artikel 2.c, p. 9). Het subject van een declaratie heet context (artikel 2.e, p. 9). Kortom, het aantal contexten van een concept is gelijk aan het aantal declaraties. Met andere woorden, de verwijdering van de “upfront distinction” in kwestie betreft een (p. 2) “generalisation [which] implice[s] the possibility of having multiple contexts simultaneously define new concepts.” Met zo’n structureel zelfs exclusief definiërende rol van context lijkt de bewering in tegenspraak dat voor (p. 1) “[t]his second version [...] the name *contextual specialisation* [...] is not suited anymore[.]” Integendeel, die aanduiding is zo mogelijk nòg toepasselijker!

■ Volgens mij staat in het rapport *Essence gebruikershandleiding* (Essence, 10 juli 2013) het antwoord op de vraag die ik onlangs aan Novay-medewerker Paul Oude Luttighuis stelde, maar die hij weigerde direct te beantwoorden. Ja, blijkbaar ontbreken pijlen in de notatievoorbeelden in het rapport *The Essence language, version 2* (Essence, 19 juni 2013, figuren 2 en 5; in figuur 3 staan ze wèl volgens de aanwijzingen getekend). Daar blijkt overigens met figuur 4 reeds, dat voor de pijl twee liggende streepjes in de plaats komen, indien de “context” in kwestie nader bepaald is als “grond.” Dat levert opnieuw een notatie op die uiteraard volstrekt equivalent is aan de notatie van Metapatroon.

Novay-medewerkers blijven overigens vindingrijk met verheimelikkende formuleringen. Zo schrijven ze mij resp. Information Dynamics in *Essence gebruikershandleiding* louter een “zienswijze” toe, maar Metapatroon was allang een complete modelleermethode annex –taal zoals nota bene door Novay in de persoon van Oude Luttighuis bevestigd met de evaluatie van Metapatroon die hij in opdracht van Forum Standaardisatie opstelde (bijlage C in *Semantiek op stelselschaal*, BFS, 19 juni 2009). Opvallend afwezig is ook weer in dit Essence-rapport vermelding van relevante literatuur. Dat, eindelijk, het publicatiejaar van mijn boek *Metapattern: context and time in information models* juist is weergeven, is natuurlijk niet genoeg.

■ Ik geloof dat ik het in elk geval voorlopig maar zo laat (wat ik tussen jouw regels door als je advies meen te lezen). Met versie 2 van de Essence-taal is m.i. geen, of nauwelijks, plagiaat van Metapatroon meer aan de orde. Het lijkt intussen nòg platter op plagiaat van entiteit-relatie modellering. Maar ook daarop belemmert (consortium) Essence het zicht door

mystificatie. Voor een gedegen oordeel moet ik dat dus eerst nader uitzoeken.

Als het klopt dat Essence met taalversie 2 weer he-le-maal terug is bij ER modellering, al dan niet met object-rol modellering (ORM) als tussenstation, is de fraude met nota bene innovatiesubsidie overigens zo mogelijk nog ernstiger. Op dat bedrog door Essence moet ik me voor een oplossing voor Information Dynamics (blijven) richten.

■ In het rapport *The Essence language, version 2* (Essence, 19 juni 2013) bevelen de auteurs een “generalisation” aan met “the possibility of having multiple contexts simultaneously define new concepts[.]” Aldus geven de auteurs aan de term context echter een betekenis die zelfs strijdig is met gangbare betekenissen. Op z’n minst dreigt daardoor verwarring. Want in gangbare betekenis(sen) is er één context, niet meer en niet minder, als het gaat om precisering van ... betekenis.

Daarom is stellig ook op de auteurs van *The Essence language, version 2* een opmerking van Geoffrey Broadbent van toepassing (*Design method in architecture, in: Design Methods in Architecture*, samenstellers G. Broadbent en A. Ward, Lund Humphries, 1969, pp. 15-21):

People who use ordinary words in special ways are obviously unsure of their ground.

Let op het enkelvoud van “ground”! Broadbent vervolgt:

It is impossible to *test* what they are trying to say, because if one challenges what they *appear* to have said, they can always shift their ground, and change the special meanings of their words. [...] It can only fog the issue if these same words are used with special meanings as parts of a private language. Nor should it be necessary to use jargon. We have some fairly complex things to say, [...] but it should be possible to say them all by means of good, honest, simple words, used with the meanings by which most people understand them.

Hiermee geeft Broadbent vooral de opvatting van Janet Daley weer. Volgens Broadbent onderschat Daley wellicht zelfs nog

the power of ‘in-groups’ [...] and of the desperate need [...] to be recognized as ‘respectable’ by science. And it is easy to acquire a tolerant imitation of respectability by expressing simple thoughts in complex jargon.

Daley’s bijdrage aan genoemde bundel is het hoofdstuk *A philosophical critique of behaviourism in architectural design* (pp. 71-75), dat zij besluit met een waarschuwing:

[B]eware of jargon; disciplines which encourage, thrive on, or revel in, incestuous private languages should always arouse suspicion. Coherence and clarity are not simply aesthetic attributes: they are the most reliable and consistent indicators of the integrity and intelligibility of a discipline.

Wie zich niet laat misleiden door het gebruik van de term context in *The Essence language, version 2*, herkent dat het “single modelling construct” een “declaration” is die bestaat uit een tweeledig predicaat, met één concept als object en een ander concept als subject. Wat met het predicaat tot uitdrukking komt, kan o.a. als een rol (lees ook: “constraints”) van het ene concept tov. het andere concept worden opgevat. Maar dat is natuurlijk niets anders dan wat Peter Chen in *The Entity-Relationship Model — Toward a Unified View of data* (in: *ACM Transactions on database Systems*, Vol. 1, No. 1, maart 1976, pp. 9-36) voorstelde als opzet van “[t]he logical view of data.” Wat Chen “entity” of, beter gezegd, “entity type” noemt, is hetzelfde als “concept.” En “declaration” komt dus overeen met “relationship,” zij het dat volgens Essence met een “declaration” slechts in een enkele richting een rol geldt.

Onder invloed van NIAM is ERM geradicaliseerd tot ORM. Het is daarom nog duidelijker om versie 2 van de Essence-taal te positioneren als nabootsing van ORM. Na het plagiaat van Metapatroon met versie 1 is het met versie 2 dus nog steeds niets nieuws, integendeel. Consortium Essence belemmert vernieuwing en had daarvoor nooit staatssteun mogen krijgen.

■ Van het gesprek op 25 juni jl. zou door Bureau Beveiligingsautoriteit (BZK) een verslag worden opgesteld en aan Information Dynamics toegestuurd. Wellicht heeft mijn brief van 15 juli ze eraan herinnerd. (Want) dat verslag is gedateerd op 17 juli en ik ontving het per post op 19 juli jl.

■ Eerder (24 juni 2013) stelde ik over het rapport *The Essence language, version 2* (Essence, 19 juni 2013) aan één van de auteurs o.a. de vraag, of “verschillende declaraties tot dezelfde conceptdefinitie [behoren], indien die declaraties het concept annex object gemeenschappelijk hebben?” Mijn aanname luidde “dat elke declaratie van een bepaalde conceptdefinitie binair is in de zin dat zo’n declaratie iets zegt over strikt één concept annex object in relatie tot strikt één (ander) concept annex subject.”

Inmiddels heb ik er een gerichte vraag bij. Zijn in *The Essence language, version 2* voor een zgn declaratie (lees m.i. ook: bepaling) de begrippen subject en object verwisseld vergeleken met hun gangbare betekenissen annex posities in zowel taalkunde als logica? Nou ja, volgens mij is het met Essence allemáál wartaal geworden.

■ Op 15 augustus 2013 kreeg Information Dynamics een “ontvangstbevestiging klacht,” verstuurd namens de directeur van de Centrale Administratie, Team Rechtshandhaving, van de Belastingdienst en gedateerd op 12 augustus. Dat betreft stellig de “klacht” die ik per brief op 17 juni 2013 stuurde aan de staatssecretaris van Financiën. Zo ja, dan heeft het dus vrijwel twee maanden (!) gekost om tot de “ontvangstbevestiging” te komen. Met die brief laat het zgn team verder weten:

Getracht wordt uw klacht binnen zes weken af te handelen. Wanneer dit niet mogelijk is ontvangt u hiervan, onder opgaaf van redenen, tijdig bericht.

In elk geval is mijn brief daar niet zoek geraakt.

22 augustus 2013, brief aan ministerie BZK, Directie Bestuursondersteuning, Bureau Beveiligingsautoriteit – plv. hoofd ■

Met hartelijk dank ervoor bevestig ik hierbij de ontvangst van het verslag dd. 17 juli 2013 van ons gesprek op 25 juni 2013. Enkele passages verdienen precisering als volgt.

Metapatroon (Engels: Metapatroon) is een methode annex taal voor conceptuele modellering; het eveneens door Information Dynamics ontwikkelde programmatuurplatform KnitITs dient om met Metapatroon opgestelde modellen te laten werken.

De “eerste evaluatie door Novay” betrof Metapatroon, dus de modelleermethode/-taal. De aanduiding van Metapatroon als “het model” klopt niet.

Consortium Essence heeft Metapatroon als “iets bestaands” verheimelijkt resp. het opzettelijk ten onrechte doen voorkomen “iets totaal nieuws” te ondernemen.

Dat “Information Dynamics effectief de markt is uitgeduwd” gebeurde en gebeurt met overheidssubsidie en ondersteuning van overheidsorganisaties en hun medewerkers. Daarom is corrupt overheidshandelen aan de orde.

Vooraf BFS moet (andere) partij zijn bij eventuele mediation. BFS heeft tot dusver echter gedaan alsof zij géén partij is.

9 september 2013, emailbericht aan M. van Sinderen ■

Ik neem aan dat uw vakantie er inmiddels op zit en u zich, zoals u aankondigde, met uw “mede-redacteur van de bundel [heeft] beraden op de te volgen stappen.” U zult ter bestrijding van het plagiaat en herstel van schade, zo neem ik gelet op de ernst van de zaak resp. noodzaak van wetenschappelijke integriteit verder aan, stellig reeds daadwerkelijk “stappen” hebben gezet. Ik verzoek u zéér dringend mij erover per omgaande te informeren.

12 september 2013, brief aan minister van Financiën ■

In zijn brief van 10 september 2013 aan Information Dynamics stelt P.J.F. Heijnis als Compliance Officer Belastingdienst in antwoord op een brief van Information Dynamics dd. 17 juni 2013 kortweg dat “[d]e conclusie van onze kant was dat er géén sprake is van plagiaat” en dat “de directeur van B/CA [...] geen aanleiding [ziet] om de mening van de heer Gort te herzien.”

Met een beroep op de Wet openbaarheid van bestuur verzoek ik u Information Dynamics middels afschrift van documentatie te laten weten waarop die “conclusie” resp. “mening” gebaseerd is.

Ik voeg afschrift bij van de notitie *Zoek de verschillen!* Ik heb dhr S. Gort van de Belastingdienst bij herhaling zéér nadrukkelijk erop gewezen dat die notitie de plagiaatklacht van Information Dynamics concreet onderbouwt en dat de Belastingdienst dus juist dáárop dient te reageren. Daarvan is Information Dynamics tot dusver echter niets gebleken, integendeel!

Voorts wijs ik op het WOB-verzoek met gelijke strekking dat Information Dynamics deed op 5 september 2012. In zijn antwoord dd. 2 oktober 2012 erkende de staatssecretaris van Financiën nota bene dat in elk geval toen zo’n conclusie niet beargumenteerd was. Er zou slechts zijn “aangegeven dat er nog veel vragen zijn.”

De Belastingdienst kan een serieuze klacht uiteraard niet zònder enige opgave van inhoudelijke redenen blijven verwerpen. Ik betreur het, dat ik hierbij opnieuw een WOB-verzoek moet indienen om allereerst alsnòg een normale verklaring te verkrijgen.

■ (Ook) Belastingdienst blijft duiken. Eerder vandaag kreeg ik het zoveelste afpoeierbriefje. Ik heb er maar meteen met een volgend WOB-verzoek op gereageerd. Zou het overigens uitmaken wanneer jij zo’n verzoek zou doen?
Is binnenkort overleg nuttig?

■ Volgens mij ben ik eerder deze week vergeten je het bericht door te sturen waarmee ik één van de redacteurs van de bundel *Enterprise Interoperability* (Springer, 2011) herinner aan mijn plagiaatklacht betreffende het artikel/hoofdstuk *Context for Concepts: Information Modeling for Semantic Interoperability*. Ik kreeg overigens nog geen reactie.

■ Bij de opmerkingen van Mariëtte Lokin, te weten dat zij “al lang op zoek [is] naar de heilige graal: een gedeelde taal voor wetgevers en architecten, om de vertaling van wettelijke regels naar systeemspecificaties wat meer te ondersteunen” (website *iBestuur*, 12 september 2013), kan je verder bedenken dat ik begin september 2010 de eerste versie schreef van *Publieks- en stelseltaal in wetgeving: Wat is het geval?* (in: *PrimaVera*, working paper 2011-03, Universiteit van Amsterdam, 2011). Dat deed ik als aanzet voor een artikel dat zij en ik sámen zouden publiceren in het tijdschrift *RegelMaat*.

Nota bene, destijds was Mariëtte Lokin werkzaam bij BFS. Als één van de redacteurs van *RegelMaat* had zij een a.s. themanummer onder mijn aandacht gebracht voor een eventuele bijdrage. Daarop kwam ik met het voorstel voor een gezamenlijk artikel, waarvoor ik dus vlot een aanzet schreef (want ik had al enige tijd een idee, dat ik nu mooi ‘kwijt’ kon). Blijkbaar kon ‘mijn’ concepttekst, ondanks het feit dat ook zij als auteur vermeld stond, de overige redactieleden niet bekoren.

Zij kwam er helaas nooit op terug. Daarom heb ik de versie waarvan ik feitelijk de enige auteur was, een jaar later in *PrimaVera*-verband alsnog gepubliceerd. Wat mij betreft biedt de inhoud precies wat zij beweert te zoeken. Kortom, ik steun van harte jouw publieke oproep aan haar dat zij zichzelf een “herkansing” met Metapatroon bezorgt.

13 september 2013, brief aan minister voor Wonen en Rijksdienst ■

In zijn brief van 5 juni 2012 aan Information Dynamics stelt directeur Logius dat hij “geen aanknopingspunten [heeft] kunnen vinden om af te wijken van [z]ijn eerder ingenomen standpunt. Naar [z]ijn mening zijn de verschillende beschuldigingen reeds weerlegd.”

Met een beroep op de Wet openbaarheid van bestuur verzoek ik u Information Dynamics middels afschrift van documentatie te laten weten wat directeur Logius per beschuldiging als inhoudelijke weerlegging liet gelden.

■ Mede door jouw uitleg besef ik, dat ik ‘als enkel, piepklein bedrijfje’ nooit serieus antwoord krijg. :(Maar juist met het zoveelste flauwekulantwoord, helaas verwacht ik allang niets anders [op dit zoveelste Wob-verzoek], kan jij voor een vervolg wellicht iets ... mocht je er brood in zien.

13 september juni 2013, emailbericht aan Europese Commissie – Directoraat-generaal Concurrentie, Griffie Staatssteun (medewerker) ■

Hat die Niederländische Regierung inzwischen auf Ihr Schreiben geantwortet?

Mich interessiert das, da der meiner Firma schädigende Betrug immer noch anhält.

■ Dank je zeer (!) voor je moeite om een artikel te schrijven. Graag maak ik gebruik van de gelegenheid die je me biedt om “op- of aanmerkingen” te maken. In bijgevoegd bestand heb ik doorgestreept wat je m.i. beter kunt verwijderen. En in rood staat de tekst die ik ter wijziging resp. aanvulling voorstel. Onderstaand geef ik daarop toelichting.

1. De naam van de modelleertaal is: Metapatroon. Jij schrijft consequent meervoud, Metapatronen. Dat klopt dus niet. Overal heb ik Metapatronen gewijzigd in Metapatroon.

2. Omdat je me louter persoonlijk opvoert, kan de lezer de verkeerde indruk krijgen dat ik me verlies in een heilloze queeste. Er zijn echter zakelijke klachten aan de orde. Daarom heb ik de bedrijfsnaam Information Dynamics vermeld waar ik dat toepasselijk acht. En vanwege ‘bedrijf’ Information Dynamics moet het ministerie van Economische Zaken optreden. Ook het algemeen belang is in het geding. Die principiële oproep maak je duidelijk, prachtig, met beschrijving van andere (on)gevallen!

3. Ik vind dat jij je wel erg op de vlakte houdt wat betreft een oordeel over al dan niet nabootsing van Metapatroon door Essence. Volgens mij mag de lezer juist van *AutomatiseringGids* als haar/zijn vakblad inhoudelijke oriëntatie verwachten. Ik ben het ook niet eens met jouw opmerking, dat de plagiaatklaacht lastig valt te beoordelen. Om te beginnen wijs ik erop, dat plagiaat geen auteursrechtelijk begrip is. Voor de betekenis van plagiaat, zie een woordenboek. Voor een vermoeden van subsidiefraude telt dus niet of een werk reeds letterlijk bestond, of niet, maar of het beoogde werk resp. het opgeleverde resultaat, zeg maar, genoeg verschilt. Overigens ziet (ook) de Auteurswet een zgn werk wel degelijk ruimer dan zijn letterlijkheid. Maar dus over plagiaat gesproken, de opvallende gelijkenis c.q. het ontbrekende verschil van de Essence-taal met Metapatroon kan iedereen binnen enkele minuten vaststellen door de notitie *Zoek de verschillen!* zelfs maar oppervlakkig te bekijken. Wellicht kan je ernaar verwijzen?

Hoe elementair èn in het oog springend de nabootsing door Essence is, schets ik je hier graag in nòg korter bestek. Over zowel Metapatroon als Essence-taal beweert nota bene Novay volkomen terecht dat ze allebei één primaire taalconstructie tellen, te weten contextuele verbijzondering.¹ Wat Novay namens Essence vervolgens ten onrechte tracht te suggereren, is dat het om van elkaar afwijkende taalconstructies zou gaan.² Het betreft overduidelijk één en dezelfde constructie!³

De desbetreffende taalconstructie vormt de oorspronkelijkheid e.d. van Metapatroon (Engels: Metapattern) als methode annex taal voor conceptueel modelleren. Door nabootsing van die taalconstructie en gelet op de voorkennis van Metapatroon die meerdere deelnemers aan consortium c.q. project Essence waaronder Novay hadden, pleegt Essence plagiaat van Metapatroon. Omdat inderdaad die ene constructie kenmerkend is voor Metapatroon, plagieert Essence met zijn deelnemers aldus in één moeite door Metapatroon als modelleermethode/-taal zelfs helemaal.

Kortom, er is heus geen dun gezaaide specialist voor nodig om het plagiaat vast te stellen. Dat kan in een handomdraai iederéén die een beetje kan lezen en een simpel plaatje kan herkennen. Het is (dus) slechts de vraag wie zich durft uit te spreken.

noten

1. Over Metapatroon doet Novay zo'n bewering o.a. op p. 37 van *Semantiek op stelselschaal* (Forum Standaardisatie, 19 juni 2009) in bijlage C getiteld *Contextuele verbijzondering: inspiratie door Metapattern* (door P. Oude Luttighuis als medewerker van Novay in opdracht van Forum Standaardisatie opgesteld als verslag van evaluatie van Metapatroon) en op p. 10 van *Met zoveel woorden* (7 december 2009, eveneens in opdracht van Forum Standaardisatie). Over de Essence-taal staat een dergelijke bewering op p. 7 van *Essence taaldefinitie en denkwijze* (Essence, 31 mei 2011).

2. Die valse suggestie wekt Novay namens Essence met een rapport dd. 17 januari 2012 dat Ventoux Advocaten in opdracht van Novay schreef,. (Ook) daar staat methodisch nergens verklaard waaruit de vermeende afstand van de zgn Essence-taal ten opzichte van Metapatroon werkelijk bestaat.

3. Voor analyse, zie o.a. *Zoek de verschillen!* (Information Dynamics, januari 2012). Voorts reeds bevestigd ("it does appear to me that Essence is nothing more than Metapattern with a different name.") door de medewerker van RAND Institute die destijds in opdracht van Forum Standaardisatie een tweede evaluatie van Metapatroon verrichtte.

4. Her en der heb ik feitelijke verbeteringen aangebracht. Dat betreft o.a. de – namen van de – deelnemers aan Essence (ook Het Expertise Centrum nam aan projectfase 1 deel) en de hoogte van hun financiële bijdragen.

Het projectvoorstel heb ik gedateerd: 2010.

En Information Dynamics zag en ziet juist af van ontwikkeling van aparte programmatuur die "het modelleren ondersteunt." Dat lukt prima met bestaande 'tekenpakketten.' Daar blijkt Essence inmiddels overigens ook achter (dus ook het geld dat het consortium daaraan besteedde is weggegooid, zoals ik voorspelde). Wat Information Dynamics met KnitbITs beschikbaar heeft (destijds, zoals door jou aangehaald, door Novay met evaluatie van Metapatroon bevestigd), is programmatuur voor, zeg maar, echte informatieverwerking op basis van met de methode/taal Metapatroon opgestelde informatiemodellen. Dus, als je een informatiemodel à la Metapatroon hebt, kan je dat met KnitbITs laten werken.

Als modelleermethode/-taal 'bestond' Metapatroon allang vóórdat ik een proefschrift schreef over grondslagen.

Ik ben erg blij met je maatschappelijke insteek. De bron van perverse prikkels en navenant parasitair gedrag onder de valse noemer van innovatie moet verdwijnen. (Pas) indien dat structureel lukt, heeft ook mijn bedrijf er geen last, tegenwerking enz. meer van. Dus hartelijk dank! Laat ajb weten, als je verdere toelichting e.d. wenst.

■ Ik besefte uiteraard onmiddellijk terdege dat jij me niet tot "herschrijven" uitnodigde. Daarom nam ik de term "suggesties" op in de naam van het bestand dat ik je (terug)stuurde. :-) Waar jij je grens precies trekt, kan ik van tevoren niet weten. Maar, nogmaals, dat jij 'm voor jouw artikel trekt, en niemand anders, was en is me volstrekt duidelijk. Dank je wel voor je

gerichte uitleg, alles duidelijk.²

Blijkbaar komt mijn bedoeling verkeerd over, maar ik probeer juist niemand te “dwingen partij te kiezen.” Van de redelijkheid van mijn positie te overtuigen, ja. Wat ik daartoe concreet vooral probeer te bereiken, is dat een simpele analyse wordt geraadpleegd waarin ik de Essence-taal vergelijk met Metapatroon. Terecht stel jij dat ik “wel degelijk [zou] moeten aantonen dat Essence een kopie is of bevat van Metapatroon.” Welnu, wat kan ik anders doen dan in alle redelijkheid zo’n vergelijking documenteren zoals ik o.a. met die notitie deed? En zodra iemand wèl een relevant verschil in modelleertaal aangeeft, ben ik stellig van plan prompt toe te geven mij schromelijk vergist te hebben. Daarin is tot dusver echter niemand geslaagd ... Essence ontwijkt zulke vergelijkende documentatie over modelleertaal. Ontkent botweg. Ook des te hartelijker dank voor alle moeite die jij deed om “onafhankelijke personen met gezag op dit terrein [te] kunnen citeren.” Het lijkt mij in zo’n “conflict” dan weer veelzeggend dat “de mensen die [jij] benaderd[e ...] niet eens de moeite [nemen] om te reageren.” Kenmerkend voor werkelijke vernieuwing is nu eenmaal dat er (verder) nog geen personen bestáán die kunnen gelden als gezaghebbend, laat staan onafhankelijk. Dat stelt extra eisen aan integriteit van partijen met een publieke innovatiebevorderende taak. Klopt, “[d]aar gaat [je] hele artikel over.” Ik hoop van harte dat het ministerie van Economische Zaken er aanleiding in ziet om de regels van ‘innovatiebeleid’ te wijzigen.

■ Even druk met evt. publicatie in *AutomatiseringGids* van een artikel door adjunct-redacteur. Ik mag opmerkingen over zijn conceptartikel maken, ... maar ook weer niet. Ingewikkeld, nou ja, voorspelbaar, zodra je (blijkbaar) om meer inschikkelijkheid verzoekt dan ‘de ander’ wil c.q. vindt dat ‘ie kan bieden.

19 september juni 2013, emailbericht aan Europese Commissie – Directoraat-generaal Concurrentie, Griffie Staatssteun (medewerker) ■

Vielen Dank für Ihre Antwort und weitere Bemühungen! Langsam? Wenn es gelingt, vor Ende des Jahres scheint mir sogar schnell. Das hatte ich wirklich nicht erwartet. Ich wünsche Ihnen einen erholsamen Urlaub.

■ Ik begrijp je vraag over afwijkende bedragen. Op p. 11 van het projectvoorstel voor Essence (fase 1) betreft het tweede overzicht de financiering. Daar staan Rule Management Group (RMG), Ordina en Forum Standaardisatie als zgn cofinanciers opgevoerd, met hun betalingen aangegeven voor 2010 en 2011. Het gaat voor RMG bijelkaar om 25.000 euro. Dat geldt ook

² Ik vermoed dat de journalist de indruk gekregen had, dat ik wilde hem voorschrijven wat zijn vakblad past. Dat probeerde ik inderdaad, nota bene welgemeend ... Ik neem verder aan dat hij vooral de volgende concrete tekstsuggestie afwees:

Wisse beweert dat de Essence-taal een complete nabootsing van Metapatroon is en door Essence dus ten onrechte onder eigen naam wordt gesleten. Voor een leek heeft Essence op z’n minst de schijn tegen. Hoe Novay eerder ter evaluatie Metapatroon kenschetste, komt later vrijwel letterlijk overeen met hoe de kern van de Essence-taal luidt. En desgevraagd geeft TNO noch Novay een relevant taalverschil op.

Op die manier, zo interpreteer ik zijn reactie op mijn “op- of aanmerkingen,” zou hij blijk geven “partij te kiezen [... en] zelfs de geloofwaardigheid van [hem] en van *AutomatiseringGids* ondermijnen” resp. “de grenzen van de journalistiek” overschrijden. Ik betreur dat. Over betekenissenvariëteit gesproken acht ik het juist journalistiek “geloofwaardig” om ergens kennis van te nemen om zonedig en dan ook zo duidelijk mogelijk “partij te kiezen.” En het ‘leek’ mij dat ik hem daarvoor een formulering voorstelde die hij op basis van *Zoek de verschillen!* eenvoudig ‘waar’ kon maken.

Het is duidelijk dat hij er niet ‘aan’ wil. En met zijn artikel ben ik uiteraard wel degelijk erg blij! Hopelijk helpt hij/het om te doorbreken dat iedereen schijnhouvast resp. uitvlucht in ‘proces’ zoekt, waardoor Essence op inhoud kan blijven parasiteren.

voor Ordina, 25.000 euro dus. En Forum Standaardisatie betaalt in één keer 50.000 euro. Dat is opgeteld 100.000 euro. Zoals eveneens aangegeven, gaat dat ‘door’ voor 25% van het budget. Er komt dus 300.000 euro aan subsidie bij.

Wat in dat overzicht nog ontbreekt, is vermelding van Het Expertise Centrum (HEC) als cofinancier. HEC sloot iets later alsnog aan. Met eveneens 25.000 euro als bijdrage van HEC loopt 25% van het budget op tot 125.000 euro en via de vermenigvuldigingsfactor de subsidie tot 375.000 euro. Samen een half miljoen voor Novay en TNO, niet gek [voor wat neerkomt op louter het veranderen van de naam Metapatroon in Essence].

Haha, je vraagt je af, waarom Novay, TNO e.d. niet hun eigen budget compleet ‘inzetten’ als cofinancier zelf. Van elke euro zouden ze er [zo] prompt vier kunnen ‘maken.’

19 september 2013, brief aan minister van Economische Zaken ■

Voorzien van toelichting meldde Information Dynamics per brief dd. 22 augustus 2012 aan de directie Wetgeving en Juridische Zaken van uw ministerie een geval van subsidiefraude en marktverstoring.

Met een beroep op de Wet openbaarheid van bestuur verzoek ik u Information Dynamics middels afschrift van documentatie te laten weten hoe de melding in kwestie tot dusver door uw ministerie en/of andere instanties behandeld is en wat daarvan de resultaten c.q. effecten zijn.

26 september 2013, emailbericht aan M. van Sinderen ■

Kunt u mij ajb ontvangst bevestigen van mijn emailbericht dd. 9 september jl.?

Bij voorbaat mijn dank.

■ Zojuist viel een exemplaar van *AutomatiseringGids* (26 september 2013) op de mat. Nee, het verwachte artikel staat er helaas niet in.

27 september 2013, emailbericht aan M. van Sinderen ■

Ik dank u hartelijk voor uw antwoord en stel uw “stappen” zéér op prijs! Ik verzoek u tevens de bijgevoegde notitie, *In search of differences*, aan “de oorspronkelijke reviewers [van] de paper” beschikbaar te stellen voor hun nieuwe beoordeling. Ik raad u aan ook zelf een blik erop te werpen. In één oogopslag herkent u dat wat de auteurs in hun paper *Context for Concepts: Information Modeling for Semantic Interoperability* opvoeren als “the one single construct” dat “the basis of Contextual CIMing” vormt (zie in genoemd paper ook figuur 6, rechts), exact gelijk is aan, zoals ik het in de notitie *In search of differences* stel (zie daar figuren 1, 2 en 3), “Metapattern’s modeling configuration of/for additional differentiation.” Uw nader bericht zie ik graag zsm tegemoet.

■ Uiteraard heb ik de recente publiciteit over ‘de zaak Bax’ gevolgd (in: *NRC Handelsblad*). Zonder uw bemoeienis was dat allemaal ongetwijfeld in de doofpot gebleven.

Tja, wat zit er nog meer fout? Ik verwacht, dat u andere gevallen van fraude en plagiaat ook aan de kaak gesteld blijft krijgen.

Ik besef dat ‘de zaak Essence’ in allerlei opzichten kruimelwerk is vergeleken met Bax’ wangedrag. Ik houd echter vol, dat Essence juist publieke aandacht verdient omdat bedrog een andere verschijningsvorm verkrijgt vanwege de gewijzigde subsidiestructuur. Ik acht het van algemeen belang om dat te signaleren. Wetenschap raakt via subsidieregels meer verweven met bedrijf. Daardoor schieten o.a. maatregelen/voorzieningen die nog strikt mikken op academisch bereik (zoals o.a. het Landelijk Orgaan Wetenschappelijke Integriteit) prompt tekort. De uitvlucht is snel genomen dat een ander een klacht maar moet uitzoeken (als er al reactie komt). Intussen ‘verdwijnt’ er op oncontroleerbare manier veel, zeg maar, innovatiegeld dat helemaal niet besteed blijkt te worden aan ... innovatie. Waaraan gaat het

dan wel op? Op z'n gunstigst zouden we het administratiekosten van organisaties als Novay en TNO kunnen noemen. In het geval van Essence bestaat het aantoonbare effect nota bene uit belemmering van innovatie. Dat is uiteraard nog erger dan geld 'slechts' weggooien. Zo beschouwd prijs ik mij zelfs gelukkig :-(dat het plagiaat van Metapatroon voorts gepleegd is in een publicatie in, zeg maar, wetenschappelijke(r) kring. De klacht die ik dáártegen indien, past immers wederom 'traditioneel' en is aldus begrijpelijk. Het ziet er inderdaad naar uit, dat de persoon die ik aansprak "stappen" onderneemt. Ter informatie stuur ik u hierbij afschrift van de meest recente correspondentie ter'zake.'

27 september 2013, brief aan minister van Economische Zaken ■

Information Dynamics heeft bij de Europese Commissie een klacht ingediend over vermoedelijk onrechtmatige staatssteun. Ter behandeling heeft de Europese Commissie, DG Concurrentie, contact opgenomen met de Nederlandse regering. Met een beroep op de Wet openbaarheid van bestuur verzoek ik u Information Dynamics middels afschrift van documentatie te laten weten welke inlichtingen de Nederlandse regering terzake aan de Europese Commissie verstrekke.

3 oktober 2013, emailbericht aan ministerie BZK,

Directie Bestuursondersteuning –

senior adviseur en plaatsvervangend Beveiligingsautoriteit ■

Ik stond op het punt om bij u navraag naar voortgang te doen. Hartelijk dank ervoor dat u me vóór bent met uw bericht! U begrijpt stellig mijn teleurstelling erover, dat "de afhandeling van [de] zaak door omstandigheden (buiten de zaak) vertraging heeft opgelopen." Ik probeer me maar met een gedachte te troosten die ik ontleen aan wat minister Blok in zijn brief dd. 22 februari 2013 aankondigde, te weten om "het nader onderzoek zorgvuldig, maar met spoed te [laten] doen." Op de allergrootste zorgvuldigheid blijf ik graag vertrouwen. En als het alsnog eveneens met spoed lukt, stel ik uw bemoeienis natuurlijk extra op prijs.

■ Dit betreft het onderzoek dat BZK doet – zou doen? – nav de klacht over vermoeden van corrupt handelen. Ik heb uiteraard geen idee, of de opgegeven reden voor vertraging klopt. Het zou me in elk geval niet verbazen, indien BZK de uitkomst van het onderzoek door de Europese Commissie probeert af te wachten. Overigens kreeg ik zojuist uit Brussel bericht, dat die uitkomst voor rond de a.s. jaarwisseling gepland is. Als dat werkelijk zo gebeurt, is dat véél en véél vlotter dan ik verwachtte.

Naar het laatste nummer van *AutomatiseringGids* keek ik met extra spanning uit, :-) omdat ik de indruk had dat je voor jouw artikel daarvoor een deadline had. Heb je zicht erop, in welk nummer je artikel verschijnt?

■ Ik probeer "publicatie [verwacht voor] nummer 19, op 24 oktober" rustig af te wachten, maar kijk er intussen met spanning naar uit! :-) Graag herhaal ik dat ik je zeer dankbaar ben voor alle moeite die je nam voor je artikel. Van ontwikkelingen elders blijf ik je op de hoogte houden.

■ Het ziet ernaar uit, dat publicatie dóórgaat. Ik ben er natuurlijk pas helemaal gerust op, als het artikel er werkelijk stáát. Dat Novay, TNO oid. er nog een stokje voor steekt, lijkt gelukkig uitgesloten.

■ Het was al overduidelijk dat consortium Essence tevens gebakken lucht probeert te verkopen onder de noemer van een 'eigen' modelleertool (waarvoor het frauduleus financiële bijdragen van deelnemers en zo mogelijk nòg frauduleuzer daarop gebaseerde

innovatiesubsidie verwierf). Jouw ervaring met EA levert een bevestiging. Of zie jij dat anders?

■ Waarom stuurt BZKs Beveiligingsautoriteit een emailbericht aan Information Dynamics over ... nog-geen-enkele-voortgang met het onderzoek naar corruptie? De concrete aanleiding lijkt mij het Wob-verzoek dd. 13 september jl. geadresseerd aan de minister voor Wonen en Rijksdienst.

■ Het lijkt mij inderdaad in positieve zin opvallend dat Oude Luttighuis tijdens dat interoperabiliteitsseminar(tje) op 26 september jl. Essence helemaal onvermeld laat (althans, afgaande op 'zijn' presentatiemateriaal). Maar gerust ben ik er niet op, dat Essence opgedoekt is. Als hij iets bewezen heeft, is het zijn vermogen tot parasitering.

■ Ik meen te weten dat jij wat minder tot helemaal niets ophebt met de uitleg van Metapatroon volgens discrete netwerkknooppunten in een (meer) wiskundig, zeg ook maar formeel verband. Desondanks luidt mijn verzoek of je bijgevoegde concepttekst wilt bekijken. :-) Eén van mijn bedoelingen ermee is om tegenover derden te kunnen aantonen dat het hardnekkig etaleren van onbegrip door Essence niet verward mag worden met de vaststelling, laat staan onwrikbaar, dat er-vóór-Essence-niets-methodisch-was. Sterker nog, mijn verhaal maakt zo mogelijk nòg duidelijker – nou ja, voor wie de moeite ervoor neemt – dat Essence ècht he-le-maal niets nieuws toevoegde qua modelleermethode/-taal. Overigens voor de rest m.i. evenmin, of het moet de opzet van de subsidiefraude zijn ... En wat de inhoudelijke 'rest' betreft, heeft Information Dynamics géén klachten ingediend; die betreffen, nogmaals, de nabootsing van Metapatroon als modelleermethode/-taal en bijgevolg de valse concurrentie plus subsidiefraude.

11 oktober 2013, emailbericht aan M. van Sinderen ■

onderwerp: aanvullend vergelijkingsmateriaal voor plagiaatonderzoek

Hierbij stuur ik u met *Get into the rhythm of Metapattern* een verdere notitie ter raadpleging door “de oorspronkelijke reviewers [van] de paper,” zonodig ook door uzelf en door wie op uw initiatief eveneens plagiaat met het paper *Context for Concepts: Information Modeling for Semantic Interoperability* onderzoekt. De notitie maakt nogmaals zonneklaar, zie o.a. figuur 5, dat de auteurs van het gewraakte paper “the one single construct” dat zij als “the basis of Contextual CIMing” en daarmee als hun vinding claimen, òngewijzigd van Metapatroon (Engels: Metapattern) overnamen.

Ik verwacht u spoedigste bericht met de uitkomst van de herziene beoordeling en uw plan voor verder te ondernemen stappen.

■ Gedateerd op 9 oktober 2013 ontving Information Dynamics van de Belastingdienst antwoord op het Wob-verzoek aan de minister van Financiën dd. 12 september 2013. Het besluit luidt dat het verzoek afgewezen is. Dat gebeurt met een beroep op uitzonderingen op openbaarmaking. Maar van een categorische weigering verwacht de Belastingdienst wellicht moeilijkheden. Althans, dat lijkt mij de reden om te doen alsof er wel degelijk sprake is van goede wil en om aldus betrokkenheid bij bedrog door Essence te ontkennen. Onzin, natuurlijk.

Namens de staatssecretaris van Financiën vermeldt de plv. directeur Belastingdienst/Centrale administratie dat “[a]angaande de kwestie waaraan [Information Dynamics] refereert [...] slechts twee documenten beschikbaar [zijn].” Hoewel het Wob-verzoek afgewezen is, zijn als bijlagen “de stukken [...] wel toe[gestuurd aan Information Dynamics maar] zonder deze openbaar te maken.”

Het betreft documenten waarover Information Dynamics reeds via Steven Gort (Belastingdienst) beschikte, te weten een intern rapport van diens medewerker Gerrit op 't Land (versie 21 februari 2012) en een intern memorandum dd. 27 maart 2012 van Steven Gort. Helemaal niets nieuws, dus. Zeg ook maar, precies wat we konden verwachten. In bedoeld memorandum schrijft Gort o.a. over een “toezegging” die hij mij deed. Zijn formulering luidt, dat het zou gaan “om een onafhankelijk advies op te laten stellen door één van [z]ijn medewerkers.” Sterker nog, ik stemde zelfs in met de keuze van die medewerker, te weten Op 't Land. Maar ik kan nooit ingestemd hebben met de karakterisering van zo'n advies als “onafhankelijk,” aangezien Op 't Land namens de Belastingdienst actief betrokken was bij fase 1 van consortiumproject Essence. Zo staat hij nota bene genoemd als auteur van het Essence-rapport *Kind in Context, Praktijktoeepassing Belastingdienst* (versie 26 juni 2011). Het was ondanks diens betrokkenheid dat ik, gelet op enkele eerdere ontmoetingen, aanvankelijk vertrouwde op enig nader onderzoek door Op 't Land. Van mijn kant meen ik dat de afspraak die ik erover met Gort maakte, luidde dat Op 't Land aan Novay als penvoerder van Essence zou vragen om verantwoording af te leggen over het verschil dat Essence suggereert dat bestaat tussen Metapatroon en de zgn Essence-taal. En indien Novay nog altijd géén verschil van enig belang in modelleermethode/-taal zou kunnen aangeven, zo sprak ik met Gort af, diende de Belastingdienst zich van Essence te distantiëren (zie ook mijn emailberichten dd. 7 en, tweemaal, 28 november 2012, 10 december 2012, 7 januari, tweemaal, 9 januari en 31 januari 2013, 5, tweemaal, 7, 8, 22 en 27 maart 2013 en 3 april 2013 aan Gort; teksten opgenomen in [Hoofd op hol, zwartboek consortium E.](#); daarin³ niet – meer – opgenomen is het emailbericht dd. 26 mei 2013 aan Gort).

Zo heeft Op 't Land zijn ‘onderzoek’ blijkbaar niet aangepakt, maar is zelf vanuit een foutieve veronderstelling op zoek naar verschillen gegaan. Zijn basisfout is, dat hij Metapatroon niet erkent als onderwerp van het evaluatierapport dat Novay in opdracht van Forum Standaardisatie opstelde over ... Metapatroon. Daarover kan echter onmogelijk twijfel bestaan (zie in [Hoofd op hol, zwartboek consortium E.](#) o.a. de concepttekst van een emailbericht dd. 30 januari 2013). Op 't Land doet het dus ten onrechte voorkomen, dat bedoelde bijlage C van het rapport *Semantiek op stelselschaal* (Forum Standaardisatie, juni 2009) een modelleermethode/-taal beschrijft die afwijkt van Metapatroon. Dat is pertinent ònjuist. Voorts suggereert Op 't Land reeds in een eerdere versie van zijn rapport (door Information Dynamics ontvangen op 18 december 2012) ten onrechte op diverse punten verschil tussen Metapatroon en Essence-taal. Daarop heb ik inhoudelijk met een uitgebreid emailbericht dd. 19 december 2012 aan Gort gereageerd (zie ook weer [Hoofd op hol, zwartboek consortium E.](#)). Maar dat leidde niet tot aanpassing door Op 't Land in een latere (24 januari 2013) resp. de definitieve versie 21 februari 2013) van zijn rapport.

Met het besluit op het Wob-verzoek in kwestie bevestigt de Belastingdienst feitelijk dat Essence in het kader van Op 't Lands onderzoek c.q. advies géén inhoudelijke verklaring aan de Belastingdienst behoefde te verstrekken en dat Op 't Land inhoudelijke argumentatie door Information Dynamics met niet terzake doende opmerkingen afwimpelde. Zijn opmerking, aangehaald door Gort in zijn interne memorandum, dat de notitie “*Zoek de verschillen! [...]* geen rol in de bevindingenparagraaf [speelt]” is tekenend voor bedrog. Kortom, (ook) de Belastingdienst blijft Essence nog steeds dekken.

■ Tja, wat doen we nu met zo'n reactie van de Belastingdienst? De gunstigste uitleg voor de medewerker die het “advies” opstelde, is dat hij ervan overtuigd is het bij het rechte eind te hebben. Dan heeft hij dus weinig tot niets van Metapatroon begrepen, zodat hem ook de nabootsing door Essence ontgaat. Intussen heeft hij de onthouding van methodisch-

³ Zie hierboven.

inhoudelijke toelichting van Essence serieuzer genomen dan de verstrekking van zulke toelichting door Information Dynamics. Dat is natuurlijk verwijtbaar en plaatst meteen een vraagteken bij de veronderstelling van goede wil. Dat geldt ook voor iedereen die naar zijn “advies” handelt resp. juist nalaat om ernaar te handelen.

■ Journalisten? Wie dan? Wat m.i. ervoor pleit om deze ontwikkeling prompt aan de onderzoeker van de corruptieklacht te melden, is dat de aanduiding “onafhankelijk” zo evident vals is. Zeg ook maar, eenvoudig herkenbaar als inbreuk op integriteit. En dat laat de onderzoeker niet na te benadrukken, te weten dat hij ‘slechts’ vermoeden van zulke inbreuk onderzoekt. En als spreekwoordelijk mes snijdt zo’n melding dan zelfs aan twee kanten. Want ook de onafhankelijkheid van de corruptieonderzoeker is zeer betrekkelijk. Zo krijgt hij een signaal, dat wij erop gespist zijn dat hij onafhankelijk genoeg moet werken. Je inhoudelijke opmerking over mijn concepttekst heb ik, met dank ervoor, verwerkt in de brief die ik verstuurde.

■ Op 27 maart 2013 stuurde Steven Gort (Belastingdienst) mij een emailbericht – nota bene, daarna zou ik helaas niets meer van hem vernemen – met als bijlage een afschrift van “de aangepaste versie” van een intern memorandum. Daarover schreef hij “ditzelfde stuk samen met het inhoudelijk advies van Gerrit [op ’t Land] naar de collega bij [het m]in[insterie van] Fin[anciën te sturen].” Bij die gelegenheid, op 27 maart 2013 dus, deelde hij voorts mee “met [die collega Heijnis] in contact [te zullen] treden over de te ondernemen stappen om tot afronding van dit slepende traject te komen. Dit is geen kastje muur mail. Ik wil de intern ontvangende kant óók in de gelegenheid stellen om hier naar te kijken.”

Gort had gelijk, dat was inderdaad “geen kastje muur mail.” Het bleek zelfs een kluit-in-het-riet boodschap. Want van die collega noch van hem noch van wie dan ook bij de Belastingdienst vernam ik vervolgens enig bericht.

Daarom deed Information Dynamics op 17 juni 2013 schriftelijk navraag bij de staatssecretaris van Financiën. Genoemde collega Heijnis, Compliance Officer Belastingdienst, gaf op 10 september 2013 pas als antwoord op de navraag bij de staatssecretaris, dat volgens de Belastingdienst “de conclusie [i]s dat er géén sprake is van plagiaat” van Metapatroon door Essence en zijn deelnemers. Omdat die conclusie echter (wederom) ònbeargumenteed was, klopt, kluit in het riet, diende Information Dynamics op 12 september 2013 een Wob-verzoek in.

Als antwoord op dat Wob-verzoek ontving Information Dynamics afschrift van twee ... reeds bekende documenten, te weten Gorts interne memorandum en wat hij op 27 maart 2013 als “het inhoudelijk advies” bestempelde. Kortom, dat blijft een kluit in het riet, hoewel ... Nota bene, in zijn memorandum luidt de formulering “een onafhankelijk inhoudelijk advies.” Ik geef toe, dat mij destijds die falsificatie door toevoeging van de aanduiding “onafhankelijk” ontging.

Wèl liet ik Gort met diverse emailberichten allang weten, dat Op ’t Land met zijn “inhoudelijk advies” het plagiaat juist bevestigt, zodra zijn valse aanname verbeterd is. Want ten onrechte stelt Op ’t Land dat bijlage C van het rapport *Semantiek op stelselschaal* (Forum Standaardisatie, juni 2009) een modelleermethode/-taal beschrijft die afwijkt van Metapatroon. Daarentegen is het onderwerp, zeg maar, puur Metapatroon (zoals bijlage A van *Semantiek op stelselschaal* nogmaals benadrukt).

Wie dàt erkent, moet prompt duidelijk zijn dat de modelleermethode/-taal die Essence o.a. in het rapport *Essencetaaldefinitie en denkwijze* (Essence, versie 31 mei 2011) presenteert als ‘zijn’ Essence-taal tot in detail, zelfs inclusief notatie, gelijk is aan Metapatroon en dus ... gejat is, punt.

Of Gort er bewust aan meedoet of niet, kan ik niet beoordelen. Wie weet is het in elk geval bij

hem en zijn betrokken medewerker een tragisch gebrek aan relevante deskundigheid, inclusief professionele integriteit. Hoe dan ook blijven ook zij door ontkenning van de nabootsing meewerken aan bedrog onder de noemer van Essence.

Ik besef dat tot dusver mijn directe oproepen tot integriteit enz. alom bitter weinig effect gesorteerd hebben. Het heeft m.i. in dit stadium meer zin om de BZK-medewerker erover in te lichten voor zijn corruptieonderzoek (als het er ooit van komt ...). Zie onderstaand de tekst van de brief die ik zojuist verstuurde.

**14 oktober 2013, emailbericht aan ministerie BZK,
Directie Bestuursondersteuning –
senior adviseur en plaatsvervangend Beveiligingsautoriteit ■**

onderwerp: onderzoek nav. klacht over corruptie onder de noemer van Essence

Ter onderzoek deel ik u het volgende mee.

De Belastingdienst was één van de deelnemers aan fase 1 van consortium(project) Essence. Aanvankelijk wimpelde de Belastingdienst de klacht die Information Dynamics (ook) daar ingediend had zonder meer af. Na herhaalde klacht zegde de Belastingdienst bij monde van S.M. Gort o.a. een onderzoek toe.

(Pas) na een Wob-verzoek heeft de Belastingdienst op 9 oktober jl. afschrift van zowel een onderzoeksrapport als een intern begeleidend memorandum aan Information Dynamics gestuurd (overigens zonder beide documenten openbaar te maken). Daaruit blijkt dat de Belastingdienst feiten verdraait.

In bedoeld memorandum vermeldt Belastingdienst-medewerker Gort dat het rapport “een onafhankelijk inhoudelijk advies” betreft. Die voorstelling is echter vals. Want de opsteller, Gorts medewerker G. op ’t Land, was actief betrokken bij Essence; zo geldt hij als één van de auteurs van een Essence-rapportage.

Het hoeft dus niet te verrassen, dat naar blijkt het “inhoudelijk advies” op allerlei punten mank gaat. Herhaalde pogingen door Information Dynamics om, na inzage in conceptversies, fouten verbeterd te krijgen, vonden géén gehoor.

Er is zelfs principieel mis, dat Op ’t Land een valse aanname hanteert (te weten dat een evaluatierapport over Metapatroon, bijlage C van *Semantiek op stelselschaal*, niet gaat over ... Metapatroon, maar vernieuwende kennis van Essence zou schetsten; hoe verzin je het resp. hoe durf je het ondanks nadrukkelijke verbeteraanwijzingen te laten staan?!). Daardoor handelt de Belastingdienst met de bijbehorend valse conclusie uiteraard óók corrupt.

■ Haha, ja, mooie want toepasselijke reactie gaf jij, kort en daardoor krachtig. De auteur van de blog is extern adviseur die als, zeg maar, projectmeubilair te huur is. Reuze aardige man, dus nu bij KING ... Zijn blog gaat over van alles en nog wat, behalve informatieverkeer. In die zin is Waters’ bijdrage alweer veel inhoudelijker. Het zal je niet verbazen dat in zijn tekst mij de volgende passage opviel:

Begrip van de juiste betekenis kan verkregen worden door de context waarin gegevens verzameld zijn helder te vermelden.

In die ene zin beluister ik de tragiek die hij zichzelf en mij bezorgde door zijn *Hoofd op hol*. Want hij weet donders goed dat daarvoor Metapatroon nodig is. Maar hij durft dat niet te verkondigen uit angst als voorname medeplichtige aan het Essence-bedrog te worden ontmaskerd. Want hij is natuurlijk ook op de hoogte van het onderzoek door de Europese Commissie naar onrechtmatige staatssteun, het onderzoek door BZK naar corrupt handelen onder de noemer van Essence resp. belangstelling voor ‘de zaak’ van (onderzoeks)journalisten. Waarom is hij nooit ingegaan op mijn ‘openingen’ voor hervatting van samenwerking? Stak hij zijn kop prompt in het zand, toen ik hem aansprak op de frauduleuze opzet van Essence? Zag hij nog uitsluitend zijn eigen vuile stoepje, waarover hij

krampachtig ging beweren dat het schoon was? Hij beperkt zich nu tot zo'n vage verklaring over reële betekenissenvariëteit, en er gebeurt dus nog altijd helemaal niets! Ik heb allesbehalve waardering voor zijn gedrag. Het is extra tragisch, omdat Waters in eerder stadium wel degelijk actief beheersing van betekenissenvariëteit met Metapatroon bevorderde. Per saldo heeft hij noodzakelijke verbeteringen echter gefrustreerd. Oh ja, daarvoor kreeg en krijgt hij een fors overheidssalaris.

■ Ik zag dat er alweer méér reacties op die blog waren verschenen, waaronder door Waters. Aanvankelijk wilde ik een reactie toevoegen, maar om hem zo publiekelijk te schande te zetten – en wie weet wat voor onberekenbare reacties dat oproept – lijkt mij bij nader inzien niet verstandig. Omdat ik reeds enige tijd eraan denk om Waters direct weer eens van me/Information Dynamics te laten horen, maakte ik er een concepttekst van voor een emailbericht aan hem. Wat vind je?

concepttekst voor emailbericht aan Bureau Forum Standaardisatie –
medewerker (voormalig bureauhoofd) ■

onderwerp: nav je reacties op een blog

Jan van Til wees mij op een reactie (12 oktober 2013) die hij gaf op een blog van Henri Rauch. Zo las ik daar ook jouw reacties (van 14 en 15 oktober 2013).

Jij bezigt de term “informatie infrastructuur,” stelt er de eis van “samenhang” aan en beweert “[n]aar die samenhang [...] op zoek [te zijn].” Op zoek?

Destijds herkende jij als hoofd Bureau Forum Standaardisatie reeds duidelijk het inherent informatiekundige hulpmiddel als noodzakelijke vernieuwing (!) voor beheersing van betekenissenvariëteit: Metapatroon (Engels: Metapattern). Dat was beslist doortastend en visionair. Compliment, dus!

Kort erna liet jij je echter ertoe overhalen om Forum Standaardisatie mede initiatief te laten nemen tot en te laten deelnemen aan een zgn consortium. Aldus onderbrak jijzelf de overgang naar praktisch overheidsgebruik (en qua maatschappelijk bereik verder). Dat consortium heeft de modelleermethode/-taal Metapatroon domweg nagebootst (en verkreeg aldus frauduleus o.a. overheidssubsidie).

Je bent het intussen stellig met mij eens dat de consortiumdeelnemers ook nog helemaal niet in staat waren (en als al dan niet ex-deelnemers nog steeds niet in staat zijn) om de nieuwe methode/taal op waarde te benutten. Zonder opleiding waarvoor ik pleitte (en pleit) komen we niets verder. Informatiekundige ontwerpers werkzaam op/voor stelselschaal moeten met voorrang een passend wereldbeeld hanteren. Vergeleken met de thans gangbare benadering is een zgn paradigmawissel geboden. Dat is qua opleiding nu eenmaal extra moeilijk, vergt nogal wat tijd, maar een alternatief is er niet, punt. Anders blijft semantische interoperabiliteit waar-we-iets-aan-hebben een illusie.

Wat mij aan jouw reacties opvalt, is dat je thans doet alsof Metapatroon niet bestaat. Laat staan dat je publiekelijk laat merken de modelleermethode/-taal wel degelijk te kennen. Volhouden kan je je ontkenning natuurlijk nooit. Wie kennis wil nemen van publicaties over Metapatroon inclusief modelleervoorbeelden voor overheidstoepassing en evaluaties van de methode/taal kan o.a. terecht op de website van nota bene Forum Standaardisatie (thema: semantiek). In de bundel *Interoperabel Nederland* (Forum Standaardisatie, 2011) staat jouw hoofdstuk [VN kiest voor Nederlandse i-pass](#), rijkelijk voorzien van illustraties volgens ... Metapatroon.

Tegelijk besef je, zo neem ik verder aan, dat jij verder vooral ook geen aandacht op dat mislukte, zelfs corrupte consortium moet vestigen.

Alles bijelkaar heb jij je in een tragische positie gemanoeuvreerd. Nogmaals, op zoek? Jij weet allang dat semantische interoperabiliteit moet uitgaan van reële betekenisverschillen

waartussen netzo reële samenhang gevestigd is, alles ook nog eens veranderlijk conform maatschappelijke dynamiek. Vòl begrip schrijf je in één van je reacties, dat “[b]egrip van de juiste betekenis [...] verkregen [kan] worden door de context waarin gegevens verzameld zijn helder te vermelden.” Kortom, Metapatroon. Jij blijkt er echter niet meer rond voor uit te durven komen, ik vermoed uit angst dat je aandacht vestigt op het bedrog met dat consortium. Maar de moeite van zo’n verkrampte opstelling waarmee je noodzakelijke vernieuwing belemmert kan jij je verder besparen, want het consortiumfiasco raakt inmiddels steeds ruimer bekend. Hoe eerder je dat alsnog gewoon maar toegeeft, des te vlotter kan je opbouwend dóór. En dááaraan werk ik graag weer méé! Als jij en ik dat samen doen, kan het werkelijk opschieten.

Desgevraagd heb ik BZK-ambtenaren die belast zijn met onderzoek naar het vermoeden van corruptie onder de noemer van Essence verzekerd, vervolgens ongevraagd zelfs schriftelijk bevestigd, onverminderd bereid te zijn tot deelname aan zgn mediation. Als voornaamste andere partij ervoor heb ik BFS resp. jou genoemd.

Hiervoor doe ik met nadruk vooral een beroep op je gevoel voor maatschappelijke verantwoordelijkheid. Bij uitstek jij kunt een blokkade voor realisatie van infrastructuur voor informatieverkeer op maatschappelijke schaal helpen opheffen. Wat ik in dit stadium maximaal kan doen, is de bereidheid van mij en Information Dynamics tonen voor samenwerking. Vat dit emailbericht ajb als uiting van zulke bereidheid op.

■ Dank je zeer voor je zoals altijd rijpe afweging. Volgens mij probeer je met je formulering begrip voor mijn frustratie te tonen. Zo ja, die troost is je gelukt. :-) Dus, nogmaals, oprecht bedankt!

Je feitelijke advies luidt m.i. – echter – om ex-bureauhoofd Waters zo’n bericht niet te sturen. Ik had je nooit om raad gevraagd, indien ik dat had uitgesloten. Of was al dan niet onbewust reeds mijn voorkeur zelfs ervan af te zien? Inderdaad, “wat zou [hij] nog voor goeds kunnen doen in de positie waarin hij momenteel zit?” Om iets te kunnen moet hij het willen. Dat valt van hem ‘zoals altijd’ juist niet te verwachten. Zo bedacht ik zèlf reeds met welke drogreden hij zou kunnen antwoorden (als hij al antwoord zou geven). Zo zou hij kunnen verwijzen naar *Werkplan Forum en College Standaardisatie* (april 2013). Het deelplan voor het “dossier semantiek” vermeldt ter “afbakening,” dat “[h]et Forum [...] geen voortrekkersrol [zal] nemen t.a.v. het zelf ontwikkelen of stimuleren van specifieke methoden.”

Waarom staat dat er expliciet? Ik kan geen ander motief verzinnen dan dat het een opzettelijke poging vormt om medeplichtigheid aan – bedrog met – Essence te verhullen. Let trouwens op de ondertitel van genoemd werkplan: “Van een solide basis naar brede adoptie.” Voor zgn semantische interoperabiliteit ontzegt (Bureau) Forum Standaardisatie zichzelf èn vervolgens zijn clientèle zo’n “basis.” Er is zelfs helemaal niets (meer) om “solide” te noemen. Naar zelfs allersmalste “adoptie” kunnen zij, en helaas wij, fluiten. Intussen gaat alom gejammer over geldverspilling met mislukte overheidsinformatisering door, maar vanwege gemis aan inherent stelselmatig (lees ook: informatieverkeerskundig) perspectief doet niemand er iets aan. Kàn niemand ... Wíl niemand ...

In *Schot in informatiesamenleving* luidt jouw slotvraag aan Bureau Forum Standaardisatie:

Wat is uw volgende doortastende stap tot dóórgaande ontwikkeling van uw en mijn informatiesamenleving?

Staat die vraag uit juli 2009 (!) nog open? Of heeft (B)FS met zoveel woorden – en daden onder de noemer van Essence – allang geantwoord dat (B)FS nadien géén enkele stap vooruit meer deed of van plan is ooit te doen? En beweert (B)FS evenzo dat de talloze stappen àchteruit onomkeerbaar zijn?

Laatst bedacht ik me dat Metapatroon met een nieuw medicijn valt te vergelijken. Dat ‘helpt’ uitsluitend onder specialistisch-professionele begeleiding, het is niet anders. Omdat het

medicijn nieuw is, ruimst denkbare werking heeft c.q. moet hebben, enzovoort, heeft medisch personeel zeer gedegen opleiding nodig. Information Dynamics stelt het ‘medicijn’ gratis beschikbaar. De naam ervan mag echter niemand wijzigen; het recht op naamgeving is voor de maker van het werk in kwestie wettelijk geborgd.

Waarom ik zelfs graag je advies – zoals ik ’t opvat – opvolg om Waters in elk geval in dit stadium géén emailbericht te sturen, vind ik de inhoud van jouw (verdere) reacties nav. die blog. Als ware schakend reageer jij steeds op Waters’ zet met een gerichte, dus ogenschijnlijk beperkte tegenzet waardoor hij zich met zijn eigen ‘stelling’ uiteindelijk onherroepelijk mat ... zet. Jij en ik herkennen dat hij voordat hij begon al mat stáát, maar op jouw manier kan hij alweer veel moeilijk onder erkenning uit. De grote schande is, dat hij het als een vrijblijvend spelletje kan blijven beschouwen, terwijl onmisbare infrastructuur voor maatschappelijk informatieverkeer zelfs op een verkeerd spoor zit.

Heb ik je goed begrepen, dat je me aanraadt géén bericht te sturen?

■ Het grappigste van jouw bijdragen is natuurlijk het woord “achternaammgenoot” dat jij bedacht. :-)

[De man met die verdere bijdragen] beseft dat er een kwaal is, maar blijkt totaal geen besef van enig werkzame remedie te kennen. Nou ja, met ‘kennen’ lijkt hij überhaupt weinig op te hebben.

Zou Waters, met z’n kop zo in het zand, jouw geladen lofprijzing überhaupt – leuk om in dit verband weer “haupt” te schrijven – (willen) ‘zien,’ te weten dat “[h]ij [...] één van de weinigen in Nederland [is] die behoorlijk in aanraking is geweest met, zeg maar even, origineel informatie-infrastructureel denken.” Haha, dat “even” is ook mooi meerduidig ... Het zou kunnen dat Waters al kopschuw werd – door is “kop” weer ivm het ex-hoofd – door jouw verwijzing naar de bundel *Interoperabel Nederland*, ihb naar het hoofdstuk *Manifest voor informatieverkeer*. Ik ben benieuwd ...

‘Ze’ zijn bij (Bureau) Forum Standaardisatie zelfs vrijwel metéén na de start van Essence nogal geschrokken. Want Martijn Houtman had vlot ontdekt, dat de frauduleus verkregen overheidssubsidie (tevens) onrechtmatige staatssteun is. Toen ik dàt aan Waters liet weten, maakten ze prompt serieus werk van doofpot, rookgordijn, enz. Het lijkt erop dat directeur Logius daarvoor de regie overnam. In dat ‘licht’ van verhulling moet je o.a. het advies zien, nou ja, advies, dat BFS inwon bij de zgn landsadvocaat (en ook dat is door ‘ons’ betaald ...). In elk geval de directe steun aan Essence verviel ná fase 1. Er bleef zònder deelname van (B)FS aan het consortium echter wel degelijk openlijke steun. Daarvan getuigt o.a. de opdracht van (B)FS aan Essence-deelnemers Novay en Ordina voor de *Landkaart Semantische Interoperabiliteit* inclusief evaluaties van Metapatroon en de zgn ... Essence-taal. Die tweede evaluatie van Metapatroon door Novay is natuurlijk een schande; je kent [Ontspoorde evaluatie](#). En het voortgezette plagiaat van Metapatroon met de Essence-taal is schandalig. Ik vermoed dat (pas) de formele klacht die Information Dynamics over onrechtmatige staatssteun indiende bij de Europese Commissie aanleiding was om, waarnaar het inderdaad uitziet, “niet meer (openlijk) mee te doen aan constructies die ook maar in de verte lijken op/rieken naar Essence.” Of (B)FS zich achter gesloten deuren nog waagt aan Essence-promotie weet ik niet. Ik heb er geen aanwijzingen voor.

College Standaardisatie, met zijn hulporganen zoals Forum Standaardisatie en Bureau Forum Standaardisatie, was oorspronkelijk voor drie jaren ingesteld. Dat is reeds verlengd met nògeens drie jaren. Als je bedoelt dat zo’n ondertitel bedoeld is als – voorschot op – zelfevaluatie met lof, ben ik (ook) dat met je eens. In werkelijke vorderingen, laat staan in averechtse resultaten, is daar niemand geïnteresseerd. Kan ook niet anders. Want voor werkelijke interesse moet je er verstand van hebben. Dat ontbreekt.

■ Dank je wel, voor de zoveelste keer, voor je speurwerk! Dus, een bezwaar lijkt mij ditmaal wel degelijk nodig. (Vooral) het beroep door de staatssecretaris van Financiën op Wob-artikel 2, onderdeel g, acht ik de zoveelste drogreden. Daar is sprake van “het voorkomen van onevenredige bevoordeling of benadeling.” Er valt echter niets te “voorkomen”! Over daadwerkelijke “onevenredige bevoordeling” van Essence met deelnemers resp. “onevenredige [...] benadeling” van Information Dynamics gaan nu nèt de klachten van Information Dynamics. Ofwel, het belang dat Financiën feitelijk voorrang geeft, is niet “het voorkomen,” maar nota bene het verhullen “van onevenredige bevoordeling [èn] benadeling” waaraan o.a. de Belastingdienst met deelname aan Essence bijdroeg, en met verdraaiing en verhulling nog steeds bijdraagt. Aldus betekent “benadeling” voor de Belastingdienst zoiets als het dragen van gevolgen van gemaakte fouten en dát willen ze daar dus ... “voorkomen.” Dat is uiteraard nog eens èxtra fout (lees ook: corrupt), enzovoort.

■ Bedankt voor je (verdere) aanwijzingen. Ja, dat had ik inmiddels ook bedacht, te weten dat de staatssecretaris van Financiën met zijn beroep op “persoonlijke beleidsopvattingen” voor “intern beraad” met zoveel woorden verklaart dat het zgn “inhoudelijk advies” niet “onafhankelijk” is en aldus bevestigt dat de desbetreffende bewering door Gort vals is. In lid 2 van Wob-artikel 11 viel mij overigens de vermelding van “een goede en democratische bestuursvoering” op, wat als reden kan gelden om “[o]ver persoonlijke beleidsopvattingen [...] informatie [te] verstrek[ken] in niet tot personen herleidbare vorm.” Nu is het zo, dat Information Dynamics als bijdrage aan “een goede en democratische bestuursvoering” geprobeerd heeft om een principiële fout in het rapport van Belastingdienst-medewerker Op ’t Land verbeterd te krijgen. Desondanks is die fout blijven staan. Ik kan er niets anders van maken, dan dat de staatssecretaris van Financiën met zijn beroep op Wob-artikel 11 als geheel voorts in de opvatting verkeert dat het ... goed en democratisch is om zelfs helemaal géén informatie te verstrekken over de weigering om “persoonlijke beleidsopvattingen” te baseren op bijdragen van de bij uitstek deskundige partij, sterker nog, om er blijkbaar tegenin te blijven gaan.

■ Omdat Waters (Forum Standaardisatie) en Oude Luttighuis (Novay) allebei bijdragen schrijven aan die ‘discussie’ op *iBestuur online*, lijkt mij op basis van wat ze daar juist niet (!) vermelden de karakterisering van zelfcensuur gerechtvaardigd. Onthouding van reclame voor ‘hun’ malafide consortium (Essence) is echter nog allesbehalve integer. Over “informatie-infrastructuur” gesproken, zoals Waters expliciet doet (en ik weet dat jij die aanduiding al langer gebruikt), zij houden geheid opzettelijk relevante informatie achter. Nota bene in opdracht van Forum Standaardisatie zijn met succes modelleercasussen op stelselschaal uitgewerkt en positieve evaluaties opgesteld van de gebruikte modelleermethode/-taal (waarvan de eerste evaluatie door Novay, de tweede door Rand Institute). Het is, zachtjes uitgedrukt, dus misleidend dat Forum Standaardisatie bij monde van direct betrokken ‘ambtenaar’ Waters zichzelf daarover het zwijgen oplegt. Netzo misleidend is het, dat kennisinstelling/-intermediair Novay bij monde van direct betrokken ‘professional’ Oude Luttighuis ivm “informatie-infrastructuur” zwijgt over “conclusies over contextuele verbijzondering en semantische interoperabiliteit” die Novay trok ter evaluatie van Metapatroon (Engels: Metapattern). Destijds vermeldde Novay bovenaan (in: bijlage C van *Semantiek op stelselschaal*, Forum Standaardisatie, 19 juni 2009, p. 52): “Metapattern kent algemene principes voor conceptueel modelleren die cruciaal zijn voor het op e-overheidsschaal beheersen van semantische interoperabiliteit[.]” Klopt, “cruciaal.” Leg dan maar eens uit, Waters en Oude Luttighuis, waarom je er niet op/mee dóór gaat. Oh, doe je er het zwijgen toe, omdat je je bedrog met Essence wilt

verhullen. Toe maar, er is dus nog veel en veel méér mis met je handelswijze!
Is het niet zonde van jouw tijd om die ‘discussie’ te vervolgen?

■ Doorgaan? De tragiek is, dat je met jouw steekhoudende reacties per saldo geleuter katalyseert. Tja, wie het stelselmatige paradigma niet kent, feitelijk òntkent ...
Genoeg is (weer) genoeg, zou ik zeggen. Maar in dit geval heb je (verdere) reacties uitgelokt die inderdaad opmerkzaamheid verdienen vanwege afzender en – wat juist niet opgenomen staat als – inhoud.

**23 oktober 2013, emailbericht aan ministerie BZK,
Directie Bestuursondersteuning –
senior adviseur en plaatsvervangend Beveiligingsautoriteit ■**

Heden ontving ik reactie op het Wob-verzoek dat Information Dynamics op 13 september 2013 indiende bij de minister voor Wonen en Rijksdienst. Gevraagd naar “wat directeur Logius pèr beschuldiging als inhoudelijke weerlegging liet gelden,” luidt het antwoord dat hij “zijn oordeel gebaseerd [heeft ...] op twee (advies)rapporten. [...] De inhoudelijke weerlegging van de beschuldigingen vindt u in deze (advies)rapporten.”
Het klopt dat “deze rapporten [...] reeds in [mijn] bezit zijn,” zij het dat er ook een Wob-verzoek aan te pas moest komen om één ervan te pakken te krijgen. De inhoud van beide rapporten acht ik falsificerend. Van “inhoudelijke weerlegging” is géén sprake, integendeel. Nota bene, de klacht over corruptie onder de noemer van Essence betreft mede de voortzetting van bedrog door het ònterechte beroep dat o.a. directeur Logius erop deed (en blijkbaar volhoudt).

Wat er schort aan bedoelde rapporten heb ik aangegeven met passages in *Hoofd op hol, zwartboek consortium E.* en *Open bedankbrief aan Ventoux Advocaten*.

Het antwoord op het Wob-verzoek dd. 13 september jl. bevestigt voorts, dat directeur Logius zijn oordeel niet (!) baseerde op de zgn specifiekverklaringen die GBO.Overheid (de oorspronkelijke naam van wat later Logius genoemd is) voor inhuur van Information Dynamics opstelde en op de notitie *Zoek de verschillen!* met een analyse van de nabootsing van Metapatroon. In de specifiekverklaringen staat het auteursrecht van Information Dynamics expliciet erkend, waarbij de bijgevoegde literatuurlijst er geen enkele twijfel over laat bestaan dat Metapatroon geldt als het werk in kwestie. Op genoemde notitie heeft Information Dynamics vanaf verschijning in januari 2012 het toenmalige hoofd Bureau Forum Standaardisatie bij herhaling èn nadrukkelijk gewezen.

Kortom, ter weerlegging van beschuldigingen heeft o.a. directeur Logius zowel ondeugdelijke rapporten benut als nagelaten om naar wèl relevante documentatie te oordelen.

■ Ik tilde *AutomatiseringGids* nr 19 zojuist van de deurmat en las *Weeffout in innovatiebeleid*. Dank je zéér voor je artikel!

Het lijkt me dat de inhoud dankzij het ruime maatschappelijke bereik dat je schetst, nog eens van extra belang is voor [de medewerker] die bij DG Concurrentie van de Europese Commissie de klacht van Information Dynamics over onrechtmatige staatssteun behandelt. Hier komt mijn onbescheiden vraag. Heb jij wellicht een elektronisch exemplaar beschikbaar dat ik hem kan doorsturen? Mocht jij hem je artikel direct willen sturen, helemáál graag, uiteraard.

**24 oktober 2013, emailbericht aan ministerie BZK,
Directie Bestuursondersteuning –
senior adviseur en plaatsvervangend Beveiligingsautoriteit ■**

Dank u vriendelijk voor uw emailbericht, eerder vandaag. Wat de “melding” van corruptie in het algemeen betreft, naar de door u aangekondigde uitkomst van de “verdere afdoening [door] het bevoegd gezag” kijk ik uit. Ik ben u natuurlijk extra erkentelijk dat u blijkbaar alsnog spoed met uw onderzoek gemaakt heeft.

Voorts liet u mij met uw bericht meer in het bijzonder weten dat de brief dd. 23 oktober 2013 van Information Dynamics (heden, 24 oktober, door u ontvangen) “niet meer in het onderzoek betrokken [is],” omdat “het onderzoek naar aanleiding van [mijn] melding op 23 oktober 2013 is afgesloten.” Ik stel tevens uw zorgvuldige verantwoording hierover op prijs. Als het goed is, behoort het overigens niet uit te maken. Die brief vat slechts samen, wat u terdege bekend moet zijn uit eerder beschikbaar gestelde documentatie resp. uit documentatie waarnaar ik u verwees.

■ Ik ben zelf alvast weer aan de slag gegaan voor een bezwaarschrift dat Information Dynamics stuurt aan de staatssecretaris van Financiën.

Wat het onlangs ontvangen besluit op een Wob-verzoek aan BZK betreft, heb ik intussen de indruk dat ‘ze’ willen verhinderen dat het rapport van de landsadvocaat openbaar wordt. Wellicht vergis ik me, maar ik wil graag dat het desbetreffende rapport wél via het Wob-verzoek openbaar is. Ik zou daarom zeggen dat Information Dynamics ook tegen dat besluit bezwaar moet aantekenen.

■ Aan je bericht van gisteravond ontleende ik de tip om als abonnee op de AG-website in te loggen. [...] Ik plaatste meteen maar een reactie, als eerste. Ik had al een ‘dankwoord’ geschreven tot slot van mijn uitgebreide commentaar op uitspraken van vooral directeur Novay die Wijkstra in zijn artikel aanhaalt. Als reactie:

Ik ben J. Wijkstra zéér erkentelijk voor zijn artikel *Weeffout in innovatiebeleid*. Hij schetst algemener een uitvoeringspraktijk van innovatiebeleid waarin nodige en voldoende functiescheiding ontbreekt, met alle ruimte voor parasitair gedrag van dien. Kennisinstellingen werpen zich op als intermediair voor onderzoek, maar blijken in elk geval met Essence louter eindstation van subsidiestroom. Dat bevordert innovatie niet, maar frustreert en remt zelfs. Daarin ziet het ministerie van Economische Zaken hopelijk aanleiding om zsm concrete maatregelen te treffen die evenwichtige verhoudingen borgen. Over financiële besparing gesproken, beter helemaal géén innovatiesubsidies dan op de huidige, averechtse manier.

Dat uitgebreide commentaar stuur ik je hierbij óók. Het ‘staat’ nog niet op mijn website. Heb je er op jouw beurt commentaar op?

■ Dank je wel voor de “pdf-variant”! Ik stuur ‘m graag dóór aan de EC-medewerker. Verder neem ik aan, dat ik dit bestand niet mag verspreiden zonder expliciete toestemming. Of zie jij resp. ziet AG juist graag dat jouw artikel zo ruim mogelijk bekend raakt en moet ik daarom vooral mijn gang gaan met doorsturen aan wie dan ook?

■ Dank je wel voor je aanwijzingen! Zulk ruim publicatiebeleid had ik niet verwacht.⁴ Mocht ik iets in die richting doen, stel ik je graag ervan op de hoogte.

⁴ “Je mag het wel verspreiden, maar niet publiceren op een manier waarmee je er – plat gezegd - geld mee verdient. Als je het naar iemand mailt, is er niets aan de hand. Als je het op je site zet, wat gezien jouw rol in het aanbrengen van dit verhaal wel toegestaan is, moet je er een link naar onze website bij zetten.”

**28 oktober juni 2013, emailbericht aan Europese Commissie –
Directoraat-generaal Concurrentie, Griffie Staatssteun (medewerker) ■**

Hiermit möchte ich Ihnen den letzter Woche erschienenen Zeitschriftsartikel *Weeffout in innovatiebeleid* (in: *AutomatiseringGids*, 24 Oktober 2013, pp. 21-23) von dem Journalist Herr Jelle Wijkstra zuschicken. Ich hoffe es hilft Ihnen bei Ihren weiteren Untersuchungen.

■ Overigens verkeer ik in verwarring over de openingszin in het emailbericht dat BZKs plv. Beveiligingsautoriteit op 24 oktober 2013 stuurde. Die zin luidt:

Hierbij wil ik u berichten dat het onderzoek naar aanleiding van uw melding op 23 oktober 2013 is afgesloten.

Was mijn brief dd. 23 oktober 2013 de aanleiding om het onderzoek af te sluiten? Dat kan ik me niet voorstellen.

Of bedoelt hij dat mijn recente brief de aanleiding was voor het onderzoek in kwestie? Dat kan natuurlijk niet.

Of was mijn recente brief voor hem aanleiding om mij te melden dat het onderzoek afgesloten is?

Als ‘zijn’ aanleiding voor het onderzoek geldt stellig de klacht over corruptie onder de noemer van Essence. Die klacht diende Information Dynamics in per brief van 17 januari 2013 aan de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties. Zo ja, dan heeft hij in zijn openingszin op 24 oktober 2013 per abuis een verkeerde datum vermeld. Daarop wijst de slotzin in zijn bericht:

Uw brief van 23 oktober 2013 (zie bijlage) is na het sluiten van het onderzoek ontvangen en niet meer in het onderzoek betrokken.

**28 oktober 2013, emailbericht aan ministerie BZK,
Directie Bestuursondersteuning –
senior adviseur en plaatsvervangend Beveiligingsautoriteit ■**

Voor uw aangekondigde aanbieding van “[d]e rapportage [...] volgende week ter verdere afdoening aan het bevoegd gezag” vraag ik nadrukkelijk uw aandacht voor het artikel *Weeffout in innovatiebeleid* door J. Wijkstra dat eind vorige week verscheen in het tijdschrift *AutomatiseringGids* (24 oktober 2013, pp. 21-23; tevens gepubliceerd op de AG-website). Gemakshalve treft u een afschrift als bijlage aan. De heer Wijkstra was zo vriendelijk mij dit bestand ter beschikking te stellen en ik laat hem graag weten dat ik u een exemplaar stuurde.

■ Ik stuurde ook een afschrift van je artikel aan de ambtenaar die bij BZK het onderzoek nav. de klacht over corruptie onder de noemer van Essence, ik zou zeggen, coördineerde. De bijlage bespaar ik je. :-)

De datum in de openingszin van de ambtenaar in kwestie klopt (uiteraard) niet. Ik houd het erop dat hij zich inderhaast vergiste. De desbetreffende klacht c.q. melding dateert van 17 januari 2013.

■ In termen van artikel 10, lid 2, onderdeel g, herkent Information Dynamics in de weigering van openbaarmaking door de staatssecretaris van Financiën voortzetting van verheimelijking van nota bene onrechtmatige “bevoordeling of benadeling van bij de aangelegenheid betrokken natuurlijke personen of rechtspersonen dan wel van derden.” Naar het oordeel van Information Dynamics ‘helpt’ de staatssecretaris aldus vooral “voorkomen” dat bedrog, waaronder subsidiefraude, onder de noemer van consortiumproject Essence, waaraan o.a. de Belastingdienst deelnam, uitkomt. Kortom, welke redenen heeft nu ook de staatssecretaris laten gelden om het belang van verheimelijking van bedrog (wederom) te laten overheersen? Wat het beroep op Wob-artikel 11 betreft, gaat het Information Dynamics om de discrepantie

tussen karakterisering van een rapport (het ene document). Dat rapport betreft volgens S.M. Gort, zoals hij aangeeft in het andere document, een “onafhankelijk inhoudelijk advies” (wat het overduidelijk niet is, aangezien de opsteller zowel medewerker van Gort is, als namens de Belastingdienst bij Essence betrokken was). Uit het Besluit op het Wob-verzoek blijkt, dat de staatssecretaris van Financiën het rapport in kwestie daarentegen als neerslag van “persoonlijke beleidsopvattingen” kwalificeert. Indien hij deze uitleg handhaaft, bevestigt hij dat Belastingdienst-medewerker Gort met “onafhankelijk” een valse suggestie over het rapport wekt. In combinatie met valse aanname en dito conclusie in het rapport zijn feiten verdraaid.

28 oktober 2013, brief aan staatssecretaris van Financiën ■

onderwerp: bezwaar tegen uw Besluit van 9 oktober 2013 op het Wob-verzoek dd. 12 september 2013 van Information Dynamics

Met uw Besluit van 9 oktober 2013 wees u het Wob-verzoek dd. 12 september 2013 van Information Dynamics af. Het gevraagde afschrift van documentatie kan volgens u “niet worden verstrekt” gelet op “uitzonderingen.” Als rechtsgrond voor weigering verwijst u naar “[a]rtikel 10, tweede lid, aanhef en onderdeel g, alsmede artikel 11 van de Wob[.]”

“Aangaande de kwestie,” zoals u stelt in de brief met kenmerk RH13/513, “zijn slechts twee documenten beschikbaar.” Het blijkt daarbij om documenten te gaan, waarvan Belastingdienst-medewerker S.M. Gort eerder afschriften aan Information Dynamics zond, te weten als bijlagen bij zijn emailbericht dd. 7 maart 2013.

Hierbij maakt Information Dynamics bezwaar tegen genoemd Besluit.

Uit uw beroep op “[a]rtikel 10, tweede lid, aanhef en onderdeel g” blijkt, dat u een zgn relatieve weigeringsgrond laat gelden. Uw expliciete motivatie van de belangenafweging ontbreekt echter.

Voorts kan een als “onafhankelijk inhoudelijk advies” bestempeld document (zoals Belastingdienst-medewerker S.M. Gort doet) niet tevens gelden als persoonlijke beleidsopvatting, zoals bedoeld in artikel 11, Wob.

28 oktober 2013, brief aan minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, directoraat-generaal Organisatie en Bedrijfsvoering Rijk, bureau DG Organisatie en Bedrijfsvoering Rijk ■

onderwerp: bezwaar tegen het besluit van 22 oktober 2013 op het Wob-verzoek dd. 13 september 2013 van Information Dynamics

De brief dd. 22 oktober 2013, namens de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties ondertekend door secretaris-generaal Zwol, beschouw ik als het besluit op het Wob-verzoek dat Information Dynamics op 13 september 2013 indiende. U treft een afschrift als bijlage aan.

Hierbij maakt Information Dynamics bezwaar tegen bedoeld besluit.

Het besluit ontbeert de rechtsgrond voor de weigering van openbaarmaking van het bedoelde (advies)rapport dat de landsadvocaat in opdracht van Forum Standaardisatie opstelde. Daarom verzoek ik u het rapport in kwestie per omgaande alsnog openbaar te maken overeenkomstig de Wob.

Wellicht ten overvloede laat ik u hierbij weten, dat tegen zulke openbaarmaking bij het bedrijf Information Dynamics noch bij mij persoonlijk enige bedenking bestaat, integendeel.

■ Ik ben vooral ongelofelijk moe van ‘de zaak.’ Daarom moet ik uit dat destructieve gevecht zien te komen. Dat duurt al méér dan drie jaren! Hopelijk helpt publicatie van Wijkstra’s artikel, eindelijk, om mij resp. Information Dynamics tegen verder bedrog te beschermen. Dus, nee, als het even kan neem ik geen initiatieven meer. Ik heb er de puf niet (meer) voor.

Want een initiatief is één, maar dan komt er geheid de zoveelste onzin, enzovoort, enzovoort ... (Maar) er valt, zo is helaas telkens gebleken, ook niets mee te winnen in de zin van het bereiken van evenwichtige verhoudingen volgens welke ik opbouwend, ‘normaal’ met Metapatroon aan het werk kan. In de pijplijn zitten 1. behandeling door de Europese Commissie van de klacht die Information Dynamics indiende over onrechtmatige staatssteun en 2. onderzoek door BZK nav. de klacht die Information Dynamics indiende over corruptie onder de noemer van Essence. Wie weet ... Die uitkomsten wacht ik af, althans dat probeer ik. De FIOD zal de melding van subsidiefraude wel hebben laten liggen. Ik ga er niet (opnieuw) achteraan, want ik krijg daar toch niets te horen. Zucht ...

28 oktober 2013, emailbericht aan F. van Kolfshoeten ■

Hierbij stuur ik u ter informatie graag afschrift door van een zojuist verschenen artikel door Jelle Wijkstra, adjunct-redacteur van *AutomatiseringGids*. Nav. de zaak met Essence wijst hij algemener op een “weeffout in [het] innovatiebeleid.” Het blijkt met zgn kennisinstellingen vaker mis te gaan als het om intellectueel eigendom gaat. Hopelijk vindt u dit van belang voor uw onderzoek naar fraude en plagiaat in de wetenschap (die immers volgens datzelfde innovatiebeleid bedrijfsmatiger moet, wat dat ook is).

■ Als bijlagen stuur ik je

- a. het artikel *Weeffout in innovatiebeleid* door J. Wijkstra. De auteur is (tevens) adjunct-redacteur van *AutomatiseringGids*; in dat tijdschrift verscheen zijn artikel vorige week.
- b. [Over verwachting gesproken](#), te weten mijn ‘reactie’ op uitspraken van Novay-directeur, zoals weergegeven in Wijkstra’s artikel.

■ Ik vind het uitgesproken evenwichtig. Met je “oproep” neem jij je verantwoordelijkheid als deskundig burger. Publiekelijk druk je je zelfs zéér complimenteaus over Waters uit. Wat wil hij nog méér?!

Als “oproep” werkt je tekst m.i. sterker wanneer de laatste alinea (“In een, het lijkt wel, [...] toch?”) verplaatst. Ik zou ‘m direct laten volgen op: “Echt waar?” Aldus eindigt je tekst met de zinnen waarin de boodschap staat die je wilt laten beklijven resp. je verzoek tot inschikkelijkheid.

Je zou voorts de titel kunnen wijzigen. Onder de noemer van *Malviseurs* dreigt de aandacht bij de aanleiding voor je ergernis over de lamlendigheid van de “strategist” te blijven hangen. De lezer krijgt daardoor de kans om aan je werkelijke boodschap te ontsnappen. Wat vind je van *Herstart voor informatie-infrastructuur, wat let je?* als titel?

■ In je artikel [Herstart voor informatie-infrastructuur - wat let je?!](#) staat dus met zoveel woorden dat Waters nogeens nalatig is door relevante kennis over oplossing(srichting) te verzwijgen. Je biedt hem echter alle opening om nu die nalatigheid te ... verzwijgen en de opbouwende koers te hervatten. Het is natuurlijk de vraag of hij het ziet, of allereerst al wil zien.

7 november 2013, emailbericht aan medewerker van IBM ■

Vanwege de zaak Essence met een rol van IBM wens ik afstand te houden van een door IBM gesponsord partijtje ... zoals het diner voor jouw werknemersjubileum. Het spijt me, dat ik je dat niet meteen liet weten.

Ik hoop je spoedig weer privé te treffen (en neem de ijsjes graag voor mijn rekening).

8 november 2013, emailbericht aan medewerker van IBM ■

Voor zo’n gelegenheid ontkom ik niet aan de associatie met IBM. Nogmaals, ik ben er dus niet bij. Neem ajb aan dat juist ik dat anders gewild heb.

■ In *Institutionele tegenwerking onvermijdelijk?* valt je stellig de opmerking op, overgeschreven van filosoof Peter Winch, dat begripelijkheid niet draait om “essence,” integendeel. Wie een consortium opricht om Metapatroon te plagiëren enz. zonder er iets van te ... begrijpen, is met dat woord dus precies op een veelbetekenend valse naam gestruikeld. :-)

■ Inmiddels heb ik een tweede tekst af, ertoe aangezet door – het boek van – Winch. (Ook weer) uit *Andere informatiekundige opgaven, dus andere opleidingen* blijkt dat er geen speld tussen valt te krijgen. Informatiemodellering is een vak. Bijna iedereen blijft echter lukraak hooi rondstrooien. Dat ijverige bouwen van een hooiberg gebeurt voor alle ‘zekerheid.’ Want stel dat er een speld is ...

■ Het bereik van het profiel voor informatieverkeer (kortweg: verkeersprofiel) van de [organisatie]⁵ is zgn stelselmatig. Daarvoor is variëteit van o.a. hoedanigheden van verkeersdeelnemers kenmerkend.

Metapatroon is een modelleermethode/-taal voor zulke semantische variëteit inclusief samenhang. Er zijn geen andere methoden/talen bekend met de vereiste mogelijkheden. Metapatroon is onder de noemer van semantische interoperabiliteit beproefd door Forum Standaardisatie (FS; een adviescommissie ingesteld door de ministeries van EZ en BZK). Na succesvolle modelleercasussen uitgevoerd door Information Dynamics (zie ook verderop) heeft FS Metapatroon tweemaal onafhankelijk laten beoordelen, met steeds bevestiging als uitkomst; voor casussen resp. evaluaties, zie o.a. de rapporten *Semantiek op stelselschaal: issues en oplossingsrichtingen* (FS, 19 juni 2009) en *Metapattern in Context* (FS, 14 mei 2010).

Metapatroon is ontwikkeld door Information Dynamics, een ontwerpbureau voor informatieverkeer. In de zgn specifiekverklaring dd. 20 februari 2008, opgesteld voor inhuur van Information Dynamics in afwijking van mantelovereenkomsten, stelt FS o.a.:

Willen bestaande knelpunten rondom semantiek kunnen worden opgelost dan zijn een visie en een onderzoeksmethode nodig die recht [doen] aan de variabiliteit van de e-overheid en daarmee aan de inhoud van semantische begrippen. Uit onderzoek dat het Bureau Forum Standaardisatie heeft gedaan blijkt dat in Nederland slechts één persoon een visie, methoden en software heeft uitgewerkt die ingaat op die variabiliteit: dr. ir. P.E. Wisse [van Information Dynamics].

■ Ik hoop dat je er geen aanstoot aan neemt dat hoofd BFS destijds de uitwerking (!) van “een visie, methoden en software” louter aan mij toeschreef. Dat klopt m.i. wat impuls vanuit “visie” betreft. Jouw impuls komt vooral vanuit wat hoofd BFS volgens mij met “software” wil zeggen. De wisselwerking is natuurlijk pas ècht vruchtbaar!

28 november 2013, brief aan minister van Economische Zaken ■

Op het Wob-verzoek van Information Dynamics dd. 19 september 2013 reageerde u per brief dd. 18 oktober 2013, uw kenmerk DGBI/13176584, met de aankondiging van “verdaging van de beslistermijn met vier weken.” U liet daarbij weten dat Information Dynamics “derhalve uiterlijk op 18 november van [u] antwoord op [mijn] verzoek [zou ontvangen].” Dat antwoord had ik op die dag echter niet, en heb ik nog steeds niet.

⁵ Deze korte tekst diende ter aanvulling van een offerte.

Namens Information Dynamics dien ik hierbij een klacht in over uw overschrijding van de beslistermijn. En uiteraard verwacht Information Dynamics zsm alsnog uw antwoord op het Wob-verzoek in kwestie!

28 november 2013, brief aan minister van Economische Zaken ■

Op het Wob-verzoek van Information Dynamics dd. 27 september 2013 reageerde u per brief dd. 8 oktober 2013, uw kenmerk DGBI-I&K/13168286, met de mededeling dat u “uiterlijk op 25 oktober 2013 op [mijn] verzoek [zou] beslissen.” Dat antwoord had ik kort na de door u genoemde datum echter niet, en heb ik nog steeds niet. Wanneer ik rekening houd met de mogelijkheid van eenmalige verlenging van de beslistermijn van vier weken (nota bene, waarvan u géén aankondiging deed), heeft u intussen ook de ruimste termijn voor beantwoording overschreden.

Namens Information Dynamics dien ik hierbij een klacht in over uw overschrijding van de beslistermijn. En uiteraard verwacht Information Dynamics zsm alsnog uw antwoord op het Wob-verzoek in kwestie!

■ In het kader van ‘de zaak Essence’ deed ik in de loop van september jl. twee Wob-verzoeken aan de minister van EZ. Ik kreeg op allebei geen reactie, hoewel ook de verlengde termijn verstreken is. Dus maar weer klachten ...

Op 24 oktober 2013 schreef een BZK-medewerker (titel: Plv. Beveiligingsautoriteit) mij per email:

Hierbij wil ik u berichten dat het onderzoek naar aanleiding van uw [klacht over corruptie onder de noemer van Essence] is afgesloten. De rapportage zal volgende week ter verdere afdoening aan het bevoegd gezag worden aangeboden. Het bevoegd gezag zal u te zijner tijd informeren over de afdoening van uw melding.

Wat denk je? Inderdaad, nog niets van vernomen. Ik diende de klacht over corruptie op 17 januari 2013 in per brief aan de minister van BZK. Alweer bijna een jaar geleden ...

Zouden ‘ze’ allemaal proberen stommetje te blijven spelen totdat de Europese Commissie gerapporteerd heeft over haar onderzoek nav. de klacht over onrechtmatige staatsteun? Of is het ‘gewoon’ minachting door de zgn overheid van de individuele burger c.q. het aparte bedrijf(je)? Wellicht zelfs dàt niet? Is het ècht onbenul, totale ònbekwaamheid?

Ook M. van Sinderen, medewerker TU Twente en co-redacteur van de congresbundel *Enterprise Interoperability* (Springer, 2011) doet het blijkbaar rustig aan. Op 25 juni 2013 meldde ik hem plagiaat door de auteurs van het hoofdstuk *Context for Concepts: Information Modeling for Semantic Interoperability*. Naar verluidt heeft hij de klacht doorgestuurd naar de oorspronkelijke beoordelaars ...

Nadat ik hem om verdere actie (zoals afgesproken) had verzocht schreef A. Bloembergen, medewerker HEC, mij op 8 juli 2013:

Je hebt gelijk dat ik de discussie met Paul [Oude Luttighuis van Novay] nog zou aangaan. Dat heb ik niet meer gedaan. [...] Mijn voorstel is dat ik met [directeur PBLQ HEC] na zijn vakantie onze positie bespreek. En dat ik me dan weer bij je meld.

Ik wou dat het niet zo eentonig was; die aangekondigde melding is er nog steeds niet ...

Intussen blijft Novay werven voor Essence ...

Wanneer is het voor evt. publicatie (wederom) interessant?

5 december 2013, brief aan staatssecretaris van Financiën, met afschrift aan minister voor Wonen en Rijksdienst ■

onderwerp: 1. melding van inbreuk op integriteit, 2. oproep tot integere klachtbehandeling

1. Met uw brief dd. 29 november 2013 met kenmerk RH13/605 stelt u opnieuw, dat het document Advies PW&Essence 2013-02-21 geldt als “persoonlijke beleidsopvatting.” Aldus

bevestigt u met zoveel woorden dat Belastingdienst-medewerker S.M. Gort in zijn begeleidend intern memorandum dd. 27 maart 2013 heeft gelogen met aanduiding van genoemd document als “onafhankelijk inhoudelijk advies.” Hij probeert kennelijk een nota bene door-en-door partijdig, ongegrond “advies” aanvaardbaar te krijgen. Dat is uiteraard ontoelaatbaar!

2. Information Dynamics blijft eisen, vanzelfsprekend, dat u integer handelt en erop toeziet dat uw ambtenaren dat doen. Daarvoor kunt u opbouwend beginnen met, eindelijk, de klacht dd. 16 januari 2012 van Information Dynamics integer te (laten) behandelen.

Aan het inwinnen van onafhankelijk inhoudelijk advies werkt Information Dynamics zelfs graag mee, maar dan natuurlijk echt onafhankelijk (en deskundig).

Wellicht ten overvloede vermeld ik, dat Information Dynamics eind 2012 bij de FIOD melding van subsidiefraude door deelnemers aan consortium Essence heeft gedaan (over behandelingsstatus doet de FIOD zelfs aan melder geen mededeling); de Belastingdienst was één van de deelnemers. Er is voorts bij de Europese Commissie een klacht over onrechtmatige staatssteun aan Essence ingediend (in behandeling). Begin 2013 diende Information Dynamics bij de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties een klacht in over corruptie onder de noemer van Essence (in behandeling). Op 24 oktober jl. verscheen in *AutomatiseringGids* een kritisch artikel, getiteld *Weeffout in innovatiebeleid*, dat adjunct-redacteur J. Wijkstra nav. de zaak Essence schreef.

Afschrift van deze brief gaat naar de minister voor Wonen en Rijksdienst. Als reactie op bedoelde brief van Information Dynamics aan zijn collega van BZK met de klacht over corruptie onder noemer van Essence zegde hij schriftelijk toe “nader onderzoek zorgvuldig, maar met spoed te doen.”

■ In § 3.6.2 van *Essence taaldefinitie en denkwijze* (Essence, 31 mei 2011) staat context à la Metapatroon verklaard. Afgezien van het plagiaat van Metapatroon door Essence bevat de beschrijving van het voorbeeld bevat een fout. Met verwijzing naar voorafgaande figuur 6, zo staat er,

bestaat de context van concept E uit concept D (directe context), concept E en de horizon (indirecte context).

Dat moet zijn:

bestaat de context van concept E uit concept D (directe context), concept B en de horizon (indirecte context).

Overigens gebruik ik de aanduiding (in)directe context niet, maar wat uiteraard ook – en zelfs ernstiger – als plagiaat telt is structurele nabootsing. Enfin, voor dit voorbeeld zou ik duidelijker laten uitkomen dat B en de horizon samen als de “indirecte context” van E gelden.

15 december 2013, emailbericht aan ministerie van Economische Zaken, medewerker DGBI-I&K ■

Hierbij wend ik mij tot u voor toelichting. Want het besluit dd. 13 december 2013 met uw kenmerk DGBI-I&K/13198042 is blijkaar door u behandeld.

Dat besluit wekt verwarring, althans bij mij, omdat het een enkele reactie betreft op twee verschillende (!) Wob-verzoeken van Information Dynamics.

Ik acht het wél duidelijk, dat het naar verluidt ene aangetroffen document, te weten een brief van 29 juni 2013, kenmerk WJZ/13114066 aan de Permanente Vertegenwoordiging van Nederland bij de Europese Unie, ter doorgeleiding aan de Europese Commissie, inzake beantwoording van vragen van de Europese Commissie over “Beweerdelijke concurrentievervalsing op het gebied van adviezen en R&D met gebruik van Metapatroon”[.]

toepasselijk is voor het Wob-verzoek dd. 27 september 2013 van Information Dynamics.

Maar geldt datzelfde document eveneens terzake voor het Wob-verzoek dd. 19 september 2013 van Information Dynamics? Gelet op het besluit om
de door [mij] gevraagde informatie opgenomen in het document niet openbaar te maken

kan ik deze vraag uiteraard onmogelijk zelf beantwoorden. Ik kan me relevantie echter niet voorstellen en acht het daarom raadzaam om u ernaar te vragen ter verkrijging van zekerheid. Het verzoek dd. 19 september 2013 betreft behandeling van een melding dd. 22 augustus 2012 door Information Dynamics.

Graag verneem ik van u, of u desbetreffende “beantwoording van vragen van de Europese Commissie” met “een brief van 29 juni 2013” tevens heeft laten tellen als reactie op de melding, bijna een jaar eerder, van Information Dynamics. Of is het zo, dat u specifiek over de behandeling van die melding zelfs helemaal géén documentatie aangetroffen heeft? Ik kan u alvast laten weten, dat in elk geval Information Dynamics nooit ook maar enige reactie op die melding kreeg; naar zulke documentatie hoeft u dus (wat mij betreft helaas) niet eens te zoeken. Het volslagen uitblijven van enige reactie volgde overigens reeds op een gesprek ten departemente met EZ-medewerkers Linssen en Beijer op 20 maart 2012 waarin ik ze mondeling melding deed van subsidiefraude en marktverstoring onder de noemer van zgn consortium Essence.

Voorts verneem ik graag, of de minister van Economische Zaken al dan niet meent dat met genoemd besluit eveneens in één moeite door de beide klachten van Information Dynamics, nota bene overeenkomstig de aparte Wob-verzoeken ingediend met aparte brieven dd. 28 november 2013, behandeld zijn.

Ik dank u bij voorbaat voor uw spoedigste toelichting,
met vriendelijke groet[.]

■ Allereerst vraag ik me af, of het toegestaan is om reacties op verschillende Wob-verzoeken te combineren (zoals EZ deed). Het lijkt me juist voor o.a. zulke verzoeken noodzakelijk om duidelijk te laten uitkomen welke reactie ‘hoort’ bij welk verzoek.

Steeds weer raak ik achterdochtig. Is het opzet om bedrog te – proberen te – verhullen, of doet ook de zoveelste ambtenaar maar wat?

Nou ja, het wantwoord – oeps, was een tikfout, blijkt een parodisme! – op “vragen van de Europese Commissie” wordt dus niet openbaar gemaakt. In het besluit dd. 13 december 2013 luidt de opgegeven reden, dat “[h]et document [...] een lopende procedure bij de Europese Commissie betreft.” Blijkbaar kunnen “de instellingen de toegang tot een document weigeren indien de openbaarmaking ervan zou leiden tot ondermijning van gerechtelijke procedures en juridisch advies.” Ervan afgezien dat de Nederlandse overheid m.i. geen instelling is zoals bedoeld met de aangehaalde Verordening, blijkt onder de noemer van eventuele “gerechtelijke procedures” in elk geval de context die het ministerie van EZ veronderstelt. Vergis ik me, of proberen ze hun eigen onrechtmatige positie niet te ondermijnen? Ik ben (dus) alsmaar benieuwder naar de uitkomst van de thans nog “lopende procedure.”

22 december 2013, emailbericht aan ambtelijk secretaris van Landelijk Orgaan Wetenschappelijke Integriteit (LOWI) ■

Op 1 juli 2013 heb ik aan dr M.J. van Sinderen, (Universiteit Twente) het vermoeden gemeld van plagiaat, gepleegd door de auteurs Oude Luttighuis, Stap en Quartel met hun hoofdstuk *Context for Concepts: Information Modeling for Semantic Interoperability* in de mede door Van Sinderen samengestelde congresbundel *Enterprise Interoperability* (Springer, 2011). Genoemde auteurs wekken de valse suggestie dat wat zij als Contextual CIMing presenteren afwijkt van Metapatroon (Engels: Metapattern) als mijn werk. Ook na herhaalde navraag, zie

eveneens onderstaand voor afschrift, is mij echter niet gebleken dat Van Sinderen maatregelen treft.

Hierbij vraag ik u resp. LOWI om raad in deze kwestie van integriteitsinbreuk. Uw antwoord zie ik graag tegemoet.

22 december 2013, emailbericht aan PBLQ - medewerker ■

Heb je 'al' met Leo [Smits, directeur HEC/PBLQ] gesproken? Of moet ik je er met dit bericht aan herinneren dat je die actie alweer ruim vijf maanden geleden toezegde? Dat was toen ik je nota bene herinnerde aan een afspraak van nòg weer ruim een half jaar eerder ...

Als ook jij mij voor de gek wilt houden, heb ik liefst dat je mij dat ronduit zegt. Okee, dan is het inderdaad geen voor-de-gek-houden meer. Maar je begrijpt hopelijk dat ik juist óók jou persoonlijk probeer te helpen door erop te blijven aandringen om je van m.i. strafbaar bedrog onder de noemer van consortium Essence te distantiëren.

22 december 2013, ingevuld enquêteformulier aan Adviespunt Klokkenluiders ■

2. Met welk doel heeft u contact opgenomen met het Adviespunt Klokkenluiders? Mijn ontwerpbedrijf Information Dynamics (twee medewerkers) is slachtoffer van bedrog door een consortium, Essence. Ik zocht (en zoek) hulp om dat bedrog te laten stoppen en schade hersteld te krijgen.

Zie ook mijn emailbericht dd. 8 februari 2013 aan het adviespunt.

4. Eventuele overige opmerkingen

Klokkenluider? Het bedrog in kwestie is niets iets is waar mijn werkgever zich schuldig aan maakt. Desondanks behandelde het Adviespunt Klokkenluiders ook mijn melding prompt, vriendelijk, geduldig en deskundig.

Met de huidige bevoegdheden, dwz (blijkbaar) beperkt tot advisering, is het Adviespunt Klokkenluiders helaas machteloos om daadwèrkelijk te helpen. Onderzoekbevoegdheden zijn m.i. dringend geboden. Een zgn Klokkenluidershuis zou dan evt. ook de rechtsgang namens gedupeerde partij moeten voeren.

In mijn geval heb ik geen behoefte aan anonimiteit, integendeel. Het lijkt mij dat het Adviespunt Klokkenluiders ook en vooral met het geven van publiciteit aan een zaak veel kan helpen bereiken.

Ik ben graag tot nadere toelichting bereid.

24 december 2013, emailbericht aan PBLQ - medewerker ■

Er is blijkbaar opnieuw een, vooruit, misverstand. Het is niet op mijn verzoek geweest, dat jij nu (pas) met je directeur sprak, maar het was jouw idee resp. toezegging aan mij om dat te doen. Blijkbaar heb jij die toezegging (eindelijk) gestand gedaan met als resultaat, ik citeer:

Ons standpunt is dat PBLQ op dit moment geen relatie meer heeft met het Essence-initiatief, en wat ons betreft is deze kwestie dan ook afgesloten.

Over standpunt gesproken, het mijne is dat consortium Essence subsidiefraude gepleegd heeft toen HEC/PBLQ er wèl een relatie mee had, te weten nota bene als deelnemer. Ik stel vast dat HEC/PBLQ aansprakelijkheid blijft proberen te ontwijken. Wie weet lukt het, maar integer is het natuurlijk niet.

Ook de eerdere afspraak die jij en ik maakten over jouw nader contact met Oude Luttighuis (Novay) weiger je blijkbaar na te komen.

27 december 2013, emailbericht aan Universiteit Twente, universitaire vertrouwenspersoon voor wetenschappelijke integriteit ■ onderwerp: vermijding van stagnatie in behandeling van plagiaatklacht

Hierbij benader ik u op aanwijzing van het Landelijk Orgaan Wetenschappelijke Integriteit (LOWI). Ik vroeg daar onlangs advies over verdere procedure die geldt om inbreuk op wetenschappelijke integriteit hersteld te krijgen. Dat advies luidde o.a. om mij als eerstvolgende stap tot u te wenden.

Zoals u kunt opmaken uit onderstaande correspondentie heb ik bijna een half jaar geleden aan dr M.J. van Sinderen (medewerker van Universiteit Twente) het vermoeden gemeld van plagiaat, gepleegd door de auteurs Oude Luttighuis, Stap en Quartel met hun hoofdstuk *Context for Concepts: Information Modeling for Semantic Interoperability* in de mede door Van Sinderen samengestelde congresbundel *Enterprise Interoperability* (Springer, 2011). Samengevat, genoemde auteurs wekken de valse suggestie dat wat zij als Contextual CIMing presenteren afwijkt van Metapatroon (Engels: Metapattern) als mijn werk.

Ik betreur het dat mij tot dusver niets gebleken is van maatregelen waarom ik Van Sinderen vriendelijk doch dringend gevraagd heb.

Ik stel het op prijs, indien u zonodig aan Van Sinderen duidelijk maakt dat zijn spoedige actie geboden is. Wellicht kunt u, als de universitaire vertrouwenspersoon voor wetenschappelijke integriteit, hem daarbij assisteren c.q. de behandeling van hem overnemen.

Indien u meent, dat ik over het plagiaat meteen een formele klacht moet indienen bij het College van Bestuur van de Universiteit Twente, verneem ik dat (ook) graag van u.

Ter kortsluiting stuur ik hiervan afschrift aan dr Van Sinderen. Hopelijk heeft hij intussen wél resultaat bereikt, maar mij daarover alleen nog niet ingelicht.

Ik kijk uit naar uw reactie.

27 december 2013, emailbericht aan ambtelijk secretaris van Landelijk Orgaan Wetenschappelijke Integriteit (LOWI) ■

Dank u zéér voor uw adviezen! U heeft mij bondig duidelijk gemaakt wat ik ‘kan’ doen. Inmiddels heb ik (dus) professor Van Wijngaarden, aan de Universiteit Twente aangesteld als universitaire vertrouwenspersoon voor wetenschappelijke integriteit, een emailbericht gestuurd ter bespoediging van de behandeling van mijn plagiaatklacht c.q. ter vermindering van verdere stagnatie.

Na een korte inleiding schreef ik aan Van Wijngaarden:

Ik stel het op prijs, indien u zonodig aan Van Sinderen duidelijk maakt dat zijn spoedige actie geboden is. Wellicht kunt u, als de universitaire vertrouwenspersoon voor wetenschappelijke integriteit, hem daarbij assisteren.

Indien u meent, dat ik over het plagiaat meteen een formele klacht moet indienen bij het College van Bestuur van de Universiteit Twente, verneem ik dat (ook) graag van u.

Ter kortsluiting stuur ik hiervan afschrift aan dr Van Sinderen. Hopelijk heeft hij intussen wél resultaat bereikt, maar mij daarover alleen nog niet ingelicht.

Ik begrijp dat het LOWI zich er “alleen” (verder) mee kan bemoeien “na een schriftelijk (voorlopig) besluit van het CvB UT om uw klacht al dan niet in behandeling te nemen.”

Hopelijk hoeft het zover niet te komen. Maar helaas stel ik inderdaad weinig “vertrouwen [...] in voornoemden dan wel [dat] door hen [...] actie wordt ondernomen.” In elk geval lijkt er tot dusver nog niets gebeurd te zijn. Graag houd ik u op de hoogte.

27 december 2013, emailbericht aan J.J. Graafland ■

Met uw opiniestuk in *NRC Handelsblad* van afgelopen dinsdag (24 december 2013) beschrijft u in alle beknoptheid precies de reactie van deelnemers aan een zgn consortium. Mijn werk is nagebootst ter verkrijging van overheids subsidie. Maar omdat de deelnemers het niet begrijpen – waarom zouden ze, de subsidie is immers binnen – leidt hun gebruik ervan tot niets. Daardoor heeft dat consortium, waartoe nota bene ook enkele overheidsorganisaties behoren, het klimaat voor productieve toepassing bedorven. U zou het kunnen vergelijken met

een werkzaam medicijn voor een nieuwe, maar tot dusver ongeneesbare kwaal; de gesponsorde tests zijn door beunhazerij verpest, waardoor niemand het middel durft voor te schrijven.

Enfin, in uw tekst zag ik aanleiding om op mijn beurt een nog maar eens een algemenere beschouwing te schrijven over wat ik ervaar als dilemma. Ook ik probeerde het kort te houden, wat een karikatuur onvermijdelijk maakt. Indien u er belang in stelt, zie onderstaand. Ik plaatste [Opbouwend](#) tevens als column op mijn website.

Mocht u willen reageren op wat ik meen in het verlengde van uw tekst geschreven te hebben, erg graag natuurlijk!

■ Ik hoef jou niet toe te lichten dat [Opbouwend](#) vooral een poging is om mijn opstelling tegenover Essence en zijn deelnemers te rapporteren.

27 december 2013, emailbericht aan PBLQ - medewerker ■

Ik heb kennis genomen van je emailbericht, eerder vandaag ontvangen, dat jij “de kwestie Metapatroon – Essence [...] nu [als] afgerond” beschouwt.

30 december 2013, emailbericht aan Universiteit Twente, universitaire vertrouwenspersoon voor wetenschappelijke integriteit ■

Alvast mijn dank voor uw moeite! Ik hoop dat deze slepende zaak door uw tussenkomst alsnog zéér spoedig is opgelost. Naar uw nader bericht kijk ik uit.⁶

30 december 2013, emailbericht aan ambtelijk secretaris van Landelijk Orgaan Wetenschappelijke Integriteit (LOWI) ■

Ter informatie. Met nogmaals dank voor uw advies, dit lijkt me beslist een stap verder. We zullen zien, of de vertrouwenspersoon erin slaagt mij ervan te overtuigen “[g]een formele aanklacht bij de Integriteitscommissie van de UT in te dienen.”

■ Ik heb net het boekje *De ritselaars* (De Bezige Bij, 1997) uit. De hoofdtitel klinkt nog enigszins vergoelijkend, maar vergis je niet. De ondertitel luidt: *Beknopte Nederlandse Schandaalwijzer*. Journalist Harm van den Berg schetst elk in kort bestek (p. 10)

een kleine dertig affaires [...] en schandalen in Nederland vanaf 1972[.]

In de meeste gevallen ging het (p. 12)

om bedrog [...] in relatie tot openbaar bestuur of een publieke vertrouwensfunctie.

Tot besluit geeft universitair hoofddocent Koen Koch in *De ritselaars* een analyse uitgaande van de vraag (p. 176):

Wat maakt onze schandalen [...] zo Nederlands?

Met andere woorden (pp. 175-176),

[v]alt er een nationaal patroon te ontdekken in de parade van knoeiers, oplichters, fraudeurs en omkopers [...]?

Ja, stelt Koch vast (p. 181),

[i]n het Nederlandse patroon van schandalen weerspiegelt zich het specifieke karakter van de Nederlandse samenleving die door haar geschiedenis van verzuiling en (neo)corporatisme gekenmerkt is.

Maar al te gauw (p. 178)

⁶ Het bericht dat ik eerder op 30 december ontving van professor Van Wijngaarden luidt:

Hierbij bevestig ik de ontvangst van uw e-mail boodschap inzake een door u vastgesteld geval van wetenschappelijke fraude. Ik zal mij na de kerstvacantie met de heer van Sinderen in verbinding stellen. Vooralsnog zie ik geen reden om u te adviseren een formele aanklacht bij de Integriteitscommissie van de UT in te dienen.

houdt de overheid op de dienaar van het publieke belang te zijn en verwordt zij tot een instrument in handen van machtige personen en groepen ter bevordering van particuliere belangen op kosten van de gemeenschap.

Intussen vergt (p. 181)

het Nederlandse zelfbeeld [...] de illusie van een onkreukbaar openbaar bestuur, van verantwoordelijke politici en belangeloze belangenbehartigers[.]

Daaruit (p. 181)

volgt een heel specifieke wijze van reageren op en omgaan met aan het licht tredende schandalen.

Om (p. 181)

de illusie [...] en dus [het] zelfrespect instand te houden [..., is] een dubbele verdedigingswal [ge]bouw[d].

Koch vervolgt (p. 181):

Eerst is er de muur van ontkenning van het schandaal, daarna de tussenfase van een meestal langdurig onderzoek, en ten slotte is er de uitkomst van dat onderzoek dat er vaak op neer komt dat er eigenlijk niets aan de hand is geweest.

Wat ontkenning betreft (p. 182),

de beschuldigde [...] vindt altijd wel een beschermer met autoriteit die zijn hand voor de beschuldigde in het vuur wil steken. [...] Hoe belangrijker de gezagdrager, hoe hoger en stelliger de toon van de ontkenning.

Soms helpt ontkenning enzovoort niet. Maar (pp. 181-182)

een Nederlands schandaal, ook al wordt het gebeurde zelf onomstotelijk bewezen, [...] eindigt [dikwijls] met straffeloosheid of met bestraffing die geenszins in verhouding tot de ernst van de zaak staat.

Tja, als er geen straf is opgelegd, kan er onmogelijk veel aan de hand geweest zijn, nietwaar?

Zoals Koch het verwoordt (p. 188):

Uit straffeloosheid volgt dat de overtreding ook eigenlijk niet heeft plaatsgevonden.

Bij het ophouden van valse schijn past, dat (p. 183)

[j]uist in Nederland [...] de neiging [bestaat] om de boodschappers van het slechte nieuws aan de schandpaal te nagelen.

Op hun beurt, echter (p. 186),

[zijn] de leden van de Nederlandse politiek-ambtelijke klasse betrekkelijk onkwetsbaar [...:] een ijzeren ring van protectie[.]

Volgens dit patroon is (en blijft) dus ook ... Metapatroon gekaapt, enzovoort.

6 januari 2014, emailbericht aan J.J. Graafland ■

Ik stel uw bericht zeer op prijs, mijn dank! Ik kan slechts benadrukken dat u met uw opiniestuk aandacht vraagt voor verschijnselen die in toenemend tempo ondermijnend werken voor beschaving. En heel praktisch, omdat het u blijkbaar lukt om met uw verhaal 'in de krant' te komen, juich ik het toe dat u ermee dóórgaat. Aarzelt u aub niet contact op te nemen met eventuele opmerkingen en/of vragen. Voor uw boodschap kunt u op mijn steun rekenen. Op de alsmaar sterkere correlatie van machthebber met narcisme wees Bas Heijne reeds vele jaren geleden in één van zijn columns in *NRC Handelsblad*. Haha, over "framing" gesproken, dat betreft dan de lijst van de spiegel waarin de narcist zichzelf bewonderend aankijkt. Wie die spiegel in scherven gooit, trekt (pas) zijn aandacht. Maar zo'n actie hebben de machthebbers op hun beurt 'ingelijst' als terroristisch, alle retoriek van inspraak, openbaarheid van bestuur, integriteit, enzovoort, enzovoort, ten spijt. Dat is dus zelfs een valse omdraaiing van strafgedreven fouttoewijzing ter bestending resp. versterking van eigen positie; evenwichtige verhoudingen raken verder zoek.

10 januari 2014, emailbericht aan ambtelijk secretaris van Landelijk Orgaan Wetenschappelijke Integriteit (LOWI) ■

Dank u zeer voor uw heldere uitleg!⁷ Ja, dat is logisch, de noodzaak voor het LOWI om “geheel onbevooroordeeld in een zaak te zijn.” Daarom bedank ik u hierbij tevens ervoor mijn correspondentie niet te hebben doorgestuurd aan de leden van het LOWI. Het was overigens helemaal mijn bedoeling niet om ze via u in dit stadium te bereiken. Ik wilde u persoonlijk graag even laten weten dat ik uw eerdere advies prompt opgevolgd had, en hoe ik dat gedaan had.

16 januari 2013, emailbericht aan Universiteit Twente, universitaire vertrouwenspersoon voor wetenschappelijke integriteit ■

Om uiteenlopende redenen ben ik, zachtjes uitgedrukt, niet geweldig onder de indruk van het bericht dat ik zojuist ontving van dr Van Sinderen. Allereerst merk ik op dat hij het laatste van de door hem verzochte herbeoordelingen reeds op 21 november vorig jaar ontving. Waarom heeft hij bijna twee maanden gewacht met mij in te lichten?

Hierbij bedank ik tussendoor u graag hartelijk voor uw bemoeienis! Daardoor kreeg ik alsnog iets te horen.

Zoals ik vervolgens de reacties begrijp, onthoudt reviewer 1 zich van een oordeel, verklaart reviewer 2 meer details nodig te hebben om tot een oordeel te kunnen komen (en onthoudt zich dus eveneens van een oordeel), terwijl reviewer 3 zich zowel van een oordeel onthoudt, als ... volledig vertrouwt op de beweringen door de auteurs zelf in hun gewraakte artikel/hoofdstuk.⁸

Dat valt onmogelijk serieus te nemen.

Ik kan er ook niets aan doen, dat de reviewers wel degelijk kennis zullen moeten nemen van mijn werk om vast te stellen dat zowel het idee als de uitdrukkingsvorm voor modellering overgenomen is. Tja, dat hoort er nu eenmaal bij. Ik meen daarvoor in elk geval aan dr Van Sinderen duidelijke aanwijzingen te hebben verstrekt om het ze nog zo eenvoudig mogelijk te maken. Zo staat die uitdrukkingsvorm afgebeeld in twee notities waarvan ik hem afschrift stuurde (en die notities verwijzen op hun beurt naar andere Engelstalige publicaties over Metapatroon/Metapattern). De gelijkenis met wat de auteurs “single construct” noemen resp. wat steeds ter rechterzijde staat in figuren 5 en 6 van *Context for Concepts: Information*

⁷ Het door mij daags kort ervoor ontvangen bericht luidt:

Ik heb u op 24 december 2013 bericht dat het LOWI slechts bevoegd is in zaken waar sprake is van een voorlopig besluit van een Bestuur.

Nadien heeft u mij correspondentie in de onderhavige kwestie toegezonden waaronder onderstaande e-mail.

Ik heb die correspondentie noch onderstaande e-mail doorgezonden aan de leden van het LOWI.

Het LOWI komt pas in beeld zodra er sprake is van een voorlopig besluit van een College van Bestuur.

Ik mag u dan ook wel verzoeken mij correspondentie tussen u en de Universiteit Twente niet langer toe te zenden totdat sprake is van een voorlopig besluit van het CvB UT waarvan u bij het LOWI eventueel in beroep wenst te gaan.

Het LOWI dient geheel onbevooroordeeld in een zaak te zijn: dit is de reden dat ik uw correspondentie daarom niet doorzend.

Mocht u nog vragen hebben, dan gaarne via all reply aan mij en mijn assistente.

Ik ga er echter vooralsnog vanuit dat u begrip heeft voor mijn verzoek.

⁸ Er zouden naar verluidt “4 original reviewers of the paper” zijn, maar “[o]ne of the reviewers, coming from industry, did not feel confident to give his opinion[.]” Nóg een onthouding van oordeel over plagiaat, dus. De andere samensteller, Pontus Johnson, schrijft voorts dat “we did our best to get an impartial and professional opinion on this matter.” Maar onpartijdig zijn “on this matter” ook de “original reviewers” natuurlijk allang niet meer! De vraag naar een hernieuwd oordeel nav. de plagiaatklacht komt vooral erop neer dat zij over zichzelf een oordeel (mogen) geven, of hun hun toenmalige oordeel juist was. Als zij toen blijkbaar een fout gemaakt hebben, geven ze die maar moeilijk toe. (Ook) professioneel is anders. Zo raken alsmaar meer mensen medeplichtig aan instandhouding van bedrog: pervers.

Modeling for Semantic Interoperability zou zelfs de allergrootste leek prompt moeten opvallen. Dat is de reviewers dus niet gelukt. Voor beschrijving van mijn idee van zgn contextuele verbijzondering hebben de auteurs inderdaad geen passages van mijn hand letterlijk gekopieerd. Maar diefstal van een idee is óók plagiaat, zelfs ernstiger dan letterlijk overschrijven!

Voor reviewer 3 maakt het wel erg bont door te beweren dat “without reading carefully the work of M. Wisse, I cannot decide if the idea is a copy of any other original idea.” Dat blijkt opmaat voor wat z/hij uiteraard nooit als conclusie mag geven. Want hoewel het nota bene haar/zijn opdracht was om gepubliceerde ideeën te serieus vergelijken, stelt z/hij dat “[i]n terms of the paper, [the idea] is original.” Klopt, slechts vergeleken met zichzelf is alles oorspronkelijk.

Wat bezielt dr Van Sinderen om als wetenschapper zo klakkeloos de ‘uitkomst’ door te sturen van wat evident een aanfluiting van plagiaatonderzoek is?

Hierbij verzoek ik u als UT vertrouwenspersoon voor wetenschappelijke integriteit de behandeling van mijn klacht over te nemen. Indien ik daarvoor aanvullend een melding ervan dien te maken, bijvoorbeeld aan het College van Bestuur van de Universiteit Twente, verneem ik dat graag per omgaande van u.

In zijn doorgestuurde bericht vermeldt professor Johnson overigens een eventuele maatregel die in elk geval ik nooit concreet gesuggereerd heb. Dat is “to request Springer to retract the paper from the online version of the proceedings.” Om te beginnen moet mijn klacht deugdelijk behandeld zijn. Over eventuele maatregelen kunnen we het later hebben.

■ Gedateerd op 17 januari 2014 ontving Information Dynamics schriftelijk de “beslissing op bezwaar” van een bezwaar gemaakt op 28 oktober 2013.

Met betrekking tot [het opgebrachte] argument overweeg[t de minister voor Wonen en Rijksdienst] het volgende[:]

U stelt terecht dat ik geen besluit heb genomen over de openbaarmaking van het rapport van de Landsadvocaat van 4 oktober 2012. Dat u reeds in het bezit bent van dit rapport is geen weigeringsgrond op basis van de Wob.

Daarom verklaart de minister het

bezwaar gegrond en herroep[t] het bestreden besluit.

Hij heeft echter alsnog

besloten het rapport van de Landsadvocaat niet openbaar te maken. Artikel 11, eerste lid, van de Wob staat namelijk aan openbaarmaking in de weg.

Waarom? De minister kenmerkt het rapport als een document dat is opgesteld ten behoeve van intern beraad

en er

wordt [...] geen informatie verstrekt over de daarin opgenomen persoonlijke beleidsopvattingen. [...] Ten aanzien van de adviezen van de Landsadvocaat en andere juridische adviezen geldt ook dat deze opgevat moeten worden als persoonlijke beleidsopvattingen ten behoeve van intern beraad.

Het bezwaar heeft, kortom, de bevestiging opgeleverd, dat Bureau Forum Standaardisatie zich destijds over de diverse, nota bene nauw samenhangende klachten van Information Dynamics partijdig heeft laten adviseren.

Tja, artikel 3:9 van de Algemene wet bestuursrecht luidt:

Indien een besluit berust op een onderzoek naar feiten en gedragingen dat door een adviseur is verricht, dient het bestuursorgaan zich ervan te vergewissen dat dit onderzoek op zorgvuldige wijze heeft plaatsgevonden.

Nota bene de Landsadvocaat zelf geeft in zijn eigen adviesrapport reeds zijn, zachtjes uitgedrukt, ònzorgvuldigheid met zoveel woorden toe. Het is ronduit misleiding. Want hij

geeft in § 2.4 van zijn rapport aan de klachten van Information Dynamics niet (!) behandeld te hebben die juist leiden tot de extra klacht van onrechtmatige staatssteun onder de noemer van Essence. Daarentegen beoefent hij de drogreden van de ontkenning van de beschuldiging. Volgens die ontkenning als (valse) conclusie verklaart hij andere klachten impliciet als weerlegd. Zelfs “[d]e eerste klacht, met betrekking tot de vermeende inbreuk op het Intellectueel eigendom [van Information Dynamics],” zo merkt de Landsadvocaat in genoemde paragraaf op, “wordt in het geheel niet behandeld.” Nee, op die fouten heeft bij mijn weten “het bestuursorgaan” in kwestie de Landsadvocaat niet gewezen resp. bij hem op zorgvuldigheid en bijgevolg de noodzaak van verbetering gewezen, integendeel. Dat gebeurde zelfs niet na mijn toch volstrekt duidelijke – en opbouwend bedoelde – emailbericht dd. 30 oktober 2011 aan hoofd BFS. Corrupt, lijkt mij. En wat blijkbaar een “persoonlijke beleidsadvies” was, heeft nog belastinggeld gekost ook.

20 januari 2014, brief aan minister voor Wonen en Rijksdienst ■

onderwerp: afdoening van klacht over corruptie onder de noemer van Essence

Op 17 januari 2013, nota bene een jaar geleden dus, diende ik bij de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties schriftelijk een klacht in over corruptie onder de noemer van Essence. Met uw brief dd. 22 februari 2013 gaf u als antwoord “zorgvuldig, maar met spoed [...] nader onderzoek [te laten doen] naar [mijn] beschuldiging van corruptie.” Vervolgens bleek dat u het Bureau Beveiligingsautoriteit met het onderzoek had belast. Op 24 oktober 2013 liet plv. Beveiligingsautoriteit, mr. J.H. Maat, per email weten “dat het onderzoek [...] is afgesloten. De rapportage zal volgende week ter verdere afdoening aan het bevoegd gezag worden aangeboden. Het bevoegd gezag zal u te zijner tijd informeren over de afdoening van uw melding.”

Helaas ben ik over “de afdoening” in kwestie nog steeds niet geïnformeerd. In de veronderstelling dat het onderzoek inderdaad “zorgvuldig” is gedaan (en is afgesloten), verzoek ik u hierbij met verwijzing naar uw toezegging van “spoed” dringend mij per omgaande te informeren.

■ Een herinneringsbrief aan de minister voor Wonen en Rijksdienst vond ik een geschikte afsluiting van wat aldus deel 2 van *Zwartboek consortium E.* is.⁹

24 januari 2014, emailbericht aan Belastingdienst – senior beleidsmedewerker Cluster Bedrijf/Juridische Zaken ■

onderwerp: dringend verzoek om hulp bij bestrijding van inbreuk op integriteit

Heden ontving ik de door u namens de staatssecretaris van Financiën opgestelde brief dd. 23 januari 2014. U stelt dat ik “[i]n [mijn] brief van 5 december 2013 [...] geen nieuwe gezichtspunten aan[gedragen heb en e]n er is dan ook geen aanleiding om terug te komen op het eerder ingenomen standpunt.”

Let wel, in mijn brief van 5 december jl. wijs ik op een leugen door Belastingdienst-medewerker S.M. Gort. Welnu, dat vindt de staatssecretaris blijkbaar géén nieuw gezichtspunt. Ofwel, dat wist hij reeds. Begrijp ik nu goed, over integriteit gesproken, dat hij daar niets tegen doet?

Ja, het klopt dat ik tijdens een “persoonlijk contact” instemde met Gorts voorstel om medewerker G. op ‘t Land van zijn afdeling een onderzoek te laten doen. Ik heb echter niet met de uitkomst van diens onderzoek ingestemd, integendeel. Nota bene, ik hoef helemaal “geen nieuwe gezichtspunten aan [te dragen].” Eén keer wijzen op een principiële fout door die betrokken medewerker en zo verder door Gort enzovoort had uiteraard onmiddellijk

⁹ Het betreft de eerste versie van deel 2, dus gedateerd op 20 januari 2014. In volgende versies is tot zover niets veranderd, slechts aangevuld.

genoeg moeten zijn. Gort weigert echter botweg de door mij zowel in “persoonlijk contact” als schriftelijk duidelijk aangewezen fout te (laten) verbeteren. Met zijn leugen dat het onderzoek in kwestie onafhankelijk zou zijn, lijkt hij die fout juist te willen verhullen. En daarvan zou ik resp. Information Dynamics de dupe moeten zijn? En daaraan helpt ook u intussen mee? Zolang die fout blijft bestaan en o.a. de staatssecretaris er een dienovereenkomstig fout standpunt op baseert, beklaag ik me m.i. volkomen terecht over wat inbreuk op integriteit is.

Kortom, ik blijf dringend oproepen om die inbreuk te helpen bestrijden. Hierbij doe ik dat eveneens aan uw adres. Ik kijk uit naar opbouwende resultaten van uw medewerking. Met bij voorbaat mijn hartelijke dank.

■ Wat die klachten over plagiaat enz. betreft vertrouw ik erop, dat jij mij prompt tot orde roept indien je meent dat er volgens jou géén redenen voor zijn. Overigens probeer ik al geruime tijd om te ontsnappen aan wat tot een klachtensleur is geworden (met onverminderd aanvretende spanning voor mijzelf; daar moet ik ècht vanaf proberen te komen). Ooit verwachtte ik iets opbouwends van een klacht, maar dat was dus louter naïef. Wel beschouwd komt het erop neer, dat ik persoonlijk zéér teleurgesteld ben in het toenmalige hoofd BFS. Hij had op mijn aanwijzing meteen moeten ingrijpen. Daar verzuimde hij de fout te herstellen. Wat onvermijdelijk volgde, waren alsmaar méér fouten, tragisch.

Tja, hoe komt er een redelijk einde aan? Want ‘ze’ blijven alom doen alsof de klachten weerlegd zijn (en zij het gelijk aan hun kant hebben). Als ik je goed begrijp, deel je mijn oordeel dat ‘ze’ daarin echter niet zijn geslaagd, integendeel. En ik ben niet bereid om feitelijk medeplichtig te zijn aan hun bedrog. Je kunt het ook zien, dat vooral Novay en TNO onder de noemer van Essence nogal wat Gronings aardgasgeld ‘verstookt’ hebben ...

Het obstakel voor een opbouwende wending zou weleens kunnen zijn, dat iedereen mijn klachten ver boven mijn verwachting serieus neemt. Zelfs zó serieus, dat angst voor straf ze subiet blind maakte voor zowel mijn argumentatie als de bedoeling ermee. Dat versterkt a priori blindheid. In hun to-ta-le gebrek aan deskundigheid terzake zien ze geen aanleiding om aan te nemen dat ze wellicht iets missen. Dat leidt tot uitwassen (lees ook: verdere ambtelijke corruptie) zoals het klakkeloos afgaan op evident ondeugdelijk advies van de Landsadvocaat resp. een door Novay ingeschakelde advocaat.

Kortom, van de behandeling van de corruptieklacht onder auspiciën van de minister voor Wonen en Rijksdienst verwacht ik ‘eerlijk gezegd’ slechts verdere ... corruptie. Maar hoe graag heb ik het mis!

Wat de Nederlandse regering antwoordde op vragen van de Europese Commissie (nav van de klacht die Information Dynamics dáár indiende over onrechtmatige staatssteun), weet ik niet. Een Wob-verzoek om openbaarmaking is afgewezen. Ja, enkele maanden geleden liet de betrokken Brusselse medewerker mij desgevraagd weten, dat hij omstreeks deze jaarwisseling de beoordeling van de Europese Commissie verwachtte. Ik neem aan, dat Information Dynamics daarvan op de hoogte wordt gebracht (maar ik heb dus nog niets vernomen). Trouwens, van de Europese Commissie verwacht ik op mijn beurt wel kritiek op de Nederlandse praktijk van innovatiesubsidie volgens zgn cofinanciering. Maar wat is Information Dynamics daarmee netzo praktisch (nog) geholpen?

1 februari 2014, emailbericht aan Universiteit Twente – universitaire vertrouwenspersoon voor wetenschappelijke integriteit ■

Dank u zeer voor uw emailbericht van gisteren!

U heeft uiteraard gelijk, dat ik voor een plagiaatklacht in eerste aanleg moet zijn bij de respectievelijke organisaties c.q. “instituten” waarvoor de auteurs in kwestie werk(t)en. In het

geval van andere publicaties waarin m.i. plagiaat van de modelleertaal Metapatroon (Engels: Metapattern) aan de orde is, heb ik me inderdaad tot Novay en TNO gewend. Novay biedt “een open gesprek” aan, kortom, weigert bij herhaling een gedocumenteerde reactie. TNO beweert dat het gebruik van de modelleertaal afwijkt.

Tja, welk gebruik ervan dan ook betrof mijn klacht helemaal niet. Sterker nog, ik publiceer juist zo uitgebreid mogelijk over Metapatroon om het gebruik ervan te bevorderen. Maar dan moet natuurlijk wel Metapatroon/Metapattern worden genoemd, wat nu eenmaal Metapatroon/Metapattern is.

De modelleertaal is nagebootst. Het is dus ‘slechts’ de modelleertaal Metapatroon die het object vormt van mijn plagiaatklacht. En aan Metapatroon als modelleertaal hebben de (ex-)medewerkers van Novay en TNO zelfs niets, herhaal, niets gewijzigd. Zowel Novay als TNO blijft de plagiaatklacht echter ontwijken. Nota bene, aan pertinente ontkenning hebben ze zich nooit gewaagd.

Mijn verklaring voor het verstoppertje dat o.a. Novay en TNO proberen te ‘spelen,’ is dat zij via een zgn consortium frauduleus op z’n minst enkele honderdduizenden euro’s aan overheidssubsidie voor innovatie verkregen. Frauduleus, omdat zij in hun aanvraag voor subsidie Metapatroon verzwegen en later als resultaat onder de naam van het consortium, Essence, een modelleertaal presenteerden die als Metapatroon allang bestond. Dat consortium bevordert dus geen innovatie, maar remt haar.

Een reden dat ik ook op uw verdere hulp reken, is dat dergelijk bedrog financiering onttrekt aan echt vernieuwend onderzoek & ontwikkeling. Daarvan is eveneens uw instelling de dupe! Pas later ontdekte ik tevens het plagiaat van Metapatroon door medewerkers van Novay en TNO met hun hoofdstuk in een bundel met UT-medewerker Van Sinderen als mede-samensteller. Ik ging ervan uit, dat Van Sinderen stellig ongaarne bij plagiaat betrokken is en daarom mijn klacht zorgvuldig zou behandelen.

Uit uw bericht van 31 januari 2014 maak ik op, dat u het met mij eens bent dat zijn behandeling nog géén uitsluit gaf. Ik beken dat uw opvatting, te weten “dat uit de antwoorden van de referees niet kan worden geconcludeerd dat er geen sprake is van plagiaat, dan wel diefstal”, een opluchting betekent. U laat zich tenminste niet door drogredenen tot nalatigheid verleiden.

De opzet van de klachtbehandeling deugde niet. Nota bene, herbeoordeling door de oorspronkelijke beoordelaars is allesbehalve onafhankelijk. Daarentegen orkestreerden Van Sinderen en zijn mede-samensteller Pontus aldus bij de oorspronkelijke beoordelaars een belangenverstrengeling. Hun vraag om herbeoordeling was zwanger van de veronderstelling dat de beoordelaars aanvankelijk wellicht een fout gemaakt hadden. Daardoor kwam herbeoordeling van het hoofdstuk neer op zelfbeoordeling van hun eerdere beoordeling. Het kunnen toegeven van een fout wordt weliswaar alom geprezen als kenmerk van wetenschappelijke integriteit, maar ook menig wetenschapper blijkt daar toch moeite mee te hebben.

Niemand hoeft dus verbaasd te zijn dat de beoordelaars er met nauwelijks verholde uitvluchten vanaf proberen te komen. Wat het daarbij helaas altijd goed doet, is het wekken van de schijn van een wederklacht. Zo zou ik niet specifiek hebben aangegeven wat nagebootst is.

Vooruit, laat ik het goede voorbeeld geven. Ja, ik maakte dus de fout dat ik voor “a real plagiarism case” mijn klacht aan het adres van Van Sinderen nog onvoldoende specificieerde. Wat hier volgt beantwoordt hopelijk wel aan de verlangde nauwkeurigheid.

Nogmaals, de klacht betreft plagiaat van de modelleertaal Metapatroon (Engels: Metapattern). In paragraaf 5 van *Context for Concepts: Information Modeling for Semantic Interoperability* maken Oude Luttighuis, Stap en Quartel melding van “[t]he Contextual CIMing language” die zij daar als volgt beschrijven:

The Contextual CIMing language involves only this one single construct, called *contextual specialization*. Contextual specialization connects any type to the one or more other types that constitute its context. There is no type without context, i.e., any type is a contextual specialization of one or more other types [31].

In order to enable finiteness of models, the modeler may close or conclude the model with a special type, called the *contextual horizon* ([32], paragraph 31). This type has no context, that is, not one that is represented in the given model.

Dit citaat heb ik overgenomen uit de hoofdstukversie waarvan Van Sinderen mij een afschrift beschikbaar stelde.

De nummers tussen rechte haken verwijzen naar mijn werk. Wat de auteurs echter onvermeld laten, is dat wat zij als hun taal voor Contextual CIMing voorstellen, zelfs helemaal niets afwijkt van Metapatroon en dus plagiaat betreft. Hun aanduiding in het abstract dat “[i]t is based on ideas from the Metapattern work” wekt de valse suggestie dat zij qua taal op Metapatroon voortborduurd.

Nota bene Oude Luttighuis heeft namens Novay (voorheen: Telematica Instituut) in betaalde opdracht van Forum Standaardisatie (met Bureau FS als onderdeel van het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties) ter evaluatie een beschrijving van Metapatroon opgesteld, gepubliceerd als bijlage C in het rapport *Semantiek op stelselschaal* (Forum Standaardisatie, juni 2009; voor de bijlage in kwestie, zie pp. 34-53). Op verzoek van Forum Standaardisatie werkte ik graag aan die evaluatie mee om draagvlak voor Metapatroon te versterken. In dat kader heb ik Oude Luttighuis zowel tijdens overleg als schriftelijk (zeer uitvoerig over Metapatroon voorgelicht.

Ik citeer tevens wat Oude Luttighuis dus eerder over Metapatroon schreef in zijn evaluatierapport (pp. 34-39):

In Metapattern speelt context een hoofdrol. [...] In Metapattern kan elk begrip de context zijn waarin een ander begrip moet worden begrepen. [...] Metapattern echter maakt context expliciet, door middel van een constructie die het “contextuele verbijzondering” noemt. [...] In Metapattern zijn het de begrippen zelf die als context voor elkaar optreden. Sterker nog, elk begrip kan alleen worden gedefinieerd in de expliciete context van andere. Metapattern doet dit door begrippen aan elkaar te relateren door middel van “contextuele verbijzondering”. [...] Metapattern gaat nog verder. De contextuele-verbijzonderingsrelatie is in Metapattern de enige manier om begrippen aan elkaar te relateren. [...] Metapattern is dus een kale en abstracte taal; het kan maar één ding en dat is contextueel verbijzonderen. [...] In de taal ontkomt geen enkel begrip eraan om zelf ook weer context te hebben. [...] Om te voorkomen dat er op die manier oneindige modellen ontstaan, kent Metapattern een “contextuele horizon”, een naamloos begrip[.]

Ik kan me niet voorstellen dat het u ontgaat dat Oude Luttighuis et al. in paragraaf 5 van *Context for Concepts: Information Modeling for Semantic Interoperability* een beschrijving van “[t]he Contextual CIMing language” geven die structureel precies gelijk is aan de beschrijving die Oude Luttighuis nota bene zelf eerder gaf van Metapatroon. Dus, plagiaat. En wat mij betreft zelfs een zéér ernstige vorm gelet de onmiskenbaar bewuste opzet ervan!

Uit mijn eigen geschriften over Metapatroon kan ik uiteraard vergelijkbaar precies citeren. Ik beperk me ter documentatie van mijn klacht echter tot wat Oude Luttighuis zelf over Metapatroon/Metapattern schreef. Ik meen dat daardoor tot en met de kwade opzet van Oude Luttighuis, Stap en Quartel met hun plagiaat onbetwistbaar aangetoond is.

Een van de oorspronkelijke beoordelaars merkt op, zoals u herhaalt, dat z/hij “submitted the paper by Luttighuis et al. to [thei]r plagiarism detection system and did not detect any plagiarism.” Ook dat hoeft niet te verbazen. De plagiarissen vermijden in hun taalbeschrijving immers iedere vermelding van Metapatroon/Metapattern. Verder lijkt het me sterk dat de

pionierende publicaties over Metapatroon reeds behoren tot het corpus van het “plagiarism detection system” in kwestie. Ook vergelijking van een Engelstalige tekst met Nederlandstalige teksten lijkt mij buiten het bereik van dat “system” te liggen. En ik merk op dat de diefstal ideeën betreft. Dezelfde ideeën kunnen op allerlei manieren uitgedrukt zijn. Nota bene, het overnemen van ideeën is zelfs een ernstiger vorm van plagiaat dan klakkeloos kopiëren van een tekstpassage.

Trouwens, ook de visuele notatie (lees ook: schematechniek) van Metapatroon (versie sinds 2002) hebben Oude Luttighuis, Stap en Quartel gekopieerd.

Hoe verder? In tegenstelling tot wat u als uw mening geeft, te weten dat “van de heer van Sinderen [ik heb uw consequente schrijffout met zijn achternaam verbeterd] op dit moment niet meer verwacht [kan] worden dan hij heeft gedaan”, vind ik zijn gevolgde procedure zachtjes gezegd nogal ongelukkig.

Mijn voorstel is, dat u samen met Van Sinderen de hierboven opgenomen citaten bespreekt en mij zsm laat weten of er naar uw beider oordeel al dan niet sprake van plagiaat is.

Indien u met uw opmerking over de gevolgde handelswijze voor herbeoordeling bedoelt, dat niemand iets opschiet met “een klacht tegen de heer van Sinderen” ben ik dat opnieuw weer wèl met u eens. Ik ben dat zeker niet van plan. Maar ik verwacht uiteraard integere reactie op mijn verzoek. Heus, iedereen die bovenstaande citaten vergelijkt, herkent meteen dat er met de voorstelling van een modelleertaal in *Context for Concepts* iets grondig mis zit. Nu moet iemand dat eindelijk eens durven toegeven. Dàt is een ware toets van integriteit.

Naar uw reactie, met alvast mijn hartelijke dank ervoor, kijk ik wederom uit.

1 februari 2014, emailbericht aan G. op 't Land, medewerker Belastingdienst ■
onderwerp: dringend verzoek om rectificatie

Jouw rapport *Advies PW&Essence 2013-02-21* blijkt een cruciale factor in de aanhoudende ontkennen door de Belastingdienst dat onder de noemer van Essence plagiaat van Metapatroon (Engels: Metapattern) aan de orde is. Zo heeft jouw afdelingshoofd Gort jouw rapport valselijk voorgesteld als een “onafhankelijk inhoudelijk advies.” Maar het is natuurlijk nog véél erger, dat jij met jouw adviesrapport inhoudelijk een valse voorstelling van zaken geeft. Daardoor blijf ik met mijn ontwerp bureau Information Dynamics ten onrechte sterk gedupeerd. Hierbij spreek ik jou er direct op aan.

Lees ajb zorgvuldig de volgende alinea:

In Metapattern speelt context een hoofdrol. [...] In Metapattern kan één begrip de context zijn waarin een ander begrip moet worden begrepen. [...] Metapattern echter maakt context expliciet, door middel van een constructie die het “contextuele verbijzondering” noemt. [...] In Metapattern zijn het de begrippen zelf die als context voor elkaar optreden. Sterker nog, één begrip kan alleen worden gedefinieerd in de expliciete context van andere. Metapattern doet dit door begrippen aan elkaar te relateren door middel van “contextuele verbijzondering”. [...] Metapattern gaat nog verder. De contextuele-verbijzonderingsrelatie is in Metapattern de enige manier om begrippen aan elkaar te relateren. [...] Metapattern is dus een kale en abstracte taal; het kan maar één ding en dat is contextueel verbijzonderen. [...] In de taal ontkomt geen enkel begrip eraan om zelf ook weer context te hebben. [...] Om te voorkomen dat er op die manier oneindige modellen ontstaan, kent Metapattern een “contextuele horizon”, een naamloos begrip[.]

Waar gaat bovenstaande alinea over? Graag verneem ik, of je het ermee eens bent dat het een structurele beschrijving van een modelleertaal betreft en dat die taal Metapattern heet.

Het lijkt me dat je dat onmogelijk kunt loochenen en dus ook niet zal doen.

Waar komt die alinea vandaan? Het betreft zinnen overgenomen uit bijlage C van het rapport *Semantiek op stelselschaal* (Forum Standaardisatie, juni 2009). Het staat dus buiten kijf, dat bedoelde bijlage C een beschrijving van Metapatroon biedt, punt.

In *Advies PW&Essence 2013-02-21* poneer jij echter de verbluffende stelling, dat – die bijlage C in – *Semantiek op stelselschaal* “slechts een ‘inspiratie door Metapattern’ bevat”. Maar hoe kom je daar bij? Bovenstaande alinea is echt een beschrijving van Metapatroon zelf!

Graag verneem ik, of je qua modelleertaal volhoudt dat – die bijlage C in – *Semantiek op stelselschaal* “slechts een ‘inspiratie door Metapattern’ bevat”.

Zo nee, dan bevestig je alsnog prompt het plagiaat onder de noemer van Essence. Want als je zowel beseft als toegeeft, dat het de modelleertaal Metapatroon zelf is die beschreven staat in – die bijlage C in – *Semantiek op stelselschaal*, moet óók jij op basis van jouw vaststelling dat Essence “op z’n minst een [...] model [à la *Semantiek op stelselschaal* is]”, ofwel nota bene gewoon Metapatroon, concluderen dat de taaldefinitie van de zgn Essence-taal een complete nabootsing betreft van Metapatroon.

Zo ja, dus in het geval dat je volhoudt dat bijlage C in *Semantiek op stelselschaal* een modelleertaal beschrijft die afwijkt van Metapatroon, dan moet je tevens in detail verantwoorden (!) waarover de hierboven weergegeven alinea volgens jou wèl gaat (hoewel er tot in den treure Metapattern vermeld staat).

Vergelijk ook nog maar eens de beschrijving van Metapatroon in bijlage C van *Semantiek op stelselschaal* met hoe in het rapport *Essence taaldefinitie en denkwijze* (Essence, versie 31 mei 2011) “de taal [beschreven staat] die binnen Essence wordt gebruikt voor het contextueel modelleren”:

[E]en concept wordt gedefinieerd door de verbijzondering van een of meerdere andere concepten, waarbij de hoedanigheid van de verbijzondering wordt bepaald door de context. [...] Deze context wordt zelf weer gerepresenteerd door een concept. [...] De context bepaalt de vorm of hoedanigheid van een verbijzondering. Daarom duiden we de denkwijze die in Essence wordt gehanteerd aan als *contextuele verbijzondering*. [...] De Essence-taal bestaat uit één primaire constructie: contextuele verbijzondering. [...] Om [...] te voorkomen [dat een model ‘oneindig’ is] wordt elk Essence-model voorzien van een horizon.

Mijn verzoek aan jouw adres tot vergelijking is niet nieuw. Ik raadde je destijds zéér dringend aan om voor jouw onderzoek vooral af te gaan op de notitie *Zoek de verschillen!* Helaas blijkt nergens uit dat jij er zorgvuldig aandacht aan schonk. Of deed je dat soms juist wel, maar verkoos je om dat te verhullen vanwege de anders onontkoombare conclusie van plagiaat? Van mijn kant wil ik niet verhullen dat ik meen dat jij m.i. bijdraagt aan voortdurend bedrog. Ik roep je met klem op er een einde aan te maken. Daarvoor geef ik je vooralsnog graag de ruimte om te erkennen dat jij je eerder helaas vergiste (en dus niet met kwade opzet een verkeerde voorstelling van ‘inhoud’ gaf). Indien je weigert zelfs maar te reageren, wint daarentegen mijn vermoeden van kwade trouw aan kracht (en m.i. terecht). Ik kijk naar je wederbericht met allerspoedigste rectificatie uit.

■ Het ontslag dat Weekers deze week nam als staatssecretaris van Financiën lijkt me geen teken van verbetering bij de Belastingdienst, maar juist van onverminderd onvermogen om reële, nog alsmatig groeiende problemen op te lossen. Ik las er mijn helaas blijkbaar netzo onverminderd actuele correspondentie uit 2007 met Financiën/Belastingdienst op na. Zie aantekeningen [18.62](#), [18.65](#), [19.35](#), [20.1](#) en [21.5](#). De Belastingdienst blijft het er stellig op gooien dat ‘het’ allemaal te veel is, maar dat is het punt helemaal niet. Er is nu eenmaal een verkeersopgave. Daarvoor moeten op dienovereenkomstige schaal voorzieningen voor getroffen zijn. Welke (overheids)organisatie met welke infrastructurele taken belast is, is secundair. De contraproductieve reflex van o.a. de Belastingdienst blijft echter dat toewijzing

van taken primair is. En zodra ze taken toegewezen hebben gekregen, vinden ze het helemaal hun zaak. Dat gaat voor zorgtaken die aan gemeenten worden overgedragen, uiteraard op dezelfde manier mis. Zonder paradigmawissel is mislukking gepland.

In het *Oefenschema* (2008) zie je – knooppunten voor – inkomenspersoon en vermogenspersoon. Van toetsing van inkomen en/of vermogen zijn steeds meer (andere) rechten & plichten in maatschappelijk verkeer afgeleid. Het ligt voor de hand om aparte toetsingsinstellingen op te zetten. Daarvoor komt een gedeelte van de huidige Belastingdienst in aanmerking. Zie voor enige uitleg van dergelijke instellingen ook *Stelselmatige semantiek door Suwinet* (2008).

■ Met klachten heeft Information Dynamics tot dusver consequent bot gevangen. Ik zie daarom, als ik realistisch ben, ook geen reden om te veronderstellen dat het vertrek van Oude Luttighuis bij Novay verband houdt met ‘de zaak Essence.’ [...] Ik vrees (dus) dat we nog lang niet van hem af zijn. En opnieuw hoop ik grondig dat ik me vergis.

■ Namens de minister van Economische Zaken had een MT-lid van de directie Innovatie en Kennis mijn emailbericht dd. 15 december 2013 wat mij betreft nodeloos formeel opgevat. Zo staat in haar brief dd. 24 januari 2014:

Uit uw mailbericht van 15 december leid ik af dat u er prijs op stelt dat uw brieven van 28 november 2013 tevens als klacht worden afgehandeld.

Vanwege

het recht om naar aanleiding van [mijn] klaagschrift te worden gehoord
nodigde zij mij uit

om [mijn] klachten mondeling toe te lichten[.]

Als lid van “de hoorcommissie,” nam aan dat overleg op 6 februari 2014 tevens een medewerkster van de directie Wetgeving en Juridische Zaken deel.

Nadat ik had verklaard dat het emailbericht in kwestie géén verdere klacht betrof, maar dat ik wél graag alsnog de vraag beantwoord zie of het besluit dd. 13 december 2013 tevens geldt als antwoord op het Wob-verzoek dd. 19 september 2013, benutte ik de gelegenheid om aandacht te richten op wat m.i. bedrog met consortium Essence is. Vergezeld van mijn verzoek om kennis van de inhoud te nemen liet ik afschrift achter van de brief dd. 22 augustus 2012 aan de directie Wetgeving en Juridische Zaken, plus een samenvatting [zie verderop]. Mijn indruk is dat het gesprek in een prettige sfeer verliep. Meer in het algemeen bepleitte ik wijziging van subsidiëring van innovatie. Op de huidige manier hebben zgn kennisinstellingen ruimte om te parasiteren, nota bene gesteund door de subsidieverstrekker die m.i. ten onrechte afstand houdt van de ‘inhoud’ van innovatie.

Wat ik als gemaakte afspraken begrijp, is dat ik het gespreksverslag gestuurd krijg. Ik ontvang tevens antwoord op de nog openstaande vraag. En het MT-lid bekijkt of verder overleg, informeler van opzet, met Information Dynamics de zaak kan helpen oplossen. Met zo’n opzet zou zulk overleg van de kant van EZ de bemoeienis van de Europese Commissie niet doorkruisen. Ik wierp op dat het hoe dan ook in het voordeel van EZ is om de zaak inhoudelijk grondig uit te zoeken vóórdat de Europese Commissie zich over de klacht over onrechtmatige staatssteun uitspreekt. Nou , ja ...

■ De samenvatting die ik opstelde voor “de hoorcommissie” luidt als volgt:

Information Dynamics ontwikkelt Metapatroon.

(Bureau) Forum Standaardisatie beproeft Metapatroon met medewerking van Information Dynamics: succesvolle modelleercasussen.

(Bureau) Forum Standaardisatie is onderdeel van GBO-Overheid (latere naam: Logius).

Forum Standaardisatie is samen met College Standaardisatie ingesteld bij besluit van de minister van Economische Zaken. College-voorzitter is directeur-generaal Bedrijfsleven en Innovatie (EZ).

Information Dynamics is géén mantelpartij van Logius. Daarom stelt Logius (nog onder de naam van GBO.Overheid) voor inschakeling van information Dynamics een specifiekverklaring op. Daarin erkent Logius auteursrecht van P.E. Wisse resp. Information Dynamics; erkenning geldt nota bene als grond voor de uitzondering, dwz inschakeling van Information Dynamics in afwijking van een mantelpartij.

(Bureau) Forum Standaardisatie laat Metapatroon evalueren door derde partijen. Telematica Instituut (latere naam: Novay) geeft een positief oordeel over Metapatroon als modelleermethode/-taal voor beheersing van zgn semantische interoperabiliteit.

Met medewerking van Information Dynamics werkt (Bureau) Forum Standaardisatie nòg twee modelleercasussen met succes uit.

Ook Rand Europe evalueert Metapatroon in opdracht van (Bureau) Forum Standaardisatie en oordeelt positief.

Novay en (Bureau) Forum Standaardisatie zetten een zgn consortium (Essence) op.

Information Dynamics meldt zich niet als deelnemer, maar geeft de voorkeur aan verdere advisering van (Bureau) Forum Standaardisatie.

Via TNO verkrijgt Essence overheidssubsidie (cofinancieringsregeling). Innovatie? Voor de opzet van Essence blijkt Metapatroon ten onrechte verhuld. Vervolgens presenteert Essence als uitkomst van fase 1 van het zgn consortiumproject onder eigen naam een modelleermethode/-taal die in detail van Metapatroon nagebootst is.

Op noodgedwongen herhaalde klachten over plagiaat, subsidiefraude en concurrentievervalsing heeft Information Dynamics van allerlei functionarissen bij Essence-deelnemers nooit deugdelijke reactie gekregen. Integendeel, laat staan dat schade van Information Dynamics èn aan het zgn algemeen belang hersteld is.

Information Dynamics heeft op advies van Fraudehelpdesk subsidiefraude gemeld bij de FIOD. Over behandeling van meldingen doet de FIOD aan Information Dynamics echter geen mededeling.

Information Dynamics heeft een klacht over ambtelijke corruptie onder de noemer van Essence ingediend bij de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties. Het onderzoek in opdracht van de minister voor Wonen en Rijksdienst zou voltooid zijn; Information Dynamics wacht (nog steeds) op inlichtingen over de aangekondigde afdoening. Bij de Europese Commissie heeft Information Dynamics een klacht ingediend over onrechtmatige staatssteun door Nederland. Daarvan is bij Information Dynamics nog geen uitkomst bekend.

■ De term valorisatie is afgeleid van valor, een Latijns zelfstandig naamwoord dat waarde betekent. Afgaande op consortium Essence lijkt het Nederlandse overheidsbeleid voor innovatie daarentegen veeleer malorisatie te bevorderen. Betekenissen van het Latijnse zelfstandig naamwoord malum zijn o.a. fout, gebrek, kwaad, leed, onheil, schade, nadeel, wandaad en misdaad (*Woordenboek Latijn/Nederlands*, red. H. Pinkster, Amsterdam University Press, 1998).

11 februari 2014, brief aan ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties – wnd. Directeur-generaal Organisatie en Bedrijfsvoering Rijk ■

Hierbij bevestig ik ontvangst op 11 februari van, met mijn hartelijke dank ervoor, uw brief dd. 6 februari 2014.

Graag ontvang ik aanvullend zsm een verslag van bedoeld “vooronderzoek” waardoor “[h]et Bureau Beveiligingsautoriteit [...] geen aanwijzing van enige integriteitsschending gevonden [...] zegt te hebben[.]”

Tja, indien er inderdaad géén “feitenonderzoek” is verricht, acht ik het voor welke onderzoeker dan ook zelfs onmogelijk om dergelijke aanwijzing te vinden. Ofwel, wat m.i. neerkomt op ‘We hebben niets gevonden, omdat we er helemaal niet naar zochten’ houd ik opnieuw voor een drogreden.

Wat stelt een zgn vooronderzoek eigenlijk voor? Nota bene, zonder deugdelijke argumentatie kan ik, uiteraard, louter zo’n mededeling nooit als geldige uitkomst resp. richtsnoer aanvaarden.

Ik hoop dat u waardeert, dat ik ook hierin aandrang op behoorlijk bestuur. De zorgvuldigheid die de minister voor Wonen en Rijksdienst mij schriftelijk toezegde, moet in ieders belang (!) adequate verantwoording omvatten. Als dat rondom integriteit niet gebeurt, wanneer dan wel? Intussen ben ik wèl zeer verheugd erover dat (Bureau) Forum Standaardisatie zich niet langer aan mediation onttrekt. Ik kijk daarom naar het door u aangekondigde voorstel van Logius uit. Tegelijk heeft uw brief dd. 6 februari jl. echter mijn bezorgdheid over verhulling van feiten c.q. fouten nog allesbehalve weggenomen. Daaraan komt ter duiding van het geschil spoedigst met opbouwende deelname aan mediation door (Bureau) Forum Standaardisatie hopelijk een einde.

■ Namens de minister voor Wonen en Rijksdienst ontving ik gisteren de volgende summiere boodschap:

Het Bureau Beveiligingsautoriteit heeft geen aanwijzing van enige integriteitsschending gevonden en ziet geen aanleiding om een feitenonderzoek in te stellen.

Maar indien er iets als conclusie moet gelden, ben ik natuurlijk geïnteresseerd in argumentatie. Het lijkt mij zelfs pertinente onzin om zo’n conclusie zònder “een feitenonderzoek” te beweren. Daarom heb ik toch meteen maar een brief(je) met navraag gestuurd; zie onderstaand voor de tekst.

Met zijn brief van 28 maart 2013 stelde de Beveiligingsautoriteit van BZK dat “[u]it uw melding [...] niet [is] op te maken op welke strafbare gedragingen u doelt” en verzocht Information Dynamics resp. mij de “melding binnen twee weken te concretiseren[.]” Dat is gebeurd met de brief dd. 8 april 2013 van Information Dynamics. Ik vraag mij nu af, waartoe die concretisering diende wanneer ze vervolgens niet op feitelijk karakter is onderzocht. Als dergelijke toetsing achterwege bleef, lijkt mij dat zgn onderzoek netzo corrupt. En daarvoor hebben ‘ze’ vanaf de melding op 17 januari 2014 dus ruim een jaar nodig gehad ... en het had stellig eindeloos geduurd als ik zo nu en dan geen herinneringsbriefje gestuurd had. Zoals ik het nu begrijp, is “vooronderzoek” de noemer om een klacht zònder ... onderzoek af te wijzen.

In diezelfde brief dd. 6 februari 2014 namens de minister voor Wonen en Rijksdienst staat verder:

Logius zal u een voorstel tot mediation doen, begeleid door een externe en NMI-erkende mediator, als een finale poging om het geschil dat u met het Bureau Forum Standaardisatie zegt te hebben, tot een vergelijk te komen. Logius werkt dit voorstel momenteel uit en zal dat binnen drie weken aan u voorleggen.

Toe maar, dat dan weer wel! Dat wijst m.i. op besef van gemaakte fouten. Om voor de zoveelste keer van “een finale poging” te schrijven laat ik maar even voor wat het is. Hetzelfde geldt voor de lamme suggestie dat er geen geschil aan de orde is, een waanidee ontsproten aan mijn fantasie. Qua realistische mediation zou het nota bene de allereerste poging door Logius c.q. BFS zijn. Nee, ik ben er niet gerust op, dat er een serieus voorstel

komt, maar wie weet. Het zou me al positief verrassen, als er inderdaad “binnen drie weken” überhaupt nader bericht van Logius volgt.

Ik wacht nog op bericht van de Europese Commissie. Zodra ik iets uit Brussel verneem, laat ik je het graag prompt weten.

12 februari 2014, emailbericht aan Belastingdienst – senior beleidsmedewerker Cluster Bedrijf/Juridische Zaken ■

Zachtjes uitgedrukt is ook de brief dd. 11 februari 2014 die ik ontving als reactie op mijn aan u gerichte emailbericht dd. 24 januari jl. tegenovergesteld aan wat ik meen te mogen, zelfs te moeten verwachten van een overheidsinstelling. Indien ambtenaren met valse tegenargumenten volharden in gemaakte fouten, acht ik het allesbehalve integer om mij gebrek aan “nieuwe argumenten” te verwijten. Daartegen teken ik protest aan.

Maar vooruit, voorzien van “nieuwe argumenten” heb ik op 1 februari jl. een emailbericht gestuurd aan Belastingdienst-medewerker G. op 't Land. Hierbij stuur ik u afschrift van dat bericht; zie onderstaand. Nee, ik kreeg nog geen reactie van Op 't Land.

Ik vertrouw erop dat ik de per brief dd. 11 februari 2014 toegezegde inhoudelijke reactie krijg gelet op mijn “nieuwe, steekhoudende argumenten.”

■ Nou ja, nieuw zijn de argumenten natuurlijk niet, maar wel nieuw ... geformuleerd. Voorspelbaar is dat ze er voor de zoveelste keer niet eens naar kijken en het d(r)euntje van “U brengt geen nieuwe argumenten naar voren” herhalen.

■ Met dat gezegde zette jij me tot een beschouwing aan. :-) Sla het onderstaande maar over als ik je ermee verveel.

Een “gebed” is het allang niet meer, want dat zou betekenen dat ik nog ergens in geloof.

Waarom het een klacht “zonder end” is, komt omdat een overheidsinstelling qua inhoud niet eens aan behandeling ... begint.

Ik heb als volgt een pathologisch behandelpatroon voor klachten gereconstrueerd. De term onderzoek oid. in het bericht van afdoening wekt de valse suggestie dat er inhoudelijk wèl naar gekeken is, zéér zorgvuldig zelfs. En door dat zgn onderzoek zou aan de overheidsinstelling dan gebleken zijn dat er helemaal niets aan de hand is. Uw klacht, krijgt de burger te horen, is onterecht. Heus, er is niets aan te doen ...

Dat is en blijft – de strekking van – het antwoord op de klacht. Want elke poging van de burger om vervolgens die ongedocumenteerde conclusie te bestrijden ontmoet de reactie dat z/hij géén nieuw gezichtspunt, ook wel argument genoemd, te berde gebracht heeft. Eigen schuld, had je maar niet moeten klagen, zo luidt tussen de regels door de intimidatie.

Zonder feitelijk c.q. inhoudelijk begin is dat voor de overheidsinstelling ook meteen het onfeitelijke einde. Aan de oorspronkelijke argumentatie heeft de overheidsinstelling overduidelijk géén aandacht geschonken. En zolang de burger “inhoudelijk” geen “nieuw argument” opbrengt, zo krijgt z/hij dreigend te horen, ziet de overheidsinstelling af van verdere reactie.

Daar is voor de burger geen ontsnappen aan. De burger ziet een opbouwende richting geblokkeerd, omdat de overheidsinstelling van alles dat z/hij nader enz. opbrengt reflexmatig beweert dat het geen nieuw argument is. Sterker nog, dat beweert de overheidsinstelling niet eens meer expliciet, maar impliciet door ... niet meer te reageren. Dat had de instelling immers aangekondigd, dwz niet meer te zullen reageren indien “nieuwe argumenten” uitblijven ...

Ook de aanduiding ‘inhoud’ wordt dus bedrieglijk gebruikt. Voor de overheidsinstelling gaat het zelfs nergens over, behalve een minimale procedure. De klacht is slechts het startsein voor een, vooruit, als het dan moet, naar binnen gericht ritueel. Tekenend acht ik dat de enige

klacht waarin mijn gelijk wèl bevestigd is, de overschrijding van de behandeltermijn betreft. Als contactmiddel voor samenleving, laat staan als aanleiding voor verbetering, heeft een klacht geen betekenis. Om de schijn van eigen integriteit veilig te stellen, sluit de overheidsinstelling zich materieel van klachten af. Feitelijk zijn daardoor klachten als zodanig afgeschaft.

Nogmaals, de illusie dat een klacht zin heeft en geeft, ben ik voor de Nederlandse overheidsinstellingen die ik benaderde allang kwijt. Maar het blijkt me als burger nog de allergrootste moeite te kosten om me aan dat verziekte overheidsritueel te onttrekken, liefst zonder nodeloos in nog verdere problemen – ervan uitgaande dat ik niet zomaar een klacht heb en waaraan dus niets gebeurt – te raken. Zeg ook maar dat ik besmetting probeer te ontlopen.

Stel dat het bovenstaande niet eens reuze overdreven is, dan heerst er een ernstig tekort in/voor onze samenleving. Ik troost me met de gedachte, dat het vooral misgaat op ministeries waar beleid neerkomt op zgn procesmanagement. Daar geldt inhoudsloos bijkans als hoogste deugd met bijbehorende loopbaanperspectief, wat zou verklaren waarom medewerkers aldaar geen besef hebben van perverse klachtbehandeling. Juist met afpoeieren van een inhoudelijke klacht benaderen zij wellicht in hun eigen ogen de ambtelijke perfectie (lees ook: geschiktheid voor bevordering).

Het geeft me echter allesbehalve troost dat intussen elders bezuinigd wordt op wat ik als overheidstaken beschouw en die m.i. onmisbaar zijn voor beschaafde samenleving. En met dit bericht los ik niets op, dat weet ik ook wel.

■ Er kwam vandaag (18.2.2014) een schriftelijke bevestiging (gedateerd op 14.2.2014) van ontvangst van mijn brief van 11 februari jl. De bevestigingsbrief is afkomstig van de directie Communicatie van BZK. Er staat:

Uw brief is in behandeling genomen in de categorie Burgerbrieven, onder registratienummer 2014-0000091095. Ik streef ernaar deze binnen de gestelde termijn [van drie weken] te beantwoorden. Mocht de beantwoording meer tijd vereisen, dan ontvangt u daarvan bericht.

Met zo'n categorisering inclusief behandelaar, zo lijkt mij, laat BZK niets aan toeval over resp. borgt dat er niemand naar kijkt met verstand van zaken.

■ Dank je wel voor verwijzing. Ook in deze discussiebijdrage van Peter Waters (op *iBestuur* dd. 20 februari 2014, nota bene expliciet namens Forum Standaardisatie) herken ik dat hij zichzelf gegijzeld heeft met bedrogbijdragen aan consortium Essence. En zo laat hij relevante voorlichting na. Want hij durft het niet aan om vruchtbare resultaten met Metapatroon te vermelden, zelfs – vooral? – niet wat in opdracht van (B)FS bereikt is. (Maar) tevens laat hij het uit zijn 'hoofd' om te reppen van de averechtse bemoeienis van (B)FS met parasitair Essence.

Op Waters' discussiebijdrage volgt er één van een medewerker van de gemeente Deventer. Hij noemt wèl het (B)FS-rapport *Semantiek op stelselschaal*, met als zijn kanttekening dat er volgens "Forum Standaardisatie [...] geen enkele semantische overeenkomst is tussen een BAG-object en een WOZ-object." Deze gemeentelijk medewerker doelt stellig op casus 2, *Waardering onroerende zaken* (pp. 23-27), in de door mij opgestelde bijlage B. Jammer dat hij het niet begreep ... Tja, het is ook nieuw. Hij las blijkbaar over de oproep voor aandacht voor (p. 25) "samenhang tussen reële verschillen" enzovoort heen.

Je zou toch zeggen, gelet om Waters' onverminderde erkenning dat "dat we moeten investeren om bij elk begrip de context te benoemen," dat er voor (B)FS alle aanleiding is om met beide handen de gelegenheid aan te grijpen om samenwerking met Information Dynamics

te hervatten. Volgens aankondiging moet een door Logius/(B)FS op te stellen voorstel voor mediation Information Dynamics a.s. week bereiken ...

■ Na enig wikken en wegen voegde ik op de website van *iBestuur* [een bijdrage](#) toe:

Ook Marcel Rietdijk lijkt met zijn beschouwing over “uitdagingen in de praktijk” zomaar wat met een hamer in het rond te zwaaien. Rara, waar staat de spijker?

Om de spijker met adequate precisie op z’n kop te raken is een modelleertaal met stelselmatig bereik van semantische variëteit onmisbaar. Zie verderop voor de verwante eisen waaraan de beroepsbeoefenaar moet voldoen. Het gezegde luidt terecht dat niets zo praktisch is als een goede theorie! Zo’n stelselmatige modelleertaal inclusief grondslagen is Metapatroon (Engels: Metapattern). Dat verklaart m.i. waarom Peter Waters enthousiast reageert op Rietdijks blog. Als hoofd Bureau Forum Standaardisatie (BFS) gaf hij destijds opdracht voor enkele modelleercasussen met Metapatroon. Als ‘auteur’ van Metapatroon was ik resp. mijn ontwerp bureau Information Dynamics er nauw bij betrokken. Van juli 2008 dateert een stelselmatig informatiemodel van basisregistraties plus Suwinet, getiteld ‘Oefenschema: basisregistraties enz.’ Ik krijg niet de indruk dat Rietdijk ’t kent. Waarom maakt Waters er geen melding van? Het is beslist relevant. Hoe dan ook, tevens liet Waters/BFS Metapatroon zelfs tweemaal door een – uiteraard steeds verschillende – derde partij evalueren. De resultaten waren allemaal zeer positief, zowel van de casussen als van de evaluaties. Klopt, “hoera.” De eerste van die evaluaties is als bijlage C opgenomen in het rapport ‘Semantiek op stelselschaal’ (BFS, juni 2009).

Hierboven noemt Geert Wester dat rapport. Zijn blijkbaar kritisch bedoelde kanttekening betreft één van de casussen die in bijlage B staan beschreven. Mijn indruk is dat Wester echter nog mist dat stelselmatige ordening van betekenissen met Metapatroon zowel reële verschillen erkent als hun netzo reële samenhang. Het is overigens niet zo vreemd dat Rietdijk, Wester, enzovoort, enzovoort, die kwalitatieve (!) vernieuwing van modelleertheorie en –praktijk nog niet begrijpen, laat staan (kunnen) benutten voor “de uitdagingen in de praktijk.”

Metapatroons vernieuwing is vooral, zoals gezegd, kwalitatief. Ofwel, over onmisbaar gesproken, de informatiekundig ontwerper moet voor voorzieningen voor informatieverkeer door-de-schalen-heen primair anders denken dan wat volstaat voor een apart verondersteld informatiesysteem. Dat is vanwege de noodzakelijke paradigmawissel inderdaad allesbehalve eenvoudig te leren voor wie vasthoudt, doorgaans onbewust, aan onstelselmatige methode/taal. Omdat àleren bijna onmogelijk is, kan het pas met een volgende generatie ontwerpers ècht lukken.

Daarom moet er met voorrang serieus werk van vernieuwde opleidingen tot informatiekundig ontwerper gemaakt worden. Dat heb ik BFS reeds enkele jaren geleden voorgesteld. Nee, dat is niet simpel, maar er is geen alternatief, punt. Ik ben daarom verheugd dat Peter Waters namens Forum Standaardisatie hierboven onverminderd het belang van zgn contextuele verbijzondering propageert en aldus impliciet pleit, dat kan eerlijk gezegd nu eenmaal niet anders, voor Metapatroon. Hij heeft het over “investeren.” Daarmee ben ik het grondig eens. En uit de bijdrage hierboven van Jan van Til, allang een gedegen kenner van Metapatroon, maak ik op dat hij Peter Waters eveneens tot hernieuwde opbouwende activiteit probeert aan te sporen. Kortom, ik hoop dat het er spoedig alsnog van komt om opleidingen te ontwikkelen voor wat ik informatieverkeerskunde noem. Ja, dat omvat veel meer dan de modelleermethode/-taal sec. Daarin heeft Rietdijk met zijn aanhef wel degelijk gelijk, te weten dat het de opgave is om allerlei aspecten evenwichtig te faciliteren. Dat wist de huidige directeur Logius trouwens ook allang; als programmamanager Architectuur elektronische overheid gaf hij opdracht voor wat is verschenen als de nota ‘Informatieverkeer in publiek domein’ (Ictu, 2004). Dat is juist, daar staat 2004. De inhoud acht ik actueler dan ooit.

Zonder stelselmatig denkende en handelende ontwerpers blijft het lukraak zwaaien met een hamer (met dienovereenkomstig onvermijdelijke schade ipv stelselmatig passende voorzieningen). Waters verdient met BFS alle lof voor zijn toenmalige inzicht dat zgn semantische interoperabiliteit voorzieningen vergt voor samenhangende betekenissenvariëteit. En hij sloeg de spijker reeds enkele keren op z'n kop! Maar er moeten nog een heleboel stevige, goed gemikte klappen bij voor bruikbare verbinding.

[24 februari 2014, 12:39 uur]

■ Helaas is het allereerst wederom de vraag of hij er überhaupt naar kijkt. Maar zoals jij samenvat is mijn boodschap inderdaad bedoeld, dus “kritisch, appellerend en open naar de toekomst.” Zo doe ik inhoudelijk een duidelijke suggestie voor het aangekondigde mediation-voorstel. Overigens las ik onlangs in *Jurisprudence: from the Greeks to post-modernism* (Cavendish, 1997, p. 321) door Wayne Morrison een passage die m.i. tevens beschrijft wat Waters ‘overkwam’:

[T]he reality of action in the heavily mediated and bureaucratic conditions of modern life is that structural conditions of decision-making make moral reflexivity and the questions of expediency extremely difficult. [...] Most action is sequential, that is, the full implications are not apparent at the beginning and once in motion a chain of involvement is hard to stop – the subject has usually more to lose by stopping than in taking the next step. Additionally, not only is it usually impossible to grasp the totality of the enterprise, but the person can close his or her eyes to anything other than the small scene they are observing/participating in.

Dit strookt met wat Suzan Long analyseert in *The Perverse Organisation and its Deadly Sins* (Karnac, 2008); naar aanleiding van haar boek schreef ik [Up against a state of perversity](#). Dus volgens mij werkt het zelfs nog noodlottiger. Nee, moreel besef wordt niet in het algemeen bemoeilijkt. Er zijn talloze mensen die steekhoudende kritiek uiten. Zij – dus ook wij – hebben echter geen invloed. Want onder moderne omstandigheden raken besluitvormende posities overheersend bezet door personen zonder adequaat vermogen tot moreel besef enzovoort. Terwijl mij “the full implications” spoedig duidelijk waren, ‘verkoos’ o.a. Waters ontkenning.

De opleidingsopgave is zo ingewikkeld, omdat ‘we’ er met vernieuwing voor informatiekundig ontwerpers niet zijn. Zonder stelselmatig georiënteerde opdrachtgevers (lees: mensen op posities van besluitvorming) verandert er nog altijd niets; zie ook [In de hoop op informatiekundig beroepsperspectief: ontwerpers van infrastructuur voor informatieverkeer zoeken democratische opdrachtgevers](#).

Zou er een opbouwend mediation-voorstel komen? Deze week?

■ Wat mij betreft houd je zo’n reactie voorlopig aan. Anders kunnen ‘ze’ ons van een een-tweetje betichten, en niet helemaal onterecht. :-) En ervaring leert helaas dat ‘we’ niets moeten doen dat zich als excuus leent voor aanhoudende nalatigheid. Zoals jouw ene en mijn ene reactie er nu staan, ‘vraagt’ m.i. het zuiverst om inhoudelijke reactie van Waters, zelfs bij voorkeur met een opbouwend voorstel voor mediation. Kan niet duidelijker, klaar.

Ja, normaal gesproken zou Waters op z’n minst (verder) moeten reageren op de *iBestuur*-website. Hij is aan (vervolg)zet vanwege zijn eerdere openingszet aldaar. Dus voorzover hij druk voelt, moeten wij dat gevoel vooral bij hem laten. Maar door jouw oproep aan Waters te herhalen, zo vermoed ik, zou hij juist sterker geneigd raken zich ervoor af te sluiten.

Mocht deze week 1. Waters op de *iBestuur*-website geen verdere reactie geven en 2.

Information Dynamics nog geen mediation-voorstel van Logius/BFS hebben ontvangen, dan ligt het (blijkbaar) weer anders ... Je zou dan volgende week als jouw verdere reactie kortweg kunnen herinneren aan [Schot in informatiesamenleving](#), je inderdaad door-en-door

toepasselijke column die ook alweer van juli 2009 dateert. Zullen we er ook a.s. donderdag over overleggen?

■ Laatste nieuws! Per brief die een volle week geleden gedateerd is, ontving Information Dynamics vandaag (25.2) van Logius een “uitnodiging voor mediation.” Nee, dat had ik niet verwacht, zo’n brief. En zowaar ook nog op de aangekondigde termijn. Positief, dus! Het beknopte “voorstel” begrijp ik weliswaar (nog) niet goed, maar lijkt goed bedoeld ... Wat mij verwart, is dat het voorstel beperkt blijft tot zoiets als een beginfase. Of toch niet? Ik houd het voorlopig maar op onbeholpenheid. Mijn antwoord zal luiden, uiteraard, dat ik de “uitnodiging” zeer graag aanvaard en ik voeg eraan toe hoe ik haar opgevat heb (waarover ik nog moet nadenken en ook graag met jou overleg).

Gelet op deze, nogmaals, positieve ontwikkeling is er volgens mij des te meer reden om ons in elk geval voorlopig te onthouden van verdere reacties op de *iBestuur*-website. Die discussie blijkt een ex-ambtenaar, inmiddels klussende zelfstandige – klopt, daar heb je ‘m weer – overigens trefzeker te hebben doodgeslagen met zijn roep om “een stevige leider.” Als het daarop uitdraait, kunnen we het met samenhangende verschillen voor evenwichtige verhoudingen in/met maatschappelijk informatieverkeer vergeten.

26 februari 2014, emailbericht aan hoofd BFS ■

Met hartelijke dank voor de brief dd. 18 februari jl.¹⁰ die ik gisteren ontving, verzoek ik u hierbij allereerst om enige toelichting op het daarin opgenomen voorstel voor mediation. Wat mij verwart, is dat er met zoveel woorden staat dat u en ik “aan tafel [...] gaan” met een “NMI register mediator” als “gespreksleider” die wij in zulk “overleg” geacht worden vervolgens te ... “kiezen.” Kortom, dat vat ik stellig verkeerd op.

Maar wat bedoelt u wèl? Heeft het voorstel wellicht slechts betrekking op een aanloop van “maximaal 3 gesprekken.” Dat lijkt me inderdaad een reële opzet, zoiets als een aanloop, gelet op intussen sterk gegroeide verwickelingen met het geschil. Tegelijk meen ik, dat juist de in te schakelen mediator ruimte moet hebben om van meet af aan het proces volgens haar/zijn professionele inzicht te sturen. Want is dat niet de clou van een onafhankelijke begeleider? En zijn u en ik het dan met z’n tweeën die in vóórafgaand overleg een mediator kiezen? Wanneer dat het voorstel is, lijkt het mij ook toepasselijk.

Mag ik een herformulering proberen?

1. U en ik kiezen zsm in onderling overleg een NMI registermediator.
2. De betrokken mediator begeleidt het proces van mediation. (Zie ook de toelichting *Hoe verloopt mediation?* op de website van de Mediatorsfederatie Nederland.)
3. Bureau Forum Standaardisatie (BFS) vraagt met voorrang aandacht voor “inhoudelijke formulering van kwestie en doel van de mediation.” Voor zo’n aanzet begroot BFS “maximaal 3 gesprekken.”
4. Wat ad 3 als aanzet geldt, ziet BFS met start in maart a.s. bij voorkeur in mei a.s. afgerond.
5. Voor het gehele “mediation-traject” gebeurt “formele opdrachtverstrekking en betaling door Logius.”

Heb ik aldus de strekking van uw voorstel goed begrepen? Zo ja, dan stem ik er hierbij zeer graag mee in. Zo nee, laat mij aub weten wat precies ik onverhoopt verkeerd begrijp.

Wat uw “voorkeurskandidaten” betreft merk ik vooral praktisch op, dat de neutrale gesprekslocatie bij de mediator voor ons allebei liefst gemakkelijk bereikbaar is. Van uw

¹⁰ Ondertekend door directeur Logius die in de brief hoofd BFS – hij staat ook als contactpersoon vermeld – voorstelt als deelnemer aan mediation namens BFS “omdat hij op dit moment verantwoordelijk is voor het team waarop het geschil zich toespitst en tegelijkertijd niet betrokken was tijdens het ontstaan.” Het betreft dus de opvolger, vanaf najaar 2012, van Peter Waters.

lijstje blijft m.i. dan D. Allewijn (Den Haag) over.

Op de door u opgegeven website, met ook dank voor die verwijzing, heb ik op mijn beurt (woon)plaats Voorburg als zoekcriterium gebruikt, waarna ik het profiel van de opgesomde mediators bekeek. Ik geef sterk de voorkeur aan een vrouwelijke mediator. Want met een vrouw is m.i. in elk geval de kans het grootst is dat de mediator ‘als vanzelf’ gevoel heeft voor wat toch het hoofdobject van het geschil is, te weten het bevorderen van evenwichtige verhoudingen en aldus Metapatroon als methode/taal voor samenhangende betekenissenvariëteit. Gevoel, dus ook, dat het zonder opbouwende samenwerking domweg niet lukt om semantische interoperabiliteit in/met informatieverkeer door de maatschappelijke schalen heen adequaat te faciliteren. Samen met enkele andere nadere criteria (zoals samenwerking en/of subsidies als zgn aandachtsgebied) kom ik met inachtneming van de ùwe tot de volgende lijst (in volgorde van mijn voorkeur):

H.A. Hora Adema

A.J. Sizoo

M.H. Samama

D. Allewijn

Naar uw reactie en onze hopelijk daarop snel volgende ontmoeting kijk ik uit, met vriendelijke groet[.]

■ Om als het even kan de vaart erin te krijgen heb ik na overleg (mijn raadspersoon zou het hoogstens wat vriendelijker – nòg vriendelijker? :-)) – geformuleerd hebben) toch zowat per omgaande gereageerd.

■ Ik geeft het grif toe, dat het me verraste om van Logius het voorstel voor mediation te ontvangen, zelfs binnen de aangekondigde termijn. De inhoud van het (summiere) voorstel is echter nogal warrig, wat ik bevestig kreeg door het enkele andere mensen te laten lezen. Daarom stuurde ik mijn herformulering retour met het verzoek om mij te laten weten of het zo al dan niet strookt met wat Logius bedoelt. Ik wacht op antwoord ...

■ Ik plaatste [een tweede bijdrage](#) op de website van *iBestuur*:

Geert [Wester], allereerst verontschuldig ik me voor deze (te) late reactie. Ten tweede bied ik je mijn excuus aan voor mijn kennelijk wat ongenueanceerde kritiek op jouw ... kritiek. Dank je wel voor je verbetering! Als je mij een algemenere formulering veroorlooft, ben ik het grondig met je eens dat inherent verschillende taken prompt mank gaan door valse uniformering.

De fatale vergissing met de huidige basisregistraties is m.i. nog altijd, dat de inhoudelijke registratie van desbetreffende maatschappelijke objecten leidend ‘moet’ zijn. Een of andere taakregistratie zou dan met de geregistreerde ‘basiseigenschappen’ reeds een eind geholpen zijn. Mis! Gelet op de variëteit van taken met bijbehorend gedifferentieerde informatiebehoeften is dat een illusie.

In plaats van leidend behoort een basisregistratie dienend gepositioneerd te zijn. Vergeet daarom gemeenschappelijke (object)eigenschappen! Dat moet zelfs radicaal gebeuren. Een basisregistratie draagt optimaal dienend bij als louter scharnier. Daaruit volgt o.a. dat ook de BAG een ... taakregistratie is.

Een complicerende factor met onroerend goedobjecten vind ik, dat zelfs de relevante objectbepaling niet valt te uniformeren. Afgeleid van respectievelijke taakgerichte objecten komen voor de basisregistratie in kwestie ‘slechts’ geometrische plaatsbepalingen ervan in aanmerking. Via ‘hun’ geometrieën bestaat verband tussen objecten volgens verschillende taken. Elke poging om dat met ‘inhoudelijk’ gemeenschappelijke eigenschappen kort te sluiten, houdt “verwarring” gaande.

Tja, van leidend naar dienend vergt een omslag in houding. Waar zijn we met de oproep ertoe aan het goede ‘adres’?

De oproep van Hans Fossen (25 februari 2014) acht ik trouwens precies verkeerd. Want wat “een stevige leider” als oplossing beschouwt, is uniformiteit volgens haar/zijn vernauwde opvatting. Dat is niet zozeer verwarrend, maar zelfs een ramp.

We leven in een pluriforme samenleving. Dat vergt principiële erkenning van verschillen-in-samenhang. Gelet op maatschappelijke ontwikkeling zijn dat ook nog eens veranderlijke verschillen in dito veranderlijke samenhang. Daarvoor moeten we met elkaar een voortdurende ‘staat’ van evenwichtige verhoudingen voeren.

[8 maart 2014, 10:59 uur]

■ Op dinsdag 4 maart jl. antwoordde (huidig) hoofd BFS dat hij [i]n verband met vakantie [...] nog niet eerder gereageerd [had]. Ik verwacht dat morgen, en anders uiterlijk donderdag wel te kunnen (dan ben ik weer aan de slag). Nee, verder nog niets vernomen. Ik neem aan dat hij over mijn verzoek op opheldering over het mediation-voorstel toch even ruggespraak houdt.

■ Onverwacht kreeg ik toch nog een brief(je) dd. 7 maart 2014 namens de staatssecretaris van Financiën. Mijn naïviteit blijkt onverbeterlijk. Ter herinnering, in ‘zijn’ brief dd. 11 februari 2014 staat o.a.:

U brengt geen nieuwe argumenten naar voren. [... Ik] ga [...] dan ook niet inhoudelijk in op wat u in uw e-mail [dd. 24 januari 2014] naar voren brengt.

Mijn kennelijke misvatting bestaat eruit, dat ik meende met “nieuwe argumenten” op een inhoudelijke reactie te kunnen rekenen. Nou ja, nieuw of niet, met mijn emailbericht dd. 12 februari 2014 verschaftte ik prompt m.i. overtuigende argumenten. Maar wat blijkt namens de staatssecretaris van Financiën als “inhoudelijk” te gelden? ‘Hij’ schrijft slechts:

Ik zie [...] geen aanleiding om daar bij herhaling op in te gaan.

Bij herhaling? Dat is de leugen die in dit stadium het totale gebrek aan “inhoudelijk” moet verhullen. Zo probeert de overheid de klagende burger in een toestand van zgn double bind te brengen. Wat je als burger redelijkerwijs ook doet, wat volgt is een verklaring – die erop neer komt – dat je gek bent. Daaraan is volgens mij extra pathologisch, dat ‘betrokken’ ambtenaren enz. geen enkel besef (meer) lijken te hebben van hun verwoesting van vertrouwen. Kortom, alle “aanleiding” om ook dat briefje “inhoudelijk” als corrupt te bestempelen.

Gerust op succes met hun afleidingsmanoeuvres lijken de ‘betrokken’ medewerkers van de Belastingdienst overigens niet. (Want) zij besluiten het briefje dd. 7 maart 2014 namens de staatssecretaris van Financiën als volgt:

Ook stel ik het niet op prijs als u contact opneemt rond deze kwestie met individuele medewerkers van de Belastingdienst.

Daar staat feitelijk: neem geen contact meer met ons op. Nee, de staatssecretaris zelf heeft geen idee ...

**10 maart 2014, emailbericht aan Belastingdienst –
senior beleidsmedewerker Cluster Bedrijf/Juridische Zaken,
afschrift aan G. op ’t Land, medewerker Belastingdienst ■**

Over “bij herhaling” gesproken, naar aanleiding van de brief dd. 7 maart jl. van de staatssecretaris van Financiën stel ik helaas vast dat medewerkers van de Belastingdienst in zijn naam nog altijd weigeren om inhoudelijk in te gaan op mijn “argumenten” resp. “gezichtspunten.” Er is in genoemde brief sprake van “conclusies die op basis van het onderzoek naar [de] klachten [van Information Dynamics] zijn getrokken.” Maar voor die

“conclusies” blijft elke steekhoudende argumentatie van de kant van de Belastingdienst ontbreken. Sterker nog, de interne zgn onderzoeker in kwestie heeft een m.i. evident valse argument aangevoerd, resulterend in netzo valse “conclusies.” Kortom, dat heeft alle schijn van voortzetting van bedrog. Ik acht het mijn uitgesproken plicht daarop te wijzen. Dat ik dat “bij herhaling” moet doen, maakt bedrog slechts schrijnender.

De mededeling namens de staatssecretaris in de brief dd. 7 maart jl. dat hij “op correspondentie over [de klachten] dan ook niet meer [zal] reageren” geeft daarom geen pas. Vanwege integriteit komt hij onmogelijk om verdere reactie enzovoort heen. Nota bene, Information Dynamics heeft een zéér ernstige klacht, te weten over betrokkenheid van de Belastingdienst bij plagiaat en bijgevolg subsidiefraude c.q. onrechtmatige staatssteun. Juist de staatssecretaris van Financiën zou “deze kwestie” vlot opgehelderd moeten willen krijgen, nietwaar?

Wellicht ten overvloede wijs ik erop, dat een eerste kritische publicatie over ‘de zaak Essence’ reeds is verschenen, inclusief vermelding van de Belastingdienst. Zie de bijlage voor het artikel [Weeffout in innovatiebeleid](#) door adjunct-redacteur mr J. Wijkstra (in: *AutomatiseringGids*, 24 oktober 2013). Op genoemd artikel schreef ik een reactie, getiteld [Over verwachting gesproken](#); die tekst beveel ik eveneens ter bestudering aan en daarom gelieve u daarvan als bijlage eveneens afschrift aan treffen (met eveneens vermelding van de Belastingdienst).

Ik wens allereerst zo spoedig mogelijk te vernemen, hoe thans de opvatting van Belastingdienstmedewerker G. op ’t Land luidt over bijlage C van het rapport *Semantiek op stelselschaal* (Forum Standaardisatie, juni 2009). Biedt die tekst volgens hem een beschrijving van de modelleertaal Metapatroon (Engels: Metapattern), ja of nee?

Let wel, deze vraag is volgens mij zéér eenvoudig, evenals eerlijke beantwoording voor u en uw collega’s behóórt te zijn. Zie voor “argumenten” o.a. mijn emailbericht dd. 12 februari 2014. Over “conclusies” gesproken, indien “individuele medewerkers van de Belastingdienst” daarin, nota bene namens de staatssecretaris van Financiën, “bij herhaling [...] geen aanleiding [zien] om [...] op te gaan,” in casu bevestigend antwoord blijven verzuimen, handelen zij onmiskenbaar corrupt. Ik roep u en uw collega’s onverminderd op ermee op te houden! Dus, nogmaals, biedt bijlage C van het rapport *Semantiek op stelselschaal* (Forum Standaardisatie, juni 2009) volgens Belastingdienstmedewerker G. op ’t Land een beschrijving van de modelleertaal Metapatroon, ja of nee?

Voor alle duidelijkheid, waarnaar Information Dynamics onverminderd streeft is een zakelijk opbouwende relatie met de Belastingdienst. De structurele problemen en kansen met informatieverkeer op maatschappelijke schaal vergen toepassing van Metapatroon. Gelet op de reële zgn semantische variëteit is het nu eenmaal niet anders. Aan de Belastingdienst als opdrachtgever stelt Information Dynamics echter de voorwaarde, door mij consequent meegedeeld aan enkele medewerkers zoals S.M. Gort en M. van Mackelenbergh, dat de Belastingdienst zich distantieert van consortium Essence. Want eerder was de Belastingdienst – vertegenwoordigd door o.a. G. op ’t Land (!) – deelnemer aan Essence. En onder de noemer van Essence is Metapatroon als modelleertaal integraal nagebootst, ten onrechte voorzien van de naam Essence. Plagiat, dus. Met de valse suggestie een eigen taal voor stelselmatige informatiemodellering nieuw te zullen ontwikkelen verkreeg consortium Essence frauduleus overheidssubsidie.

Daar doet Information Dynamics pertinent niet aan mee! Aldus is Information Dynamics totaal ongewild in conflicten verwickeld geraakt. Gelet op de status van de Belastingdienst verwachtte Information Dynamics steun van de Belastingdienst om die geschillen te beëindigen. Tot dusver werkt de Belastingdienst echter tegen en verergert daardoor zelfs zowel de geschillen als haar structurele problemen met informatievoorziening/-verkeer door het uitstel van toepassing van Metapatroon. Waarom verandert de Belastingdienst dat niet?

Door opbouwende samenwerking met Information Dynamics valt ook en vooral voor de Belastingdienst véél te winnen. Een legaal alternatief voor Metapatroon bestaat bij mijn weten niet.

■ En nog maar eens een poging tot overzicht:

U dient beargumenteerd een klacht in.

De geadresseerde (overheids)instelling reageert met de mededeling onderzoek te doen.

U denkt dat de klacht op z'n minst mede volgens uw argumenten c.q. bewijsvoering wordt onderzocht.

De instelling zoekt echter slechts intern naar rechtvaardiging van haar handelen waarover u klaagt. Wanneer feitelijke rechtvaardiging ontbreekt, stelt de instelling ònbeargumenteerd haar gelijk; daarvoor veroorlooft de instelling zich zonodig verdraaiing van feiten, enzovoort. U beklaagt zich over zo'n ònbeargumenteerde afwijzing van uw (eerdere) klacht.

De instelling stelt dat u geen nieuwe argumenten, ook wel gezichtspunten genoemd, leverde. En terwijl de instelling eerder uw klacht afwees zònder inhoudelijk op uw argumenten in te gaan of zelfs een valse voorstelling van zaken geeft (wat allemaal de reden vormt voor uw verdere klacht), luidt de mededeling nu dat de instelling niet opnieuw inhoudelijk op de (oorspronkelijke) klacht ingaat omdat u geen nieuwe argumenten/gezichtspunten opgebracht heeft. En zolang u dat niet doet, zo voegt de instelling eraan toe, reageert zij niet op uw eventuele verdere correspondentie.

U krijgt nooit te horen waarom uw, zeg maar, oude argumenten volgens de instelling niet deugden. U beseft nog niet dat de instelling ze nooit bekeken heeft, laat staan grondig onderzocht. Vooruit, u probeert het met nieuwe argumenten.

Ditmaal stelt de instelling onveranderlijk ònbeargumenteerd dat zij er geen aanleiding in ziet om nog op uw (oorspronkelijke) klacht in te gaan. Zij verklaart op verdere correspondentie niet meer te reageren.

Oud of nieuw, àlle argumenten en bewijzen die u levert doen er voor de instelling principieel niet toe. Uw klacht staat feitelijk nog altijd open ...

U heeft er moeite mee om de bejegening door de instelling als terreur te bestempelen. Maar wat is het anders?

11 maart 2014, emailbericht aan hoofd BFS ■

Hierbij verklaar ik mij graag (!) akkoord met wat u mij op 6 maart jl. per email schreef (en na uw heradressering op 10 maart jl. ontving).

Wat de duur van de mediation betreft kan ik me vooralsnog moeilijk voorstellen dat drie bijeenkomsten genoeg zijn voor het gehele traject. Maar natuurlijk hoop ik van harte van wèl. Wanneer het met nog minder bijeenkomsten zou lukken, des te beter. Daarom kunt u erop rekenen, dat ook ik de duur zo beperkt mogelijk wil houden. Voorzover echter wederzijds als reëel ervaren problemen aan de orde zijn, moeten we de aandacht en tijd eraan besteden die allerwege aanvaarbare oplossingen vergen.

Ik wacht nader bericht van u en/of mw Hora Adema af.

ps Ter referentie heb ik uw bericht dd. 6 maart jl. onderstaand overgenomen[.]

15 maart 2014, brief aan minister BZK ■

Met uw brief met kenmerk 2014-0000138745 dd. 12 maart 2014 (die ik heden ontving) beantwoordt u mijn brief dd. 11 februari 2014. Tot mijn spijt blijft nog altijd iedere motivatie ontbreken voor de conclusie van de Beveiligingsautoriteit (BVA) van uw ministerie

dat gedurende het vooronderzoek op geen enkele wijze een concrete aanwijzing is gevonden van een schending van het auteursrecht (plagiat) dan wel van corruptie of

enige integriteitsschending door (medewerkers van) Bureau Forum Standaardisatie (dan wel Logius of BZK in bredere zin) in deze zaak[.]

Zolang die conclusie volkomen ongemotiveerd gepresenteerd is, beschouw ik het bovenstaande citaat uit uw brief dd. 12 maart jl. op z'n gunstigst maar als opnieuw een lukrake opmerking. Want de klacht over corruptie onder de noemer van Essence heeft u ermee allesbehalve weerlegd.

Heeft de BVA wellicht een opvatting over "aanwijzingen" die in elk geval sterk afwijkt van de mijne? Ik geef een voorbeeld. In mijn brief dd. 9 april 2013 vermeld ik (zie voetnoot 3) het oordeel van een onderzoeker van Rand, dr Rothenberg, over de zgn Essence-taal. Ik herhaal hier wat hij destijds per afschrift ook aan het toenmalig hoofd Bureau Forum Standaardisatie (BFS) liet weten:

it does appear to me that Essence is nothing more than Metapattern with a different name.

Dat lijkt mij een overduidelijke aanwijzing van plagiaat enzovoort, maar de BVA vindt blijkbaar van niet. Nota bene, afschrift van desbetreffende emailcorrespondentie had ik bijgevoegd bij die brief dd. 9 april 2013. Ik wijs er nogmaals op, dat dr Rothenberg eerder door BFS ingehuurd was voor een onafhankelijke evaluatie van Metapatroon en dus bij uitstek in staat en geloofwaardig is om de gelijkenis van de zgn Essence-taal met Metapatroon te beoordelen.

Graag ontvang ik per omgaande mededeling, voorzien van uw eigen ministeriële handtekening, of u in het m.i. inhoudelijk door-en-door relevante c.q. betrouwbare oordeel dat "Essence is nothing more than Metapattern with a different name" al dan niet een aanwijzing ziet zoals de BVA bedoelde.

■ Vandaag kwam de zoveelste nietszeggende brief (van zowaar drie pagina's), ditmaal niet namens de minister voor Wonen en Rijksdienst, maar weer eens namens de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en ondertekend door de secretaris-generaal. Ik krijg helaas het gevoel dat BFS ook tijdens de mediation de nabootsing van Metapatroon door Essence in de doofpot zal proberen te krijgen. Tja, wat valt er dan nog opbouwend te bereiken voor Information Dynamics? Hopelijk vergis ik me. Ik acht het in elk geval noodzakelijk om verhullingspogingen te blijven bestrijden. Dus stuurde ik ook op die m.i. netzo corrupte brief van BZK meteen maar weer een antwoord; zie onderstaand (en hij zit al in de brievenbus).

■ Als mediation met BFS doorgaat, krijgt Information Dynamics stellig de vraag naar het beoogde doel ermee. Kan je ajb zorgvuldig kijken naar mijn (eerste) vingeroefening daarvoor?

■ Nav. de recente BZK-brief heb ik nog wat opmerkingen. Zo lijkt het mij niet gebruikelijk, dat de secretaris-generaal het antwoord ondertekend op wat eerder als "burgerbrief" aangemerkt is. En waarom 'doet' hij namens de minister van BZK 'alsof' ik per brief dd. 11 februari 2014 een Wob-verzoek indiende? Nota bene, ik deed bij die gelegenheid géén beroep op de Wet openbaarheid van bestuur!

Hoe dan ook, ik meen de legitimatie-formule te doorzien, hè, hè, eindelijk, voor integrale geheimhouding door de overheid. Het is eigenlijk doodsimpel hoe de overheid zich volgens de letter aan de wet houdt. Het is precies zoals Václav Havel alarmerend "het post-totalitaire systeem" beschrijft in *Poging om in de waarheid te leven* (Van Gennep, 1986). Zonder de wet is zo'n systeem nergens; de leugen regeert met de toepassing ervan. Havel licht toe, hoe moeilijk het voor een mens is om in aanwezigheid van zo'n systeem zijn waardigheid op z'n minst te verdedigen. Want het systeem dringt gewone mensen tegen hun wil in de positie van tegenstander, met alle mogelijkheden die de wet dàn biedt om ze te onderdrukken.

Hoe zit dat hier? Ook ongevraagd verklaart de Nederlandse overheid enerzijds elke externe (na)vraag tot een Wob-verzoek. Wat radicale openheid lijkt, verkeert echter prompt in haar tegendeel. Want anderzijds bestempelt de overheid alle interne documentatie tot “persoonlijke beleidsopvatting.” Bijgevolg geldt de uitzondering volgens artikel 11 van de Wob ... algemeen. Ofwel, nota bene met een beroep op de Wob maakt de overheid zelfs helemaal niets ... openbaar. Ik zei het toch, doodsimpel. En alles op het oog volkomen legaal, hoor. Kortom, hoe eerder externe (na)vraag voor een Wob-verzoek kan doorgaan, des te werkzamer is de Wob als gemaksvoorziening. Daarom ziet de burger haar/zijn (na)vraag subiet ‘opgewaarderd.’ Zo sorteert de overheid vóór om de burger van weersomstuit onwetend te houden.

Wat wil een zelfgenoegzame overheid nog meer? De perversiteit van de uitzondering vormt de absolute praktijkregel. Daardoor staat de Wob intussen compleet op z’n kop en is tot probaat middel voor totalitaire anti-openbaarheid verworden. Dat ondermijnt, met een Groot Woord, democratie en dus onze samenleving. Destijds wilde minister Donner van de Wob af, hij vond openbaarheid in elk geval nogal lastig voor de overheid, maar op deze manier is de overheid met legitimatie van geheimhouding toch in één klap klaar? Het was blijkbaar even wennen, maar de overheid heeft er inmiddels een prima wet aan om burgers af te poeieren. Wat “een persoonlijke beleidsopvatting” is? Tja, als ik dat zou weten! Als grondslag van een besluit moet zij kennelijk doorgaan voor een objectieve opvatting. Het gaat immers om heus beleid, nietwaar? Ter verhulling van zo’n grondslag betreft het daarentegen ineens een louter persoonlijke opvatting, ofwel subjectief. Zo gedraagt de overheid zich inhoudelijk niet aanspreekbaar. Oeps, via de verraderlijke band van Wob-artikel 11 zijn de artikelen 3:46 tot en met 3:50 over “motivering” in de Algemene wet bestuursrecht netzo praktisch slechts dode letter.

De antwoordbrief, nou ja, antwoord, dd. 12 maart 2014 (en dus ondertekend door de SG van BZK) lijkt mij overigens tegenstrijdig als het om zgn feiten gaat. Er staat dat de interne “adviesnotitie [...] feitelijke gegevens” bevat. Maar hoe zit het dan met het advies “geen feitenonderzoek in te laten stellen”? Ik kan de redenering onmogelijk volgen, laat staan billijken. Zonder feitenonderzoek beroept BZK zich voor geheimhouding op ... feiten. Dat is natuurlijk klinkklare onzin.

Voorts ervaar ik nu de destijds gebezigde aanduiding als “onderzoek” als misleidend, zelfs ronduit vervalsend. Zo verzweeg de minister voor Wonen en Rijksdienst, dat er nog géén sprake zou zijn van een “feitenonderzoek,” maar in eerste aanleg van een “vooronderzoek.” En de rapportage van het “vooronderzoek” blijkt ook nog eens – neerslag van – “een persoonlijke beleidsopvatting,” ofwel zelfs niet beschikbaar voor de indiener van de klacht. Parodisme: bedonderzoek. Wanneer de minister in kwestie Information Dynamics meteen ‘eerlijk’ geantwoord had, dat hij nav de klacht over corruptie onder de noemer van Essence “een persoonlijke beleidsopvatting” zou laten opstellen waarvan ik beslist géén kennis zou kunnen nemen, dan had ik daartegen uiteraard meteen bezwaar aangetekend.

Waar gaat het ook alweer over? Oh ja, medewerking door BFS aan plagiaat van Metapatroon, aan daarop gebaseerde subsidiefraude enz. Als daarover inhoudelijk (!) al “persoonlijke beleidsopvattingen” opgesteld zijn (wat me zou verbazen; ik tel de doorzichtige afleidingsmanoeuvres door ingehuurde uitsmijters zoals de landsadvocaat en Ventoux Advocaten resp. door de Belastingdienst niet mee), krijgt Information Dynamics ze nog steeds niet te zien. Wie weet is het zo, dat de overheid geheim probeert te houden wat er niet eens is. Dat systeem is er m.i. ziek genoeg voor.

■ Nog iets over “aanwijzingen.” Nadat Information Dynamics per brief dd. 23 oktober 2013 de Beveiligingsautoriteit van het ministerie van BZK verdere inlichtingen stuurde, kreeg ik daarvan per email meteen de volgende dag een afschrift ‘terug’ met de mededeling:

Hierbij wil ik u berichten dat het onderzoek naar aanleiding van uw melding op 23 oktober 2013 is afgesloten. De rapportage zal volgende week ter verdere afdoening aan het bevoegd gezag worden aangeboden. Het bevoegd gezag zal u te zijner tijd informeren over de afdoening van uw melding.

Uw brief van 23 oktober 2013 (zie bijlage) is na het sluiten van het onderzoek ontvangen en niet meer in het onderzoek betrokken.

De verschrijving, in de eerste zin, “dat het onderzoek naar aanleiding van uw melding op 23 oktober 2013 is afgesloten” lijkt mij uitgesproken freudiaans. Daar staat stellig de verkeerde datum (want de melding deed Information Dynamics per brief dd. 17 januari 2013). Maar zoals het er wel degelijk staat, valt uit die passage te lezen dat “het onderzoek naar aanleiding van uw [verdere aanwijzingen] is afgesloten.” Ik vrees dat die strekking klopt. Tja, wanneer “aanwijzingen” inderdaad “niet meer in het onderzoek betrokken” worden, zijn ze ‘in’ zulk ‘onderzoek’ uiteraard onmogelijk te vinden.

Iets eerder per brief dd. 14 oktober 2013 had ik de Beveiligingsautoriteit nadere toelichting verschaft over de m.i. corrupte handelswijze van medewerkers van de Belastingdienst.

Volgens de brief dd. 12 maart 2014 heeft de Beveiligingsautoriteit in zijn “adviesnotitie” slechts vermeld dat

melder [...] schrijven van 14 oktober 2013 [...] aanvullende informatie verstrekt [heeft], waarbij hij ook het handelen van de Belastingdienst als “corrupt” beoordeelt.

In tegenstelling tot enkele andere documenten was – afschrift van – die brief dd. 14 oktober 2013 echter niet bijgevoegd als bijlage bij de “adviesnotitie.” Had dat soms te veel op “aanwijzingen” geleken?

Overigens heet de “adviesnotitie” van de Beveiligingsautoriteit in de BZK-brief dd. 12 maart jl. ook “een ambtelijke notitie.” Die “bevat” naar verluidt “de persoonlijke beleidsopvattingen van de BVA.” Kortom, dan gaat meteen het complete verhaal de burger blijkbaar niets aan, waarvoor de overheid nota bene de Wob inzet als intimidatiemiddel.

Ik zou zeggen, dat een overheidsbesluit uitsluitend gebaseerd kan zijn op ambtelijke notities. En ambtelijk sluit in formele zin per definitie persoonlijk uit. Dus, wie zich op zgn persoonlijke beleidsopvattingen beroept, beweert met zoveel woorden dat de notities in kwestie géén ambtelijk karakter dragen; een daarop gebaseerd bestuursbesluit is blijkbaar willekeurig en inherent ongeldig, punt.

18 maart 2014, emailbericht aan Europese Commissie –

Directoraat-generaal Concurrentie, Griffie Staatssteun (medewerker) ■

Ich nehme an, dass die Kommission zu Ihrer Einschätzung noch nicht gekommen ist.

Trotzdem möchte ich gerne wissen, wann ich sie Ihrer Meinung nach erwarten kann.

Hier hat sich neulich die Lage in sofern geändert, dass Bureau Forum Standaardisatie (BFS) sich zu ‚Mediation‘ bereit erklärt hat. Das war immer mein Wunsch. Positive Entwicklung?

Ich kann nur hoffen, dass BFS jetzt ehrlich dahinter steht und es Ernst meint. Von der Seite meiner Firma Information Dynamics werde ich jedoch unverändert darauf bestehen, dass auch die Angelegenheit “subsidiefraude” und “onrechtmatige staatssteun” geklärt werden sollte.

Leider spitzen sich die unbegründeten, oft sogar idiotischen Verneinungen der am Konsortium Essence beteiligten Ministerien noch zu. Essence verdirbt durch illegale Konkurrenz immer noch den Markt.

■ Dank je zeer voor je suggesties. Ik heb ze graag overgenomen, zij het niet in alle gevallen letterlijk (omdat ikzelf ook aan het wijzigen geslagen was). Zo had ik valse concurrentie al toegevoegd aan “oorspronkelijk geschil.” Daardoor lukt het om de uitleg van “schade van Information Dynamics ...” duidelijker te formuleren, precies zoals jij aangeeft. Zie

onderstaand voor de aangepaste versie. Begrijp ik goed, dat jij slechts sommige formuleringen onduidelijk vindt? Is de opzet volgens jou wèl geschikt? Mis je niets?

Tja, die bedragen ... Ik heb er zeker een redenering bij. Wat de financiële schadevergoeding betreft heb ik gerekend met de periode vanaf het uitbreken van het bedrog (september 2010) totdat ik 65 jaar word (september 2017). Dat zijn zeven jaren. De jaaromzet van Information Dynamics bij BFS bedroeg circa € [x] (uiteraard besteedde ik daar meer uren dan ik volgens de opdracht in rekening kon brengen; dat achtte ik ook in mijn belang, omdat met BFS een begin van reëel draagvlak voor Metapatroon leek te bestaan). Voilà, € [7x] exclusief BTW. En dat is volgens mij ook zo'n beetje het bedrag dat TNO en vooral Novay onder de noemer van Essence opgeveegd hebben, nota bene zònder enige vernieuwende bijdrage (of het moet de methode van frauderen zijn; met medeplichtigheid van de subsidieverstrekker sta je als fraudeur extra sterk).

Kan BFS zo'n vergoeding niet betalen? Dan halen ze het maar terug van Novay en TNO. En vooral het ministerie van EZ heeft ook veel goed te maken ...

Ik merk wel wat BFS ervan vindt. Waarom 'wil' BFS eigenlijk, wat mij betreft toch plotseling, mediation? Probeert BFS iets aan Information Dynamics te bieden?

Het lijkt mij overigens geen probleem dat iemand wat-er-staat niet onmiddellijk kan begrijpen. Het is nu eenmaal een verwikkelde zaak. Dat heeft de oplichter dus vanuit zijn 'belang' handig gedaan, want daardoor werpt hij een hoge drempel op om Information Dynamics te hulp te komen. Ik zou zeggen dat de mediator echter haar tijd moet nemen; haar factuur gaat naar BFS. En me dunkt dat een professionele mediator onmogelijk van een verwikkelde zaak kan schrikken.

■ Voorafgaand aan mediation besprak ik nogeens een concepttekst met enkele raadgevers. Hun commentaar betrof nagenoeg slechts details wat verwoording betreft. Hier geef ik mijn finale versie weer, te weten van 20 maart 2014.

oorspronkelijk geschil Als deelnemer aan consortium Essence bootst Bureau Forum Standaardisatie (BFS) de modelleertaal Metapatroon (Engels: Metapattern) na onder de naam Essence-taal. BFS zet aan tot valse concurrentie.

bijkomend geschil BFS ontkent nabootsing enzovoort, maar ontwijkt feitelijke weerlegging: aanhoudend corrupt gedrag. Dat bedrog 'speelt' van overheidszijde tot en met de allerhoogste niveaus van de ministeries van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelatie, van Financiën en van Economische Zaken.

verzwarende factoren Zelfs expliciet erkende BFS eerder het auteursrecht van Pieter Wisse/Information Dynamics. Ook liet BFS met instemming en intensieve medewerking van Information Dynamics een onafhankelijke evaluatie opstellen door Novay. Vervolgens zette BFS samen met Novay consortium Essence op.

thema's 1. rechten op de modelleertaal Metapatroon, 2. dienovereenkomstig zakelijke verhouding tussen Information Dynamics en Bureau Forum Standaardisatie/Logius en 3. behoorlijk bestuur.

schade van Information Dynamics en Pieter Wisse Door de kaping van Metapatroon verliest Information Dynamics prompt zijn reële aandeel op/van de prille markt aan consortium Essence c.q. bedrijfsmatige deelnemers (waaronder zgn kennisinstellingen TNO en Novay). Nota bene, die markt heeft Information Dynamics met Metapatroon als innovatie gemaakt.

Door plagiaat van Metapatroon pleegt consortium Essence met zijn deelnemers diefstal van de intellectuele eigendom van Pieter Wisse/Information Dynamics.

Information Dynamics ervaart het geschil als opgedrongen. Information Dynamics wenst 'gewoon' professioneel te werken. Het zelfs opzettelijke bedrog onder de noemer van Essence maakt dat echter vergaand onmogelijk.

De pogingen om schade te beperken en het geschil opgelost te krijgen kosten zéér veel tijd en moeite; vormen hoge psychische belasting voor persoon en gezin gedurende alweer meerdere jaren!

schade aan zgn algemeen belang Subsidiefraude door consortium Essence met zijn deelnemers inclusief BFS (ook: onrechtmatige staatssteun).

BFS verzuimt zijn publieke taak; voorlichting e.d. over de aldaar met Metapatroon allang bekende oplossingsrichting voor – modellering van – semantische interoperabiliteit op stelselschaal als zgn maatschappelijk thema blijft achterwege; voorspelbare, kostbare mislukkingen houden voorsnel nog onverminderd aan; zelfs maar de aanzet voor structurele verbetering blijft nog uit.

Information Dynamics staakt klachten aan het adres van BFS, indien BFS

- publicaties die onder de naam van (B)FS verschenen en waarin Essence aan de orde is rectificeert (op voorwaarde dat Information Dynamics instemt met de verbeterde versie)
- de eis van Information Dynamics steunt dat andere partijen hun publicaties over Essence rectificeren naar tevredenheid van Information Dynamics
- aan Information Dynamics een financiële schadevergoeding [...] betaalt
- [...] wetenschappelijk (promotie)onderzoek naar ‘de zaak Essence’ financiert.

Overig Information Dynamics is zeer graag bereid tot samenwerking met BFS om de schade aan het algemeen belang niet verder te laten toenemen resp. daadwerkelijke infrastructuur voor informatieverkeer te realiseren. Daartoe verstrekt BFS dan een onderzoek- en adviesopdracht aan Information Dynamics. Looptijd tot en met september 2017. Totale opdrachtsom [...] exclusief BTW. Nadruk op ontwerp en ontwikkeling van opleidingen (draagvlak, curriculum). In het geval van zo’n opbouwende opdracht is Information Dynamics tevens bereid om de eis op financiële schadevergoeding te verlagen.

Over ‘de zaak Essence’ houdt Information Dynamics onder de noemer van een zwartboek zoiets als een dossier bij. Tot dusver verschenen: [Hoofd op hol](#) en [Met klachten over integriteit enzovoort moet je blijkaar geen haast hebben](#). Beide delen van het zwartboek verwijzen naar verdere relevante publicaties.

Information Dynamics heeft de subsidiefraude onder de noemer van Essence gemeld bij het ministerie van Economische Zaken (midden 2012) en de FIOD (eind 2012). Bij de Europese Commissie (eind 2012) heeft Information Dynamics een formele klacht ingediend over onrechtmatige staatssteun door Nederland.

21 maart 2014, emailbericht aan ministerie van Economische Zaken – medewerker DGBI-I&K ■

Hartelijk dank voor uw uitvoerige, heldere toelichting met uw emailbericht dd. 20 maart 2014 als antwoord op mijn emailbericht dd. 15 december 2013. Alles duidelijk! En de – wat mij betreft opbouwend verlopen – hoorzitting op 6 februari jl. verklaart m.i. voldoende waarom ik “een langere tijd [heb] moeten wachten op een antwoord.”

Aankondiging van nader gesprek zie ik zeer graag tegemoet.

21 maart 2014, emailbericht aan ministerie van Economische Zaken – MT-lid directie Innovatie en Kennis (I&K), directoraat-generaal Bedrijfsleven en Innovatie (DG B&I) ■

Allereerst mijn hartelijke dank voor het verslag van de hoorzitting op 6 februari jl. Dat verslag ontving ik als bijlage bij uw emailbericht van 20 maart 2014.

Hierbij verklaar ik mij graag akkoord met de inhoud ervan. Dit houdt (dus) o.a. mijn schriftelijke bevestiging in dat ik mijn “klachten inzake overschrijding van de beslistermijn bij [mijn] Wob-verzoeken dd 19 en 27 september 2013” ingetrokken heb.

U hoeft er het verslag niet voor aan te passen, maar wellicht ten overvloede herinner ik u eraan dat ik tijdens de hoorzitting een afschrift bij u achterliet van de brief dd. 22 augustus 2012 van Information Dynamics aan de directie Wetgeving en Juridische Zaken, ministerie van Economische Zaken. Eén van de Wob-verzoeken in kwestie, dat van 19 september 2013, had daarop betrekking. Bij gelegenheid van de hoorzitting verzocht ik u kennis te nemen van de inhoud. De vraag waarmee ik die brief dd. 22 augustus 2012 besloot, stel ik dringender dan ooit en onverminderd met opbouwende insteek. Hij luidt: Kunt u constructieve kortsluiting helpen bereiken?

Kan het zijn dat u zelfs al geholpen hebt? Onlangs heeft Logius met Bureau Forum Standaardisatie de eerdere afwijzing van Information Dynamics' oproep tot mediation gewijzigd in nota bene een uitnodiging ervoor aan Information Dynamics. Voorzover u er 'achter' zit, ben ik u daarvoor zeer erkentelijk!

Voorts bedank ik u voor toezending van afschrift van de brief dd. 6 maart 2014 die de minister van Economische Zaken aan de voorzitter van de Tweede Kamer stuurde over "implementatie van de visie op het toegepast onderzoek." Zoals u tijdens de hoorzitting reeds schetste, heeft EZ als zgn stelselverantwoordelijke o.a. klachten serieus genomen om de inrichting voor innovatiebeleid te verbeteren. Dat juich ik uiteraard toe. Maar daarmee zijn plagiaat, valse concurrentie en subsidiefraude door consortium Essence met zijn deelnemers nog niet opgelost. En de schade is nog niet hersteld. Dat moet alsnog gebeuren.

Wat de toekomstige inrichting betreft heb ik zeker enkele overwegingen die ik zeer graag in informeel overleg met u deel. Ik stel het op prijs dat u mij daarvoor de nadere gelegenheid biedt.

Het door u aangekondigde antwoord van meneer Van den Bosch heb ik zelfs iets eerder dan uw bericht ontvangen. En zoals u per afschrift heeft kunnen zien, heb ik ook daarop zo vlot mogelijk positief gereageerd.

■ Beide emailberichten dd. 20 maart 2014 van EZ geven mij aanleiding voor alvast wat verdere opmerkingen.

Ja, uiteraard, openbaarheid mag "vervolgning van strafbare feiten niet in de weg [...] staan." Maar stel nu eens dat een bepaalde burger het vermoeden heeft, dat een overheidsinstelling zulke feiten gepleegd heeft, er zelfs mee doorgaat? Wanneer de verhoudingsgewijs toch al machteloze burger met een beroep op de Wob nadere aanwijzingen c.q. bewijzen zoekt, krijgt z/hij met verwijzing naar zgn uitzonderingsgronden echter feitelijk te horen dat de overheidsinstelling in kwestie wél haar eigen eventuele vervolging in de weg mag staan. Nee, dat bevordert allerm minst integere behandeling van klachten enzovoort.

Veronderstel verder dat de burger in kwestie om wat voor redenen dan ook géén formele rechtsgang wil ondernemen. Kan de overheidsinstelling zich aldus eenzijdig en duurzaam onttrekken aan gereede klachten? Staan er voor de burger te goeder trouw ècht geen andere wegen tot recht open?

Information Dynamics is volkomen ongewild in conflict geraakt met (consortium) Essence met zijn deelnemers en subsidieverstrekkers. Kunt u zich voorstellen hoe ontwrichtend dat vooral voor een piepklein, maar wel door-en-door innovatief bedrijf is? Kunt u zich voorstellen hoe moeilijk het met een opbouwende, vertrouwensvolle instelling is om dan tòch maar, eindelijk, een klacht over onrechtmatige staatssteun bij de Europese Commissie in te dienen? Dat heeft Information Dynamics pas gedaan na enkele jaren gekoeioneerd te zijn door (consortium) Essence met zijn deelnemers en/of subsidieverstrekkers.

Ik wil 'gewoon' dóór met mijn werk! Dat werk vind ik moeilijk, zeer interessant. Het vergt in elk geval van mij sterke concentratie. Maar diefstal en bedrog verhinderen dat sinds enkele jaren (!) vergaand. Ik voel mij gedwongen tot verdediging, opdat er niet nòg meer misbruik van mijn werk resp. dat Information Dynamics gemaakt wordt. Dat kost zo ongelofelijk veel

tijd en moeite!

En kunt u zich dan voorstellen dat ik het als de zoveelste bevestiging van ontkenning opvatte, dat niemand voor de beantwoording van de vragen van de Europese Commissie contact opnam met Information Dynamics? De betrokken Nederlandse overheidsinstellingen zijn blijkbaar blijven volharden in de modus van geschil ipv om te schakelen naar opbouwende samenwerking. Ik begreep ook wel dat mijn escalerende vragen om positieve aandacht een navenant grotere kans hadden om tegenovergesteld aan mijn bedoeling ermee opgevat te worden. Dat is tragisch in de klassiek Griekse betekenis.

Ja, volgens het referentiekader van geschil kan ik de redenering volgen dat, zoals u schrijft, “dit soort stukken [...] niet openbaar gemaakt worden.” Het hele referentiekader is echter zwanger van wantrouwen. Dat vormt aldus een bijna onneembaar obstakel voor samenwerking, laat staan voor broodnodige vernieuwing.

Werkelijke vernieuwing vergt zoiets als een niet-kader. Maar ja, daarmee kan een minister niet aankomen ‘als beleid.’ Dat is een principiële handicap.

De initiatiefnemers van consortium Essence, te weten Novay en Bureau Forum Standaardisatie, zijn op eigen kracht géén vernieuwers, althans niet wat methode resp. taal voor stelselmatige informatiemodellering betreft. De tragedie ontstaat doordat vooral Novay zich ten onrechte zo afficheert. Daarvoor steelt Essence werk van Information Dynamics. En daardoor heeft Essence vernieuwing zelfs effectief getorpedeerd. Want Information Dynamics, waar vooralsnog de kennis berust, verliest prompt de valse concurrentie met Essence resp. zijn zakelijke deelnemers.

Een consortium mikt kennelijk op versnelling van draagvlakgroei via deelnemers met gevestigde reputatie. Maar een reputatie heet gevestigd vanwege continuïteit. Kortom, wie voor vernieuwing afgaat op gevestigde reputaties kan subsidiegeld beter weggooien. Dan blijft onze samenleving zo’n consortium bespaard dat de echte vernieuwers in de vernieling rijdt.

In ‘de zaak Essence’ kan ik onmogelijk zoiets als “gouden driehoek” herkennen. Netzo overdrachtelijk de Bermudadriehoek, dat helaas wel.

Met de diefstal van de modelleertaal Metapatroon heeft Essence aanvankelijk de prille markt gekaapt en door gebrek aan deskundigheid vervolgens verziekt. Maar hoe kan Information Dynamics zonder de relevante markt voortbestaan? Kan Information Dynamics op eigen kracht onder die verziekte omstandigheden een nieuwe aanzet ‘ondernemen’? Hoe houdt Information Dynamics de inzet met/voor Metapatroon gefinancierd?

Zonder aanbod van subsidie was er nooit een consortium Essence gekomen. En was er dus evenmin zoveel kapot gemaakt.

De aanduiding kennisinstelling suggereert mensen met ... kennis. Maar de meeste medewerkers zouden er weleens vooral instellingskennis kunnen opdoen. Dat staat eerder borg voor behoud, dan voor vernieuwing.

Ik besef dat juist voor innovatie een stelsel nooit zodanig ingericht kan zijn dat misbruik op voorhand compleet uitgesloten is. Maar als het naar zijn aard niet proactief kan, moeten er werkzame reactieve voorzieningen zijn. Wat mij betreft is de totale opzet nog steeds onvoldoende evenwichtig.

Wat ‘de zaak Essence’ bloot legt, is dat een klacht niet behandeld kan worden door de kennisinstelling zelf waarop de klacht betrekking heeft. Dat levert drogredenen op om aan de klacht te ontsnappen, en als dat niet lukt volgen er ronduit leugens. Bijvoorbeeld, zoiets als een verslag van de alsmaar wijkende opstelling van de betrokken TNO-medewerker gaf ik met [Visitikaartprofessor](#) (november 2012). Op uitdrukkelijk verzoek van TNO’s voorzitter van de Raad van Bestuur was er eind januari 2013 nog een gesprek, maar ook hij slaagde er niet in om Information Dynamics ertoe te bewegen het deksel op de doofpot te helpen tillen. Intussen heeft het mij alom heel veel tijd, ergernis en zorgen gekost, dus allemaal ten koste

van mijn ‘gewone’ werk. Voor de rampzalige financiële gevolgen voor Information Dynamics kunt u de gepubliceerde jaarrekeningen bij de Kamer van Koophandel raadplegen.

Het betrokken MT-lid directie Innovatie en Kennis stuurde mij afschrift van de brief dd. 6 maart 2014 die de minister van Economische Zaken aan de voorzitter van de Tweede Kamer stuurde over “implementatie van de visie op het toegepast onderzoek.” Naar aanleiding daarvan heb ik tevens de notitie *Visie op het toegepaste onderzoek* bestudeerd.

Wat mij in genoemde brief ten aanzien van klachten opvalt, is dat ze door het ministerie van Economische Zaken als zgn stelselverantwoordelijke ‘benut’ zijn voor enkele wijzigingen, liefst verbeteringen van het stelsel. Dat is natuurlijk prachtig. Wat ik echter mis, is vermelding dat de concrete klachten alsnog adequaat zijn behandeld, of dat zulke behandeling zo spoedig mogelijk volgt. Helaas staan de klachten van Information Dynamics over valse concurrentie en subsidiefraude door consortium Essence met zijn deelnemers nog onverminderd open. TNO heeft voor wat Essence betreft aangetoond in o.a. misbruik van de subsidieregeling te volharden. Tja, wat dan? Volgens mij dient de “stelselverantwoordelijke” instelling in te grijpen. De structurele verbeteringen dammen als het goed is toekomstig misbruik in. Maar niet te vergeten moet daadwerkelijk reeds gepleegd misbruik uiteraard rechtgezet worden. Voor de zoveelste keer, Information Dynamics is niet uit op straf-, maar wèl op herstelmaatregelen!

De positieve verwachting van vergaande of zelfs complete zelfregulering door de kennisinstelling is ronduit naïef. Nota bene, dat geldt a fortiori voor onderzoek. De bedoeling met onderzoek is immers het verwerven van tot dusver onbekende ... kennis. En voor wèrkelijk nieuwe kennis is nu eenmaal kenmerkend dat er nog geen gezaghebbende toetsers zijn. Sterker nog, juist wie een gezaghebbende kennispositie bezit volgens het ene paradigma, kan resp. wil vaak een nieuw paradigma helemaal niet begrijpen.

De nieuwigheid van kennis maakt integere klachtbehandeling extra moeilijk. Zeg ook maar dat het extra eenvoudig is voor de aangeklaagde partij om als behandelaar de klacht te laten doodlopen. Zulke belangenverstrengeling is vragen om misbruik.

Want als kennis ècht nieuw is, kan de klager nergens terecht voor een ondersteunend oordeel. Dat is in die omstandigheden zelfs volstrekt ‘logisch,’ aangezien verder niemand reeds beschikt over dáárvoor benodigde kennis.

Ik zou zeggen, dat het voordeel van de twijfel daarom naar de klager moet uitgaan. In mijn geval heb ik o.a. TNO herhaaldelijk gevraagd om het vermeende verschil tussen Metapatroon en de zgn Essence-taal te expliciteren. Zolang de aangeklaagde partij daarin niet slaagt, verdient de klager gelijk te hebben en te krijgen.

De stelselverantwoordelijke kan de klager m.i. niet als het ware ermee afschepen het ‘maar’ onderling met de beklaagde uit te zoeken. Zo probeerde TNO zich ervan af te maken door werkstuk te verwarren met werktuig. De klachten van Information Dynamics betreffen Metapatroon als werktuig. TNO beweert iets anders ermee gemaakt te hebben. Al dan niet een ander werkstuk is echter irrelevant voor de klacht over nabootsing enz. van het werktuig. De klager moet altijd bij de stelselverantwoordelijke terecht kunnen om paal en perk te laten stellen aan zulke evidente misleiding. En gelet op het, zeg maar, misleidingspotentieel van juist nieuwe kennis zou het weleens kunnen dat de stelselverantwoordelijke voor evenwichtige verhoudingen het directe aanspreekpunt voor klachten moet zijn. Dat beschermt de kennisinstelling tevens tegen zichzelf.

Door klachten te vermelden als aanleiding(en) tot stelselwijziging erkent de stelselverantwoordelijke haar, de aanduiding zegt het natuurlijk al, verantwoordelijkheid voor eerdere ontsporingen. Er valt inderdaad wat te herstellen.

Mede op basis van ‘de zaak Essence’ lever ik graag bijdragen aan “de vormgeving van het innovatiebeleid.” En omdat die zaak helaas nog niet afgerond is, dient er m.i. opnieuw naar gekeken te worden, en wel op een manier die ook het terechte belang van Information

Dynamics borgt. Anders blijft het innovatiebeleid averechts uitpakken voor informatiemodellering op, daar is de term stelsel weer, stelselschaal.

Juist ik heb het volste begrip ervoor, dat innovatiebeleid alles wegheeft van de kwadratuur van de cirkel. Die bestaat dus niet. Wat is dan een opzet met zo min mogelijk gaten, risico's e.d.? Dat weet ik evenmin, maar deel graag mijn ervaringen met de gaten waarin mijn bedrijf dreigt te verdwijnen. Ik blijf – daarom – tegelijk vragen om hulp om Information Dynamics er weer uit te tillen en weer 'gewoon' aan het werk te kunnen.

■ Welke onderwerpen moeten volgens Information Dynamics tijdens a.s. mediation aan de orde komen? Zo neutraal mogelijk uitgedrukt als ik maar kan verzinnen, gaat het m.i. om 1. rechten op de modelleertaal Metapatroon, 2. dienovereenkomstig zakelijke verhouding tussen Information Dynamics en Bureau Forum Standaardisatie/Logius en 3. behoorlijk bestuur. Met dank voor je zetje om inderdaad punt 3 te expliciteren.

■ Naar verluidt wil de wederpartij in mediation formeel niet optreden als Logius, maar als Staat der Nederlanden, overigens onverminderd vertegenwoordigd door – hoofd van – Bureau Forum Standaardisatie. Voorzover ik thans kan beoordelen, verwelkom ik dat van harte.

■ Eerder vandaag, 10 april, was het gesprek over “implementatie van visie op toegepast onderzoek” met de directeur van de directie Kennis & Innovatie (EZ) en een lid van het managementteam. Daarvoor had ik me min of meer laten uitnodigen tijdens een zgn hoorzitting in februari jl.

Ik kreeg nu te horen (met hier de ruwe weergave in mijn woorden) dat er twee hoofdredenen zijn om een aantal kennisinstellingen een aparte positie te blijven geven. In de eerste plaats wil de overheid eigen onderzoekopdrachten door vertrouwde, gedurende wat langere periode vaste partijen laten uitvoeren. Ten tweede bestaat er belang bij onderzoekfaciliteiten die bedrijven niet zullen willen onderhouden.

Dat van die overheidsopdrachten, merkte ik op, valt bedrijfsmatig met – door mij verfoeide – raamoverkomsten te regelen. En kostbare faciliteiten horen m.i. bij uitstek thuis bij universiteiten.

Dat de kennisinstellingen in kwestie “toegepast onderzoek” doen met overheidssubsidie werd als slechts een restcategorie bestempeld met juist grotere overheidsinvloed vergeleken met het vroegere zgn contractonderzoek door zulke instellingen. Ik verkondigde als mijn analyse dat precies die activiteiten categorisch mank gaan aan/door onrechtmatige staatssteun, en dat een kennisinstelling dus het verkeerde adres is voor een klacht dáárover.

Ja, activiteiten volgens die aanvullend gesuggereerde reden (voorheen: cofinanciering, thans: toeslag) kunnen inderdaad extra zorg behoeven. Dat inzicht had EZ allang. Maar zoveel klachten zijn er ook weer niet ... Op dit punt wees ik erop, zoals Jelle Wijkstra ondervond voor zijn artikel [Weeffout in innovatiebeleid](#), dat gedupeerde partijen niet dūrven klagen vanwege ervaren afhankelijkheid voor opdrachten; een op angst gebaseerd beleid acht ik niet democratisch.

Nee, aan een klachtenbus direct bij het ministerie wordt niet gedacht, maar nieuwe maatregelen mikken erop dat EZ zich er wel degelijk mee bemoeit indien een kennisinstelling een klacht niet adequaat behandelde.

Nav. gedragsregels vroeg ik aandacht voor allang bestaande wet- en regelgeving die volgens mij stáát; daar hoeft niets bij.

Wat de klachten van Information Dynamics betreft maakte ik nogmaals melding van inmiddels gestarte mediation en dat ik daarover zeer verheugd ben. Ik voegde eraan toe dat de Staat der Nederlanden als wederpartij geldt, vertegenwoordigd door hoofd BFS. Vanwege mediationvoorwaarden schort Information Dynamics klachten aan EZ op, maar brengt

relevante punten uiteraard tijdens mediation op. Daarom suggereerde ik het MT-lid om contact op te nemen met hoofd BFS. Meer kon ik er op dat moment niet over zeggen, zei ik ook nog, gelet op de aangegane verplichting tot geheimhouding van wat er tijdens mediation gebeurt ... en ik verklaarde me graag bereid om (anders) vanuit mijn betrokkenheid het MT-lid volgens geheimhouding over de mediation te informeren ... wat haar, als ik het goed zag, een glimlach ontlokte (lees: wat ze beleefd weigerde).

De directeur herhaalde enkele malen dat EZ er voor de publieke zaak is en om ondernemers te helpen. Veel enthousiasme om de concrete problemen van Information Dynamics opgelost te krijgen bespeurde ik echter helaas nog steeds niet.

Op papier liet ik de notitie *Uit de gevarendriehoek* achter.

11 april 2014, emailbericht aan ministerie van Economische Zaken – MT-lid directie Innovatie en Kennis (I&K), directoraat-generaal Bedrijfsleven en Innovatie (DG B&I) ■

Nogmaals hartelijk dank voor uw uitnodiging en vervolgens het prettige gesprek zelf dat wij gisteren hadden met de directeur Innovatie en Kennis.

... maar blijkbaar had ik even nodig om terdege te beseffen, dat ik door dat gesprek toch wat in verwarring ben geraakt. En het duurde vervolgens nog weer even totdat ik de oorzaak ervan op het spoor meen te zijn. Ik hoop dat u me kunt helpen aan die verwarring gauw een einde te maken.

Wat mij verraste was dat de [directeur] het zgn contractonderzoek als ijkpunt nam voor “publiek gesubsidieerd onderzoek.” Omdat contractonderzoek – ik heb het even nagelezen in de brief dd. 6 maart jl. – voor “100% gefinancierd wordt door opdrachtgevers,” is de overheidsbijdrage onder het regime van de TKI-toeslag toegenomen. Want aan contractonderzoek droeg en draagt de overheid niets bij. Ja, dan is elke toeslag méér. Extra; zie ook verderop. Als ik het me goed herinner, opperde de [directeur] die toename van overheidsbemoeienis als argument vóór de conclusie dat concurrentie door de kennisinstellingen in kwestie is afgenomen.

Mijn eerste vraag aan u luidt, of ik hierboven correct verslag deed van de uitspraken terzake door de directeur Innovatie en Kennis. Zo nee, wat heb ik gemist?

Zolang u mijn vergissing niet herstelt, neem ik aan dat ik goed geluisterd heb. En zo ja, dan hoop ik dat u resp. EZ wilt overwegen om bedoeld ijkpunt te laten vervallen.

De [directeur] lijkt als volgt te redeneren. Met contractonderzoek was een bedrag x gemoeid. Dat gehele bedrag betreft, zeg maar, marktomzet en daarvoor moeten de desbetreffende kennisinstellingen (dus) concurrentie aangaan met (andere) bedrijven. Dankzij het toeslagregime in het kader van het topsectorenbeleid komt voor die instellingen een bedrag y aan overheidsbijdrage beschikbaar voor in elk geval een gedeelte van onderzoekopdrachten die voorheen volledig onder “contract” ofwel marktcondities werden uitgevoerd. Vervolgens vermindert de [directeur] x met y en, voilà, er is nog ‘maar’ voor $x-y$ sprake van markt met bijbehorende concurrentie. Welnu, is dat minder, of niet? Nou dan!

Ik ben geneigd om te zeggen dat het zelfs totaal irrelevant is voor mijn suggestie. Zodra y groter is dan nul beïnvloedt de overheid er concurrentieverhoudingen mee. En dan zal het regel zijn, dat de staatssteun onrechtmatig is.

Nota bene, in dit verband is de aanduiding precompetitief gauw misleidend. Weliswaar kan het object van onderzoek nog in zo’n pril kennisstadium zijn, dat niemand er al iets mee kan verdienen. Maar er moet formeel onderscheid gelden tussen dat object enerzijds en de facilitering enz. van het onderzoek ernaar anderzijds. Voor de facilitering bestaan voor de meeste ‘objecten’ wel degelijk allerlei zakelijke aanbieders, dus buiten de selecte kring van TO2-instituten. Daar is geen marktfalen aan de orde, dat sturing voor een bedrag van y rechtvaardigt. Daarentegen is het resultaat van dergelijk ingrijpen ... overheidsfalen.

Ik krijg toch wel te horen, als juist ik het ben die een verkeerde redenering volgt?

Mocht ik het vergaand bij het rechte eind hebben, dan biedt de vergelijking met de situatie van contractonderzoek geen argument vóór de conclusie van de [directeur] en zo door van EZ, maar er juist ... tégen. En dat strookt dan weer wèl met beweringen in zowel de notitie *Visie op het toegepaste onderzoek* (5 juli 2013) als de brief (over) *Implementatie van de visie op het toegepast onderzoek* (6 maart 2014).

Zo staat er in de notitie dat (p. 2) “de financiering van de instituten verhoudingsgewijs minder gebaseerd [zal] zijn op vaste rijksbijdragen vooraf.” Omdat minder dan het niets volgens contractonderzoek nu eenmaal niet kàn, moet de minister daarbij een ander ijkpunt in gedachten hebben gehad. Ook in de brief staat, dat (p. 3) “de vaste Rijksbijdrage aan de TO2-instituten daalt” en “staan [daardoor] de instituten financieel onder druk.” Zeg maar ijkpunt-1 is stellig – het bedrag van – de vroegere vaste financiële bijdrage.

Klopt, iets verderop in de brief heet het (p. 3) “dat via de TKI-toeslag extra onderzoeksmiddelen beschikbaar komen.” Maar de minister vestigt er beslist geen onafhankelijk ijkpunt-2 mee. Hij geeft daar meteen aan dat “extra” slechts een fractie van de daling bedraagt, waarbij de TO2-instituten dat extraatje ook nog eens moeten zien “terug te verdienen.”

Wat de minister als “extra” voorstelt, mag uiteraard niet (!) uit de context worden gehaald waarin het feitelijk betekent: iets minder daling ... waarvoor de TO2-instituten zelfs, tja, ik heb er geen ander woord voor, extra moeten concurreren om “een belangrijk deel van de dalende Rijksbijdrage terug te verdienen.” Overigens vind ik “belangrijk” wat overdreven, gelet op de voorgestelde bedragen, maar vooruit. Hoe dan ook, op die manier komt het extraatje van de overheid vrijwel altijd neer op onrechtmatige staatssteun voor onderzoekfacilitering oid. Zo ingewikkeld is dat in de meeste gevallen ook weer niet, dat concurrentie niet bestaat.

Het lijkt mij dat òf de directeur Innovatie en Kennis een ernstige denkfout maakt, òf dat ik dat doe. Nu probeerde hij mij tijdens ons gesprek herhaaldelijk gerust te stellen door melding te maken van de grote denkkraft die EZ sinds jaar en dag aan innovatiebeleid wijdt. Ik vertrouw erop dat u met wederom een beroep op zulke fenomenale denkkraft vlot mijn ‘falen’ kunt aanwijzen.

Anders is het natuurlijk helemaal niet zo’n slecht idee om die kracht juist eens aan te wenden – en anders is het natuurlijk ook geen kracht – voor een serieuze poging om mijn aannames en daaropvolgende redenering te volgen. Kortom, ik hoop en verwacht dat u dit bericht, evenals de notitie *Uit de gevarendriehoek* die ik aan het eind van ons gesprek bij achterliet, onverminderd opvat als opbouwende kritiek ter verbetering van ‘ons’ innovatiebeleid.

Wellicht ten overvloede herhaal ik dat onlangs tussen Information Dynamics en de Staat der Nederlanden mediation gestart is over het concrete geschil dat onder de noemer van (consortium) Essence bestaat. Omdat het ministerie van EZ op verschillende manieren (1. subsidieverstrekker volgens cofinanciering en 2. voorzitterschap College Standaardisatie) uitgesproken sterk bij dat geschil betrokken is, neem ik aan dat u daarover contact onderhoudt met hoofd Bureau Forum Standaardisatie (BFS) die de Staat gedurende de mediation vertegenwoordigt. Bij eerste gelegenheid zal ik ook hoofd BFS inlichten dat ik u (en de directeur Innovatie en Kennis) ervan op de hoogte bracht dat de mediation inmiddels een aanvang nam.

Ik kijk uit naar uw reactie met aanwijzing van mijn denkfout(en). Of vindt u er toch iets in zitten voor beleidswijziging?

■ Het zgn *Zwartboek consortium E.*, met dus E. voor Essence, is in twee delen verschenen: 1. *Hoofd op hol* en 2. *Met klachten over integriteit enzovoort moet je blijikbaar geen haast hebben.*

Helemaal aan het begin van beide delen heb ik de volgende oproep vermeld:

Wie meent bezwaarlijke onjuistheid en/of wijze van uitdrukking in dit zwartboek te herkennen en/of aanvulling relevant acht, verzoek ik dringend zsm contact op te nemen en mij daarop gericht **inclusief opgaaf van redenen** te wijzen. Indien ik de argumentatie als steekhoudend deel, volgt uiteraard netzo prompt en duidelijk herkenbare verbetering c.q. aanpassing.

Nota bene, tegenover Information Dynamics heeft tot dusver niemand ook maar enig bezwaar gemaakt.

Bewijsvoering voor plagiaat van Metapatroon door Essence staat gericht geleverd in de notitie *Zoek de verschillen!* Afgaande op de engelstalige versie *In search of differences* merkte een adviseur van Rand, eerder door BFS ingehuurd voor een tweede evaluatie van Metapatroon, op dat

it does appear to me that Essence is nothing more than Metapattern with a different name.

Zie voor een vraag nav. dit citaat ook de brief dd. 15 maart 2014 aan BZK.

■ Aanvullend op de twee zwartboekdelen en de notitie *Zoek de verschillen!* acht ik het volgende evenzo onmisbaar voor redelijke bespreking inclusief evenwichtige beoordeling van de plagiaatklacht.

Als antwoord op een Wob-verzoek stelde BZK (brief met kenmerk 2013-0000623668 dd. 22 oktober 2013) dat in “[d]e inhoudelijke weerlegging van de beschuldigingen” voorzien is met “twee (advies)rapporten.” Verder:

Naar aanleiding van uw beschuldiging dat sprake is van onrechtmatige staatssteun is in het najaar van 2011 onderzoek gedaan door de Landsadvocaat. Die heeft laten zien dat geen sprake is van onrechtmatige staatssteun.[...] Naar aanleiding van uw beschuldiging van plagiaat heeft [een] Directeur-generaal[...] melding gemaakt van een onderzoek in opdracht van Novay door een extern advocatenbureau[, Ventoux Law,] waarin de plagiaatclaim werd weerlegd.

De Landsadvocaat zelf bevestigde (bovenaan p. 3 van de brief met referentie RT/YO/10035776 dd. 4 oktober 2011)

[d]e eerste klacht, met betrekking tot de vermeende inbreuk op het intellectueel eigendom, [...] in het geheel niet behandeld [te hebben].

Toe maar, zo kwalificeert de Landsadvocaat zelf prompt zijn conclusie over de staatssteun op z’n minst als overhaast. Want de klacht over plagiaat verdient uiteraard zelfs voorrang.

Met die opmerkelijke verklaring door de Landsadvocaat blijft echter inderdaad het genoemde Ventoux-rapport dd. 17 januari 2012 over als de enige “inhoudelijke weerlegging [...] van de plagiaatclaim” waarop BZK zich tot dusver beroept.

Het kostte nogal wat moeite om dat rapport te pakken te krijgen. Maar toen het eenmaal gelukt was, heb ik de onzin dáárvan blijkbaar zodanig overtuigend aangetoond met *Open bedankbrief aan Ventoux Advocaten* (september 2012), dat nota bene zowel Novay als TNO zich er ter weerlegging van mijn plagiaatklachten aldaar niet (!) op waagde te beroepen. Dat gaf ze overigens slechts aanleiding voor verdere verdraaiingen en vervalsingen (zoals ik allemaal in het zwartboek geprobeerd heb tot in den treure te analyseren).

Voor een m.i. passende betekenis van plagiaat verwijs ik onverminderd naar het woordenboek dat ik raadpleegde (*Van Dale*, 1984). Daar staat in het lemma plagiaat:

1. letterdieverij; het overnemen van stukken, gedachten, redeneringen van anderen en deze laten doorgaan voor eigen werk; - bij uitbr[eiding] in toepassing op diefstal van allerlei andere geestelijke eigendom; - 2. een van anderen overgenomen deel van een geschrift enz.

Wat mij betreft helaas ook nog steeds passend, in *Ambtelijke willekeur en corruptie in Nederland* (Het Wereldvenster, 1978) omschrijft H. Bouman (p. 14)

corruptie [al]s het opzettelijk in een *vertrouwenspositie*, een dienstverhouding of openbaar ambt op het voordeel van een persoon of groep gericht handelen of nalaten van handelen, zodat een andere persoon of groep dan wel de maatschappij schade wordt toegebracht of niet tegen schade wordt beschermd.

■ Ik wilde nagaan wat Novay inmiddels op/via zijn Essence-webpagina voorstelt, maar ... kon 'm niet meer vinden. Van het gehele Novay blijkt slechts één webpagina over (www.novay.nl, geraadpleegd op 27 april 2014). Het betreft een kort bericht dd. 15 maart 2014 met de kop "Novay beëindigt haar activiteiten." Die parasitaire instelling zijn we dus kwijt. Hoe heeft BFS er ooit op kunnen vertrouwen? Blijft BFS zich ter weerlegging van de plagiaatklacht beroepen op het malafide Ventoux-rapport dat Novay liet opstellen?

■ Novay behoorde nooit tot de (volgens mij: zes) geprivilegieerde Toegepast OnderzoekOrganisaties. Daarom had Novay voor consortium Essence een opzetje met TNO nodig voor het verkrijgen van de gulle overheidssubsidie volgens zgn cofinancieringsregeling. Dat was natuurlijk al nooit een levensvatbaar bedrijfsmodel. Als je dan ook nog eens niets weet resp. kunt, is het vroeg of laat afgelopen. Wat stellig zoiets als Novay's faillissement is geworden, vind ik daarom geen verrassing. Dat onherroepelijke einde heeft Novay met inkomsten uit Essence (plagiaat van Metapatroon, valse concurrentie met financiële bijdragen van consortiumdeelnemers en subsidiefraude) hoogstens wat uitgesteld. Voor zover ik kan nagaan, is de uittocht van medewerkers daar reeds vorig najaar begonnen. Ook Oude Luttighuis heeft dus een heenkomen gezocht (en blijkbaar gevonden). Intussen heeft Essence met zijn deelnemers inclusief nota bene BFS de ooit veelbelovende aanzet met Metapatroon via BFS grondig om zeep geholpen. Hopelijk valt daarvan door mediation nog iets te herstellen ...

■ Oude Luttighuis heeft Essence-rapporten en artikel *Contexts for Concepts*, dus inclusief plagiaat van Metapatroon, ook gepubliceerd op resp. verhuisd naar ResearchGate. En blijkbaar nog als Novay-medewerker had Oude Luttighuis onverminderd het gore lef om 'op' ResearchGate in de categorie RDF de volgende 'vraag' te stellen:

We are working on a new (contextual) enterprise semantics methodology, which appears more powerful and scalable than set theory-based methods, including RDF. I pose this question to check how new it really is.

Tja, over eigenlijk gesproken ..., gejat, dus. Helemaal niets ... nieuw. De nabootsing van Metapatroon inclusief grondslagen is eens te meer evident door wat Oude Luttighuis vermeldt in enkele verdere bijdragen aan "questions and answers:"

Context should not be a grammatical concept, but a subjective one. We are currently deploying a semantics methodology, in which (intersubjective) contextuality is not just a feature, but the core (and even only) construct. This provides for an extremely concise (only one construct), powerful and flexible methodology, that combines the expressive powers of all approaches I know of, even RDF, and extends these with intersubjectivity and hence scalability. In doing so, the distinction between semantics and pragmatics disappears. They are one. Language is action ...

[...]

Our language includes intersubjectivity (subjective contextuality).

[...]

Considering language usability: our language has only one construct. With that single construct, all (more specific) constructs of conventional modelling languages

(information, process, rule, ontologies, ...) can be expressed, without losing any precision.

Zoals ik al zei, plagiaat!

28 april 2014, emailbericht aan ResearchGate – designated agent ■

subject: plagiarism by user of researchGate

I hereby contact you in your capacity as ResearchGate's designated agent.

Today, it has come to my attention that Paul Oude Luttighuis is a user of ResearchGate. In the article *Contexts for Concepts*, the report *Landkaart Semantische Interoperabiliteit*, and all reports on/for Essence, Oude Luttighuis has plagiarized my work Metapattern.

As you can already read in some of his contributions to “questions and answers,” Oude Luttighuis claims for what he calls “our language” to entail “only one construct.” However, it is precisely this construct of so-called contextual differentiation that is characteristic of Metapattern, a language for conceptual modeling much earlier developed by me.

Copying “the core (and even only) construct” of course amounts to, in fact by his own admission, completely copying Metapattern! See also [In search of differences](#) for my succinct analysis of Essence's and thereby Oude Luttighuis' plagiarism of Metapattern.

Please note that Oude Luttighuis, as an employee of Novay, was commissioned by the government of the Netherlands to perform an independent (!) evaluation of Metapattern. His plagiarism is therefore even most deliberate. (It served to ‘help’ Essence as a consortium to acquire a very large sum of government subsidy for innovation ... which it clearly was not by just copying Metapattern).

As the Dutch government commissioned two separate evaluations of Metapattern, I contacted the employee of Rand who had performed the other evaluation. On the basis of [In search of differences](#) dr. Jeff Rothenberg's straightforward comment was: “it does appear to me that Essence is nothing more than Metapattern with a different name.”

Metapattern is extensively documented, from 1991 on. Among those publications are my book *Metapattern: context and time in information models* (Addison-Wesley, 2001) and my dissertation *Semiosis & Sign Exchange: design for a subjective situationism* (Information Dynamics, 2002). Offering guidance to a reader, [Metapatroon, handboek stelselmatig informatieverkeer](#) supplies classified quotations (in both English and Dutch; the title of the handbook is in Dutch) subsequently giving her/him access to the respective source publications.

Calling on the Terms and Conditions of ResearchGate I request you to immediately remove from ResearchGate the article *Contexts for Concepts* and all reports claiming the Essence-language to differ from Metapattern.

I reserve the right the request for the removal of further documents posted on ResearchGate by Paul Oude Luttighuis.

28 april 2014, emailbericht aan ResearchGate – designated agent ■

I did provide you with the reference to an exact analysis of what Oude Luttighuis has copied.¹¹ I repeat: [In search of differences](#). What has in any way been 'faithfully' copied is

¹¹ Ik kreeg prompt als reactie:

[T]hanks for your message.

In terms of copyright law, a plagiarism is a copy (or direct derivate) of a text as a copyrighted work. In other words, object of protection is not the intellectual idea as such, but the expression. Stealing others' ideas, but expressing them in one's own words, is immoral and unethical[al] (not only) in science, but legal.

From the information you provided, I cannot see plagiarism in this sense. If you nevertheless think that it was the case, please present his and your texts where they match.

For the ethics part, I am not the right instance to judge on this; neither is ResearchGate itself as an entity

Metapattern's notation. And, as you probably mean with "expression," the description in words also closely resembles how Metapattern has been documented. I trust you to have a close look, thank you!

■ Daar had de advocaat 'in dienst van' ResearchGate nauwelijks twintig minuten voor nodig ... om zònder ook maar ergens naar te kijken zgn uitleg te verschaffen resp. zelfs reclame te maken voor - het gebrek aan - inhoudelijke insteek. Die procedure ken ik zo langzamerhand wel.

■ Me dunkt dat, uitgaande van alle werk(en) over Metapatroon, de beschrijvingen van de zgn Essence-taal gelden als (Auteurswet, artikel 13)

verveelvoudiging van een [...] geheele of gedeeltelijke bewerking of nabootsing in gewijzigden vorm, welke niet als een nieuw, oorspronkelijk werk moet worden aangemerkt.

Sterker nog, de “vorm” in de zin van geschrift bleef zelfs òngewijzigd.

■ Ik begreep het dus weer eens helemaal verkeerd. Die Terms en Conditions zijn er niet om slachtoffers van inbreuk te beschermen, maar ResearchGate tegen ... slachtoffers. Van weersomstuit beschermt ResearchGate tevens de plegers van inbreuk. Alsmaar kanslozere slachtoffers, waar doet me dat aan denken ...?

■ Veelzeggend is vaak precies wat ontbreekt. Maar het kost doorgaans extra moeite om te zien enzovoort wat er ... niet is (als het al lukt).

Kenmerkend voor de verzameling publicaties die Paul Oude Luttighuis op ResearchGate beschikbaar maakte, is dat hij steeds als (co-)auteur vermeld staat. Uiteraard, dat is allesbehalve merkwaardig.

Er ontbreken in die ResearchGate-verzameling echter enkele publicaties waarvoor dat kenmerk óók geldt, te weten vermelding van Oude Luttighuis (co-)auteur. Over patroon gesproken, het kàn geen toeval zijn dat wat er ... niet is, juist de publicaties zijn die door vergelijking van inhoud hem simpelweg ontmaskeren als plagiaris van Metapatroon. Zo valt er geen spoor te bekennen van de rapporten met-allemaal-zijn-naam-erop die in 2009 opgesteld zijn in opdracht van (Bureau) Forum Standaardisatie over evaluatie van Metapatroon resp. een verdere modelleercasus met Metapatroon. In chronologische volgorde van (oorspronkelijke) verschijning:

Abrahamse, M., P. Wisse en P. Oude Luttighuis, *Semantiek op stelselschaal, issues en oplossingsrichtingen*, 19 juni 2009.

Oude Luttighuis, P., *Met zoveel woorden, semantische interoperabiliteit op stelselschaal*, 7 december 2009.

Wisse, P., P. Oude Luttighuis, H. ter Doest en M. Abrahamse, *Praktijkmodellering van het begrip werkgever*, 18 december 2009.

Van de Essence-publicaties is op ResearchGate opmerkelijk afwezig:

Quartel, D., J. Verhoosel, L. Bodestaff, R. Stap, M. Steen en P. Oude Luttighuis, *Essence taaldefinitie en denkwijze, Voor het contextueel modelleren van concepten*, 31 mei 2011.

Kortom, hier is geen incidentele vergissing, maar opnieuw poging tot stelselmatige verhulling aan de orde. De BFS-rapporten bewijzen immers dat Oude Luttighuis, destijds medewerker van Novay, vertrouwd geraakt was met Metapatroon. Zijn bijdrage aan *Semantiek op*

[...]. We just can't check and approve or disapprove scientific content. But this is part of the community interaction that ResearchGate is a perfect platform for: We allow everyone to review other people's papers, so if it's a stolen idea, this can be part of the reviews by community members.

stelselschaal is bijlage C, het verslag van zelfs zijn evaluatie van Metapatroon, dus verricht in opdracht van (B)FS en als zodanig opgedragen aan Novay als onafhankelijke kennisinstelling. Hoe Oude Luttighuis daar methodiek inclusief notatie van Metapatroon beschrijft, staat wat later zowel structureel als in details ongewijzigd herhaald in *Essence taaldefinitie en denkwijze* als beschrijving van de zgn ... Essence-taal.

Wat ‘zegt’ Oude Luttighuis door weglating van hierboven wel genoemde publicaties? Omdat het feitelijk géén resultaat van vergeetachtigheid e.d. kan zijn, geeft hij aldus luid en duidelijk toe Metapatroon te plagiëren.

Hopelijk is het goede nieuws, dat hij evidente nabootsing van Metapatroon niet langer aandurft. Doorslaggevend is waarschijnlijk overigens slechts dat hij er niets meer aan weet te verdienen. Met allerlei handlangers heeft Oude Luttighuis alom echter grote schade veroorzaakt, en daaraan is nog altijd geen einde gekomen.

Het slechte nieuws is dus helaas onverminderd dat hij geen enkele aanstalten maakt voor herstel. Want door weglating ‘zegt’ hij tevens aansprakelijkheid enzovoort nog steeds te willen ontlopen. Ook – en vooral? – daarin blijven die handlangers hem vooralsnog trouw.

■ Met wat P. Borst stelt in zijn column *Geflest en in de steek gelaten* (in: *NRC Handelsblad*, 3 mei 2014, bijlage *Wetenschap*, p. 3) ben ik het natuurlijk grondig eens:

Diefstal van [...] werk is fraude [...] en vergiftigt de wortels van het wetenschappelijk bedrijf dat op vertrouwen is gebaseerd. [...] Als mensen [...] gaan gappen, komt het hele wetenschapsbedrijf op de tocht te staan. [...] Als de diefstal klaar is als een klontje, moet de dief worden aangeklaagd. [...] Wie steelt moet worden vervolgd. Wie stelen vergoelijkt, wordt diefjesmaat en hoort ook te worden aangepakt. [...]

Fraudebestrijding is [...] noodzakelijk [...] en wie zich daaraan onttrekt, deugt niet.

Op BFS vind ik voor hun relatie tot Information Dynamics voorts van toepassing wat Borst vermeldt als de plicht tot

beschermen[, om] de kastanjes uit het vuur te halen als er vuur ontstaat.

Enige bescherming van Information Dynamics door BFS enz. ontbrak echter volledig. Wat Novay betreft heeft Information Dynamics zich gelukkig tijdig gehouden aan wat Borst voor oriëntatie als “het belangrijkste” voorstelt, te weten dat

je [...] goed uitkijkt met wie je in zee gaat.

Niet meedoen met zo’n consortium, dus (hoewel mij de ernst resp. omvang van het bedrog onder de noemer van Essence pas later bleek).

■ Zie de notitie *Zoek de verschillen!* (januari 2012, Engelse vertaling: *In search of differences*) en de correspondentie met Jeff Rothenberg (Rand) over plagiaat van Metapatroon (eind januari 2012). Oh ja, en dan is er natuurlijk het rapport dat Jeff Rothenberg in opdracht van BFS schreef over Metapatroon (Engels: Metapattern). Dat is precies waarom juist zijn oordeel over de zgn Essence-taal in relatie tot Metapatroon relevant is. Bedoeld evaluatierapport van Jeff is gepubliceerd ‘op’ de website van Forum Standaardisatie: *Metapattern in Context*.

7 mei 2014, emailbericht aan Universiteit Twente – universitaire vertrouwenspersoon voor wetenschappelijke integriteit ■

Ik ben u zeer erkentelijk voor de moeite die u blijkbaar ook verder deed en dat u mij erover inlichtte met uw emailbericht van gisteren.

Van uw tweevoudige verklaring dat uzelf geen inhoudelijk oordeel velt, begrijp en aanvaard ik het onderdeel betreffende uw positie “als vertrouwensman.” Dat is duidelijk. In het algemeen vormt volgens mij gemis aan expertise daarentegen géén belemmering; zie ook verderop. Maar goed, dat doet in uw bijzondere geval dus niet (meer) ter zake.

Wat naar verluidt de reden is voor de heer Van Sinderen om zich niet “in de materie te verdiepen” begrijp ik dan weer helemaal niet. Want met zoveel woorden beweert hij, dat bestrijding van plagiaat hoogstens een luxe is. Ofwel, indien er “gezien zijn drukke werkzaamheden” geen tijd voor is, gebeurt het domweg niet. Dat klopt natuurlijk niet (wat u “als vertrouwensman,” als u mij dit commentaar veroorlooft, dan weer wèl zou moeten aangaan).

En of dat zijn wèrkelijke reden is, betwijfel ik. Het vergt m.i. niet of nauwelijks kennis van wat dan ook om door louter vergelijking van de door mij opgegeven citaten onmiddellijk te herkennen dat, vooruit, laat ik me voorzichtig uitdrukken, er sterke aanwijzingen voor plagiaat zijn. Overigens plaatst u die citaten in een emailbericht dat ik u op 27 februari 2014 zou hebben gestuurd; dat was in werkelijkheid op 1 februari 2014.

Om een àndere reden acht ik het wel degelijk wijs om een oordeel niet aan Van Sinderen in, zeg maar, z’n eentje over te laten. Bij behandeling van een klacht dient immers ook maar elke schijn van partijdigheid te worden vermeden. Naar ik inmiddels meen te weten, hebben Oude Luttighuis en hij in het verleden echter samengewerkt.

Tja, hoe verder? U vat het hopelijk niet persoonlijk op resp, als uiting van wantrouwen tegenover het ambt van universitaire vertrouwenspersoon voor wetenschappelijke integriteit dat ik weinig verwacht van een formele klacht aan het adres van het College van Bestuur. Ik liet u al weten zo’n stap niet te willen zetten. Daardoor zou slechts de rij groeien van geraadpleegde deskundigen die zich er bij nader inzien op beroepen ... òndeskundig te zijn, ... geen tijd ervoor (over) te hebben, enzovoort. En u zit natuurlijk ook niet op zo’n klacht te wachten.

Dat neemt niet weg dat ik graag zie dat “de zaak [uw] aandacht behoud[t,]” zodat u bij gunstige gelegenheid iemand alsnog voor een erkend gezaghebbend oordeel kunt benaderen. Wat ik als zo’n oordeel beschouw, nota bene, gaf een medewerker van het Amerikaanse Rand Institute reeds. Daarvoor moet u weten, dat wat Oude Luttighuis et al. in hun artikel *Contexts for Concepts* als “the Contextual CIMing language” voorstellen, precies (!) hetzelfde is als wat o.a. Oude Luttighuis gelijktijdig elders als Essence-taal opvoerde. De Rand-medewerker, die evenals Oude Luttighuis in opdracht van de Nederlandse overheid Metapatroon ‘onafhankelijk’ evalueerde, liet later op basis van mijn notitie *In search of differences* weten dat “it does appear to me that Essence is nothing more than Metapattern with a different name.” (Ook) bijgevolg geldt, kortom, dat “the Contextual CIMing language” een complete nabootsing is van Metapatroon (Engels: Metapattern). Ook dàt is dus duidelijk! Nogmaals hartelijk dank voor uw zorg om een integere uitkomst.

■ Zoals aangekondigd, als bijlage stuur ik je afschrift van *Wat is een semantische standaard en hoe kan College Standaardisatie die vraag (anders) beantwoorden?* Dat opstel annex voorstel schreef ik midden 2010 en het verscheen in 2011 als zgn working paper (in: *PrimaVera*, Universiteit van Amsterdam).

■ Ook verder vallen er, zoals adjunct-hoofdredacteur Jelle Wijkstra in *Opinie* (in: *AutomatiseringGids*, 22 mei 2014, p. 5) stelt over het begin “van het parlementair onderzoek door de commissie Elias [...] geen inzichten [te verwachten] die de kolommen van [dit blad] al niet eens gehaald hebben.” Wat Wijkstra onvermeld laat, is of AG ooit al dan niet iets extra’s wist te brengen.

Wat in elk geval ook AG m.i. nog volledig heeft gemist, is noodzaak om op reële stelselschaal een kwalitatief àndere opvatting, en zo door tot en met formele methode, te volgen voor beheersing van – ook nog eens veranderlijke – betekenissenvariëteit. Voor die blinde vlek is in hetzelfde AG-nummer het artikel *Het gaat niet zo slecht met automatisering* (pp. 26-27) door Theo Mulder en Hans Mulder exemplarisch. Het gaat meteen fout door hun vrijwel strikt

kwantitatieve, van-binnen-naar-buiten duiding van zgn IT-projecten. Uit onderzoek elders halen zij de tien voornaamste “faalfactoren” aan. Maar dus nergens, helemaal nergens gaat het over reële betekenissenvariëteit als hoofdpoging. Mulder & Mulder geven slechts door dat bijna alle “kleine IT-projecten” wel degelijk succesvol zijn. Wat willen zij daarmee zeggen? Kan één Groot Project voor mislukking worden behoed door er talloze kleine projectjes van te maken? Wie louter kwantitatief kijkt, zou daarin prompt de oplossing herkennen. Maar kwalitatief is juist alsmaar grotere onzin. De schaal van relevant informatieverkeer bepaalt nu eenmaal de reële betekenissenvariëteit, punt. Eenduidige modellering op die schaal vergt een methode annex taal met passende variëteit. Deugdelijke toelichting op Metapatroon als zo’n methode/taal heeft “de kolommen van AutomatiseringGids” echter nog altijd niet gehaald. Ja, Wijkstra rept terecht over “de uitdaging om te tonen dat de ICT-branche [...] over [...] leer]vermogen beschikt,” maar m.i. relevante lesstof kan ik er helaas nog niet in kwijt. Ere wie ere toekomt, Wijkstra heeft tot dusver wel als enige kritisch gepubliceerd over Essence; zie [Weeffout in innovatiebeleid](#) (24 oktober 2013). Zijn artikel maakt het voor het gelijknamige consortium, Essence, dus, stellig alweer moeilijker om ook verder een slaatje te slaan uit plagiaat van Metapatroon, bedankt!

■ Als columnist van *NRC Handelsblad* schreef Piet Borst reeds een zéér scherpe veroordeling uit van plagiarissen en van wie hun plagiaat in de doofpot houdt. In *Valse hoop* (in: *katern Wetenschap*, 7 juni 2014, p. 3) bekent hij vervolgens dat “[z]ijn vertrouwen in het zelfreinigend vermogen van de wetenschap [...] een deuk opgelopen heeft.”

Is zulk vertrouwen überhaupt niet wezenloos naïef? “Als de klokkenluider maar vasthoudend luidt,” beweert Borst, “gaan mensen op den duur iets horen.”

Volgens mij horen ze zelfs prompt “iets,” maar doen bij voorkeur ... helemaal niets. Of ze nemen actie uit angst voor hun eigen reputatie enzovoort. Aldus beschermen ze juist de plagiaris tegen de klacht en grijpen daarvoor drogredenen aan (omdat echte redenen nu eenmaal ontbreken).

Het is niet toevallig dat Borst vaststelt, dat “[h]et helpt als de klokkenluider niet bekend staat als een querulant[.]” Tja, wie lastig is, draagt immers zelf schuld ... Ik besef dat Borst zijn titel anders mikte, maar het is (ook) “valse hoop” dat met plagiaat “[u]iteindelijk [...] de wal het schip [keert].” Zolang verder niemand de klager helpt met slepen en trekken, profiteert de plagiaris.

Nogmaals, naar die noodzakelijke hulp kan de klager doorgaans helaas fluiten. Dat de klager zich tot en met formeel op bijstand kan beroepen, lijkt eerder een aansporing om haar/hem te isoleren ... wat ruimte schept voor de afleidingsmanoeuvre onder noemer van z/hij-is-lastig. Zo komt Borst (nog) niet verder dan zijn opmerking: “Frustrerend blijft de traagheid, waarmee spectaculaire [gevallen van oplichterij] worden aangepakt.” Aanpak? De enige die vooralsnog aangepakt wordt, is vrijwel altijd ... de klager.

Volgens Borst verloopt klachtbehandeling traag, “[a]ls knoeiers het doorlichten van hun werk systematisch belemmeren.” Hoe naïef kan je zijn?! Daar zijn ze nu net knoeiers, zeg ook maar oplichters, voor. Natuurlijk probeert de plagiaris aandacht af te leiden van haar/zijn diefstal. Wie behoort tot de gevestigde orde, gaat er meestal gretig in mee. Kortom, maakt zich medeplichtig. Borst lijkt weliswaar die conclusie inmiddels bereikt te hebben, maar durft ‘m alleen nog niet zo duidelijk op te schrijven voor de lezers van de krant.

■ Voor wie zich helder qua inhoud en vorm “een beeld [wil] vormen van de overeenkomsten” is juist de – beknopte – notitie [Zoek de verschillen!](#) bedoeld. Zo vond Rand-medewerker Rothenberg de engelstalige versie [In search of differences](#) blijkbaar onmiddellijk overtuigend. Voor wie zich desondanks nader wil oriënteren, bevat [Zoek de verschillen!](#) / [In search of differences](#) relevante literatuurverwijzingen.

Zoals in *Zoek de verschillen! / In search of differences* is aangegeven, laat zich de zgn Essence-taal als complete nabootsing van Metapatroon het eenvoudigst tot in detail bepalen door vergelijking van de inhoud van *Semantiek op stelselschaal* (Bureau Forum Standaardisatie, 19 juni 2009), en daar vooral bijlage C, met die van Essence taaldefinitie en denkwijze (Essence, versie 31 mei 2011). Voor een beschrijving van Metapatroon acht ik nota bene het (B)FS-rapport *Semantiek op stelselschaal* extra beduidend als bron, omdat daarmee in één moeite door de opzet vast staat van het latere plagiaat door consortium Essence en zijn deelnemers c.q. het misbruik van vertrouwen van Information Dynamics.

Voor zeer uitgebreide documentatie, althans over Metapatroon, kan iedereen terecht ‘via’ [Metapatroon, handboek stelselmatig informatieverkeer](#).

Wellicht ten overvloede herinner ik aan de omschrijving van plagiaat in een woordenboek (Van Dale, 1984, lemma plagiaat):

1. letterdieverij; het overnemen van stukken, gedachten, redeneringen van anderen en deze laten doorgaan voor eigen werk; - bij uitbr[eiding] in toepassing op diefstal van allerlei andere geestelijke eigendom; - 2. een van anderen overgenomen deel van een geschrift enz.

Wie volhoudt dat de Essence-taal onderscheidend vermogen heeft, moet m.i. vooral aantonen welke verschillen met Metapatroon er precies (!) zijn ad 1, dus wat betreft (taal)elementen en aanwijzingen voor hun samenhang tot model(constru)cten. Dat is tot dusver echter niemand gelukt, integendeel.

Ik kan me overigens niet voorstellen, dat juist BFS een dergelijke vraag nooit gesteld heeft aan in het bijzonder Novay/P. Oude Luttighuis. Uiteraard heb ik er zelfs herhaaldelijk naar gevraagd, maar stuitte bij Essence-deelnemers helaas consequent op doorzichtige ontwijkingen.

■ In het eerste Essence-voorstel is er sprake van, dus formeel volgens TNO namens consortium Essence, dat (zie voetnoot 1 en 3 in [Hoofd op hol](#))

[o]p dit moment [...] zo’n manier van context-gebaseerd informatie modelleren nog niet [bestaat], laat staan methodisch of softwarematige ondersteuning daarvoor.

Maar in 2007/2008 verklaarde GBO.Overheid/BFS in zgn specifiekverklaringen dat Information Dynamics zo’n methode en software heeft uitgewerkt. En zowel die methode, Metapatroon dus, als software zijn inderdaad in BFS-projecten gebruikt ... wat BFS vervolgens als deelnemer aan consortium Essence echter ontkent. Hoezo, “bestaat nog niet”? Ik slaag er maar niet in om er behoorlijk bestuur in te herkennen.

■ Een kwestie van integriteit ... Ik krijg ingepeperd dat de Staat der Nederlanden slechts vatbaar zou zijn voor strikt juridische argumenten (wat dat ook zijn). Brrr, als dat klopt, ... klopt er in onze samenleving natuurlijk iets zelfs principieel niet. Want op die manier houdt de overheid zich niet aanspreekbaar voor inbreuk op behoorlijk bestuur, enzovoort. Indien de zgn achterban van betrokken ambtenaar het belang van integriteit niet ziet, moet hij uiteraard bestuurders en andere ambtenaren met voorrang dáárvan overtuigen. Dat is voor hem dan een moeilijke opgave, alle sympathie dus, maar voor een burger is niets redelijker en dringender dan zo’n verzoek aan de overheid.

Als bewijsvoering voor inbreuk op integriteit, en voor bedrog, volstaan 1. de specifiekverklaringen 2007/2008, 2. de brief dd. 27 maart 2012 van directeur Logius aan Information Dynamics en 3. de emailcorrespondentie uit 2012 met Rand-medewerker J. Rothenberg.

Om het hier alvast vóór te kauwen, om te beginnen in bedoelde specifiekverklaringen staat o.a.:

[D]e bekende studies [...] gaan [uit] van een vrij statisch concept van semantiek. Willen bestaande knelpunten rondom semantiek [echter] kunnen worden opgelost dan zijn een visie en onderzoeksmethode nodig die recht [doen] aan de variabiliteit van de e-overheid en daarmee aan de inhoud van semantische begrippen. Uit onderzoek dat het Bureau Forum Standaardisatie heeft gedaan blijkt dat in Nederland slechts één persoon een visie, methoden en software heeft uitgewerkt die ingaat op die variabiliteit: dr. ir. Pieter Wisse. Hij heeft die visie uitgewerkt in diverse verschijningsvormen waaronder software. Wisse behoudt het auteursrecht voor op deze verschijningsvormen. Zonder Wisse kan de waarde van het concept niet worden beproefd. Beoogd wordt het concept van de variabiliteit in een praktijktoets te beoordelen. Op het moment dat het concept in de praktijk bewezen is zal nader onderzocht worden hoe Wisse meerjarig bij het project betrokken kan worden omdat het onwaarschijnlijk is dat buiten het auteursrecht van Wisse gericht en adequaat gehandeld kan worden.

Directeur Logius verklaart:

BFS heeft er [...] op gewezen het belangrijk te vinden dat de afhankelijkheid van [P.E. Wisse] als persoon wordt verkleind.

Jeff Rothenberg (die Metapatroon eerder in opdracht van BFS evalueerde) stelt:

[I]t does appear to me that Essence is nothing more than Metapattern with a different name.

Neem dat bijelkaar en, voilà, daar is blijkaar vooral qua integriteit iets grondig misgegaan.

■ Is inbreuk op het auteursrecht slechts aan de orde in geval van letterlijk overnemen? Nee, de Auteurswet biedt (veel) ruimere bescherming van de maker van een werk. Dat ben ik nogeens extra nagegaan. Neem artikel 13. Daarvan luidt de tekst als volgt (op 24 juni 2014 overgenomen van wetten.overheid.nl):

Onder de verveelvoudiging van een werk van letterkunde, wetenschap of kunst wordt mede verstaan de vertaling, de muziekschikking, de verfilming of tooneelbewerking en in het algemeen iedere geheele of gedeeltelijke bewerking of nabootsing in gewijzigden vorm, welke niet als een nieuw, oorspronkelijk werk moet worden aangemerkt.

In publicaties van consortium Essence is de zgn Essence-taal overduidelijk een “geheele of gedeeltelijke bewerking of nabootsing in gewijzigden vorm” van mijn publicaties en, nota bene op vertrouwensbasis, exclusieve mondelinge uitleg over Metapatroon, in het bijzonder wat de beschrijving van de modelleermethode/-taal als zodanig betreft (en waarop mijn klacht aan het adres van Essence en zijn deelnemers betrekking heeft). De Essence-publicaties als “verveelvoudiging” gelden daarom inzake de zgn Essence-taal nadrukkelijk “niet als een nieuw, oorspronkelijk werk.” Van letterlijkheid als criterium valt in de Auteurswet zelfs geen spoor te bekennen, laat staan uitputtend!

Bijgevolg is wel degelijk inbreuk aan de orde omdat, mede door de afspraken waarvan de specifiekverklaringen van GBO.Overheid (thans: Logius) getuigen, géén van de uitzonderingsbepalingen in de Auteurswet op de Essence-publicaties van toepassing is. Kortom, ik doe o.a. een beroep op de rechten die artikel 25 van de Auteurswet mij met Information Dynamics toekent als de maker van het werk dat ik Metapatroon (Engels: Metapatroon) noem.

Voorts merk ik op dat jurisprudentie aangeeft dat de bewijslast berust bij wie beticht is van inbreuk.

■ Wat Marike Stellinga analyseert in haar column *Doe niet alsof u een financiële dombo bent* (in: *NRC Handelsblad*, katern *Economie*, p. 2) geldt helaas vrijwel algemeen. Alom wordt

onbegrip aangevoerd als vals excuus. Stellinga noemt het “gecultiveerde naïviteit.” De aanduiding gecultiveerde corruptie lijkt helaas maar al te vaak zelfs passender. Wie “financiële producten” vervangt door, tja, zèg het maar ..., ziet tegenwoordig dat excuus overal opduiken, voor van alles en nog wat.

Allereerst merkt Stellinga op:

[Z]o ingewikkeld zijn [x-en] in de kern niet. Er is [...] sprake van mythevorming. [...] Je hoeft niet hyperintelligent te zijn om normale [x-en] te begrijpen, je moet je er gewoon in verdiepen.

Ten tweede,

als je ze niet begrijpt, moet je ze niet kopen. Je bent echt een driedubbele oen als je dat wel doet. Dan kan je namelijk de risico's [er]van [...] niet overzien, en is de kans te groot dat je wordt opgelicht. [...] Dus: te ingewikkeld om te begrijpen = levensgevaarlijk en potentieel oplichterij.

Wat bedrog door Essence in stand houdt is, in Stellinga's woorden,

dat zelfs professionals [...] zich verschuilen achter het niemand-begrijpt-het-excuus.

Zo van, als niemand Metapatroon zelfs maar kàn begrijpen, tja, wie kan dan überhaupt iets redelijks erover zeggen of iets anders erop lijkt? Nee, niemand toch! Enfin, de zgn

professionals van Novay zijn inmiddels failliet. Zelfs in oplichten waren ze niet ...

professioneel. Maar die bij de overheid kunnen eindeloos doorgaan met wat Stellinga als “het meest hinderlijke” aanwijst. Dat is wat mij betreft dus véél te mild uitgedrukt.

Zij besluit met een oproep:

Zullen u en ik afspreken dat we het ik-begreep-het-niet-excuus niet meer accepteren als valide? [...] Als we allemaal blijven doen alsof we [...] dombo's zijn, wordt het nooit wat.

■ Information Dynamics gaat geen overeenkomst aan indien de beoogde wederpartij zich aanhoudend corrupt gedraagt.

Wanneer die partij haar corrupt gedrag onder de noemer van Essence niet beseft, en met klakkeloos overgenomen falsificaties ter ontkenning nogeens voortzet, is zij gevaarlijk dom. In het andere geval is zij gevaarlijk doortrapt. Hoe dan ook neemt Information Dynamics het integriteitsrisico voor zichzelf niet met een overeenkomst.

■ Wat projectdeelnemers financieel bijdragen aan een project volgens het TNO

Cofinancieringsprogramma is, zoals valt te lezen in o.a. de TNO-brochure *Het programma in kort bestek*, “[a]thankelijk van de mate van nieuwigheid.” Hoe nieuwer, des te hoger pakt de overheidssubsidie uit (en navenant des te lager de, zeg maar, eigen bijdrage van een deelnemer).

Kortom, subsidieverstrekking volgens het TNO Cofinancieringsprogramma drááit zelfs uitgesproken om “de mate van nieuwigheid.”

Kenmerkend voor nabootsing is dat het resultaat ervan juist totaal **niet** ... nieuw is.

Wie beweert dat nabootsing niet relevant is voor – beoordeling van – zulke staatssteun, verkondigt dus klinkklare onzin.

Als een jurist nota bene beroepsmatig zo'n pertinent valse bewering doet, is z/hij òf onbewust volkomen ondeskundig, òf praktiseert bewust/opzettelijk misleiding. Dat lijkt rijp, hoe je het ook wendt of keert en zeker als er van een recidivist sprake is, voor melding aan een tuchtcollege (maar op mijn weg vind ik zulke actie overigens niet liggen).

Indien de projectdeelnemer zich vervolgens beroept op c.q. verschuilt achter die zgn juridische vertekening-in-opdracht, geldt uiteraard hetzelfde: dom òf doortrapt. Van een overheidsorganisatie zou het hoe dan ook onbehoorlijk bestuur zijn (en dat is wèl het thema van mijn keuze)

■ Ziet een mediator het als cruciaal onderdeel, zeg maar inhoudelijk, van zijn opgave om extra alert te zijn op onzinnelijke en/of irrelevante, en daardoor – op z'n minst sluipend – verstorende, destructieve enzovoort, beweringen? Mochten ze door partijen gemaakt worden, dan zou hij ze m.i. prompt buiten de orde van relevante argumentatie moeten verklaren. Op pogingen tot obstructie, falsificerende intimidatie e.d. moet hij alle betrokken partijen dus zsm zonodig aanspreken.

■ Afgezien van hun namen, verschillen de modelleertaal Metapatroon¹² en de Essence-taal¹³?

■ Gelet op ervaring met zowel Metapatroon als Essence zou juist BFS de verschilvraag prompt en duidelijk moeten beantwoorden.

■ Martijn Houtman merkte nog op (onderstaand bewerkt opgenomen):

Zelfs als Essence qua inhoud voortbouwt op Metapatroon, is Information Dynamics (ID) opgelicht. Onder voorspiegeling door BFS dat ID een aantal jaren werk zou krijgen (zie zgn specifiekverklaringen), heeft ID een organisatie (Novay) kennis van ID laten evalueren. Deze organisatie heeft vervolgens van BFS de opdracht gekregen werk over te nemen om de afhankelijkheid van ID te verkleinen. Dat van de uitvoering van die opdracht weinig tot niets terecht is gekomen is jammer, maar maakt voor het oplichten niets uit.

Het antwoord op de inhoudsvraag is beslist niet allesbepalend en daarom hoeft er zeker niet alles aan te worden opgehangen ter vaststelling van bedrog enzovoort.

■ Is er verschil tussen de modelleertaal Metapatroon en de Essence-taal?

Voor een inhoudelijk antwoord telt uiteraard wat een modelleertaal principieel uitmaakt. O.a. W.A. Woods beschrijft die crux; zie *What's in a Link: Foundations for Semantic Networks* (als hoofdstuk opgenomen in: *Representation and Understanding, Studies in Cognitive Science*, samenstellers D.G. Bobrow en A. Collins, Academic Press, 1975, pp. 35-82). Woods noemt een modelleertaal daar een “semantic network notation” en daarvoor geldt dat (p. 49)

it is necessary not only to specify the types of nodes and links that can be used and the rules for their possible combinations (the syntax of the network notation) but also to specify the import of the various types of links and structures—what is meant by them (the semantics of the network notation).

Met de notitie *Zoek de verschillen!* (januari 2012) heeft Information Dynamics nogeens kort en bondig aangetoond dat zulke specificaties voor de Essence-taal op precies hetzelfde neerkomen als voor Metapatroon. Ofwel, er is géén sprake van dat de Essence-taal qua relevante specificaties ook maar iets verschilt van Metapatroon.

Beweringen in de zin dat consortium Essence voor de zgn Essence-taal voortborduurde op Metapatroon, zijn daarom vals en misleidend. Nogmaals, aan de Essence-taal als modelleertaal heeft Essence ten opzichte van Metapatroon niets maar dan ook helemaal niets gewijzigd dan wel toegevoegd.

Wie dat anders ziet, en ernaar handelt, moet het veronderstelde verschil in alle redelijkheid exact aangeven. Dat is al die jaren echter niemand gelukt, terwijl Information Dynamics de inhoudsvraag toch voortdurend stelt.

BFS nam mede initiatief tot en deel aan Essence. Nota bene BFS zelf is dus bij uitstek in staat om de inhoudsvraag te beantwoorden vanwege intensieve inhoudelijke bemoeienis met zowel Metapatroon als Essence.

De totale inhoudelijke overeenkomst van de Essence-taal met Metapatroon is wèl bevestigd.

¹² Met de in 2002 deels gewijzigde schematechniek.

¹³ Zoals beschreven in het rapport *Essence taaldefinitie en denkwijze* (Essence, versie 31 maart 2011).

De bevestiging – ook meteen tegenover BFS – door Rand-medewerker J. Rotherberg is uiteraard van extra belang, omdat hij eerder Metapatroon in opdracht van BFS evalueerde. De deelnemers van Essence plegen inbreuk op wetenschappelijke integriteit. Zie [Notitie Wetenschappelijke Integriteit](#) (KNAW, NWO en VSNU, 2001, pp. 6-7) voor “voorbeelden van inbreuk op de wetenschappelijke integriteit.”

Pas op basis van het antwoord op de vraag naar al dan niet inhoudelijk verschil tussen Metapatroon en de Essence-taal, is eventuele oriëntatie op zgn juridische positie zindelijk. Zo ligt met de Auteurswet de nadruk op vorm. Het verband met inhoud is door de wet echter niet zomaar wèg, integendeel. Dankzij vaststelling van inhoudelijke overeenkomst kan een later geproduceerde vorm simpel worden herkend als bewerking van een eerdere, oorspronkelijke vorm. Als maker geldt wie de oorspronkelijke vorm produceerde en de Auteurswet geeft die maker vervolgens bepaalde rechten met bijbehorende bescherming tegen inbreuk erop.

(Maar) het idee van mediation is volgens mij juist om zgn juridische positie(s) niet te laten overheersen. Want anders moet je er voor het aandeel van BFS in de zaak Essence natuurlijk en volgens mij dan zelfs nadrukkelijker, uitgebreider enz. ook wet- en regelgeving over behoorlijk bestuur, onrechtmatige daad, en ga zo maar door, bijhalen.

Wie daarentegen onmiddellijk een overwegend vormgericht referentiekader zoals de Auteurswet toepast, ontwijkt feitelijk de inhoudsvraag waarop redelijk antwoord voorrang verdient.

Indien de Staat der Nederlanden de cruciale inhoudsvraag onzinnig resp. onzindelijk blijft beantwoorden, heeft zelfs mediation blijkbaar geen enkele ... zin en houd(t) ik (information Dynamics) ermee op. In dat geval is ons zesde (!) gesprek, op 17 juli 2014, tevens ons laatste.

■ De staatssecretaris van Financiën heeft de Belastingdienst onder zijn hoede. In een vraaggesprek over o.a. “de problemen bij de Belastingdienst” (*NRC Handelsblad*, 12 juli 2014, pp. 10-11) zegt hij daarover

dat we alle fouten elke dag gaan melden, standaard.

Uiteraard is het, zachtjes gezegd, nogal merkwaardig om dat als een cultuuromslag te presenteren, terwijl de nadruk met/voor openbaar bestuur op integriteit moet liggen. Of betekent integriteit (ook) voor medewerkers & bestuurders van die overheidsinstelling iets anders dan wat burgers verwachten? Met andere woorden, houdt de staatssecretaris zichzelf voor de gek, of de lezers annex burgers? (Ik vrees dat het antwoord luidt: allebei.)

Hoe dan ook lijkt de staatssecretaris te vergeten dat het melden ervan vergt dat ‘ze’ fouten (h)erkennen. Met pertinente ònwil tot melding blijft dat echter moeilijk, zo niet onmogelijk ... en verandert er feitelijk dus nog steeds niets.

Nee, de melding door de Belastingdienst dat ‘ze’ met Essence faliekant fout zaten, heb ik in elk geval nog niet ontvangen. En ik heb volgens mij ook daar toch duidelijk inclusief herhaaldelijk genoeg op zulke fout(en) gewezen resp. erover geklaagd.

■ Ook concreet met de zaak Essence gaat het op allerlei manieren over onwetendheid. Daarop werpt Cornelis L. Kruithof met zijn boek(je) *Onwetendheid en sociaal gedrag, een wijsgerig-sociologische studie over beperkte informatie* (Van Loghum Slaterus, 1975) helder licht. Zo omschrijft hij (p. 103)

[e]en oplichter [als] iemand die het in hem gestelde vertrouwen misbruikt voor de behartiging van eigenbelangen.

Dat gebeurt door onthouden, verdraaien e.d. van informatie: misleiding. Kruithof voegt eraan toe, dat (p. 103)

[b]edrog [...] zelden onbekend [blijft] omdat het als mechanisme een problematische toestand schept die het sociale leven complexer maakt. Bij vertrouwen is het omgekeerde het geval.

Inderdaad (p. 104),

[h]et onbekend blijven van misbruik van vertrouwen hangt van meer factoren af dan de bedriegende persoon kan controleren, waardoor een reële mogelijkheid ontstaat dat de onwetende persoon, die vertrouwen heeft, op den duur te weten zal komen dat zijn vertrouwen werd misbruikt.

Mijn reconstructie, gunstiger kan ik het voor BFS onmogelijk bedenken, luidt dat Novay (voorheen: Telematica Instituut) voor de opzet van consortium Essence in eerste aanleg feitelijk BFS ... oplichtte. Dat was nogal simpel, omdat Waters (hoofd BFS) en Abrahamse (medewerker BFS) zich kennelijk nergens in verdiepten. Toen Oude Luttighuis (Novay) een forse subsidieaanvraag ter accordering aan BFS voorlegde, zo veronderstel ik, leek het Waters echter tòch verstandig om dat op de valreep tenminste door mij (Information Dynamics) te laten bekijken. In elk geval bespaarde dat zowel Waters als Abrahamse de moeite om erin te duiken (en aldus hielden zij zich vergaand onwetend; zie ook verderop voor hùn duurzame voordeel ermee), nietwaar? Om daar geen argwaan te wekken, liet wel dat ik moet speculeren, stemde Oude Luttighuis in met Waters' verzoek en stuurde mij bijlage D van *Projectvoorstel Cofinanciering voor Essence – fase 1* (TNO, versie 3 september 2010; opsteller was ongetwijfeld Novay's Oude Luttighuis).¹⁴

Ik kan me niet voorstellen dat Oude Luttighuis dat document op zijn eigen initiatief aan mij (Information Dynamics) ter inzage gaf. Nee, eerder had hij niets over Essence laten weten (met uitzondering van een enkele 'vraag' dat ik maar moest zeggen hoe ik erbij betrokken wilde zijn; daarop heb ik ook meteen als antwoord gegeven dat ik resp. Information Dynamics voorkeur gaf aan een andere opzet, en welke dat was).

Enfin, pas door bedoelde subsidieaanvraag ontdekte ik (Information Dynamics) dat "vertrouwen werd misbruikt," enzovoort. Overigens had ik al eerder mijn misnoegen erover geuit dat Oude Luttighuis geen melding meer maakte van Metapatroon. In dat stadium noemde ik zijn handelswijze nog geen plagiaat. Zeg ook maar dat ik vertrouwen in hèm allang kwijt was, maar dat Information Dynamics zo brutaal kon worden opgelicht, zelfs met medeplichtigheid van BFS, kon ik me nog niet voorstellen ...

En omdat BFS weigert toe te geven door Novay te zijn opgelicht (en op z'n minst voorwendt op Novay te blijven vertrouwen), lichten ze dus sàmen met overige Essence-deelnemers Information Dynamics op ... èn de Nederlandse samenleving vanwege subsidiefraude. Kruithof geeft tevens duidelijk aan, hoe de diverse deelnemers aan Essence nota bene vergeefs proberen om klachten van Information Dynamics te weerleggen (p. 71):

[D]e mens [komt] in een argumentatie tot generalisaties omdat hij van de zwakte van het gebruikte argument op de hoogte is of deze zwakte onbewust aanvoelt. Al generaliserend wil de discutant nadrukkelijk [zijn] onwetendheid verdoezelen.

Over "corruptie" merkt Kruithof op (p. 84)

dat het hier om daden gaat waarvan personen enerzijds menen dat zij op grond van hun positie verricht moeten worden, maar waarvan zij anderzijds weten dat zij niet in overeenstemming zijn met de ethiek van hun beroep[.]

En dat (p. 84)

maakt het voor deze mensen noodzakelijk om de buitenwereld over hun handelswijzen onwetend te laten.

Met – ontwikkeling resp. pose van – eigen onwetendheid kan iemand dat natuurlijk gemakkelijker, om te beginnen – en te eindigen? – tegenover zichzelf rechtvaardigen (p. 70):

¹⁴ Van wat vervolgens allemaal (niet) gebeurde biedt Zwartboek E. verslag; voor deel 1, zie [Hoofd op hol](#).

[D]e mens [vertoont] de neiging [...] om het onwetendheidsgegeven dat zijn houding beïnvloedt selectief te ontkennen. [...] De zekerheid van de houding, die men heeft aangenomen op basis van hetgeen men weet, mag niet worden verstoord door kennis die de mens minder onwetend maakt maar die tevens een effect heeft op de zekerheid van de aangenomen houding.

■ Ik (information Dynamics) beëindig(t) deelname aan mediation, tenzij de Staat der Nederlanden zonder enig voorbehoud erkent dat géén verschil bestaat tussen Metapatroon en de Essence-taal. (Want) zonder die erkenning acht ik mediation ook verder zinloos en zelfs alsmaar contraproductiever.

■ De Staat zou naar verluidt eventueel, zoals het heet, zorgvuldig willen laten beoordelen of, zoals Information Dynamics stelt, de Essence-taal inderdaad precies gelijk is aan Metapatroon. Tja, veel te laat, veel te weinig èn nog altijd ... precies verkeerd. Ajb, laat dus maar zitten!

Ik besef op mijn beurt medeplichtig geraakt te zijn aan een schijnvertoning. Door mijn aanspraak wakker ik de schijn slechts aan.

Ik heb geprobeerd om mijn aandeel aan verantwoordelijkheid voor opbouwend maatschappelijk verkeer te beleven (A.O. Hirschman, 1970: loyalty) door alleszins redelijk mijn stem (voice) te laten klinken; het is nu allerhoogste tijd om dat met vertrek (exit) te doen. (Want) wat de Staat zorgvuldig vindt, bijvoorbeeld door de Landsadvocaat in te schakelen, daar hebben we ‘m weer, nota bene steeds op kosten van belastingbetalers, waardeer ik juist zelfs als pertinent(e) onzin(delijk). Kom nu toch, zo’n advocaat heeft modelleermethodisch natuurlijk geen enkel idee! Dat leidt juist, kortom, af van zorgvuldigheid. Voorspelbaar zijn de verdere, lamme tot en met corrupte drogredenen om valse schijn van verschil te wekken. Ik geef dus maar toe, eindelijk, dat ik er niet in ben geslaagd om BFS enzovoort ertoe te bewegen zèlf hun standpunt – dat ze ongetwijfeld hebben, en het luidt geheid dat zij géén verschil herkennen – te verklaren. De Staat blijft zich eindeloos verschuilen ... Ik moet ervoor zorgen dat het mij niet langer vergeefse tijd en moeite kost.¹⁵

Dit neemt niet weg, dat ik ‘gewoon’ vind dat de Staat tot behoorlijk bestuur verplicht is, dwz ook onverminderd de plicht heeft om de klachten van Information Dynamics integer, eindelijk, te behandelen. Nogmaals, ik ga er echter niet meer achteraan. Zeg ook maar dat ik m.i. duidelijk genoeg gemaakt heb dat de Staat helemaal zèlf ervoor kiest in gebreke te blijven. En dat de Staat zèlf volledige verantwoordelijkheid draagt voor herstel, enzovoort. Intussen ben ik overigens ook in het algemeen zéér bezorgd geraakt over mediation in geval de Staat eraan deelneemt. Mediation klinkt mogelijkheid tot serieuze toenadering, maar mijn ervaring is dus dat de overheid de wederpartij netzo hard resp. frustrerend tegen haar muur laat opbotsen. Ik ben benieuwd of de als onpartijdig geëtiketteerde mediators daar (ooit) bezwaar tegen maken.

■ Toen ik dit tweede deel van *Zwartboek E.* een titel gaf (voor verschijning van de eerste versie), dacht ik kennelijk er met geduld wel te komen ...

¹⁵ Ik kreeg o.a. de volgende reactie:

Nee, zoals je laatst al aangaf: dat heeft geen enkele zin; daar komt niets zinnigs uit. Als men zelfs niet vermag in te zien, zelfs niet op het idee kan komen om hier een Europese “Landsadvocaat” in te schakelen, maar slechts en eventueel die van eigen bodem en makelij... dan is het slechts een herhaling van reeds gezette zetten met dezelfde, institutioneel ver(k)ankerde uitkomst waar je maar beter geheel buiten kunt staan. Hier heb je, denk ik, de goede halte gevonden om zelf uit te stappen. Ik bewonder je taaiheid en je recht-op-de-graat-zijn-en-blijven al die jaren. Tijd om zinnen te verzetten. Tijd om zwartboek alias institutioneel verankerde grimas dicht te slaan. Tijd om je eigen A Pattern Language vorm te geven ...

■ Zeg maar zakelijk is de laatste (n)ontwikkeling dat ik mijn deelname aan mediation met – als wederpartij – de Staat der Nederlanden over de zaak Essence (nabootsing van Metapatroon, subsidiefraude enz.) beëindigde. Want (ook) mediation vind ik nergens toe leiden.

Tja, wie houdt er feitelijk mee op? Volgens mij is de Staat zelfs nooit wèrkelijk aan deze mediation begònnen (maar dat ziet de vertegenwoordiger stellig anders). Met een beroep op zorgvuldigheid e.d. blijft de Staat domweg erkenning ontwijken, dat géén verschil bestaat tussen Metapatroon en Essence-taal.

Dat vind ik juist in ernstige mate ... ònzorgvuldig, enzovoort. Nee, aan een rechtszaak begin(t) ik (Information Dynamics) niet.

Nou ja, wie weet is dankzij mediation op z'n minst de onderlinge relatie zodanig gewijzigd (lees: verbeterd), dat o.a. BFS de noodzaak van – met bijgevolg zijn opgave voor – zgn semantische interoperabiliteit wederom gaat opvatten als kans met Metapatroon. Er zijn alsmáar méér problemen met informatieverkeer die als het ware schreeuwen om stelselmatige oplossing.

17 augustus 2014, emailbericht aan hoofd BS ■

Zoveel augustuszon is er nu ook weer niet ... :-) Als jij een voorstel voor datum, tijd en plaats wilt doen, graag. [...]

Wellicht kunnen we terloops ook bespreken, als we elkaar treffen, wat er met verder o.a. die brief kan gebeuren. Alvast mijn insteek: uit het verloop van de mediation meen – hoop? – ik eindelijk afdoende te hebben geleerd geen enkele verwachting te koesteren over opbouwende handelswijze van de Staat in de zaak Essence. Aandringen op reactie beschouw ik daarom als mijn verspilde moeite.

Maar zoals ik tijdens ons laatste mediationgesprek zei, ‘verwacht’ ik wel degelijk dat de overheid ook in deze kwestie juist op eigen initiatief moeite doet voor behoorlijk bestuur.

Daarop wacht ik dan maar ..., nee, ik begin er niet meer over.

Ja, met dank voor je navraag, die tot dusver redelijk geslaagde poging tot afstandelijkheid hielp om vakantie te houden.

■ I am afraid developments in the Netherlands have not quite turned out as favourably as G. McCarthy reported in his article *Mapping the Past* (in: *Circumscribere*, vol. 10, pp. 1-9, 2011).

Yes, through my long-time relationship with the head of the Office of the Standardisation Forum (and it still took me years and years of offering suggestions), I did succeed in raising his interest in considering a broader, even paradigmatically different, view. So, indeed, there was at least a beginning of, as McCarthy expressed it (p. 3),

a concerted study of context-oriented systems and services.

But, no, it has not been (p. 3)

[t]his work [that] led to the creation of ‘Forum Standaardisatie’ in the Netherlands. What the Forum did, was redirect a small part of its resources at arriving at a proof of concept. It invested first in developing a few additional modelling cases, and next had Metapattern evaluated independently.

Therefore, involvement did not amount to “a decade of conceptual thinking.” It started in 2008, and as far as I’m concerned already stopped early 2010 (and entirely left the “conceptual thinking” to me :-).

Here, the whole ‘thing’ has dropped dead since. In its eagerness to facilitate promotion of context-orientation (when it found my claims corroborated), late 2010 the Forum regretfully set up a so-called consortium together with one of the organisations – no so independent, after all – which had been contracted before to provide an evaluation. However, this organisation

didn't really have a clue; as it emerged, it was only after financing itself through government subsidy for innovation. And what it presented under the consortium's name was ... an exact copy of Metapattern.

As an accomplice to fraud and plagiarism, the Forum did what government organisations usually do. It pretends having had nothing to do with it.

This failure doesn't simply sets context-orientation back. It has become all the more difficult to raise interest in Metapattern. Also see [Up against a state of perversity](#).

■ Ik ben blij te lezen dat je volgt wat ik zoal publiceer op mijn website. Hoera, dan doe ik het niet helemaal voor mijzelf. Ja, dat "onrecht" hield me enkele jaren (te) intensief bezig. Zulke zorg is dus bij uitstek iets dat jij door je emigratie zeker niet hoeft te missen. Ik probeer het nu te laten voor het is. Ik krijg de communicatiekloof kennelijk niet overbrugd en met formele rechtsgang zou 'ie niet alleen zowel breder als dieper worden, maar val ikzelf er geheid in. Want volgens mij is die 'gang' niet berekend op zo'n zaak, integendeel. En er is in opbouwende zin nog zoveel te doen om informatiekundige op stelselmatige leest te schoeien. Laat ik daarom maar proberen me vooral daarop te richten (hoewel ook in die richting vooralsnog een kloof bestaat).

■ Onlangs[, op 11 september jl.,] spraken (huidig) hoofd BFS en ik onderling af om verdere correspondentie over – wat ik maar noem – de zaak Essence te staken. Opbouwender kan ik het van mijn kant niet verzinnen.

Ter borging van onthouding heb ik tegenover hem géén eisen oid gesteld, netzomin als hij dat tegenover mij deed.

Maar wat mij betreft zijn voorwaarden er uiteraard wel. Zeg maar dat ik ze vanzelfsprekend acht. Zo pakt Information Dynamics de klacht(en) prompt weer op, indien BFS zich onverhoopt inlaat met verder plagiaat van Metapatroon, daarop gebaseerde subsidiefraude, enzovoort.

Nee, weerlegt heeft nog niemand de klachten.

Overigens heb ik geen idee of de Europese Commissie ooit van zich zal laten horen. Dat zou (ook) zij wel moeten ...

14 oktober 2014, emailbericht aan hoofd BS ■

Bedankt voor de literatuurverwijzing. Het is niet allemaal onzin wat de Programmaraad Stelsel van Basisregistraties beweert in *Visie op het stelsel van Overheidsgegevens* (4 maart 2014), maar de noodzakelijke informatiekundige samenhang (lees ook: stelselmatigheid) ontbreekt m.i. nog altijd. Of de voorgestelde "rotonde" aan mijn werk ontleend is, laat zich niet nagaan, maar qua operationalisering lijkt het nergens op. Meer in het algemeen is de verkeersmetafoor oppervlakkig gebleven; overdrachtelijk houden feitelijk de gebouwen e.d. hun geprivilegieerde statische positie (en is er dus géén noemenswaardige infrastructurele insteek). Dat krijg je door nogal wat slogans te verwarren met veronderstellingen. (Een onopgesmukte aanzet voor) hoe het wél moet, kan je lezen in o.a. de nota *Informatieverkeer in publiek domein* (Ictu, 2004) die ik reeds nadrukkelijk in je aandacht heb aanbevolen.

De moeizaamheid van onze discussie, gisteren, onder jouw voorgestelde noemer van "hergebruik" lijkt mij inderdaad te wijten aan vooralsnog afwijkende ... veronderstellingen (lees ook: paradigma's). Sterker nog, daardoor kwamen we aan werkelijke discussie nog niet serieus toe, alle wederzijds goede bedoelingen ten spijt. :-) Dat wil ik natuurlijk graag helpen veranderen, eraan toekomen, bedoel ik uiteraard. Daarom verzoek ik je om zorgvuldig mijn opstellen [Basispuzzel met stelselmatige registerstukjes](#) en [Willen de echte basisregistraties...?](#) te bestuderen, allebei uit 2009. Daarin vind je de stelling verklaard dat contextuele verbijzondering consequent mikt op authenticiteit van elk, zeg maar, informatiepunt. En het is

pas zulke geborgde authenticiteit van betekenis die solide 'basis' vormt voor ondubbelzinnig gebruik, inclusief ... hergebruik. Wat jij volgens mij verstaat onder "hergebruik" valt nu eenmaal niet uitputtender te faciliteren dan met contextuele verbijzondering, Metapatroon, dus, op reële stelselschaal.

In dit verband merk ik op, oeps, dat – volgens mijn stelselmatige (verkeers)veronderstellingen – de nadruk op hergebruik volstrekt (!) tegenstrijdig is met het afvoeren van - wat jullie noemen - semantiek als onderwerp van aandacht enzovoort. Hergebruik is nu eenmaal een kwestie van – borging van – semantische interoperabiliteit. Ofwel, wie zgn semantiek als middel laat vallen, nota bene, bereikt het doel van hergebruik nooit.

Als jij voor borging van stelselmatige betekenissenvariëteit een andere modelleertaal/-methode dan Metapatroon kent, moet je het vooral zeggen ... Dit brengt me op een volgend verzoek. Want hoelang laten we noodzakelijke stelselmatigheid gijzelen door de zaak Essence? Wat mij betreft hangt het op de weigering door Paul Oude Luttighuis om zich te verantwoorden. Kan jij daarom ajb op jouw beurt dringend aan hem vragen alsnog schriftelijk te documenteren wat hij beschouwt als de structurele tot en met notationele verschillen resp. overeenkomsten tussen 1. Metapatroon zoals door Novay in opdracht van BFS geëvalueerd (resultierend in bijlage C van het rapport *Semantiek op stelselschaal*) en 2. Essence-taal in het rapport *Essence taaldefinitie en denkwijze* (31 mei 2011)? Laat hem daarvoor tevens commentaar geven op de notitie *Zoek de verschillen!* En stel hem maar gerust, en voorzover nog nodig ook jezelf, :-)) dat ik de zaak niet (!) voorleg aan de rechter. Ik ben benieuwd hoe hij reageert. Ik stel voor dat we het vervolg daarvan laten afhangen.

■ Onlangs troffen – het huidige – hoofd BFS en ik elkaar voor de tweede keer nadat ik de mediation beëindigde. Tijdens de afsluitende mediationbijeenkomst had ik gezegd dat hoofd BFS en ik in elk geval nog maar eens ‘samen een biertje moesten drinken.’ Daarin stemde hoofd BFS toe, en dat had de mediator verwelkomt als tòch een positieve uitkomst.

Begin september jl. hadden hoofd BS en ik een plezierige ontmoeting. Daarin vermeden wij de zaak Essence als onderwerp, zij het dat wij op de valreep afspraken om de laatste brief van Information Dynamics aan het ministerie van BZK maar onbeantwoord te laten. Mijn insteek was – en is – dat ik er niets opbouwends van verwacht. En door ervan àf te zien, is er een risico weg om het contact tussen hoofd BFS en mij te belasten.

Eerder in het gesprek had hoofd BFS gezegd wat meer over Metapatroon te willen weten. Tja, ònwetendheid was nu nèt waarom ik voortzetting van mediation heilloos achtte om het geschil te beslechten. Dat hield ik maar even voor me en zei (dus) dat ik tijdens een volgend gesprek graag Metapatroon op hoofdlijnen wilde proberen uit te leggen; ik stelde voor om er het zgn oefenschema bij te halen.

Nogmaals, begin deze week was het zover. Sprekend over Metapatroon bleek steeds duidelijker dat er wel degelijk ook verder contact van BFS met Paul Oude Luttighuis was. Is? Zo zou Oude Luttighuis een voordracht hebben gehouden tijdens het afscheid van Peter Waters, en dat moet eind vorig jaar geweest zijn ... Hoe dan ook, hoofd BFS zei dat hij graag, indien ik dat wens, een gesprek met Oude Luttighuis wil organiseren. Nee, dat wil ik niet, antwoordde ik. Wat ik allereerst verwacht, is schriftelijke toelichting resp. verantwoording door Oude Luttighuis.

Wat de zaak Essence betreft, bleef het daar bij in het recente gesprek maandag met hoofd BFS. In mijn antwoordbericht op de literatuurverwijzing die hoofd BFS mij stuurde ná dat gesprek, ben ik er wèl op doorgegaan.

Nee, een antwoord heb ik op mijn beurt nog niet ontvangen. Hoofd BFS begrijpt stellig dat ik tevens BFS enzovoort het verwijt maak verantwoording te weigeren. Als hij ophoudt met weigeren, zo weet hij allang, komt er bewijs van corruptie enzovoort. Maar door ook zèlf te blijven weigeren, levert hij verder bewijs ...

Hij geeft stellig de voorkeur aan de doe-niets optie, want ook het verdere bewijs dat erdoor ontstaat wil nu eenmaal niemand zien. Intussen beweerde hij ons contact graag voort te zetten, wat ik van mijn kant ook op prijs stel. Zou dat er als gevolg van mijn verzoek bij inschieten?

**23 oktober 2013, emailbericht aan Europese Commissie –
Directoraat-generaal Concurrentie, Griffie Staatssteun ■**

Met uw brief dd. 26 februari 2013, uw kenmerk COMP/H2/BvW-(2013)19377 en – zie onderstaand – door u verstuurd als bijlage van een emailbericht, betreffende klacht SA.36016 (2012/CP) liet u mij tot slot weten dat ik

op de hoogte [zou] worden gehouden van verdere ontwikkelingen en van de eventuele stappen die door de diensten van de Commissie naar aanleiding van [mijn] klacht worden ondernomen.

Behalve de mededeling, enkele maanden later in 2013, van uw medewerker [...] dat hij uitkomst verwachtte rond de jaarwisseling 2013-2014 heb ik echter niets (meer) vernomen.

Daarom verzoek ik u hierbij mij alsnog in te lichten.

Ik dank u bij voorbaat hartelijk, met vriendelijke groet.

23 oktober 2013, emailbericht aan Autoriteit Consument & Markt ■

zaaknummer: 9045.

Met nogmaals mijn dank voor uw uitleg tijdens ons telefoongesprek van zoëven stuur ik als reactie op de oproep van de ACM om “misstanden in de ICT-sector te melden” ter behandeling mijn melding dóór die ik op 17 december 2012 aan de FIOD deed. Toen ik enkele weken later bij diezelfde FIOD-medewerker De Goeij navraag deed over behandeling, liet hij weten dat de FIOD géén mededeling doet over meldingen.

Nota bene, het advies om de FIOD in te schakelen kreeg ik van een OM-medewerker, in die hoedanigheid verbonden aan Fraudehulpdesk. Zie voor dat advies onderstaand eveneens mijn emailbericht aan de FIOD.

Mijn melding aan de FIOD vermeldde ik later o.a. in een brief aan de – toenmalige – staatssecretaris van Financiën; dat deed ik in het kader van mijn klachten over de Belastingdienst die deelnam aan het frauderende consortium in kwestie, Essence. Ook op die vermelding kreeg ik géén reactie.

Het “uitgebreid[e] dossier” dat ik noem in mijn emailbericht aan Fraudehulpdesk (zie ook onderstaand) staat grotendeels allang beschikbaar op het ww web. Zie *Zwartboek consortium E.*, deel 1: [Hoofd op hol](#) en deel 2: [Met klachten over integriteit enzovoort moet je blijkaar geen haast hebben](#). Tot slot van deel 2 heb ik een lijst opgenomen van verdere publicaties die ‘de zaak Essence’ betreffen.

Wat dit geval van fraude e.d. verduidelijkt, is dat de aanduiding “misstanden in de ICT-sector” veel te beperkt is. De betrekkingen tussen medewerkers van overheidsinstellingen en van bedrijven zijn zodanig verweven geraakt, dat corruptie enzovoort blijkaar de ‘logische’ uitkomst is van heersende onkunde. Dat wordt zelfs alsmaar erger door hun intimiderende pogingen tot verhulling.

Ik juich het daarom toe, indien u er wèl serieus werk van maakt. Neemt u aub contact op!

Ik kijk naar uw antwoord uit, met vriendelijke groet.

■ Ik heb ongeveer een kwartier met een ACM-medewerker getelefoneerd. Ook van de ACM zullen we over behandeling, of juist het uitblijven ervan, niets te horen krijgen. En over onrechtmatige staatssteun gaat slechts de Europese Commissie, dus niet de ACM. Verder veronderstelde hij dat subsidie l0s staat van intellectuele eigendom, in die zin dat inbreuk op het laatste geen verband houdt met onrechtmatigheid van het eerste.

Dat kan ik niet plaatsen, merkte ik op. Want het gaat om innovatiesubsidie, nietwaar? Indien

er geen sprake blijkt van innovatie, zoals het geval is met plagiaat van Metapatroon door consortium Essence, kan de subsidie onder de noemer van innovatie m.i. onmogelijk kloppen. En overheidsinstellingen als consortiumdeelnemers spelen ten onrechte bedrijfje door – te helpen om – Information Dynamics wèg te concurreren. Nou ja, je zei het al, we moeten er vooral niets van verwachten. En zoals ik al zei, zo blijven we tonen dat ‘de zaak’ wat ons betreft helaas nog steeds bestaat. In elk geval heeft ‘de zaak’ nu wèl een nummer volgens de ACM ...

■ Zo weet tot dusver elke instantie een reden te verzinnen om er vooral **niet** vèrder naar te kijken. Het zal me benieuwen of dat bij de ACM – eindelijk – anders is ...

■ Over verwachting gesproken, nee, van hoofd BFS kreeg ik nog geen reactie op mijn verzoek dat hij – alsnog – aangaat achter verantwoording, inderdaad, juist door hemzelf ...

■ Haha, ja, zoals hij gelukkig toegaf, hijzèlf zette ‘het hapje’ klaar dat ik vervolgens met dat vezoek-om-een-verantwoordingsverzoek slechts wat kruidde met als gevolg dat ‘ie 'ermee in z’n maag zat.’ Prima, hij nam initiatief, vooruit, daarvoor had hij enkele weken nodig, voor wat een kort telefoongesprek was.

Om het telefonisch zo kort mogelijk te houden stelde ik “een volgend gesprek ter voortzetting van onze onderling goede verstandhouding” voor; dat bevestigde ik per emailbericht.

■ Onlangs had hoofd BFS, het huidige dus, het tussen neus en lippen door over “filosofische interesse” van Paul Oude Luttighuis. Daar kon ik me gelet op diens expliciete desinteresse voor de grondslagen van Metapatroon, waarvan hij destijds herhaaldelijk blijk gaf ondanks mijn herhaalde aan-/verwijzingen, niets bij voorstellen. Of het moest een zoveelste greep uit mijn werk zijn, dacht ik erbij.

Met dank voor je signalering, in de aankondiging van zijn boek(je) *Qualitate qua* staat nu: “In een uitgebreide inleiding verantwoordt de auteur zich voor zijn filosofische zoektocht.” Zou Oude Luttighuis zich inderdaad verantwoord hebben ... verantwoord? Of komt ook dit neer op een rooftocht?

■ Wat dat boek(je) van Oude Luttighuis betreft, ik zag in die aankondiging dat de ondertitel “Bondige relativiteitstheorie van werkelijkheid, taal, mens & getal” luidt. In [Hallo Paul](#) heb ik de tekst van emailberichten opgenomen die ik hem stuurde over een artikel dat wij – op zijn verzoek, meen ik – samen zouden publiceren. Op 12 juli 2009 herhaal ik schriftelijk wat ik hem mondeling al herhaaldelijk had proberen duidelijk te maken, te weten dat

(ook) Soa onlosmakelijk [functioneert] in een semantisch kader
en dat het **niet**

Soa [is dat] nieuw licht [werpt] op Metapatroon, maar andersom gebeurt dat m.i. wel en is inderdaad hoognodig.

Iets meer dan twee weken later, op 28 juli 2009, stuurde ik hem een concepttekst voor een artikel. Maar, zoals ik in *Hallo Paul* als later commentaar in een voetnoot toevoegde,

Paul toonde geen enkele interesse voor mijn “poging tot aanzet” zodat ik de tekst ongewijzigd publiceerde als ‘artikel’ met mijzelf vermeld als enige auteur; zie [Informatiediensten in relativiteitsperspectief](#).

In dat artikel komt twee keer de aanduiding “informatiekundige relativiteitstheorie” voor en eenmaal de aanduiding “relativiteitstheorie voor semantiek.” Maakt Oude Luttighuis o.a. daarvan nu melding in zijn “verantwoord[ing ...] voor zijn filosofische zoektocht”?

Maar wat voor zin heeft het voor mij om dat na te gaan, als in geval van plagiaat enz. vervolgens niemand te hulp komt? Wellicht zie ik dat boek(je) ooit, en dan kijk ik wel even. Maar 'stelselmatig' behoort ik mijn tijd beter te besteden.

■ Ja, liefst blijft ik "verschoond" van zulke informatie. Volgens mij voel je mee, hoezeer het bij mij onmiddellijk weer leidt tot ... noem maar op ... met alle onrust e.d. van dien. En daar moet ik juist vanaf zien te komen!

Moet ik me soms, om maar iets te noemen, roeren 'op' wat jij aangeeft als die zgn company (LinkedIn)? Het dilemma, overeenkomstig mijn schatting dat hij een pathologisch plagiarist is, is algemener gesteld dat niets-doen hem alle ruimte voor bedrog geeft, terwijl hij die met iets-doen ... toch 'gewoon' neemt. De vraag moet dus zijn, op welke manier ikzelf er nog de minste narigheid van ondervind. Het lijkt mij verstandig, als je het goed vindt dat ik in meervoud schrijf, dat we in elk geval voorlopig niets ondernemen. Wie weet gaat het als een nachtkaaars uit. We kunnen er immers 'rustig' van uitgaan, dat ook zijn laatste verhaal rammelt (zoals eerder Essence ronduit slecht gejat was).

Nu blijkt juist gebrekkige kwaliteit vaak aantrekkelijk. Stel dat Oude Luttighuis er onverhoopt aandacht mee krijgt, dan kunnen we eventueel alsnog iets doen. Intussen maakte ik, in een poging wat tot bedaren te komen, de volgende aantekening; zie onderstaand. Ik doorbreek dat wachten dus maar niet ...

■ Helaas heb ik na een kort telefoongesprek, ruim een week geleden, nog niets nader van hoofd BFS vernomen. De reden dat ik overweeg het wachten te doorbreken, is dat ik zojuist bericht ontving van publicatie van een boekje door Paul Oude Luttighuis. De titel luidt: *Qualitate qua*. De korte beschrijving van de inhoud doet mij sterk vermoeden dat Oude Luttighuis zijn plagiaat consequent voortzet.

Als dat zo is, moet hij zich feitelijk blijvend gedekt weten door (Bureau) Forum Standaardisatie. Want voor zover ik weet, heeft ook (B)FS hem nooit aangesproken op zijn oplichterij waaraan (B)FS medeplichtig was en met grote waarschijnlijkheid, ik zou het hartstochtelijk graag anders zien, nu dus nog steeds ... is.

Omdat Oude Luttighuis blijkbaar van geen ophouden weet, vind ik het redelijk als ik terugkom op het verzoek dat ik hoofd BFS onlangs schriftelijk deed, te weten dat hij Oude Luttighuis zsm dringend verzoekt onmiskenbaar schriftelijk verantwoording af te leggen over de handelwijze door resp. onder de naam van Essence. Ja, ik besef terdege dat hoofd BFS dat verzoek liever niet doet. Slappende honden, en zo. Ik acht het echter nodig om prompt waarschuwend te blaffen.

Ik hoef natuurlijk niet te aanvaarden, dat Oude Luttighuis mij, mijn bedrijf en nota bene onze samenleving alsmaar verder blijft duperen in het kennelijke vertrouwen dat hij o.a. van (B)FS niets heeft te vrezen. Krijgt hij daar soms zelfs nog altijd actieve steun? Dat moet ophouden! Daarom, nogmaals, zou ik hoofd BFS toch het verzoek moeten doen om op zijn beurt Oude Luttighuis zelfs dringend om schriftelijke verantwoording te verzoeken. Geef hem gelegenheid tot verduidelijking. Nee, op mijn directe verzoeken om schriftelijke uitleg c.q. verantwoording ging hij nooit in. Ik neem aan dat er meer gezag vanuit gaat, als hoofd BFS hem zo'n verzoek doet. Bijvoorbeeld:

Paul, I have read your outline, in English, of *Qualitate qua*. I agree with your emphasis on precision. So, what exactly (!) are the methodological up to visual-notational differences with – the first version of – Essence, a project plus modeling language you've tried to promote before? In fact, are there any differences at all? Your answer is highly relevant for your credibility, and so on. For Essence has been convincingly shown to result from consciously plagiarizing Metapattern (a modeling language that earlier had been the object of your evaluation, commissioned by the

Standardisation Forum of the Netherlands). Now, is *Qualitate qua* equally the result of your plagiarism, that is, have you merely continued more or less outrightly copying the concepts and structure of Metapattern and its philosophical grounds known as subjective situationism?

Please note, when you cannot demonstrate any significant differences, you need of course to immediately retract all your publications containing evidently plagiarized material. As I also agree with your emphasis on justification, I urge you not to avoid publicly accounting any longer.

Wist hoofd BFS trouwens van die publicatie? Wat mij van onze laatste gesprek bijstaat, is dat hij over Oude Luttighuis vermeldde dat hij belang stelde in filosofische aspecten van Metapatroon. En ik herinner me dat ik daarop reageerde met de uitspraak dat dat niets verandert aan diens bedrog, en dat Oude Luttighuis zich met voorrang dáárover dient te verantwoorden.

Inderdaad, geef hem die ‘kans,’ anders blijft (B)FS besmet en blokkeert daardoor hoognodige stelselmatige veranderingen voor semantische interoperabiliteit. Zeg ook maar dat de zaak Essence (B)FS verlamd houdt. En dat heeft (B)FS allemaal over voor een pathologische plagiaris?

Oh ja, op de semantiekpagina van de website van Forum Standaardisatie zie ik onverminderd “project Essence” vermeld, met ook nog steeds een ‘eigen’ vervolgpagina gewijd aan “consortium project Essence.” Laatstgenoemde pagina bevat o.a. de oproep om “voor meer informatie over het Essence-project [...] bij Forum Standaardisatie contact op [te] nemen.” Dat hele “project” bestaat echter niet meer, zodat BFS zèlf alles over Essence maar beter kan schrappen, al is het louter uit oogpunt van betrouwbare voorlichting. Tijdens ons laatste gesprek leek hoofd BFS daarmee in te stemmen, maakte een aantekening, maar er is dus nog niets aan die ‘voorlichting’ gedaan.

Hetzelfde geldt voor het rapport *Landkaart Semantische Interoperabiliteit*. Wat daarin aan misleidende informatie over Metapatroon opgenomen staat, heb ik beredeneerd aangegeven in [Ontspoorde evaluatie](#) (december 2012) inclusief opbouwende suggesties voor puntsgewijze wijzigingen. Destijds weigerde het toenmalige hoofd BFS botweg er gehoor aan te geven. Tja, dat is óók bedrog. En inmiddels geldt ook voor dàt rapport, die zgn landkaart dus, dat Essence zelfs geschrapt moet worden. Er is immers niemand meer die zich erom bekommert; met mijn klachten ben ik er blijkbaar in elk geval in geslaagd om het nut te ondermijnen om onder die noemer – van Essence – frauduleus financiële consortiumbijdragen plus overheidssubsidies te vergaren. Maar staat ons dat nu met *Qualitate qua* te wachten?

Wie weet is *Qualitate qua* wel degelijk oorspronkelijk werk van Oude Luttighuis. Zijn eerdere gedragingen wekken echter niet bepaald vertrouwen. Dat rechtvaardigt nadruk op verantwoording. Hoofd BFS wil toch ‘zeker’ ook zèlf weten hoe het zit? Nee, zo ‘zit’ het juist niet.

Zoals ik, ja, kennelijk ongelofelijk naïef, het belang zie van (B)FS, ziet hoofd BFS enz. dat op z’n minst heel ànders. Kijk, zou ik zeggen, vroeg of laat raakt de behoefte aan Metapatroons stelselmatige contextuele verbijzondering manifest. Hoe wil je dat je er dan als (B)FS ‘op’ staat? Wat inderdaad ook in mijn belang is, is dat (B)FS bekend is, waardering, lof enz. krijgt als katalysator van die noodzakelijke omslag in conceptuele modelering en zo door naar operationele voorzieningen voor maatschappelijk informatieverkeer. Daarmee was (B)FS ooit prima op weg! Maar die weg houdt (B)FS voor zichzelf onbegaanbaar door sinds najaar 2010 feitelijk tégen Metapatroon te opereren. Als ze dat volhouden, gaan ze dus bekendstaan als, het klinkt weliswaar naar, maar het is niet anders, corrupt.

■ In de aflevering van *Haagse invloeden* van 22 november 2014 (in: *NRC Handelsblad*, p. 19) doet Tom-Jan Meeus verlag ervan “hoe binnen de overheid een integriteitsindustrie tot groei

kon komen.” Het gaat volgens hem om “integriteit als imagoproduct.” Uit ervaring met de (f)opstelling¹⁶ van overheidsorganisaties – het lijkt wel het enige waarin ze onwankelbaar zijn – in de zaak Essence weet ik helaas, zoals Meeus het stelt, “wat overheidsintegriteit in de praktijk [... i]s geworden: een praatje.” Ofwel, “[e]en truc om het eigen imago op te krikken[,...] een toneelstuk.” Daardoor hebben ook zakelijke oplichters vrij spel. In het geval van Essence stonden (?) daarvoor TNO en Novay met hun misleidingen enz. voorop. Meeus concludeert: “[B]elangenbehartigers die overheden met trucs bewerken gaan hun goddelijke gang – ook nadat ze zijn betrapt.” Daaraan verandert ook Meeus met z’n, zeg maar, column helemaal niets, maar ook hij kaart de verhullende retoriek in elk geval áán.

8 december 2014, emailbericht aan Europese Commissie – Directoraat-generaal Concurrentie, Griffie Staatssteun ■

Danke für Ihre Nachricht! Entschuldige dass Ihre Telefonat um sonst war, heute Mittag war ich unterwegs. Auf Englisch ist völlig in Ordnung mit mir.¹⁷

■ Het enige dat ik intussen zeker weet over de behandeling van klachten is dat de rol van de klager ‘feitelijk’ prompt uitgespeeld is nadat hij zijn klacht indiende. Zo neemt de behandelaar, klopt, in het geval van de overheid resp. nauw verwante organisaties – zoals TNO – tevens aangeklaagde, alle tijd en ruimte om zich te oriënteren voor onderzoek, nou ja, overal behalve bij de klager, dus. Oh ja, en oriënteren, laat staan onderzoeken, hoeft dan natuurlijk überhaupt niet meer; ònbeargumenteerde afwijzing volstaat ... waarna het met een eventuele hèrklacht weer netzo gaat.

Het is nog even afwachten, hoe het oordeel van/door de Europese Commissie luidt en vooral of zij zich daarvoor wèl inhoudelijk in de zaak verdiepte.

Nee, ik zie geen (tijds)verband met mijn vrij recente bevestiging aan het adres van hoofd BFS dat Information Dynamics niet naar de rechter gaat. (Want) in datzelfde emailbericht verzocht ik hem om een verzoek tot Oude Luttighuis te richten voor diens schriftelijke verantwoording over Essence. Dat kan hoofd BFS toch moeilijk opgevat hebben als “laten doorschemeren de zaak te zullen laten rusten.” Dat de zaak wat mij betreft helaas nog helemaal open is, blijkt ook uit mijn publicaties erover. Waarom zou ik trouwens mijn mening over rechtsgang niet kunnen wijzigen? Ik zal dat echter niet (!) gauw doen ...

Voordat ik de zaak Essence bijvoorbeeld bij hoofd BFS eventueel echter weer aan de orde stel, wil ik dat oordeel van de Europese Commissie gezien hebben. En het lijkt me niet dat hij (opnieuw) erover begint. Morgen heb ik weer een afspraak – enkele weken geleden gemaakt – met hem.

■ Nog even over “laten rusten.” Je hebt gelijk, dat is ook voorlopig inderdaad mijn insteek. Maar dat kàn veranderen, zodra duidelijk genoeg blijkt dat de, zeg maar, wederpartij het bedrog weer oppakt en voortzet. Dan zie(t) ik (Information Dynamics) me (zich) toch weer tot verdediging van Metapatroon enz. genoodzaakt.

En het kan veranderen wanneer aan ‘mijn’ kant krachtige hulp bestaat. Die zou dan van – het oordeel van – de Europese Commissie moeten komen. Ik verwacht er maar niet te veel van. Zulk laaggestemd realisme meen ik ook tussen jouw regels door te lezen.

De meest directe hulp bestaat uit bevestiging door derden dat Essence plagiaat pleegde. Tot dusver haalde de mededeling met zoveel woorden door nota bene Rothenberg/Rand overigens

¹⁶ Zie [Fopvatting](#).

¹⁷ Het verzoek ivm “finalising a letter with the preliminary view of the Commission” luidde:

The final version of the letter would have to be in Dutch language, as this is the language in which you filed your complaint. Translation of the English-language working version into Dutch would take some additional time. If you agree, I would send you an advance version in English language when it is ready; the Dutch version would follow later. Please tell me what your preferences are.

niets uit. De correspondentie terzake met Rothenberg heeft Information Dynamics destijds met de klacht ook nadrukkelijk gemeld aan de Europese Commissie;¹⁸ als zij dat niet zwaar heeft laten wegen ...

■ Laat ik de gesprekssfeer als aanhoudend prettig aanduiden. Wat onderwerpen betreft gaat het over standaardisatie. Hij zegt wat ‘ze’ eraan – willen – doen en ik zeg dat het onzin is plus poging tot uitleg in ruimer, informatieverkeerskundig kader. Dat lijkt hij dan weliswaar een beetje te begrijpen, maar ja, wat kan hij eraan doen ... Nee, mij lukt het (dus) ook nog altijd niet(s).

Intussen geef ik wat praktische tips nav. wat er zoal opkomt. Bijvoorbeeld, nadat hij terecht opmerkte dat een platte lijst geen oplossingsrichting suggereert, wees ik op zgn geprogrammeerde instructie als middel om iemand op voor hem relevante standaarden te wijzen; op ontwerp van zulke geleide selectie kan een student mooi afstuderen. Ik zag geen aanleiding om bij deze gelegenheid over de zaak Essence te spreken, en omgekeerd zag hij die blijkbaar ook niet.

■ Door zo’n gesprek blijf ik in elk geval uit welingelichte bron op de hoogte hoe weinig resp. volkomen verkeerd ingelicht zulke bronnen zijn. Dus, hoe verdere mislukkingen op voorhand vast staan ...

Door de voorgeschiedenis kan ik experimenteren met kritiek zonder dat de relatie prompt eindigt. Want omgekeerd heeft hij er belang bij om op zijn beurt mij van nabij te, zeg maar, bespioneren. Dat heeft natuurlijk nogal wat onnatuurlijks, maar vooruit. Ik houd opzettelijk de contactdrempel laag door onbezoldigd ‘raad’ te geven.

■ Tjonge, wat schrijft die man slecht! Volgens mij is dat meteen de verklaring waarom hij een (f)opschrijver zoekt, en in dat opzicht is hij zich blijkbaar bewust van zijn beperking. Jij had meteen helemaal gelijk met hoe je hem positioneerde als beleidsmatig.

En, ja, op de entree daar van Oude Luttighuis konden we wachten ... Ik heb toch het idee dat hij nog steeds een nauwe relatie kent met BFS. Als lokaal vermeldde ik mijn eerdere gesprek met [medewerker] (ministerie I&M) als het ware terloops tijdens mijn ‘informele’ ontmoeting met hoofd BFS, afgelopen woensdag. Zou het ...? “Of,” zoals jij onlangs schreef, “denk ik dan weer (te) zwart?”

Ik ben het hoe dan ook met je eens dat “het is alsof [hij] d’r mee speelt!” Hij duikt inderdaad stelselmatig pas op, nadat ik/Information Dynamics ergens geweest ben/is ... om het vervolgens voor iederéén te verpesten.

Het is natuurlijk (ook) de vraag waarom [de I&M-medewerker] nu tegenover jou melding maakt van zijn a.s. gesprek. Op weg naar de uitgang toen ik hem – alweer – enkele weken geleden bezocht, zei hij nog snel met zoveel woorden dat jij je op LinkedIn beklagt over Essence’s plagiaat van Metapatroon. Tevens liet hij me expliciet weten van mijn geschil met BFS te weten. Met het oog op opbouwende voortzetting liet ik die opmerkingen ‘lopen.’ Kortom, welk verzoek richt hij nu tot jou?

Mijn “suggestie” is om hem zo beknopt mogelijk met een advies in de vorm van een vraag te antwoorden. Bijvoorbeeld:

Dank je wel voor je antwoord, welkom bij informatieverkeerskunde! Weet Pieter [Wisse] overigens van je contact met Paul [Oude Luttighuis]?

Laat hem wat mij betreft (dus) maar ernaar raden, of ik daarvan dankzij jou al dan niet op de hoogte ben. Zo geef jij hem een belangrijk opbouwend relationeel advies, wat ook echt zo is. Bedankt voor het uitgooien van je visje, met prompte vangst.

¹⁸ Dat was één van de bijlagen bij de klacht dd. 11 december 2012; zie [Hoofd op hol](#), deel I van *Zwartboek consortium E*.

■ ... nog wat doorgesudderd ... is wellicht toch beter om vooralsnog stil te blijven ... dat kan hem onmogelijk verrassen, want òngevraagd hoor je ook van hem niets. Of laat het bij zoiets als “Welkom bij ...” Zo laten we het helemaal bij hem wat ‘ie ervan maakt, wat m.i. het beste inzicht belooft in welke lijntjes al dan niet gespannen zijn. Vooral wij moeten oppassen er niet over te struikelen, en eventueel doorknippen lukt pas als je precies weet wáár. Is dit inderdaad een betere “suggestie”?

■ Ik ben blij dat jij je van mijn suggesties niets aantrekt, (want) ja, dat is véél beter als ook nog eens prompt antwoord! Ik herken dat nu (pas) onmiddellijk, omdat ik met verder gesudderd ook op het idee kwam van navraag naar wat Rijkswaterstaat intussen dan al zo stelselmatig doet met informatiemodellering.

■ Zojuist heb ik toch maar het boek(je) *Qualitate Qua* besteld. (Want) op 18 november jl. twitterde nota bene Steven Gort (Belastingdienst):

Hij, @pauloudeluttigh, mag ons, #belastingdienst, meenemen om met zijn concept op analyse de stap naar andere modellen te maken. #pt
Hmm, “zijn concept”?

■ Volgens wat trefwoorden kreeg ik door Google o.a. een retweet door Oude Luttighuis van een tweet door Gort getoond ... waarna ik het origineel bij Gort opzocht ... hoewel de term ‘origineel’ hier dus vrijwel zeker niet toepasselijk is ... Ja, die andere tweets van 18 november jl. zag ik ook. Hoe zit die verklaarde “eigen logica” van “gegevens” in elkaar? Dat klinkt mij onverminderd als onzin van regelrecht.

16 december 2014, emailbericht aan Jack Verhoosel, medewerker TNO ■

Bent u ‘de’ Verhoosel die vermeld staat als co-auteur van het Essence-rapport *Essence taaldefinitie en denkwijze, voor het contextueel modelleren van concepten* (versie 1.0, 31 mei 2011)?

Graag verneem ik uw antwoord.¹⁹

■ Wat denk je, zou ik antwoord krijgen? Nee, belangstelling om me te “registreren als stakeholder” voor een “analyse studie” heb ik toch niet.

■ Zéér bedankt! Had ik nodig, zo’n prachtige zet. Haha, schitterende variaties op *Qualitate Qua*. Mijn hoofdprijs gaat naar je vondst *Qualitate Quatsch*, met *Qualitate Quasi* en *Qualitate Quibus* gedeeld op de tweede plaats.

Voordat je bericht binnen kwam, had ik de tekst al uitgebreid. De eenzaamheid loste prompt op doordat ik zag dat enkele van jouw inhoudelijke suggesties spoorden met wat ik als verbeteringen geïdentificeerd had. Dankzij je gerichte opmerkingen hielp je me om vlot een complete slag te maken.

Heb ik het goed dat je in het algemeen nog wat harder in de (ver)oorde(e)l(ing) bent? Dat is dus zo’n, zeg maar, lijn die ik ook al aan het verschuiven was in die richting. Zo gek ben ik dus ook weer niet, of zijn we dat in elk geval samen. De titel had ik al veranderd in wat er nu staat ...

Ja, ook volgens mij zet hij *Qualitate Qua* in als lanceerplatform voor doorstart van Essence. Dat blijkt inderdaad al gelukt bij de Belastingdienst. Over jammer gesproken, dat is het van belastinggeld. Ik vrees dat we er niets tegen kunnen doen, wanneer mensen zich zo eenvoudig

¹⁹ In ontving iets eerder die dag een emailbericht van Verhoosel met de aanhef:

Via het eSENS nationale contactpunt klop ik bij u aan namens de Europese Commissie en specifiek de Connecting Europe Facility (CEF).

laten misleiden ...

En afwachten of ze bij het ministerie van I&M ingaan op dat geleuter ...

■ Daar kan geen twijfel over bestaan, dat moet ‘m zijn. “Antwoord zou [ook] m[ij] verbazen.” Zeg maar dat ik er weer aan toe was om een verzoek toe te voegen aan de verzameling waarop-nooit-antwoord-kwam. En wie weet neemt Verhoorsel ongerust contact met Oude Luttighuis op, wat zeker geen kwaad kan.

■ Opnieuw reuze bedankt! Graag heb ik zowel je suggestie voor hoofdlijn (je hebt gelijk, handvaten wèg), als je secure schrijffoutverbeteringen overgenomen. Zelf heb ik nog een (kort) lijstje met inhoudelijke punten waarover ik wellicht iets wil toevoegen. Dat laat ik even bezinken en ik kan ook wel eventjes rust gebruiken. Ik vind het inspannend om wijs uit lariekoek te worden. Het kost mij in geval nogal wat moeite om te selecteren waarnaar verder kijken zinloos is (omdat het onzin is) resp. waarop commentaar is aangewezen. Dat kan nooit àf zijn en daarom moet ik er binnenkort maar klaar mee zijn.

Mijn idee is om allereerst een tekst te hebben waarvan ik vind dat ik daardoor verantwoord inzicht heb in wat dat boekje *Qualitate Qua* al dan niet voorstelt. Is het verstandig om zo’n recensie ook te publiceren op mijn website? Om de tekst als waarschuwingssignaal te positioneren, waaraan jij volgens mij denkt, mag dan niet ten koste gaan van de oproep inclusief aanzet tot redelijke discussie. Dat is de reden dat de enige suggestie die ik - nog? :-)- niet van je overnam de titel betreft.

Wat vind jij (verder) hoe de tekst valt te gebruiken? In de lade houden kan ook.

(Want) is er nog wat te “redden” aan een kennelijk pathologische plagiaris? En doordat vrijwel alle opdrachtgevers er evenmin iets van begrijpen, kan hij zich zakelijk prima blijven ... redden. Wat mij betreft moet ik dan maar vinden dat ik daar ook helemaal niets te zoeken heb. Waar dan wel? Daarover heb ik de afgelopen jaren al enkele wanhopige opstellen geschreven ...

Mikt Oude Luttighuis via *Qualitate Qua* op “Widergutmachung [...] bij [...] door Essence beschadigde relaties”? Ik vrees dat het veel banaler is. Er valt tussen hen niets goed te maken, er is geen sprake van geveinsde “knieval;” ze zijn altijd goede vrienden gebleven. Wat hij mondeling onverminderd verkondigt, is stellig dat ik “wat lastig” ben. Al helemaal in combinatie met “uitzonderlijke denkkraft” is meer niet nodig om te bereiken dat juist ambtenaren ruime “afstand” tot mij houden en hij dus comfortabel dichtbij ze blijft.

Dat ervaar ik nog steeds als handelingsdilemma. Door betrokken partijen aansprakelijk te stellen, raken ze onderling alsmaar méér verbonden. Dat is door-en-door corrupt, maar het lijkt wel of integriteit het allereerste overboord kan: pervers.

Dat iemand onbetrouwbaar e.d. is, kan gebeuren gelet op de gedragsverspreiding van leden van een populatie. Maar ‘we’ hebben nu net bestuurlijke machten om eventuele overtredingen e.d. te bestrijden.

Zodra óók dat gezag onbetrouwbaar blijkt ... Dat levert voor de gedupeerde burger een zgn double bind op. Wie niets onderneemt tegen bedrog, blijft er de dupe van. En spreekt de burger gezag erop aan om te helpen ..., blijkt de gezagdrager in kwestie medeplichtig en dan gaat het (dus) vaak zelfs sterker dóór. Ik geloof niet dat er alternatieven zijn zonder eigen integriteit, en aldus jezelf, te corrumperen. Daarom onthoud ik me van verdere alternatieven. Het gaat met Essence mis, omdat de overheidsinstellingen die gezag moeten uitoefenen deelnemers waren/zijn aan wat Oude Luttigheid als consortium c.q. project optuigde. Om hun belangenverstrengeling te verhullen, kiezen ze ervoor om verantwoordelijkheid voor onafhankelijke gezagsuitoefening te ontkennen. Daardoor kunnen ze ‘rustig’ doorgaan als deelnemers aan zulke ‘projecten.’ Dat kan pas stoppen bij de rechter (maar aan rechtsgang waag ik me niet, al is het maar omdat de overheid de zgn landsadvocaat veel en veel langer

kan laten traineren dan ik ooit kan volhouden; zo ben ik véél eerder failliet) of door publiciteit (maar daarvoor is de zaak allang te ingewikkeld om er populair schande van gesproken te krijgen). Qua oplichter heeft Oude Luttighuis het daarom aardig voor elkaar.

■ En ditmaal dus vooral bedankt voor je ‘gebruiktips’! En natuurlijk ook voor je actie-aanbod!

“Allereerst [...] helder op een rijtje zetten” is waarom het mij – zo raak ik me zelfs steeds bewuster – zeker vooralsnog om gaat. Zie de bijlage voor alweer een volgende versie. Als jij er niet ‘geks’ meer in kunt ontdekken, ben ik er zowat klaar mee. Wat op nog m’n lijstje stond, heb ik door aanvullingen van de tekst allemaal kunnen wegstrepen. Ik hoop met gele markerings niets te hebben vergeten dat je nog niet zag.

Ik zie weinig tot niets in pogingen om vooraf te waarschuwen. Dat wordt geheid verkeerd uitgelegd, en daardoor raak ik slechts verder van huis. Ik krijg echter de indruk dat jij dat anders ziet. Is dat zo? Gaat het je dan ihb om I&M?

Mijn indruk is dat de medewerker in kwestie zich niet zomaar laat inpakken. Als dat klopt, komt hij vroeg of laat met een controlevraag bij jij en/of mij. In dat geval hoeven we niet zozeer te waarschuwen, maar geven zakelijk antwoord omdat zo’n antwoord is wat hij door zijn eigen vraag ... verwacht. (Pas) dan is er een alweer wat grotere kans dat hij zo’n beoordeling serieus neemt.

En stel dat mijn indruk helemaal verkeerd is, dwz dat hij zich wel heeft laten inpakken. Het is niet alleen zo, dat er dan m.i. niets meer aan te doen is, maar wil ik dat ook helemaal niet. In dat geval heb ik daar niets te zoeken ...

Een waarschuwing zou overigens een herhaling zijn van “pleidooi voor gastheerhygiëne.”

Dankzij analyse van de inhoud vind ik bevestigd dat helemaal niemand aandacht aan *Qualitate Qua* gaat geven. Ja, als kadootje kan de ontvanger van het boekje “een (psychologische) verplichting” ervaren tot wederdienst. Kritiek van een ‘buitenstaander’ kan dan echter het averechtse effect hebben dat de ontvanger de schenker alsmaar krachtiger ondersteunt, want de ontvanger leest het toch niet en de zieligere schenker verdient bescherming, nietwaar? Zulke dynamiek wil ik natuurlijk vermijden.

Het allerbelangrijkst is dat ik zo weinig mogelijk tijd wil ‘verliezen’ aan kansloze activiteiten. Ik ben blij dat ik het boekje bestudeerde en er een uitvoerig ‘verslag’ van schreef. Ik wilde er redelijk begrip van bereiken. Ik meen nu wel te ‘begrijpen’ wat voor onzin het bijelkaar is, en op welke kritieke punten het hopeloos mis gaat. Mocht ik er ooit iets over ‘moeten’ beweren, dan doe ik dat met een gestaafd oordeel. Zo zie ik mijn integriteit.

Maar verder? Ik kan me beter concentreren op wat het afgelopen jaar gelukkig gewerkt heeft. Zo verheug ik me altijd op onze informatiekundige wandelingen. Daarmee heeft Information Dynamics het afgelopen jaar toch maar mooi precies de kosten van externe opslag van de uitgebreide bibliotheek kunnen betalen. Aan de literatuur die ik voor publicaties gebruik, kan je zien hoe waardevol dat is!

Dus, wat mij betreft geldt voor ons allebei dat we “d’r tijdens feestdagen enzovoort ‘noodgedwongen’ even ‘niks’ mee [kunnen].” Mee eens?

Is mijn tekst eigenlijk te volgen voor iemand die het boekje niet kent (zoals volgens mij voor iedereen blijft gelden)?

■ Mijn eigen idee is ook om deze tekst in elk geval voorlopig niet te publiceren. Klopt, “al die aandacht [is] wat te veel eer voor de schrijver.” Het ging met die boekbespreking mij vooral om zin en onzin zo redelijk mogelijk te scheiden. Dat was dus een hele klus. Ik ben benieuwd wat jouw oordeel is nadat je het boekje ingekeken hebt.

**23 december 2014, emailbericht aan Europese Commissie –
Directoraat-generaal Concurrentie, Griffie Staatssteun (medewerker) ■**

Ich schreibe Ihnen dieses Mal auf Englisch.

Thank you for sending me a preliminary view of your findings on the complaint of Information Dynamics. I regret to say, though, that I find the complaint somewhat misrepresented. Perhaps I am to blame myself. In that case, I hope you have the patience to continue to instruct me.

Should I, however, below present some different perspective to the complaint, I urge you to include it in the final view. Please contact me with any further questions you may have.

The complaint was drawn up by Information Dynamics' employee dr. M. Houtman. He has kept his reaction to the preliminary view characteristically brief:

The European Commission has mistakenly been arguing from the assumption that Information Dynamics has produced a method in commission, that is, making the government own it. However, Metapattern as a modelling language/method already existed, the result of Information Dynamics' investment and therefore its intellectual property. Concerning Metapattern, the Essence consortium has contributed nothing, nothing at all. Through Essence, though, the barriers of entry have been lowered with substantial state aid, helping competitors to an advantage they would otherwise not have enjoyed.

In addition, I have more detailed remarks.

On page 1 of your letter of December 22nd, 2014, it says:

On behalf of the Dutch *Bureau Forum Standaardisatie* (thereinafter “BFS”) your company Information Dynamics developed a methodical solution for semantic information modelling in public authorities.

In fact, Information Dynamics developed the modelling language Metapattern at its own cost, and long before. Metapattern was therefore certainly **not** developed “on behalf of” BFS, as BFS itself has confirmed as much by formerly acknowledging my/Information Dynamics' copyright. I've sent you the relevant document attached to my email message of December 27th, 2012.

Metapattern was already a full-fledged modelling method/language, documented comprehensively in my book *Metapattern: context and time in information models* (Addison-Wesley, 2001). Only its visual notation has since been – partly – modified, around 2002. BFS contracted Information Dynamics with the aim of demonstrating the **application** of Metapattern “for semantic modelling in public authorities,” too. I repeat, there was **no** question of research & development “on behalf of” BFS!

After several successful modelling cases **only** applying Metapattern, BFS contracted Novay for a third-party, independent evaluation of Metapattern. Again, there was no question of development!

As Novay actually didn't have a clue at the start of evaluation, Information Dynamics gladly agreed to cooperate, but it was **not** that Information Dynamics (your letter, p. 1)

hoped that this would result in public contracts to further develop that method.

For as a method, Metapattern was in **no need at all** of development as may of course already be concluded from the modelling results. How could the modelling cases otherwise have been successful if not because Metapattern performed so well? And why would BFS otherwise have been so keen to have Metapattern evaluated?

It is also obvious why Information Dynamics, again at its own cost, (p. 1) “share[...] Metapattern-related knowledge with [...] Novay?” With BFS championing the application of Metapattern, Information Dynamics of course recognized the opportunity for getting more professional information modellers interested, et cetera. As Information Dynamics freely supplied information about Metapattern, as it had consistently done before (see website), it

did not aim at a monopoly at all. Instead, realistically so, it hoped to enjoy some minor part of the market for, say, contextual modelling which it had initiated.

Still on page 1, it says that

Novay set up the Essence consortium [for] developing the Essence-language and method.

I'm afraid this is the crucial misunderstanding. The consortium did **not** really plan to develop language/method. It just said it would. Denying the earlier evaluation of Metapattern as a complete method, the Essence consortium subsequently claimed that Metapattern was nothing more than an idea. Promising as it was, the consortium argued, it still needed proper development. And as merely an idea, of course it couldn't be anyone's intellectual property, now could it?

That was evidently a blunt lie. In that capacity it was later confirmed when the report describing the so-called Essence-language appeared as a result of Essence's Phase 1. No differences whatsoever exist between Metapattern as the original and the Essence-language (version 1.0) as the copy. Indeed (p. 1), as you quite correctly recapitulate from my complaint in your letter,

the Essence language/method are a merely rebranded Metapattern-language/method. In other words, consortium Essence only made a show of research & development. In actual practice it was set up by research organisations TNO and Novay as a vehicle to generate income for themselves. For that purpose, participants were solicited who were each other's potential clients and suppliers, respectively. Disguised as r&d platform, in actual fact it was 'sold' as a marketing project, with participants who couldn't care less about r&d.

However, they did contribute a fee, making it possible for TNO and Novay to attract the lion's share of funding from a source of innovation subsidies. As I've indicated, they just made a pretence of innovation (to which I immediately objected, but nobody seemed to care; TNO and Novay because they had something to hide). By almost completely degrading Metapattern, they made it appear that Essence's innovation would even be fundamental, thereby earning them a generous government subsidy from the largest factor for multiplying the financial contributions by participants.

The sad result was that TNO and Novay were just making money, doing no serious r&d ... and even daring to publish "a merely rebranded Metapattern-language/method." They've misused their status as research organisation.

Especially TNO and Novay are operating in a business mode, under the guise of Essence, anyway, and fraudulently at that. When such behaviour is overlooked, of course the complaint of Information Dynamics can never be competently dealt with. The assumption that TNO and Novay are doing r&d because they are institutionally recognized as research organisations is simply wrong. At least it is in the case of them running the Essence consortium. What they do is very different from what they say.

They are stealing work that already exists, Metapattern, first degrading it for setting up a consortium and subsequently, when in need of showing results, copying it.

TNO and Novay actively limit the market by moving the consortium from phase to phase, for every phase gathering some potential clients and suppliers. Meanwhile, remaining the key organisers of the consortium, the actual suppliers are TNO and Novay covering as research organisations in order to 'do business' for themselves. They simply bill hours, just like any (other) consultancy firm.

Information Dynamics does not object at all to the Essence consortium making results public. As I said, making Metapattern public is precisely what Information Dynamics has been doing all along. Information Dynamics does strongly object, though, to its work being stolen and seen made public with Essence faking it as its originator.

And Information Dynamics finds it hard to accept that government money is spent on such practices. When currently judged legal, I would say that especially the favoured status of so-called research organisations is in need of reconsideration. In Dutch, I wrote a short analysis on the subject, including some recommendations; see [Uit de gevarendriehoek](#) (April, 2014). Please read it! I brought it to the attention of the Dutch Ministry of Economic Affairs: no reaction.

When I understand your letter right, research organisations cannot in principle, that is, according to current law, be recipients of state aid. And with state aid ruled out of court for them, such aid cannot be illegal, now can it?

But what if research organisations don't do what, as stated on every patient paper, they should be doing? When they primarily go into business for themselves, pirating existing work in order to continue to get funded by (other) government? Is it still not a matter, then, of illegal state aid?

When the complaint of Information Dynamics most of all concerns behaviour of research organizations, does it really lie outside the jurisdiction of the European Commission regarding competition?

I am willing to accept it when the rules, applicable at the time, make this ... blind restriction. But if so, I urge to reconsider what unfair, fundamentally competitive, too, advantages research organisations are granted beforehand. It seems that they can now act with impunity, destroying 'real' competition in the process. The rhetoric is basically false. It covers a perverse practice.

I emphasize that Information Dynamics is not at all worried by potential suppliers joining the Essence consortium. In practice, as I've already suggested, they only join for a marketing opportunity. And without interest in what it is really about, no serious competitor will develop out of such participants.

With potential clients it is quite the opposite. With a relevant market effectively still non-existent, it is the Essence consortium that locks in early prospects, thereby locking Information Dynamics out.

The consortium organisers are blocking market development as their mode of operation is essentially parasitic. They only pretend to be engaged in r&d. And even when it is increasingly nonsense what Essence delivers, a most promising market has been spoiled. Another brief analysis, also written in Dutch, you may find illuminating is [Innovatieparasiet: pleidooi voor gastheerhygiëne](#) (April, 2012).

Why is the Essence consortium as a whole not considered an "undertaking"?

Next, in the context of the Essence consortium, especially TNO and Novay should be qualified as "undertakings." They have been disproportionally favoured with government funding, and other contributions. Their involvement has disrupted competition.

In the letter it says (p. 4):

State aid is only present if undertakings receive an advantage in the form of any economic benefit which [they] would not have obtained under normal conditions.

It especially pertains to TNO and Novay benefitting from the Essence consortium. Starting by stealing Metapattern is already harming "normal conditions." The key question is, therefore, did they actually commit theft of Metapattern? In my opinion, as long as that question is left unanswered, the complaint of Information Dynamics remains open. I have repeatedly made my position on this clear, and will continue to do so.

You report that (p. 6)

[t]here are no indications that Novay, in relation to this knowledge, carried out an economic activity, in particular by offering that knowledge on a given market.

What is apparently still escaping also "the Dutch authorities" is that Novay really does operate "on a given market." It is in the 'business' of setting up and organising consortia,

which has very much turned out as “an economic activity.”

Novay has appropriated “this knowledge,” i.e. “offering that knowledge with the pretence of having researched and developed it itself, in order to gain ‘clients,’ that is, participants and sponsors of consortia.

For the Essence consortium, TNO became a partner in ‘business’ because it has privileged access to innovation subsidies.

Of course, TNO and Novay state their respective goals differently. Please look at what is really happening. State aid is attracting parasites. They undermine trust. Without trust, no innovation.

To put it mildly, I was surprised to read that (p. 7)

in order to establish whether State aid to the participating undertakings is involved [...t]he competent Commission services assessed the conditions set out in the project plan, the co-financing agreements.

Didn’t the ‘services’ investigate other material? Of course, there you’ll find everything in order.

At the core of the whole case is the Essence consortium claiming that something needed to be developed ... while it already existed ... which it subsequently copied.

Essence is therefore **in actual practice** not about innovation, on the contrary, and state aid for the purpose of billing hours is even fraudulently acquired. When that core ‘business’ is irrelevant for the Commission services’ assessment, Information Dynamics has apparently directed its complaint at completely the wrong address. In that case, please just say so. Then I’ll immediately stop wasting taxpayers money by complaining.

I appreciate it that you take the trouble to explain the rules of state aid. Again, I am sure that TNO and Novay fully complied with them through the formal structure of their paper work. But what they actually stated was false from the start. For example, see pp. 353-356 in [Hoofd op hol](#) (in Dutch, 2013) for an analysis of what the subsidy application for Essence Phase 1all more or less directly copied from Metapattern’s evaluation by Novay, while omitting to mention that source and thereby falsely suggesting what still needed to be developed.

So far, nobody has investigated what has actually been the case! Was Metapattern first hushed up, and later plagiarized? There just has not been any “independent research” by TNO and Novay.

Why don’t you establish for yourself those facts?

It would appear from your letter that, according to the preliminary view, the complaint is also ungrounded because (p. 13) “results from the Essence project were made public” and “the Dutch authorities indeed widely disseminated all results.” But what if those results were obtained illegally?! Please look behind what “the Dutch authorities” are arguing. They have an interest to hide the facts, especially on plagiarizing Metapattern. Why do you take their word for it, and not that of Information Dynamics?

My point is that you shouldn’t take anyone’s words for it, but come to an independent opinion on whether or not the Essence consortium actually made an honest start and did what they planned to do. I expect you to be critical!

It is what I asked Rand’s Jeff Rothenberg. You know his answer.

Anyway, let’s say it didn’t come as a surprise that Novay had to stop operations. Essence’s ‘band leader,’ however, is continuing operations that undermine market, competition, et cetera..

Please note that potential clients, so far government organisations, only, are paying their contribution to the Essence consortium for actually keeping an already existing modelling language/method **unavailable** to them. If that is what state aid for promoting competition is about, I am lost.

Why doesn't Information Dynamics move ahead nonetheless, under its own steam, so to say? As I've tried to explain, potential clients are easily seduced to join the consortium. Essence is cleverly stigmatizing Metapattern, while profiting from it under its own name. How Information Dynamics is (p. 2) "referred to in the Essence consortium's publications" is deceitful. From a parasite's perspective, I am sure it is well done. All the same, it is antisocial. For my comments, see [Stankbetuiging](#) (in Dutch, December, 2012).

By protecting research organisations, the government is helping them to keep and enlarge their advantage. Labelling it r&d, it doesn't sound like competition ... but is certainly in our day and age.

The (p. 2) "software" has not been developed by Information Dynamics "in the meantime." Such development has been continuous, starting in the early 90s of the previous century, and is ongoing. It is necessary to keep up with other developments in digital technologies.

Metapattern, that is, the modelling method/language, has **not** changed.

On the letter's page 3, a – implicit – reference is made to a remark made by Rand-evaluator Jeff Rothenberg. Indeed, he drew attention to "Metapattern's [...] lack of computer-based tools" (*Metapattern in Context*, May, 2010, p. 8).

I can only emphasize that such "tools" in no way impinge on Metapattern as such, that is, once again, as a modelling method/language. Rothenberg is clear on that, too.

What should interest you is that BFS at the start of Essence's Phase 1 explicitly requested Information Dynamics' tool *Informatierotonde* to be applied, which TNO and Novay ignored. On the subject of tools, an activity during Essence's Phase 1 was trying to develop an editor for drawing up models. Information Dynamics had advised against it. Essence proceeded and ... predictably failed.

Miserable as it is, it is the only part of Essence that might properly be called development. Calling the rest of Essence so, is clearly misinformation.

No (p. 3), I repeat, Information Dynamics did not engage in "R&D-activities on behalf of BFS."

The report referred to in footnote 5, *Semantiek op stelselschaal*, included as Appendix C Novay's evaluation of Metapattern. It says in your letter that (p. 5) "BFS then ordered the public research organisation Novay and RAND [...] to evaluate the result of your R&D-work." No, Novay's evaluation was earlier. And what is referred to as "your R&D work" was by then regular Metapattern since years and years. I state again that Information Dynamics did not contribute "R&D work" to BFS. Contributions involved **applying** Metapattern, with Metapattern of course remaining Information Dynamics' intellectual property (again, as explicitly acknowledged by BFS).

No (p. 4), "BFS as a public purchaser" definitely did **not** "procure" Metapattern from Information Dynamics, also not as a "R&D-service where the benefits accrued exclusively to the contracting authority." What BFS "accrued," of course, were the information models resulting from the application of Metapattern. The service Information Dynamics provided was drawing up those models, period. And it has only been such modelling assistance (p. 4) "where the service provided [by Information Dynamics] was wholly remunerated by the contracting authority." Well, not "wholly," really. It took more time than BFS had the budget to pay for. But Information Dynamics gladly took the opportunity to establish such promising cooperation. The trust was not to be reciprocated ...

Whatever arrangements about intellectual property the Essence consortium may have stipulated, they can of course **not** pertain to Metapattern. And of course such arrangements in no way legalize what has been obtained from plagiarism.

Information Dynamics has never jockeyed for being (p. 14) "exclusively entrust[ed] with the further development," not of Metapattern. For in Information Dynamics' view there was nothing more to develop. As a modelling method/language, Metapattern was already complete

and available. Anyway, the Essence consortium didn't add or change anything. You may easily conclude the complete lack of differences for yourself; see *In search of differences* (2012).

For making Metapattern accessible to a larger group of professionals (which was the explicit goal of BFS after positive evaluations), Information Dynamics suggested to BFS to put the emphasis on education. Backed by BFS, that would of course really have distributed the innovation, without playing favourites. Instead, BFS opted for the consortium approach proposed by Novay which has subsequently led nowhere at great expense to the public, market potential destroyed, still no competition, et cetera. Information Dynamics declined to join for several reasons. That the Essence consortium would resort to theft of Metapattern became clear only later.

BFS became an accomplice in Essence's plagiarism, after which it preferred not to be remembered of Metapattern, as such continuing to support the consortium and thus making business life for Information Dynamics especially difficult.

It should not come to a surprise to you that your letter has not convinced me of the reasonableness of the conclusion of the preliminary view.

In view of the above I hereby submit the request to kindly reconsider the assessment arrived at in a preliminary fashion by the competent departments of the Directorate General for Competition. Thank you again very much.

■ Ik wilde er zo gauw mogelijk van af. Het heeft m.i. ook geen zin om er lang op puzzelen.

Op z'n gunstigst gezegd, zo is meteen mijn stellige indruk, kijken klager (Information Dynamics) en behandelaar (Europese Commissie) helaas niet naar hetzelfde.

Zeg dat onze fiets gestolen is. Daar rijdt iemand anders op rond, met alleen een stikkertje met zijn naam geplakt over het stikkertje met de onze erop. Het is eenvoudig om een foto te maken van onze fiets met die fietsendief, want, zoals gezegd, hij rijdt er trots op rond.

De behandelaar ziet er echter geen bewijsmateriaal in. Hij neemt contact op met wie hij op de foto afgebeeld ziet, waarop die man een officiële verklaring produceert waarin staat dat hij geen fietsen steelt. Tja, als dat er staat, doet hij dat natuurlijk ook niet, toch? Ofwel, op grond van die verklaring meent de behandelaar dat het onmogelijk om diefstal kan gaan. Dat levert een andere duiding van de foto op. Ja, die man zit er inderdaad op, klopt. Hij zal die fiets dan wel hebben gekocht, of gekregen. Maar gestolen dus in elk geval niet. Er kan dus geen reden voor een klacht bestaan.

Voordat de Europese Commissie die brief met voorlopige uitkomst stuurde, belde de behandelend medewerker op. Hij legde er nadruk op dat hij "objectief" moet kijken ... Wat ik ervan begreep is dat hij binnen het kader opgespannen door hun beoordelingsregels moet blijven. Prima, daarover heeft het geen zin om te twisten. Maar ik ben nu wel benieuwd of ook de definitieve uitkomst erop neerkomt dat zgn kennisinstellingen zoiets als een piratenbrief uitgeschreven kregen, dwz of ze inderdaad ongestraft kunnen roven in de grote marktruimte tussen het ene en het andere kader.

Als het kan gebeuren dat je iedere keer wanneer je zelf een fiets bouwt, koopt enz. die fiets subiet en zonder een kik moet 'inleveren,' neemt in elk geval bij mij de animo af om er steeds maar weer aan te beginnen. Qua innovatiebeleid schiet dat volgens mij niet op, integendeel.

■ Wat heerlijk, zulke redactionele hulp! Ik voel me schuldig dat je er overduidelijk zoveel tijd aan besteed, maar het is natuurlijk wel een interessante opgave om te onderzoeken of er überhaupt iets aan *Qualitate Qua* valt te ontsluiten. Ik meen dat het intussen duidelijk is, dat er niets anders in verscholen gaat dan entiteit-relatie modellering (ERM). Daarvan bestaan, om het zachtjes uit te drukken, (dus) begrijpelijker beschrijvingen.

Tot slot voegde ik het welgemeende zinnetje “Mijn dank gaat uit naar [...] voor morele tot en met redactionele steun.” toe. Ben je het ermee eens, dat ik je vermeld? Heb je voorkeur voor een andere formulering?

Ja, “zucht.” Ach, wat is het voordeel om “(betaalde) verspreiding van onzin [...] beperkt” te proberen te houden? Ik geloof niet dat iemand er doorheen komt; die negatieve ervaring wil ik iemand ontnemen ...

Ik was inderdaad extra benieuwd hoe je zou reageren op de ingreep met de verkorte achternaam. Voluit ging ‘ie me de keel uithangen, zodat ik maar eens wat anders probeerde. Juist door de eindeloze herhaling, terwijl je weet dat het een naamsdeel is, werkt het alsmaar spottender, althans, op mij. Daar hoeft geen flauwe woordspeling bij. De vergelijking met het verhaal over de Nieuwe kleren van de keizer stond er al ...

Over het toegevoegde Metapatroonmodelletje heb ik je geen opmerking zien maken. Behalve humoristisch vind ik het wel degelijk hout snijden als kritiek op Oude’s rekenkundige geleuter. Dat zijn dan verschillende vliegen met één klap.

Hij zal – en, als hij ziekelijk parasitair is, kàn – ook in deze tekst slechts een hoop snoepgoed zien waaruit hij naar eigen believen mag graaien. We kunnen hem er dus ook mee lokken ...

Dat zou er juist voor pleiten om de boekbespreking zonder ophef te publiceren. Of *Ben ik nou gek?* :-)

■ Ik moet zeggen, heel sportief belde de behandelende medewerker van de Europese Commissie nog dezelfde dag opnieuw op. Er volgde weer een vrij uitbereid gesprek. Zijn eerste vraag was, of ik mijn ‘brief’ wellicht nog wilde oppoetsen. Of kon hij ‘m meteen laten registreren. Tja, doe aub maar meteen.

Ik kreeg de indruk dat het voor de uitkomst niets uitmaakt. Voor behandeling van de klacht met plagiaat als grondslag heeft de Commissie geen “legal tools.” Dat is een nationale zaak. Okee, dan niet, maar ik wil in geen geval geen valse veronderstellingen geformuleerd zien, in het bijzonder niet over eigendom van Metapatroon. Hij was inderdaad afgegaan op de mededeling van de Nederlandse regering (hoewel ik toch voldoende aanwijzingen verschaft had van het tegendeel; ja, dat klopt eigenlijk wel). Heeft de Nederlandse regering soms een overeenkomst getoond dat ze Metapatroon gekocht heeft van Information Dynamics? Nee, dus. Ik heb gezegd dat hij dan op z’n minst moet stellen dat hij er niet uit kwam c.q. dat het er voor hem niet toe doet ivm beschikbare “legal tools.”. Nou ja, ik heb het in geval nogeens extra verduidelijkt. Niet dat het waar dan ook hielp ...

Het probleem is m.i. dat hij Information Dynamics beschouwt als monopolist. Dat wil ID helemaal niet zijn (en ik heb hem verklaard dat juist ik consequent pleit voor opleidingen voor verspreiding van kennis over Metapatroon), maar dat betekent natuurlijk zeker niet dat Metapatroon mag worden nagebootst en onder eigen naam voorgesteld. Hoe dan ook, volgens hem heeft de Nederlandse regering expliciet bevestigd dat ik de enige ben met kennis terzake. Waarom zoveel erkenning? Vanwege dat monopolie heeft de Nederlandse regering zowat de plicht om maatregelen te treffen om het breken; dat hebben ze dus netjes gedaan, ook de Europese commissie helemaal blij. Hoera, daar heeft consortium Essence prima mee geholpen. En volgens het Verdrag van Europa doen TNO en Novay principieel niet aan economische activiteit. Daardoor kunnen ze geen concurrentievoordeel verkrijgen ... wat ze blijkbaar de vrijbrief geeft om die vermeende monopolist te benadelen. Excuus, geen “legal tools.”

We schieten ook met de definitieve uitkomst dus stellig alweer niets op, maar hopelijk blijft zo nog een beetje binnen de perken hoeveel slechter we ervan worden.

**23 december 2014, emailbericht aan Europese Commissie –
Directoraat-generaal Concurrentie, Griffie Staatssteun (medewerker) ■**

Thank you again for calling me, just now. I very much appreciate the opportunity you've allowed me again for some 'personal' discussion.

I do feel strongly that at least the Dutch innovation policy has serious structural shortcomings amounting to an increasing disadvantage for small companies involved in r&d at their own cost. Therefore, thank you, too, for drawing the attention of policy advisors to my brief analysis-from-the-field.

**23 december 2014, emailbericht aan Europese Commissie –
Directoraat-generaal Concurrentie, Griffie Staatssteun (medewerker) ■**

After both my email message and our discussion earlier today, I would hereby like to confirm in writing what I take to be the key point so far lacking in your assessment:

Assuming that the Dutch government is unable to produce proof of having procured ownership, i.e. intellectual property, of Metapattern from Information Dynamics, it should simply stand that such ownership invariably rests with Information Dynamics.

After further consulting dr. M. Houtman (Information Dynamics) I would like to bring the following to your attention for consideration, too:

The Essence consortium fits the category of "all agreements between undertakings, decisions by associations of undertakings and concerted practices" as stipulated by TFEU, article 101.

As such, according to TFEU, article 101(b), the Essence consortium is prohibited to "limit or control [...] technical development, or investment" by Information Dynamics or any other company, for that matter.

Research organisations such as TNO and Novay certainly qualify as partners in "concerted practices," too. Having plagiarized Metapattern of course makes it worse, but already without it, the Essence consortium violates TFEU, article 101(b).

In addition, the Essence consortium has received state aid.

Mr Houtman also respectfully suggests that you once again consult section 8 of the complaint as submitted by Information Dynamics.

As you invited me, at the end of your letter of December 22nd, to "inform [you] of any new particulars," I'm happy to continue do so as occasions arise.

■ Met onzichtbare inkt heb ik mijn dankwoord aan jouw adres uiteraard laten staan ...

■ Voor mijn gemoedsrust ben ik gelukkig het punt voorbij – hoewel, dat weet je nooit zeker – dat ik er (heel) kwaad om word. Ik ben vooral verbluft. Ja, die erkenning door BFS van auteursrecht van mij/Information Dynamics had hij inderdaad in dat document gezien ... Hoe kan het dan dat je kennelijk geloof hecht aan een daarmee nota bene tegenstrijdige bewering uit dezelfde bron dat Metapatroon eigendom van BFS is? Hoe is het mogelijk dat je juist met zo'n punt, dat je nota bene zelf tot kernargument maakt, zo, vooruit, slordig omspringt? Komt dat omdat je sorteermachine afgesteld staat op het zsm laten afvallen van de klagers? Maak je het gat zelfs maar meteen om te beginnen zo groot, dat je er netzo drastisch van af bent?

Het heeft geen zin om dat kwade wil te noemen. Maar wat is het dan wel? Het heeft ook geen enkele zin om een alsmaar grotere aardappel aan te bieden. Want geen aardappel is groot genoeg voor dat oneindig grote afvalgat voor klagers. Het is meer dat zolang je aardappels aanvoert, je tenminste zelf nog niet in zo'n machine terecht komt.

Je kunt er inderdaad beter nooit aan beginnen, ... maar wat dan?

**23 december 2014, emailbericht aan Europese Commissie –
Directoraat-generaal Concurrentie, Griffie Staatssteun (medewerker) ■**

In your letter of December 22nd it says about me/Information Dynamics (p. 13):

[Y]ou indisputably had the possibility to join the consortium and thus participate in the further development.

I'm afraid there is a lot more to it than that.

Looking back, I find it clear that especially Novay has actively, to say the least, discouraged Information Dynamics to participate. I'll explain.

How did BFS actually want to proceed? After successful application of Metapattern to several modelling cases followed by two highly positive third-party evaluations of Metapattern, BFS wanted to scale up. (In Dutch, BFS used the term: opschaling.)

Now, what did BFS mean? It wanted to promote wider application of Metapattern. Indeed, scaling up clearly expresses that 'something' is already available. You'll find this interpretation confirmed by Logius' director in his letter to Information Dynamics from March 27th, 2014. (A copy is in your possession as it was included with the complaint as an attachment.)

As Logius' director also correctly states in that letter, BFS preferred the consortium approach (Dutch: "consortiumaanpak") proposed by Novay.

Information Dynamics was never involved in the preparations for such a consortium, nor informed about any details.

All that Information Dynamics was given to understand about the consortium at the time, that it would continue with modelling cases applying, please note, Metapattern. Participants would contribute a fee. In return, each participant to the consortium could enter a case which would then be modelled with Metapattern. A small subsidy could be obtained on the ground of speeding up application of an existing method (for nothing really innovative was at stake). Novay's employee P. Oude Luttighuis did ask me, by email on March 18th, 2010, if I wanted to take part and, if so, in what capacity (Dutch: "óf je ook een rol voor jezelf weggelegd ziet en, zo ja, welke rol").

On March 19th, 2014, I replied as follows (my translation, see below for the original text in Dutch) :

Regarding the question you've asked me, my answer is that I am commissioned by BFS to contribute to semantic interoperability, and prefer to continue to do so. From this perspective, I hereby pass your question on to [BFS]. ;-) Do they want to have BFS represented for example by me, or not, in such a consortium? I don't believe it to be in the interest of both BFS and myself, especially in case of a consortium, when I am involved in too many capacities.

(Dutch: Wat de vraag betreft die je direct aan mij stelt, luidt mijn reactie dat ik in opdracht van BFS werk aan semantische interoperabiliteit en dat ook graag blijf doen. Zo beschouwd verschuif ik dus de vraag naar [...] en Peter. ;-) Willen zij BFS al dan niet o.a. door mij laten vertegenwoordigen in zo'n consortium? Ik geloof niet dat het zeker in het geval van een consortium verstandig is voor BFS en mijzelf, als ik in teveel soorten en maten betrokken ben.)

BFS never supplied explicit direction. It meant that the relationship between BFS and Information Dynamics continued as it was.

Besides wanting to avoid a conflict of interests, I did not have any confidence in Novay's capacity, as the consortium's lead, to be able to give professional guidance for modelling with Metapattern. Continuing as BFS's advisor, I wanted to be in a position independent enough to correct what the consortium would come up with (as modelled cases).

My judgement was based on what I had recognized as Novay's complete lack of modelling contributions to the previous modelling cases. Despite my repeated requests for showing an

active interest in actually applying Metapattern to those real-life cases, Novay's employee P. Oude Luttighuis remained passive.

I cannot emphasize enough that, to my knowledge, the consortium would 'only' be about additional modelling with Metapattern.

Therefore, when it is now suggested that Information Dynamics declined from participating "in the further development," the Dutch authorities have not properly informed you. As I said, development was never brought up, I repeat, never brought up in how the upcoming consortium was sketched to me!

I also have no doubt that the objective of BFS did not include development. Again, BFS's focus was simply on scaling up application of Metapattern.

What has happened, I believe, is that Novay got BFS to generally agree to the concept of the consortium based on additional modelling cases for Metapattern. Please note that cases were used to solicit participants. I doesn't help much for scaling up, I would say, but BFS under the influence of Novay – whose 'business' is, as I explained in a previous message, is setting up and running consortia – thought it would (as stated in Logius' director letter, already referred to above).

Novay then, with TNO acting as middleman, drew up the actual consortium plan including a subsidy request. The concept was now changed drastically! Modelling cases were almost completely out, and development became the dominant theme.

Perhaps Novay saw an 'opportunity' for more than tripling the innovation subsidy because Information Dynamics had been kept largely uninformed, anyway. The fundamental change in the consortium concept was probably not pointed out to BFS which trusted Novay to do the necessary 'paperwork.'

Of course, Information Dynamics would have immediately spotted the fraud. In fact, when the consortium plan did come to my attention, I protested right away. However, BFS did not want to back out.

The consortium plan does not reflect what BFS was after! BFS tries to cover up for its mistake.

Yes, BFS was only too happy that instead of a minor subsidy apparently a major one could be obtained for promoting its goal of scaling up the application of Metapattern. I believe BFS never checked, not at the appropriate moment, that TNO/Novay had completely changed the concept of the consortium, and had for that purpose listed as development targets what was readily available.

I hope to have made clear that Information Dynamics was not (!) offered the opportunity "to join the consortium" as it is detailed in the formal plan. As I have come to see it, Information Dynamics was on purpose (!) not given that opportunity because Novay has good reason to assume that Information Dynamics would then block the whole operation. So, information was actively withheld from Information Dynamics.

It should strike you, too, as most suspicious when an inventor is excluded in such a way. Why did Novay act that way. It only makes sense when his invention is stolen from him, making him even the last person to keep informed and thus learn about the theft.

Please issue a request to the Dutch authorities for any proof that Information Dynamics was invited to join the consortium as the plan that was actually submitted for it describes. There "indisputably" is no such invitation!

A 'failure' to join should then not be held against Information Dynamics, on the contrary. Novay seems to have used Information Dynamics' focus on integrity to keep Information Dynamics at a distance, giving it room to 'develop' a fraudulent scheme under the cover of a consortium, with BFS as a most naïve accomplice.

If that is not illegally messing with competition then what is? And only with massive state aid could such disruption of competition actually work!

Covering up Novay needed to produce something looking like the results of r&d. For that purpose, Novay copied Metapattern.

I am fully aware that the Essence case is highly complex. As I already did during our telephone conversations, I do apologize for taking up so much of your time. However, I feel the need to correct biased information that the Dutch authorities seem to supply.

■ Mijn verslaggeving – naar aanleiding – van ons laatste gesprek duurde ditmaal wat langer. Dat lag aan de Europese Commissie. Er ligt een voorlopig oordeel nav de klacht over onrechtmatige staatssteun, ingediend door Information Dynamics. Ik krijg de indruk dat de behandelende medewerker in ‘Brussel’ ervan uitgaat, vooruit, abusievelijk, dat de verklaringen die de Nederlandse regering vervolgens heeft afgelegd, op waarheid berusten. Zo verschijnt als aanneme ineens dat de Nederlandse overheid eigenaar is van Metapatroon. Want dat schijnt de Nederlandse regering beweerd te hebben. Zo gaat dat door ... Het lukt ‘Brussel’ kennelijk niet om te beseffen, dat de klacht nota bene veroorzaakt is door ònwaarachtig gedrag. Dat het uitgangspunt dus moet zijn, dat beweringen vals kùnnen zijn. Ik zou zeggen dat zo’n beoordelaar, wanneer z/hij onpartijdig is, allereerst het waarheidsgehalte moet onderzoeken (!) van de beweringen van zowel de klager als de aangeklaagde partij. Ik kan echter niet herkennen dat daarvan serieus werk gemaakt is. Sterker nog, ondanks mijn bewijsvoering – waaronder een verklaring van de Nederlandse overheid zèlf waarin mijn auteursrecht erkend staat èn een verklaring van de tweede deskundige die Metapatroon in opdracht van de Nederlandse overheid evalueerde, dat de Essence-taal hetzelfde is als Metapatroon – geldt wat ik opper als ònwaar. Maar is zo’n klachtenprocedure dan geen pure onzin? Nou ja, ik heb per omgaande verzocht om voor het definitieve oordeel niet klakkeloos af te gaan op de beweringen over en weer, maar ze zorgvuldig na te trekken. Dat helpt stellig helemaal niets, maar blijft mijn eigen dossier in elk geval redelijk kloppen.

**27 december 2014, emailbericht aan Europese Commissie –
Directoraat-generaal Concurrentie, Griffie Staatssteun (medewerker) ■**

In addition, please consider:

1. You have it from a most relevant source, Rand’s dr Jeff Rothenberg, that the Essence-language (the version ‘resulting’ from Essence Phase 1) is the same as Metapattern.
2. Despite my repeated requests directed over the years at various participants/stakeholders of the Essence consortium, nobody has ever explained any difference between Metapattern (original) and the Essence-language (copy).

The suggestion that the modelling method/language Metapattern has been applied differently, does not reach beyond a possible difference between such ... applications. It certainly does not (!) constitute a different method/language. (When, after stealing my hammer, you use it to drive in one of your own nails, or whatever it is that you apply it for, of course it still is my hammer!)

3. You have it even from the Dutch authorities themselves that they have explicitly acknowledged my copyright.

Now, when indeed (your letter of December 22nd, 2014, p. 9)

TNO has the right to disseminate all knowledge resulting from the project and not giving rise to intellectual property rights (IPR),
and with the Essence-language undoubtedly being the main ‘result’ from Essence Phase 1, you should recognize that TNO had in fact far from any “right to disseminate all knowledge.” For what was disseminated as the Essence-language had not been developed by the Essence consortium at all, i.e. it did not result[...] from the project,” but was already for setting up the consortium copied from Metapattern in violation of the rights of Information Dynamics.
So ,rather than there being (your letter of December 22nd, 2014, p. 14)

evidence [...] that by establishing the Essence consortium, TNO in cooperation with undertakings shared the risks and benefits of research on new innovative interoperability solutions for which the Dutch authorities apparently have a need[,] there is clear evidence to the contrary!

In collaboration with Novay, TNO did not run any research risks. In the matter of Essence, both so-called research organisations simply did not do any research, and least of all independently. Instead, by faking – to undertake – research, Novay and TNO only benefitted. They pocketed both the financial contributions by other participants of the consortium and the added innovation subsidy. Spurred on by state aid, the relevant market was thereby disrupted.

**30 december 2014, afschrift van emailbericht,
aan Europese Commissie – Directoraat-generaal Concurrentie, Griffie
Staatssteun (medewerker) ■**

Ja, die doorstart van Essence door Oude Luttighuis hadden we voorspeld. Nee, was ook niet zo moeilijk. Op ‘zijn’ website van het zgn Essence-project (geraadpleegd op 30 december 2014) staat zelfs helemaal niets nieuws. Het lijkt een afschrift – oeps, was er al niet iets met nabootsing? – van de laatste versie van de Essence-pagina die onder regie van Novay verscheen, inclusief de nadruk op context. Ik moet het er (dus) echter nog steeds mee doen, dat “Essence [...] zich [liet] inspireren door een idee van Pieter Wisse.” Tja ... Daarover schreef ik o.a. [Stankbetuiging](#) (2012).

Ook staat er: “Essence is voortgekomen uit ontwikkelingen bij het Forum Standaardisatie[.]” Dat zou ik als een aanleiding kunnen benutten om hoofd BFS allereerst maar eens te vragen of hij van deze doorstart wist.

Wat mij opvalt, is dat Oude Luttighuis niet zijn boekje *Qualitate Qua* opvoert. Dat volgt binnenkort (ook) daar stellig.

Verder houdt hij er qua vermelding zijn huidige werkgever – ook: nog? – buiten. Probeert hij juist zichzelf zakelijk te lanceren? Is dat dankzij opdrachten ‘voor’ Essence wellicht al gelukt? Dat kan natuurlijk nooit iets worden. Ja, dat zijn allemaal potentiële opdrachtgevers voor Information Dynamics. Maar die is ID dus al kwijt. En, over structureel marktbederf gesproken resp. het dilemma voor ID, met verdere ophef schrikt ID toekomstige opdrachtgevers af. Zo sluw werkt het plagiaat enzovoort van Metapatroon door Essence. Of zien we de voorbereidingen voor – de aanvraag voor – een nieuwe, forse subsidie voor innovatie?

Wetenschappelijk? Daarover kan hij zich toch onmogelijk nog illusies maken.

Overigens had ik verwacht dat Oude Luttighuis de naam Essence zou veranderen in *Qualitate Qua*. Komt dat nog?

Ik zou zeggen, dat we e.e.a. maar moeten laten lopen. Dan zit ’t m.i. des te eerder vast. Wel kan ik me voorstellen dat spoedige publicatie van mijn boekbespreking wel degelijk nuttig is. En als ik hoofd BFS weer tref, kan ‘het’ er met hem over hebben. In dit gewijzigde licht lijkt het mij redelijker dan ooit, dat ook en vooral BFS tot Oude Luttighuis het dringende verzoek richt zich te verantwoorden over de strekking van “zich [laten] inspireren door een idee van Pieter Wisse.”

■ Zoals je zag, was ik zo asociaal om zonder jouw voorafgaande toestemming een afschrift aan [een medewerker van de Europese Commissie] te sturen ... Ter verontschuldiging voer ik slechts op, dat ik het niet kon opbrengen om alwéér tijd te besteden aan aparte uitleg. Het is gewoon ‘op’ en dat is natuurlijk de hoofdreden om me zo min mogelijk druk te – proberen te – maken over Essence’s onzin (nu ik dankzij mijn werk voor die boekbespreking weet dat het onverminderd onzin is).

**30 december 2014, emailbericht aan Europese Commissie –
Directoraat-generaal Concurrentie, Griffie Staatssteun (medewerker) ■**

With its latest website (www.essence-project.nl), Essence continues to misinform. There, it says (in Dutch):

Essence is voortgekomen uit ontwikkelingen bij het Forum Standaardisatie en liet zich inspireren door een idee van Pieter Wisse.

However, and as I have repeatedly indicated again in several recent email messages, regarding a modelling method/language **no** “developments” at all (Dutch: “ontwikkelingen”) occurred “at the Standardization Forum” (Dutch: “bij het Forum Standaardisatie”). In actual fact, the Standardization Forum of the Netherlands had Metapattern **only** first demonstrated (modelling cases, with BFS paying for assistance by Information Dynamics) and subsequently evaluated (twice, by a third parties, in both cases with unpaid assistance by Information Dynamics in order to guarantee independence).

For a modelling method/language, the Essence consortium then completely copied Metapattern, unlawfully calling it the Essence language. It is therefore a further gross falsification to state that Essence was inspired by an idea that I had come up with. Again, rather than just some idea (which is not formally protected as intellectual property), Essence took hold of the already existing modelling method/language Metapattern (protected at least by copyright, as acknowledged by the Dutch authorities upon hiring Information Dynamics for assisting with the modelling cases).

In most of the reports Essence refers to on its latest website, too, Metapattern is applied as the method for modelling (contextual differentiation) including its visual notation. That can be easily verified on the basis of my analysis in *In search of differences* (2012). And you’ve already looked at BFS’s report *Semantiek op stelselschaal* (2009). That report is **all** about applying and evaluating Metapattern. You won’t be able to point at any further developments of Metapattern “at the Standardization Forum.” So, why don’t you give the Dutch authorities the opportunity to argue what further “developments” they believe occurred in departure of Metapattern as demonstrated and evaluated? And should they, as expected, be unable to detail (!) any differences **as far as the modelling method/language goes**, you should draw the conclusion that this whole Essence ‘business’ is a fraud which the Dutch authorities have until now helped to cover up (because they were, and apparently still are, deeply involved). I trust the European Committee to be thorough and impartial. Thank you again very much for considering my complaint.

■ Het leek me bij nader inzien toch nuttig om voor de zoveelste keer te benadrukken dat tijdens het werk voor (B)FS van enige ontwikkeling van Metapatroon géén sprake was. Pfff.

■ Jij hebt er – nogal – wat minder woorden voor nodig ... :-) Mag ik er op mijn beurt een uittreksel van maken (zie onderstaand) en, zo je wilt als afkomstig van een anonieme recensent, toevoegen aan mijn uitgebreide boekbespreking?

Nee, zoals gezegd wil ik die boekbespreking zeker voorlopig niet publiceren. Jij bevestigt dat Oude Luttighuis met Essence weliswaar geld kan – blijven – verdienen aan ijdele opdrachtgevers door te doen alsòf hij levert wat ze wensen, maar hoe meer wij dat op z’n beloop laten, des te eerder – nou ja, dat hoop ik dan maar – ontstaat ruimte voor degelijk (verkeers)informatiekundig ontwerp, enzovoort.

■ Essence wekt onverminderd institutionele schijn, ditmaal echter ook dàt volledig vals, want de houder van de nieuwe website blijkt een privé persoon. Eén keer raden: Oude Luttighuis.

■ Metapatroon is eigendom van Information Dynamics (respectievelijk van mij). Metapatroon is “vrij te gebruiken,” zeer graag zelfs! Ter bevordering stelt Information Dynamics uitgebreide documentatie beschikbaar. Zoiets als een portaal biedt [Metapatroon, handboek stelselmatig informatieverkeer](#). Er komen voortdurend teksten met uitleg en modelleervoorbeelden bij.

Het “vrij” gebruik houdt wél de verplichting tot adequate bronverwijzing in.

Nota bene, uiteraard staat het niemand “vrij” om Metapatroon na te bootsen en vervolgens met een andere naam ervoor te doen alsof de modelleermethode/-taal het resultaat van eigen ontwikkeling is (zoals consortium Essence deed onder de noemer van Essence-taal; ik vermoed dat jij je zo nadrukkelijke vragen over eigendom resp. gebruiksvrijheid in verband hiermee stelt).

A propos Essence, de klacht van plagiaat betreft de taalversie die projectfase 1 van het Essence-consortium als Essence-taal presenteerde; die eerste versie is immers exact gelijk aan Metapatroon. Later kwam Essence met een tweede versie van Essence-taal; daarover heeft Information Dynamics geen klacht van plagiaat. Er zijn echter nog diverse publicaties in omloop met de eerste versie van zgn Essence-taal, dus compleet nagebootst van Metapatroon; daartegen maakt Information Dynamics uiteraard onverminderd bezwaar.

■ Met het oog op de eigendomsvraag is – blijkbaar – van belang, dat Forum Standaardisatie (FS) destijds in een zgn specifiekverklaring het auteursrecht van Information Dynamics op Metapatroon expliciet erkende. Er is aan Metapatroon tijdens de modelleerproeven aldaar niets ‘ontwikkeld,’ en tijdens de evaluaties uiteraard evenmin. Wie zich op de opdracht door FS aan Information Dynamics beroept als argument dat Metapatroon door verdere ontwikkeling in het kader van die opdracht géén eigendom van Information Dynamics is, houdt de boel daarom – nog steeds – voor de gek. Nogmaals, die verdere ontwikkeling was er helemaal niet. Structureel is er aan Metapatroon niets gewijzigd sinds de eerste opzet (1991), en voor de visuele notatie zijn sinds 2002 ‘strakkere’ symbolen voor knooppunt en relatie in gebruik. De véél latere opdracht van FS aan Information Dynamics betrof ‘slechts’ hulp bij het opstellen van proefmodellen met Metapatroon. En de evaluaties betroffen vanzelfsprekend juist géén opdracht aan Information Dynamics, maar daarvoor huurde FS ‘onafhankelijke partijen’ in. Dat laat het eigendom van Information Dynamics van Metapatroon allemaal onverlet.

■ Tja, waarom staat die eigendomsvraag er zo prominent? Zijn dat via-via vooruitgeworpen schaduwen van het voorlopige Brusselse oordeel? Maar het kan ook dat hij juist integer wil nagaan dat de claim van iemand anders, klopt, het doorgestarte Essence, op eigendom van Essence-taal flauwekul is ...

Ik heb ervan gemaakt, dat ik een bedoeling met zijn vragen vermoedde waardoor ik op een alweer wat nader antwoord kwam. Vanuit jouw perspectief is die hele eigendomsvraag overigens onzinnig, omdat jij al met Metapatroon werkte lang vóór enige belangstelling van Forum Standaardisatie en dat Metapatroon nog echt precies hetzelfde is als ooit.

■ Het vallen van zijn beleidskwartje kan natuurlijk wel weer enkele weken duren, met een erkende zakkenroller in de buurt.

■ Ach, wat heb ik aan loftuigingen over mij aan het adres van derden? Je zou toch zeggen dat bij “diep respect voor het briljante van Metapatroon” past dat Oude Luttighuis zich met serieuze uitleg verantwoordt. Maar nee, niemand kan nota bene zelfs maar het geringste verschil aangeven tussen Metapatroon en de eerste versie van Essence-taal, terwijl Oude Luttighuis kennelijk blijft doen alsof qua modelleermethode/-taal ronduit onderscheidend verschil bestaat. Wat, dan?! Met oplichterij van zakelijk tot en met wetenschappelijk wil ik

niets te maken hebben. Als mij dat opdrachten kost, dan is het maar zo.

“Opschaling” is niet mijn “woordkeus,” maar de term waarmee Peter Waters, destijds hoofd Bureau Forum Standaardisatie (BFS), zijn plan aanduidde om het gebruik van Metapatroon te verspreiden. Dat is met Essence inderdaad misgegaan. Met doorstart van Essence vertrouwt Oude Luttighuis blijkbaar erop dat hij de boel verder kan belazeren achter een rookgordijn van – valse – complimenten.

Haha, “een klein tipje” over “hoe iemand deze aanpak/oplossing heeft kunnen bedenken” had Oude Luttighuis je kunnen geven. Toen hij als medewerker van Novay de opdracht van BFS had om Metapatroon te evalueren, voorzag ik hem o.a. schriftelijk uitvoerig van toelichting. Zo schreef ik hem per emailbericht van 24 november 2008:

Indien je geïnteresseerd bent in de allervroegste “geboortegeschiedenis” van Metapatroon, zie [Multicontextueel paradigma voor objectgerichtheid: naar de vijfde objectvorm voor flexibiliteit van informatievoorziening](#) uit 1991.

Op 21 oktober 2009 schreef ik aan hoofd BFS, met afschrift aan Oude Luttighuis:

Onlangs polste Paul naar de verhouding met normaalvormen à la relationeel model. Zie daarvoor de ‘moeder’ van teksten over contextuele verbijzondering, geschreven jaren voordat ik Metapatroon als etiket verzoon, [Multicontextueel paradigma voor objectgerichtheid: naar de vijfde objectvorm voor flexibiliteit van informatievoorziening](#) (1991-1994).

Nou ja, zo verdoezelt hij wel meer ... Maar als jij een ‘verslag’ wil lezen over mijn ontwerp van Metapatroon, beveel ik je dat grondslagenopstel graag aan.

■ Wat jij daar opmerkt, beschouw ik maar louter bedoeld voor [...] als antwoord op zijn desbetreffende vraag. Want ik kan resp. wil er verder niets mee.

■ In plaats van [die specifieke organisatie te noemen], doe ajb een willekeurige suggestie. Want voordat ik het weet, duikt Oude Luttighuis ook daar op. Het is zo al moeilijk genoeg om er een opdracht te krijgen. Waarom noem je de gemeente Terneuzen niet? Dan is hij even bezig om er te komen.

Hij probeert zich in geval ook weer bij I&M ertussen te wurmen. Maar wie prikt er nu eens doorheen? Indien hij inderdaad zulk “diep respect voor het briljante van Metapatroon” heeft, wat ontbrak er volgens hem dan qua modelleermethode-/taal nog aan? En heeft hij dat gebrek, kennelijk nòg briljanter, in de eerste versie van Essence-taal verholpen? Oh, is er helemaal géén verschil ... Tja, dat is plagiaat (en dus subsidiefraude enzovoort). Maar hoe rijmt hij zulke diefstal met “diep respect”? Hij probeert met zo’n vals compliment aandacht af te leiden van zijn zwendel. Zo van, als ik me zó bewonderend uitdruk over iemands werk, kan ik er toch onmogelijk de dief van zijn? (Juist) wèl, dus! En wat heeft die “[v]raag [...] hoe iemand deze aanpak/oplossing heeft kunnen bedenken” te betekenen? Als hijzelf daarop geen antwoord kan geven, bevestigt hij natuurlijk met zoveel woorden dat in elk geval hij nooit “het briljante van Metapatroon” kan verbeteren. Dat is ook zijn andere afleidingsmanoeuvre, te weten dat hij Metapatroon niet begrijpt. Het zou iedereen toch subiet moeten opvallen, hoezeer zijn mededeling van ònbegrip in tegenspraak is met zijn kwalificatie als briljant. Enfin, in die oorsprongsvraag – in [Hallo Paul](#) kan je zien dat hij nota bene precies dezelfde vraag eerder opwierp en ik hem als antwoord tot twee maal toe verwees naar [Multicontextueel paradigma voor objectgerichtheid: naar de vijfde objectvorm voor flexibiliteit van informatievoorziening](#) – proef ik ook zijn poging om twijfel erover te zaaien of ik Metapatroon eigenlijk wel bedacht heb (resp. het eigendom ervan bezit). Zoiets briljants, dat kàn gewoon toch niet! Vooruit, laten we even aannemen van niet. Dan blijft Essence-taal-1 uiteraard plagiaat (en Essence frauduleus enzovoort), zij het niet van mijn werk, maar via Metapatroon van het werk van iemand ànders. Dat àndere, éérdere werk heb ik echter niet

kunnen ontdekken en – belangrijker nog qua geloofwaardigheid – ook verder heeft niemand dat gedaan. Daarom lijkt mijn claim op Metapatroon als oorspronkelijk werk redelijk.

17 januari 2015, emailbericht aan hoofd BS ■

Hoezeer we ons best ervoor ook doen, :-) ik vrees dat jij en ik Essence als gespreksonderwerp niet kunnen blijven vermijden. Onlangs ontving ik signalering dat Oude Luttighuis het met Essence opnieuw probeert. Wist jij ervan? Hoe dan ook, zie de website/-pagina die op zijn naam geregistreerd staat (www.project-essence.nl), maar met inhoud die vergaand gelijk is aan wat destijds op de webpagina van Novay over Essence stond. Tja, van overschrijven e.d. moest hij het eerder natuurlijk ook al hebben ...

Heb jij zeer binnenkort tijd voor een verder informeel gesprek? Klopt, het is mijn beurt voor de rekening van de ober. Ik zou graag willen verkennen of we wellicht gezamenlijk tot een opstelling mbt die kennelijke doorstart van Essence kunnen komen.

Waartegen ik concreet bezwaar blijf maken, zoals je zult begrijpen, is plagiaat van Metapatroon in de meeste van de publicaties waarnaar dus ook weer op die nieuwe Essence-webpagina verwezen staat.

Tegen zgn Essence-taal versie 2 maak ik geen bezwaar; die versie is vooral (een) wartaal geworden.

Ik neig overigens ertoe om Oude Luttighuis ditmaal maar zijn gang te laten gaan. Het gaat op die manier immers vanzelf – wederom – mis met Essence, en waarschijnlijk nog het snelst ook. Zodoende is praktisch gezien ook geen plagiaat meer aan de orde. Wat zou ik me dan inspannen c.q. laten afleiden? Maar dat wil ik dus graag met jou afstemmen, en wie weet heb jij een heel ander idee.

■ Met dit bericht kan ik er zonodig op wijzen dat Information Dynamics wel degelijk ook over de nieuwe Essence-website – zoiets als – een klacht over plagiaat indiende, en wel bij de (overheids)instelling van wie – als opdrachtgever van een eerdere evaluatie van Metapatroon – Information Dynamics bij uitstek bescherming tegen plagiaat mag verwachten.

■ Ik hoop vol te houden dat ik me niet meer zo druk hoef te maken over de zaak Essence. Ofwel, laten we het inderdaad maar zoveel mogelijk laten lopen ...

19 januari 2015, emailbericht aan hoofd BS ■

We gaan het natuurlijk wel weer vooral gezellig maken, dank je wel voor je reactie,²⁰ ja, vanaf - zoiets als - 16:00 uur is prima, ik kijk dus naar je nadere datum- plus plaatsbericht uit.

■ Zo weten we alweer iets meer dan niets (als het klopt, maar dat geloof ik).

30 januari 2015, emailbericht aan Europese Commissie – Directoraat-generaal Concurrentie, Griffie Staatssteun (medewerker) ■

I have received in good order the European Commission's letter of January 29th, 2015. Thank you!

I must say that I'm now even more confused about the findings. It says in section 3 that [a]vailable evidence indicates that development activities in pursuit of the objectives specified in the co-financing agreements have indeed been carried out.

Section 4 refers to evidence [that] the [Essence] consortium [...] strives to make new services and products.

²⁰ Die luidde o.a.: “Niet op de hoogte van (schijnbaar) nieuwe Essence activiteiten overigens.”

The point of my complaint is, however, that the Essence consortium should not have been allowed its activities in the first place, let alone receive government funding et cetera for them! I find, therefore, that you are considering altogether the wrong “evidence.”

It seems that for “evidence” you have mainly oriented yourself at what members of the Essence consortium and its sponsors have brought up. If so, that bias is begging the question (see also below).

As you can see for yourself, for its phase 1 the Essence consortium specified developing a modelling language as its key activity, all other activities being concerned with derivative work at most (and hardly deserving to be called development; nothing “new” has been pursued).

You make it appear, that for the issue of state aid it is totally irrelevant whether or not the Essence consortium has copied the Essence-language from Metapattern.

Is that why mr Rothenberg’s (Rand) evaluation that the Essence-language is nothing but Metapattern with a different name, is still completely ignored?

You seem to be under the impression that TNO, being certified as an independent research organisation, in fact performs such research. Well, as far as the Essence-language goes, TNO clearly did not.

So, TNO and Novay were generously funded, and otherwise helped, by the Dutch state based on a fraudulent proposal (which you actually seem to treat as “evidence” in their favor) . They copied original work to claim it as the result of their independent research. Their derivative work was also funded on that false claim.

I am willing to accept, as I have already mentioned during our telephone conversations about one month ago, that, as it now says in the letter, section 1,

[i]nvestigations in such matters [of violation of any copyrights] do not fall within the competences of the EU.

But, then, the EU cannot effectively deal with a complaint such as the one that I have filed.

For, apparently, the argument simply evades the EU on the basis of which the EU could conclude with authority whether or not state aid has been (il)legally applied.

To me, you commit a serious fallacy (petition principia, i.e. begging the question). It seems you start by assuming (section 3) “the absence of State aid” from which you then conclude that several matters “cannot be examined by the Commission under State aid rules.”

Of course, that is nonsense. Should it be the case that examination of critical matters for arriving at a proper judgment indeed lies outside “the competences of the EU,” the only conclusion you could responsibly reach is that you cannot pass a judgment on state aid. You might add that treatment of the complaint rests, pending the relevant decision by a Dutch court.

Then, again, I might have missed something. As far as the EU is concerned, are organisations such as TNO allowed to operate, as it were, above the EU rules? Does their privileged status at the national level mean that you should start from assuming that state aid is absent, period? Do such organisations have in fact a license to attract government funding by stealing work, thereby disrupting competition, et cetera?

Please enlighten me. When there is actually nothing I can practically do against it regardless of being ‘right’ or not, which is the impression I get from your letter(s), I’d rather know about it so I can avoid what apparently comes down to a huge waste of your and my time.

**30 januari 2015, emailbericht aan Europese Commissie –
Directoraat-generaal Concurrentie, Griffie Staatssteun (medewerker) ■**

Thank you again.²¹ I still don't understand, in fact, not at all, why state aid should even not be at issue. I would very much appreciate having especially the following questions answered (which I repeat):

As far as the EU is concerned, are organisations such as TNO allowed to operate, as it were, above the EU rules? Does their privileged status at the national level mean that you should start from assuming that state aid is absent, period?

**30 januari 2015, emailbericht aan Europese Commissie –
Directoraat-generaal Concurrentie, Griffie Staatssteun (medewerker),
afschrift aan medewerker DG Connect ■**

I very much appreciate you having taken the trouble to contact [a colleague in the Commission's Directorate General Connect]. So, on an equally personal note, thank you! Let me right away ask [your colleague] a question. Could you have a look at the file that I have compiled on what I believe to be a case of innovation fraud, et cetera? See [Hoofd op hol](#). Just from reading a few pages – please, don't forget the footnotes – you should already get an impression whether or not the 'matter' is worth more of your time. I am looking forward to hearing from you (in Dutch?).

■ Toe maar, de medewerkster van DG Connect heeft meteen naar *Hoofd op hol* gekeken! Ik vind dat ze prima begrijpt dat

the problem [...] is that some Dutch consortia seem to be getting grants from the Dutch government for using/working further on some ideas/technologies that you actually already developed before (you question the innovativeness of the proposal they submitted and got funding for).

Kan jij ajb helpen met haar vragen te beantwoorden, dus 1. "Which Dutch funding program are we talking about?" en 2. "[What is] the EU angle in the story[?]"

**30 januari 2015, emailbericht aan Europese Commissie –
Directoraat-generaal Connect (medewerker) ■**

Dank u zeer voor uw prompte reactie! (Gelet op wat [uw collega van DG Concurrentie] mij eerder schreef, kan ik me in het Nederlands tot u richten.) Ja, wat mij betreft begrijpt u "the problem" precies en vat u het perfect samen. Uw gerichte vragen beantwoord ik graag zo spoedig mogelijk met een nader bericht.

■ Ja, duidelijk. Dat idee van afschrijf van onze klacht had ik ook. Ik dacht er verder over om de TNO-folder over zgn cofinanciering (die ik destijds downloadde) te sturen.

21 The reply I received to my message earlier that day read:

In your response below, you ask whether there is actually nothing you can practically do against violations of copyright by public research organisations, regardless of being 'right' or not. There is indeed nothing the Commission can legally do about your grievance, which focuses on an alleged violation of copyright.

What you can do in the interest of your enterprise is bring the matter before the national judicial system, as I recommended in yesterday's letter.

As regards your concern about the Dutch innovation system, which according to you has a built-in failure that places small innovative enterprises like yours at a disadvantage, I recommend that you continue to discuss this matter in public forums.

We will now proceed with closing the file, without further correspondence. I trust that you will take the right steps both to protect your copyrights and to contribute positively to innovation policy making. I wish you every success in your future activities.

Kunnen we er qua Europa-belang trouwens niet bijzetten dat Metapatroon een oplossing is voor allerlei problemen met communautair informatieverkeer? Volgens mij werkt zij voor het onderdeel van de Europese Commissie waar ze daarnaar op zoek – zouden moeten – zijn. Laten we daarom vooral reclame maken ... Wat vind jij?

2 februari 2015, emailbericht aan Europese Commissie – Directoraat-generaal Connect (medewerker) ■

Hierbij kom ik graag terug op uw vragen in uw emailbericht van afgelopen vrijdag.

De overheidssteun aan consortium Essence (fase 1) bestond uit directe financiële bijdragen van enkele Nederlandse overheidsinstellingen plus een daarvan afgeleide subsidie onder de noemer van de Procedure TNO Kennisontwikkeling met Rijksbijdrage EZ. Die zogenaamde procedure heet ook wel het EZ resp. TNO Cofinancieringsprogramma. Daarover heb ik destijds een brochure gedownload; afschrift treft u als bijlage aan.

Als antwoord op uw vraag naar het Europese perspectief stuur ik hierbij eveneens als bijlage een afschrift van het door Information Dynamics ingevulde “formulier voor de indiening van klachten over staatssteun.” Ik heb er overigens geen enkel bezwaar tegen, uiteraard voor zover ‘zijn’ regels hem dat toestaan, indien meneer Von Wendland u verdere inlichtingen verstrekt, integendeel.

In die klacht ligt de nadruk op de juridische invalshoek. Daardoor bleef in opbouwend opzicht (!) het belangrijkste aspect helaas onvermeld.

Als methode/taal voor conceptueel (lees ook: informatiekundig) modelleren kan Metapatroon helpen voorzien in structurele oplossing van het alsmear groeiende probleem van semantische interoperabiliteit. Want zeker op de Europese schaal van informatieverkeer, en wereldwijd op nog ruimere schaal, bestaan er nu eenmaal reële (betekenis)verschillen. Dankzij het, zeg maar, ‘mee’modelleren van context lukt het met Metapatroon om zulke reële, nota bene ook nog eens veranderlijke, verschillen evenzo noodzakelijk samenhangend te ordenen.

Het modelleren van samenhangende betekenissenvariëteit volgens contextuele verbijzondering vergt andere expertise enz. van informatiekundig ontwerpers. Daarom leg ik nadruk op opleiding. Mocht u willen nagaan, wat er m.i. zoal ‘speelt’ voor stelselmatige facilitering van informatieverkeer, dan beveel ik u graag aan wat ‘rond te klikken’ in [Metapatroon, handboek stelselmatig informatieverkeer](#); via rubrieksgewijs geordende citaten heeft u daar toegang tot publicaties – dat zijn er sinds 1991 trouwens nogal wat – over Metapatroon en verwante onderwerpen.

Volgens mij hebben Semic (Semantic Interoperability Centre Europe) en opvolger Joinup zo’n contextgeoriënteerde modelleermethode/-taal nog altijd niet in het vizier. Daardoor bieden technisch(er) middelen echter op z’n gunstigst ad hoc oplossingen, en zijn ook nog eensodeloos kostbaar.

In het najaar van 2010 heeft medewerkster M. Abrahamse van het (Nederlandse) Bureau Forum Standaardisatie een voordracht bij Semic gehouden. De inhoud van die voordracht heb ik voor haar opgesteld; zie [Semic's Core Person Contextualized](#). Daarvoor breidde ik een eerder door mij gemaakt model voor, zeg maar, Nederlandse ingezetenen (Engels: residents) uit. Vervolgens krijgt Semic getoond hoe diverse (toepassings)betekenissen ‘passen’ volgens dat overkoepelende, stelselmatige (conceptuele) informatiemodel. U kunt vaststellen dat er expliciet sprake is van Metapatroon (Engels: Metapattern) als modelleermethode/-taal.

Op eigen kracht kan Information Dynamics natuurlijk geen (Europese) doorbraak van een informatiekundig paradigma realiseren. Daarom probeer ik sinds jaar en dag opbouwende samenwerkingsverbanden te bereiken. Veel verder dan zoiets als de deurmat kwam ik bij allerlei grote, wat mij betreft invloedrijke bedrijven echter niet. Dat is strikt commercieel gezien ook wel logisch, omdat ze menen reeds een profijtelijke formule te bezitten. Inderdaad, hoe slechter hun aanpak feitelijk werkt, des meer geld verdienen ze er vooralsnog aan. Daar

heb ik dan weer helemaal niets mee! Merkwaardiger is uiteraard de ongeïnteresseerde houding door academici. Een proefschrift over grondslagen van Metapatroon kreeg ik ooit nog wel aanvaard, maar daarmee is het daar ondanks verdere pogingen tot dusver opgehouden.

Ik was dus erg gelukkig met, eindelijk, de interesse van Bureau Forum Standaardisatie! Tot mijn spijt heeft (Bureau) Forum Standaardisatie zijn (Europese) koers met semantische interoperabiliteit op basis van Metapatroon verlaten. Dat is door initiatief voor en deelname aan consortium Essence gebeurd.

Opzettelijk zag ik voor Information Dynamics àf van deelname aan Essence. Dat was in eerste aanleg, omdat ik het mede-initiatiefnemer Novay (te) vergaand vond ontbreken aan deskundigheid om er een succes van te maken. Voorts was mijn vertrouwen reeds ernstig geschaad door de nogal opzichtige en brute manier waarop Novay-medewerker P. Oude Luttighuis zich Metapatroon wilde toeëigenen; zie o.a. voetnoot 2 in [Hoofd op hol](#). Nee, ik wist toen nog niet dat hij Metapatroon zelfs compleet zou ‘stelen’ om er onder de noemer van Essence frauduleus voor TNO en Novay financiële overheidsbijdragen mee te verwerven. Ja, later was ik daarom des te opgeluchter dat ik me ervan gedistantieerd had. Ik dacht eerst dat het met Essence slechts om bedrog van mijzelf zou gaan, maar het is dus veel erger.

Hoe dan ook, er is nog steeds niets gekomen van deskundig gebruik van Metapatroon als oplossing voor allerlei hardnekkige problemen met communautair informatieverkeer, en verder. Wanneer u vooral daarnaar zou willen kijken, graag!

Laat u aib weten indien u verdere inlichtingen wenst?

■ Haha, ik waarschuwde je al dat de lijn niet houdt; zelfs elke pagina is “een losse flodder.” Dat is inderdaad dan weer erg knap gedaan, dus dat juist de vorm ervan tot duidelijkste boodschap van (m)inhoud wordt. Zoals jij over *Qualitate Qua* vermeldt: “Het boekje ontbindt zichzelf en dat is een niet onbelangrijke verdienste; een wel-daad.” Verder vind ik het een prachtige vondst dat je op z’n beknoptst kritiek levert op de “verwartaal” door het spiegelbeeld van de titel: auQ etatilauQ.

20 februari 2015, emailbericht aan hoofd BS ■

Een beknopt modelleervoorbeeld waaruit reeds m.i. redelijk eenvoudig blijkt dat allerlei – verschillende! – verschijningsvormen relevant zijn, heb ik ooit voor BFS uitgewerkt. Voor die *Modelleercasus ingezetene*, zie (op) de BFS-website.²²

Wat met die populair bedoelde presentatie nauwelijks aan bod komt, nota bene, is de getrapte verbijzonderingsmethode van Metapatroon als principieel contextueel. Dat is alweer iets voor gevorderden ... en die zijn er dus helaas nog altijd niet. Zoals ik [gisteren] zei, dat komt omdat – wat ik noem – informatiekundig ontwerpen (lees ook: informatieverkeerskunde) nog steeds niet als een vak geldt; aan ene kant ontbreken opdrachtgevers, aan de andere kant opleidingen. Wie helpt die patstelling doorbreken? Nee, dat kòn met consortium Essence onmogelijk lukken, want Essence ging helemaal niet over modelleren, maar over opstrijken van subsidie (en, ja, dàt lukte wèl, zij het frauduleus). Ach ...

In het BFS-rapport [Semantiek op stelselschaal](#), eveneens beschikbaar op de BFS-website, staat Metapatroon met zijn beginsel van contextuele verbijzondering overigens wel iets nader toegelicht (in bijlage B met enkele – andere – modelleervoorbeelden en in bijlage C in het kader van een evaluatie van de modelleermethode annex –taal). Nogmaals, voor verzamelde, zeer uitgebreide documentatie over stelselmatig informatieverkeer kan je terecht bij [Metapatroon, handboek stelselmatig informatieverkeer](#).

Gelet op wat wij bespraken wijs ik je verder graag op de nòg beknoptere notitie [A5 voor](#)

²² Ook beschikbaar als [Ingezetene, ontwerp van een contextueel-semantisch diagram met Metapatroon](#).

publiek informatieverkeer. Hmm, ook bijna tien jaar ‘oud.’ Je ziet daar autorisatie als het ware in het midden staan, zeg ook maar centraal. Dat tekeningetje met die vijf a-blokjes zou je kunnen benutten voor projectie van zgn standaarden. Je kunt er voor (verbindings)beveiliging zoiets als een grondvlak bij tekenen. Per a-blokje èn dat ‘onderkoepelende’ grondvlak lijkt mij nader onderscheid zinvol naar zoiets als functies, dus vanaf beleid via ontwerp en ontwikkeling en implementatie en gebruik tot en met beheer (en vervanging). Zo ontstaat gauw praktisch(er) overzicht.

■ Losse quotes uit *Qualitate Qua* lijken me zo mogelijk nòg onbegrijpelijker. Maar ja, verband met succes om ermee een relatie te leggen bestaat dus niet ... Wat mij betreft, laat ajb zitten (of ga daar op LinkedIn vooral je gang, maar laat mij onwetend).

■ Ik besloot om (ook) die bespreking van het boekje van Paul Oude Luttighuis toch maar op mijn website beschikbaar te maken. Vrijwel zeker kijkt niemand ernaar, laat staan dat er ooit reactie op komt, maar dan hoef ik er niet vèrder over na te denken (terwijl ik het gevoel heb al die zoveelste moeite niet voor niets gedaan te hebben, ja, ik weet dat het onzin is) ..

■ Met de zoektermen Wisse en Metapatroon kwam ik ‘op’ een webpagina op het spoor over “gegevens uitwisselen” van pleio, ofwel plein overheid (geraadpleegd op 26 april 2015). Wat daar staat, moet pagina-“owner” Marcel van Mackelenbergh (medewerker Belastingdienst) alweer enkele jaren geleden geschreven en geplaatst hebben, ik vermoed in het najaar van 2010:

Op dit moment omarmen we de methodiek van Pieter Wisse, Metapatroon. Met deze methodiek willen we kunnen omgaan met het fenomeen "context". We zijn partner in het consortium Essence om de methodiek van Pieter Wisse beter te gaan begrijpen en toe te passen.

Dat lijkt me voor de zoveelste keer volstrekt duidelijk. Het ging er de Belastingdienst dus zeker niet (!) om met dat consortium een modelleertaal volgens slechts een idee te ontwikkelen, maar om met Metapatroon als reeds bestaande “methodiek” annex taal – verder – aan de slag te gaan. Voorts bestaat bij de Belastingdienst géén twijfel over de intellectuele eigenaar van Metapatroon. Ze hadden (ook) daar het misleidende projectvoorstel van Novay – via TNO – voor het consortium echter niet gelezen en kozen er later voor om plagiaat van Metapatroon en bijbehorende subsidiefraude onder de noemer van Essence te helpen verdoezelen.

■ Daarin herken ik op mijn beurt een aanleiding om wat te schrijven over de column *Doodskop* (in: *NRC Handelsblad*, 23 mei 2015, p. 2) door Bas Heijne. Ik associeer Heijne’s analyse o.a. met de manier waarop de overheid omging, en-gaat, met Metapatroon, maar ik vrees dat besluitvormers alom in overheid èn bedrijfsleven zo handelen. Heijne duidt het bestuurlijk onvermogen” als volgt. “[D]e bestuurlijke klasse blijkt in de greep te hebben verkeerd van een idee [...] dat uiteindelijk maar half begrepen werd, maar werd doorgedrukt op de nietsontziende manier die bekeerde gelovigen eigen is.

Wat hieraan niet klopt, is dat Heijne zich te mild uitdrukt. Want van het idee in kwestie heeft zo’n bestuurder doorgaans helemaal niets begrepen. Waarvan z/hij daarentegen overtuigd geraakt is, betreft het gunstige effect op eigen carrière. Hoewel dat soms tegenvalt, pakt het vrijwel nooit negatief uit. Nee,

[a]chteraf kan niemand zich meer voorstellen wat er zo goed aan was[.]

Heel soms, aldus Heijne,

komt [er] dan [...] een rapport waarin staat dat het nog veel erger was dan men had verwacht. Daarna hoor je er niets meer van.

Oh ja,

[d]e bedoeling is dat er lessen uit getrokken worden.
 Maar, nee, zulk
 [z]elfonderzoek leidt nooit tot zelfinzicht.
 Dat gebrek
 komt voort uit dezelfde bestuurscultuur. Iedereen in de ban van een half begrepen
 idee[...] gecombineerd met een overhaaste, ondoordachte uitvoering.
 Heijne wijst ook aan wat er stevast gebeurt
 wanneer het mis gaat[.]
 Dat is
 [b]lind koers houden, in een sfeer van ontkenning en intimidatie.
 Daar sta je dan met je boodschap, hoe het anders wel degelijk kan lukken. De carrière-
 bestuurder blijkt er nooit van gediend. Als boodschapper moet je (dus) gauw tot val worden
 gebracht (en daar heeft z/hij altijd wel een knecht voor). Intussen blijft het vruchtbare idee
 onbegrepen ...

■ In een vraaggesprek met Marcel aan de Brugh (in: *NRC Handelsblad*, katern *Wetenschap*, 23 mei 2015, pp. 10-11) stelt professor Fijnaut in zijn hoedanigheid van vertrouwenspersoon wetenschappelijke integriteit (Tilburg University):

Wetenschapsfraudeurs moeten strafrechtelijk worden vervolgd.
 Daarin voorziet de auteurswet m.i. allang, indien (wetenschaps)fraude plagiaat betreft. De wet benoemt gevallen van, ik heb het nog maar eens opgezocht, “opzettelijk inbreuk op [...] eens anders auteursrecht” immers tot “misdrijven” (art. 33). Nota bene, de wet geldt expliciet óók voor “een werk van [...] wetenschap[.]”
 Plagiat staat echter niet in de wet omschreven. Er is dus behoefte, heel praktisch, aan operationalisering van het plagiaatbegrip, zeg maar een verklaring in termen van de auteurswet. Ik kan me voorstellen dat toespitsing o.a. voor medewerkers van wetenschappelijke instellingen gewenst is. Fijnaut laat in het vraaggesprek weten dat “volgende maand [...] alle vertrouwenspersonen en commissies wetenschappelijke integriteit bij elkaar zitten.” Laten ze daar met voorrang werk maken van bedoelde kortsluiting met de auteurswet. En dat kan dan uiteraard ook van andere aspecten van inbreuk met de (straf)wet. Overigens wekte het vraaggesprek zoals weergegeven op mij de indruk dat Fijnaut wetenschap exclusief met universiteit associeert. Dat klopt niet. Zo heb ik werk geheel voor eigen rekening en risico opgesteld. Ik zag geen alternatief; als paradigmawissel waren, en zijn, academici er kennelijk nog niet aan toe. Wat het werk omvat doet er hier niet zo toe, maar dat is enkele jaren geleden – oh, wonder; ach, toen beschikte ik nog over relevante contacten – beproefd door een overheidsinstelling. Vervolgens heeft die overheidsinstelling dat werk laten evalueren door een onderzoeksinstelling. Tot zover allemaal prima. Maar kort erna richtte diezelfde, onafhankelijk geachte, onderzoeksinstelling (Novay, voorheen Telematica Instituut, inmiddels failliet) samen met TNO een zgn consortium op. Dat consortium zou gaan ontwikkelen, zo luidde het projectplan, wat die oprichters als mijn werk nota bene reeds bekend was uit eerdere evaluatie ervan; zo verwierven TNO en Novay frauduleus ruime overheidssubsidie. Toen het tijd voor rapportage van resultaten was, zag ik mijn werk terug onder de naam van dat consortium, Essence, maar verder totaal ongewijzigd. Met zulk parasitair gedrag onttrekken geprivilegieerde organisaties – die daardoor de aanduiding met onderzoek uiteraard niet langer waard zijn – financiële middelen aan werkelijke onderzoeksactiviteiten, o.a. aan universiteiten. De overheid dekt die fraude om het schone beeld van innovatiebeleid inclusief hoge positie op internationale lijstjes niet te verstoren; volgens mij is dat dan weer corrupt.
 Het zal zo iemand als Fijnaut stellig niets kunnen schelen dat verspreiding van mijn werk aldus op dood spoor raakte. Ik zet het er hier toch maar even bij. Door mijn klacht over

plagiaat en subsidiefraude waagt niemand zich er meer aan, de eerdere succesvolle proeven plus evaluatie ten spijt. Klopt, erg wetenschappelijk c.q. integer is dat natuurlijk niet. Daar doet Fijnaut wèl van alles en nog wat aan, zo mag ik aannemen ...

Ik heb aan plagiaat geen rechtsgang gewaagd, mede omdat tevens enkele overheidsinstellingen optraden als deelnemer aan dat consortium. Op kosten van ‘ons’ als belastingbetalers zou ik dan met de landsadvocaat namens de overheid te maken hebben. Ik kreeg daarvan een voorproefje: intimidatie. Nee, op de inhoud gaat niemand in, integendeel. Dat is naar mijn ervaring helaas ook een probleem in universitaire kring. Ik heb mijn bewijsvoering zeer compact gedocumenteerd. Niemand verwaardigt zich echter er zelfs maar naar te kijken, laat staan serieus te bestuderen. Ook de vertrouwenspersoon wetenschappelijke integriteit van een andere universiteit liet het prompt erbij zitten, toen een medewerker die een artikel met plagiaat in een congresbundel had opgenomen het liet liggen ...

Het probleem met plagiaat is m.i. dat eerst en vooral de plagiaris domweg niet begrijpt wat z/hij van het werk van een ander overnam. De tragiek is dus dat z/hij niet eens beseft wat z/hij zou moeten bekennen, enzovoort. Daar komt in wetenschap – nota bene, binnen en buiten universiteiten – bij dat het overgenomen werk, als het goed is, ... nieuw is. Er is dus ook vèrder (nog) niemand die vlot het oorspronkelijke werk kan beoordelen en kan nagaan in hoeverre ander werk ervan overgenomen is. Mijn zeer teleurstellende ervaring is, dat in elk geval ik nog geen (andere) wetenschapper ontdekt heb die nieuwsgierig genoeg is om zich in mijn werk te verdiepen. Tja, op die manier komt niemand ook maar iets verder met een klacht over plagiaat.

Aan de andere kant, zo moeilijk is het ook weer niet om dat plagiaat van Metapatroon te herkennen. Een gemiddelde scholier in 3-vwo, ik noem maar iets, vooruit, 4-vwo met wiskunde b, ziet geheid al na enkele minuten aan mijn beknopte bewijsvoeringsnotitie af dat er op z’n minst uiterst verdachte gelijkenis is. En dat zouden mensen met meer opleiding niet (meer) kunnen ...? De conclusie moet zijn, dat ze het niet willen.

Ik zou het van ... integriteit vinden getuigen, indien Fijnaut ook dat met zijn collega-vertrouwenspersonen bespreekt. Zijn zij wellicht onderdeel van het instrumentarium om valse schijn op te houden? Of heeft interviewer Aan de Brugh hem verkeerd begrepen? Vindt Fijnaut dat allang, en komt zijn pleidooi voor strafrechtelijke aanpak van (wetenschaps)fraudeurs voort uit besef van onmacht?

Ik koester geen illusie dat Fijnaut er opbouwend vervolg aan zou geven, als ik hem dit bericht stuur. Die moeite (en teleurstelling) bespaar ik me daarom.

■ Ja, zo zie ik het ook. Ik zei hem al dat ik dan vraag of zijn werkgever eventueel verder wil met een plagiaris ...

■ Zie ook [aantekening 52.6](#). [2 juli 2015]

■ I am afraid I can identify only too well with what you sketch as the danger of other parties “taking short cuts” with your resources. It is what happened to Metapattern when a so-called research institution, supposedly independent, set up a consortium – including several government organizations – to promote its use. All sounds fine, doesn’t it? I didn’t participate, though, as I had become acutely aware that they actually didn’t get it (and the institution’s employee setting up the consortium had already attempted to plagiarize Metapattern; he hadn’t complied with my requests for proper conduct). Indeed, so it continued, as I was to find out later. The Dutch government ‘awarded’ the consortium a hefty subsidy, with the only result a short report presenting a clear copy of Metapattern but now carrying the consortium’s name ... and still nobody understanding it. Please note, my own proposal had been rejected by the government organization that apparently favored the consortium instead, helped to set it

up and joined it as a founding member. I had suggested to set up a program for educating designers; at the scope of infrastructure it really is a different, new profession. Wasn't that a stupid idea, education, of all things! Anyway, when I discovered what the consortium had been up to, I tried to have it change its ways. Stonewalled, I took the step to complain about the plagiarism. Only then the government got really serious about covering up that whole business of the consortium including the subsidy fraud. As a consequence, Metapattern is now ignored, for officials don't to like be reminded of their failures, in this case their involvement with corruption. Of course, there's more to this whole affair, but I don't want to bore you any longer.

■ Als hoofd BFS zag Peter Waters dat m.i. goed. In elk geval voelde hij prima aan dat begrijpelijke resultaten tellen. Kijk maar naar hoe hij het aangepakt heeft. In het besef dat overtuigingskracht uitgaat van zulke resultaten bevorderde hij modelleercasussen. De eerste opdracht à 80 uren die ik (lees: Information Dynamics) daarvoor kreeg, heeft [Stelselmatige semantiek door Suwinet](#) (april 2008) opgeleverd. Hij achtte de tijd echter nog niet rijp om dat rapport om de website van Forum Standaardisatie te plaatsen. Wij kwamen overeen dat ik het op de website van mijn ontwerpbureau zou publiceren (en daarvandaan is het uiteraard nog altijd beschikbaar).

Omdat ik al jaren een stelselmatige opzet bepleitte, nam ik Waters' eerste modelleeropdracht als aanleiding om voor eigen rekening en risico met vergelijkbare opzet de basisregistraties te modelleren die voor de zgn elektronische overheid met voorrang aangeduid waren. Dat resulteerde in de rapporten [Stelselmatige semantiek door Gemeenschappelijke Basisadministratie Persoonsgegevens](#) (mei 2008), [Stelselmatige semantiek door Basisregistratie Adressen en Gebouwen en Basisregister Ondernemingen en Rechtspersonen](#) (juni 2008). Ik voegde er [Stelselmatige semantiek door uitvoeringsorganisatie](#) (juni 2008) aan toe.

Nadat Waters ook mijn 'eigen' rapporten had gezien, vroeg hij me of ik een omvattend model kon maken. Dat verzoek verraste me, omdat contextuele verbijzondering zelfs principieel omvattend is. Zulke verbijzondering, met andere woorden, maakt het mogelijk om kleinere deelmodellen te tonen, terwijl hun samenhang geborgd blijft. Dat Metapatroon als methode zo werkt, ontging Waters echter. Ik beschrijf dat hier om aan te geven dat hij dat in dat stadium van zijn bemoeienis onmogelijk had kunnen begrijpen. Nogmaals, dat weerhield hem er echter niet van om op resultaten met Metapatroon te blijven mikken. Wat hij bedoelde, was samenvoeging tot één schema. Nota bene, op dat idee zou ik nooit meer gekomen zijn (want op mijn beurt zat ik alweer 'vast' aan andersoortige samenhang). Maar gelukkig herkende ik vlot dat zijn idee sterk was om stelselmatigheid te communiceren. Zo gaf Waters mij een vervolgoopdracht à 80 uren met [Oefenschema: basisregistraties enz.](#) (juli 2008) als resultaat. Hij was er terecht trots op (hoewel publicatie op de FS-website uitbleef). Opnieuw voor eigen rekening en risico liet ik enkele afdrukken op formaat dubbel-A0 maken. Daarvan heeft er één jarenlang op kantoor aan de wand achter zijn bureau gehangen.

In opdracht van Waters/BFS verzorgde ik met Metapatroon vervolgens [illustraties](#) bij zijn opstel *Op weg naar een stelselmatige aanpak van authenticatie en autorisatie* (januari 2009), later verschenen als het hoofdstuk *VN kiest voor Nederlandse i-pass* in de bundel [Interoperabel Nederland](#) (Forum Standaardisatie, 2011).

Intussen had Waters een beleidsnotitie over Metapatroon op stapel gezet. Dat kon uiteraard geen reclamefolder worden, zodat vooral ook volgens mijn voorkeur de naam Metapatroon er bescheiden in verschijnt (maar natuurlijk niet ontbreekt). Als onderdeel had hij een onafhankelijke beoordeling van Metapatroon gepland. Zo raakte Novay (voorheen: Telematica Instituut; later: opgeheven) betrokken. Voor die evaluatie, zie bijlage C in [Semantiek op stelselschaal: issues en oplossingsrichtingen](#) (Bureau Forum Standaardisatie,

juni 2009). Dat was (dus) de eerste rapportage over stelselmatig informatiemodelleren die op de FS-website verscheen. Afgezien van intensieve ondersteuning van Novay om iets van bijlage C te maken, droeg ik bijlagen B en D bij.

Aan *Analyse van gerelateerde gegevens in het kader van RNI* (Bureau Forum Standaardisatie, oktober 2009) en *Praktijkmodellering van het begrip werkgever* (Bureau Forum Standaardisatie, november 2009) droeg ik eveneens informatiemodellen à la Metapatroon bij. Waters had voor het project dat leidde tot laatstgenoemd rapport ook weer Novay opdracht gegeven. Wat mij betreft ging dat op – minstens – twee manieren verkeerd. Ik had verwacht dat Novay zich – eindelijk – zou wagen aan daadwerkelijke modellering. Ondanks mijn herhaalde aansporingen om praktijkervaring op te doen bleef Novay zich in dat opzicht afzijdig houden. Omdat het project echter over niets anders dan modellering ging, leverde Novay feitelijk géén bijdrage; het rapport is door Marijke Abrahamse en mij opgesteld. Dat verhinderde niet, dat Novay blijkbaar de gunst van Waters had verworven. Zo kwam er een consortium ...

Volgens mij zette Waters ook met dat consortium onverminderd in op resultaten in de zin van verdere informatiemodellering met Metapatroon. Zijn oriëntatie bleef m.i. dus optimaal. De deelnemers zouden elk een casus inbrengen. Hij heeft tijdens de opzet van het consortium echter niet opgelet. Abrahamse heeft dat evenmin gedaan. En ik wist van niets, daar Novay mij angstvallig buiten voorbereidingen hield (waarin ze ‘gelijk’ hadden, want ik had zeker geprobeerd er tijdig een stokje voor te steken). Hoe dan ook, wat BFS destijds volstrekt ontging, was dat Novay samen met TNO het consortium(project) een ander karakter gaf. (Want) om voor – aanzienlijk – hoger subsidietarief in aanmerking te komen, zou Novay met nadruk op implementatie van een bestaande methode tekort schieten. Een andere reden is er m.i. niet dat Novay en TNO de schijn probeerden te wekken een modelleermethode nieuw te ontwikkelen. Daarvoor werd Metapatroon verdoezeld. Door alleen al de eerdere (!) rapporten die nota bene (B)FS liet opstellen, is vervalsing door Novay (en TNO) evident. Nee, ik geloof niet dat (B)FS de boel wilde belazeren. Nalatig was (B)FS wel. Volgens mij is dat allemaal aan Waters en Abrahamse voorbij gegaan, totdat ik ze erop wees. Maar toen vonden ze het blijkbaar te laat om maatregelen te treffen. Waters benutte wel die gelegenheid om zijn nadruk op modelleercasussen nog enigermate ingewilligd te krijgen. Uitvoering werd uiteraard niets, omdat niemand bij het consortium betrokken was die verantwoord met Metapatroon kòn modelleren. En op mijn latere vraag wat de zgn Essence-taal onderscheidt van Metapatroon heeft Novay (noch enige andere consortiumdeelnemer) ooit inhoudelijk willen antwoorden.

Novay heeft het bedrog handig opgezet door gebruik te maken van partijen die medeplichtigheid nooit zullen toegeven uit angst voor gezichtsverlies enzovoort. Ik heb erger proberen te voorkomen. Dat lijkt me redelijk gelukt, maar heb niet kunnen verhinderen dat Metapatroon daar prompt buitenspel gezet, en tot dusver gebleven is. Dat is merkwaardig voor wie inziet dat contextuele verbijzondering noodzakelijk beginsel is voor ordening van reële betekenissenvariëteit. Ik kan zwaaien wat ik wil om weer aan het spel deel te nemen, maar zolang de scheidsrechter enz. hardnekkig de andere kant op blijft kijken is Metapatroon helaas kansloos.

■ Mag ik in evenzo hartelijke vriendschap ook melden waarover ik minder ben te spreken? Eerlijk gezegd voel ik me wanhopig. Zachtjes uitgedrukt herken ik nogal wat van mijn werk in de grondslagen resp. aanbevelingen die jij oppert. Zoals je weet van mijn, opnieuw zachtjes uitgedrukt, ergernis over consortium Essence, is mijn idee over bronnen dat een auteur in een publicatie nodige en voldoende rekenschap ervan moet geven. Dat is heus niet het idee van een zonderling, maar betreft het beginsel van intellectuele eigendom. Dan kom ik er in jouw artikel m.i. toch wat karig vanaf. Heb jij er wellicht een veranderkundige bedoeling mee?

Probeer je juist een kans te scheppen? Zo van, als ik ook nog eens die Pieter Wisse noem, is de boodschap helemaal kansloos. Indien je mij opzettelijk onvermeld laat, stel ik weliswaar je bedoeling zeer op prijs, maar blijft een keuze aan de orde die je mij expliciet en tijdig moet geven. [...] Een evident voorbeeld van ontbrekende verwijzing vind ik [...] je vermelding van nul-object. Dat kan je onmogelijk ... niet aan Metapatroon ontleend hebben. Besef ajb dat ik mijn werk aan grondslagen, methode en voorbeelden verricht voor eigen rekening en risico. Hoe kan ik ooit iets verdienen aan mijn enorme investering in moeite en tijd? Het allerminste dat ik als 'beloning' mag verwachten zijn adequate bronvermeldingen. Over mijzelf vind ik dat ik in intellectueel opzicht behoorlijk gul ben. Er moet voor mijzelf echter wel iets overblijven resp. terugkomen om van te leven. Nogmaals, indien jij meent dat zulke verwijzingen mijn kans om iets aan mijn werk te verdienen juist verminderen, wil ik me best laten overtuigen ... maar daarvan overtuigd ben ik op dit moment dus niet. Ja, je kunt dit als noodkreet opvatten. Help!

[...]

Dat is [...] precies, waarom Essence is weggekomen met wat feitelijk neerkwam op obstructie van innovatie, nota bene gefinancierd met ... innovatiesubsidie. Wat Essence valselijk voorspiegelde, was dat het zgn idee nieuw was. Vooruit, qua idee wilde Novay-medewerker O.L. namens TNO in de subsidieaanvraag nog wel toegeven – overigens pas nadat ik bezwaar maakte; erkenning bleef ter verhulling van bedrog minder dan spaarzaam – dat hij het niet zelf verzonnen had. Maar als je praktisch iets wilt bereiken, tja, dan moet er een heuse methode komen. Stellig hield hij vol, dat zo'n methode er beslist nog niet was. Zachtjes uitgedrukt is dat een opmerkelijke verklaring van iemand die kort ervoor een passende methode, dwz Metap[atroon, nota bene gunstig beoordeelde (als onafhankelijke deskundige in betaalde opdracht van Forum Standaardisatie). Ik sluit niet uit, dat hij dacht het methodisch beter te weten en kunnen. Ik wist beter (en daarom had ik me eerder van zijn consortiumproject gedistantieerd). In elk geval verkreeg hij steun van mensen/organisaties die zijn beweringen klakkeloos aannamen [...]. Dat Essence aldus een dwaalspoor opging, met pogingen om dat met plagiaat te maskeren, is nog tot daar aan toe. De steun verdween daardoor prompt om langs het reële spoor enige – verdere – voortgang te boeken (en ook wat ik meende daar als terugvalpositie voor de vernieuwing te hebben ingenomen, ging verloren doordat ik me – dilemma! – genoodzaakt zag formele klachten in te dienen; daardoor had Forum Standaardisatie nergens meer zin in).

[...]

Voor subsidie klopte het consortium aan bij de instelling die innovatiesubsidies verschaft. Wat daar geruststellend klinkt, is dat het voorstel iets ... nieuws betreft. De geldpot moet immers leeg. Verder presenteerde Essence zich met deelnemers die voor de subsidieverstrekker geruststellend overkwamen. Door Novay werd bewust TNO als formele aanvrager opgevoerd. Feitelijk besliste TNO zelf over de aanvragen die zij voor zulke subsidies indiende ... Ach, O.L. kon wel wat, maar ontwikkeling van informatieverkeerskunde heeft hij grondig gefrustreerd. Toen hij zijn bedrog inzette, bevroedde ik dat niet.

[...]

Ter bevordering van hoofdwerk is plagiaat niet voor niets gekwalificeerd als ernstigste inbreuk. Ook al vind je verwijzing afbreuk doen aan de effectiviteit van een boodschap, dan nog kom je er voor voortgezet vertrouwen niet omheen het wel te doen (of het moet een afwijking zijn waartoe in overleg besloten is; daarvan was met Essence géén sprake). De nota bene publieke erkenning van verschillende bijdragen verschaft voorts de terechte indruk dat daadwerkelijk wordt samengewerkt en dat versterkt communicatief momentum zowat exponentieel, zeker in pioniersfase. Er komt kennelijk beweging (in). Daarom is juist herhaling vitaal. Ik verzet me niet uit ijdelheid tegen de eigen naam die Essence op Metapatroon plakte.

[...]

Wat – zo iemand als – O.L. op basis van jouw vraagstelling kan doen, en m.i. stellig daadwerkelijk doet wanneer hij er bedrieglijk belang bij ziet, is erop wijzen dat een vooraanstaand bepleiter van Metapatroon toegeeft nog niet eens een idee te hebben. Kijk, lees maar, daar staat het ... In tegenstelling tot zulke onwetendheid, zo kan hij dan benadrukken, had en heeft hij dat idee voor hoe het wèl moet dus zeer beslist. Kortom, zo kan hij concluderen, alle beweringen door Wisse over plagiaat van Metapatroon en subsidiefraude ermee zijn uit de lucht gegrepen, volslagen onterecht. Wie weet gaat hij voor een herstart (en daar leek het met dat contact met het I&M-ministerie al verdacht veel op; louter denkbeeldig is het risico kennelijk niet).

Denk je dat mensen, indien hij zo'n opnieuw flagrant misleidende boodschap tot ze richt, open staan voor jouw eventueel volgende, zorgvuldige verklaring dat in jouw column voor de belangstellende lezers toch echt iets anders staat? Met zoveel woorden geef je immers aan, dat het idee er wel degelijk is. Je probeert een uitnodigende draai aan je formulering te geven. En voor wie hopelijk aanklopt om meer te weten komen, heb je de blijde boodschap dat nota bene ook de passende modelleermethode allang beschikbaar is. Voor zoveel retorisch vernuft is niemand ontvankelijk, zeker niet uit de kring waartoe O. L. zich zou richten. Wat hij en soortgelijk parasitair volk kunnen en ook prompt zullen doen, is medeplichtigen aan het Essence-debacle ... geruststellen dat ze nog altijd nergens op in hoeven te gaan voor een veilige doofpot. Op mijn gefundeerde klachten heeft ook nooit iemand inhoudelijk gereageerd, integendeel. Zo handhaven ze allemaal bijelkaar wat noodlottig neerkomt op een hindernis voor hervorming van informatiekunde. Alsjeblieft, gun ze die kans niet.

[...]

Met dank, ja, zo vind ik de opbouwende strekking van *Grond onder informatiemodellering* zowel – helemaal mooi, dus – versterkt als ongevoelig gemaakt voor eventueel misbruik. [...] Wat algemene verwijzing naar Metapatroon betreft, heb ik nog een verzoek voor de toekomst. [...] Sinds ik *Metapatroon, handboek stelselmatig informatieverkeer* opzette en bijhoud, verwijs ik 'onder' Metapatroon daar meestal naar, dus: *Metapatroon*. Daardoor lijkt mij de drempel veel lager voor nadere oriëntatie. Afgezien van de m.i. intrigerende opmaak, blijft aldus wellicht afstotende associatie met bedrijfsreclame e.d. vermeden. Metapatroon is vrijelijk voor gebruik beschikbaar! Daarvoor hoeft niemand een zakelijke overeenkomst met Information Dynamics af te sluiten. Zeg maar op de achtergrond borgt ID zoiets als kwaliteitsbewaking (en verzet zich daarom naar vermogen tegen plagiaat e.d.). Nogmaals bedankt!

[...]

Helaas neemt menigeen [met beschaving] een loopje voor strikt eigen belang. Door zo'n louter particulier belang – met welhaast onvermijdelijk navenante schade aan belangen van anderen – te verhullen met een valse boodschap van algemeen belang, raakt de opbouwende cyclus van aannames, redelijke omgang en redelijke resultaten ondermijnd. Er komt een aperte schijnvertoning voor in de plaats. De voorgespiegelde resultaten komen er nooit. De aannames zijn misbruikt en de ene piraat heeft omgang verminkt tot verovering van de beoogde buit. De schade die hij berokkent, vindt hij zijn zaak niet. Denk aan een dief die een woning met inventaris kort en klein slaat, terwijl hij er met een briefje van vijftig euro vandoor gaat. En aan militaire coalities die bevolkte steden bezet houden, met weer andere coalities die ze bombarderen. Helaas voorbeelden genoeg ...

En de omstanders? Vervolgens is het publiek, om over eventuele medeplichtigen maar te zwijgen, gauw netzo onzorgvuldig c.q. pleit zich graag vrij van enige schuld door nalatigheid e.d. In plaats van het feitelijke misbruik te erkennen, tja, om dat te duiden vergt ... zorg, veroordelen ze gemakshalve de misbruikte aannames. Nee, ik vrees dat ik geen cynisch beeld schets, maar een realistisch.

Wantrouwen mag uiteraard niet de overhand krijgen. Beschaving gedijt bij vertrouwen met naïviteit van dien, maar vergt tegelijk beschermende maatregelen. Al doende heb ik geleerd, dat mijn vertrouwen in toenmalig hoofd Bureau Forum Standaardisatie (BFS) ongefundeerd was. Parafraserend, verleende diensten in het verleden zijn geen garantie voor de relatie in de toekomst. Ik wist dat O. L. op z'n minst onzorgvuldig omging met Metapatroon. Nav de concepttekst van een artikel dat hij mij voor commentaar stuurde, heb ik hem dringend verzocht Metapatroon niet te plagiëren. Afschrift van die waarschuwing stuurde ik aan hoofd BFS, dwz aan zijn eerdere opdrachtgever voor de evaluatie van Metapatroon, en ik meende daarmee een afdoende maatregel te hebben getroffen ter borging van erkenning van Metapatroon. Daarbij rekende ik voorts op wetenschappelijk-ethisch besef bij O. L. (wat mij nog steeds redelijk lijkt om van een medewerker van een zgn onderzoeksinstituut resp. iemand met een academische doctorstitel te verwachten). Mis! Naar bleek was hij daarop totaal niet aanspreekbaar. Ook kwam het niet in mij op dat iemand die ingeschakeld was geweest als onafhankelijke beoordelaar, daar vervolgens zakelijk van zou willen profiteren. Nog altijd heb ik geen idee in hoeverre hoofd BFS inhoudelijk op hoogte was van de frauduleuze opzet van consortium Essence, of wie weet O. L. zelfs aanspoorde. Ik houd het erop, dat hoofd BFS dat consortium domweg op z'n beloop liet vanwege de beloofde – voor hem kennelijk aantrekkelijke – resultaten en later zijn nalatigheid niet durfde toe te geven. Over de opzet en programma van het consortium werd ik pas daags voor de start ervan ingelicht; ik neem aan dat O. L. mij liefst totaal onwetend gehouden had. Door volgehouden partijdigheid, aanvankelijk van hoofd BFS en naarmate ik met klachten hoger en breder mikte van diverse ambtenaren van nota bene drie ministeries, kreeg O. L. de gelegenheid voor misleidende verklaringen. Of kreeg hij met zoveel woorden opdracht om aandacht van inhoud af te leiden? Hoe dan ook was de onmiddellijke uitkomst dat Metapatroon geassocieerd raakte met ophef en ik kreeg het etiket 'lastig;' dichter kan een toegangsdeur niet slaan. Op talloze andere deuren had ik in de loop der jaren weliswaar geklopt, maar nergens had ik – en heb ik sindsdien – een deur zelfs maar op een kier zien openen. Door Essence is, kortom, het enige spoor subiet afgesloten geraakt waarlangs tot dusver sprake was van enige voortgang met verspreiding van Metapatroon. Dat is allemaal wèg. Ik blijf het de verdienste van hoofd BFS vinden (en van directeur GBO.Overheid – later Logius – die er als leidinggevende functionaris toestemming voor verleende), dat hij de aanzet gaf voor een 'forum' voor Metapatroon. Ik vind het echter schandelijk, hoe Metapatroon er door bedrog vanaf is gekegeld. Mochten de personen die destijds hoofd BFS en directeur Logius waren – nota bene, laatstbedoelde is thans directeur Informatiesamenleving en Overheid, ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties – beseffen dat er voor beheersbare ordening van reële betekenissenvariëteit géén alternatief voor Metapatroon is, en dat inzicht leken zij destijds wel degelijk te hebben, dan benadelen zij ten gunste van hun eigen positie(verbetering) ons allemaal bewust voor een vermogen aan belastinggeld, elk jaar opnieuw (en dan laat ik gemiste kansen met stelselmatig informatieverkeer nog in het midden). Hoe die verbanning van Metapatroon (na)werkt, is volgens mij nog eens gebleken toen jij belangstelling voor Metapatroon wist te wekken van een medewerker van het ministerie van Infrastructuur en Milieu. Nadat jij hem nader voorlichtte over mogelijkheden voor o.a. de zgn Laan van de Leefomgeving en ik hem vervolgens bezocht had, zag hij zich blijkbaar genoodzaakt eveneens O. L. te raadplegen. Ook op onze navraag heeft hij nooit meer iets laten horen ... Hoe jammer ook, opmerkelijk is daaraan zeker niet dat de voorkeur blijkbaar naar een andere, gangbare modelleermethode uitgegaan is (wat mislukking van dat kostbare project overigens eenvoudig voorspelbaar maakt). Die ene medewerker zou een leger collega's enz. overtuigd moeten hebben. Daardoor zakt de kans voor iets nieuws praktisch tot nul. Het afbreken van contact doet vermoeden dat de man verder niets ondernam, omdat hij Metapatroon besmet achtte. Het wekken van die indruk bij mede-initiatiefnemer Forum

Standaardisatie en potentiële deelnemers was eerder het beproefde recept dat O. L. toepaste om ruimte voor Essence te scheppen. Dat smoort elk initiatief met Metapatroon in de kiem. Toen Essence begon, was het verzwijgen van Metapatroon overduidelijk. Welke wending dat zou nemen, wist ik uiteraard nog niet. Had ik wat kunnen vermoeden? Het complete plagiaat van Metapatroon, pakweg driekwart jaar later als zgn resultaat, verraste me toch. Naïef?

[...]

Laat ik het voor bronvermelding eens andersom stellen. Voor wie weet dat er een bron is, kan het onvermeld laten ervan sterk aan betekenis bijdragen. Zo probeerde Novay met Essence als vehikel m.i. innovatiesubsidie enz. te slaan uit verhulling van Metapatroon. Zag ik dat juist? Mijn vertrouwen was in elk geval wèg. De tragiek was, en blijft, dat Novay dat – opnieuw, volgens mij – op zijn beurt niet als een probleem zag, integendeel. Zo waren ze me kwijt, was ook precies de bedoeling, eigen kassa éérst. Op eigen kracht kwamen ze inhoudelijk echter nergens. Verantwoorde vernieuwing vergt vertrouwen ... Dat verdwijnt gauw als de één de indruk krijgt – al dan niet terecht – dat de ander van zijn werk profiteert en mede daardoor verder opbouwend werk frustreert.

[Overgenomen uit correspondentie; zie enkele aantekeningen in [aflevering 54](#).]

eerdere publicaties van Information Dynamics over ‘de zaak Essence:’

Zoek de verschillen! (januari 2012, Engelstalige versie: *In search of differences*)
Innovatieparasiet: pleidooi voor gastheerhygiëne (april 2012)
Oproep tot hervatting (april 2012)
Ook open kaart, open brief aan Bureau Forum Standaardisatie (14 mei 2012)
Enkele openstaande vragen over consortium Essence (juni 2012)
Van klacht tot erger (juni 2012)
Voor goed begrip (juni 2012)
Voor een stelselmatig open plan (juni 2012)
Open bedankbrief aan Ventoux Advocaten (september 2012)
Up against a state of perversity (oktober 2012)
Vals congresspoor (4 oktober 2012)
Stop plagiaat van Metapatroon ofwel, wie het met rectificatie oneens is moet het zeggen (oktober 2012)
Visitekaartprofessor (november 2012)
Ontspoorde evaluatie (december 2012)
Epidemische oplichterij (december 2012)
Stankbetuiging (december 2012)
Hup minister, leve integriteit! (december 2012)
Beware of the plagiarist! (februari 2013)
Hallo Paul (maart 2013)
Hoofd op hol (deel 1 van Zwartboek consortium E., april 2013)
Over verwachting gesproken (oktober 2013)
Institutionele tegenwerking onvermijdelijk? (november 2013)
Opbouwend (december 2013)
Havels actualiteit (maart 2014)
Uit de gevarendriehoek (april 2014)
Ben ik nou gek? (december 2014)

tot dusver in de pers:

Wijkstra, J., *Weeffout in innovatiebeleid*, in: *AutomatiseringGids*, 24 oktober 2013, pp. 21-23.²³

²³ Met dank aan *AutomatiseringGids* voor afschrift en toestemming om het artikel ook langs deze weg toegankelijk te maken.